

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-mail: info@uradni-list.si

Št. 5 Ljubljana, petek 23. 1. 1998

Cena 960 SIT

ISSN 1318-0576

Leto VIII

PREDSEDNIK REPUBLIKE

238. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Kraljevini Saudski Arabiji

Na podlagi prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I) in prvega odstavka 21. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdajam

U K A Z

o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Kraljevini Saudski Arabiji

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Kraljevini Saudski Arabiji s sedežem v Kairu imenujem Andreja Žlebnika.

Št. 001-09-1/98

Ljubljana, dne 16. januarja 1998.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

239. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Državi Kuvajt

Na podlagi prvega odstavka 107. člena ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I) in prvega odstavka 21. člena zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I) izdajam

U K A Z

o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Državi Kuvajt

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Državi Kuvajt s sedežem v Kairu imenujem Andreja Žlebnika.

Št. 001-09-2/98

Ljubljana, dne 16. januarja 1998.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

VLADA

240. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade Republike Slovenije in v upravnih organih

Na podlagi 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96 in 47/97) in 11. člena zakona o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94 in 36/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembah in dopolnitvah uredbe o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade Republike Slovenije in v upravnih organih

1. člen

V uredbi o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade Republike Slovenije in v upravnih organih (Uradni list RS, št. 35/96) se v drugem odstavku 8. člena za besedami 'Slovenske obveščevalno-varnostne agencije,' doda besedilo 'Uprave Republike Slovenije za zračno plovbo,'.

2. člen

V prvem odstavku 9. člena se za besedami 'delavcev Slovenske obveščevalno-varnostne agencije,' doda besedilo 'kontrolorjev letenja Uprave Republike Slovenije za zračno plovbo,'.

3. člen

Drugi odstavek 16. člena se za tretjo alineo dopolni z novo alineo, ki glasi:

'– kontrolorjev letenja, ki prejemajo dodatek za posebne obremenitve, omejitve in prepovedi v skladu s to uredbo,'.

Sedanja četrta in peta alineja postaneta peta in šesta.

4. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 113-03/98-1

Ljubljana, dne 15. januarja 1998.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

241. Odločba o seznamu mamil

Na podlagi drugega odstavka 3. člena zakona o proizvodnji in prometu mamil (Uradni list SFRJ, št. 55/78 in 58/85) v zvezi s 4. členom ustavnega zakona za izvedbo ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 1/91-l) ter 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96 in 47/97) izdaja Vlada Republike Slovenije

ODLOČBO
o seznamu mamil

1

Za mamila se štejejo naslednje psihoaktivne oziroma psihotropne substance:

Zap. št.	Mamilo	Kemijsko ime
1	ACETIL-ALFA-METIL-FENTANIL	N- [1-(α -metilfenetil) - 4-piperidil] acetanilid
2	ACETILDIHIDROKODEIN	6-acetoksi-4,5-epoksi-3-metoksi-N-metilmorfinan
3	ACETILMETADOL	3-acetoksi-6-dimetilamino-4,4-difenilheptan
4	ACETORFIN	O ³ -acetil-7,8 dihidro-7- α -[(1-R)-hidroksi-1-metil butil] O ⁶ -metil- 6,14-endoeteno-morfin
5	ALFA-ACETILMETADOL	α -3-acetoksi-6-dimetilamino-4,4-difenilheptan
6	ALFA-MEPRODIN	α -3-etil-1-metil-4-fenil-4-propionoksipiperidin
7	ALFA-METADOL	α -6-dimetilamino-4,4-difenil-3-heptanol
8	ALFA-METILFENTANIL	N-[1-(α -metilfenetil)-4-piperidil] propionanilid
9	ALFA-METILTIOFENTANIL	N-1-[1-metil-2-(2-tienil) etil] -4-piperidil-1-propionanilid
10	ALFA-PRODIN	α -1,3-dimetil-4-fenil-4-propionoksipiperidin
11	ALFENTANIL	N-[1-{2-(4-etil-4,5-dihidro-5-okso-1H-tetrazol-1-il) etil}-4-(metoksimetil)-4-piperidinil]-N-fenilpropanamid
12	ALILOKSIDIMETOKSIFENETILAMIN (2 AL)	2-aliloksi-3,5-dimetoksi fenetilamin
13	ALILPRODIN	3-alil-1-metil-4-fenil-4-propionoksi-piperidin
14	ALOBARBITON	5,5-dialilbarbiturna kislina
15	ALPRAZOLAM	8-klor-1 metil-6-fenil-4H-s-triazolo /4,3-a/ /1,4/ benzodiazepin
16	AMFEPRAMON	2-(dietilamino)propiofenon
17	AMFETAMIN	($\pm$)-1-fenil-2-aminopropan
18	AMOBARBITON	5-etil-(3-metilbutil)barbiturna kislina
19	ANILERDIN	etilni ester 1-para-aminofenetil-4-fenilpiperidin-4-karboksilne kisline
20	BARBITON	5,5-dietilbarbiturna kislina
21	BENZETIDIN	etilni ester 1-(2-benziloksietil)-4-fenilpiperidin-4-karboksilne kisline
22	BENZFETAMIN	N-benzil-N- α -dimetilfenetilamin
23	BENZILMORFIN	3-benzilmorfin
24	BETA-HIDROKSI-3-METILFENTANIL	N-[1- β -hidroksifenetil-3-metil-4-piperidil] propionanilid
25	BETA-HIDROKSIFENTANIL	N-[1-(β -hidroksifenetil)-4-piperidil] propionanilid
26	BETA-ACETILMETADOL	β -3-acetoksi-6-dimetilamino-4,4-difenilheptan
27	BETA-MEPRODIN	β -3-etil-1-metil-4-propionoksi-piperidin
28	BETA-METADOL	β -6-dimetilamino-4,4-difenil-3-heptanol
29	BETA-PRODIN	izomer α -prodina β -1,3-dimetil-4-fenil-4-propionoksipiperidin
30	BEZITRAMID	1-(3-ciano-3,3-difenilpropil)-4-(2-okso-3-propionil-1-benzimidazolinil)-piperidin
31	BRALOBARBITON	5-alil-5-(2-bromalil)barbiturna kislina
32	BROMAZEPAM	7-brom-1,3-dihidro-5-(2-piridil)-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
33	BROMDIMETOKSIFENETILAMIN (BDMPEA, 2 C-B)	4-bromo-2,5-dimetoksifenetilamin

Zap. št.	Mamilo	Kemijsko ime
34	BUPRENORFIN	21-ciklopropil-7- α -(s)-1-hidroksi-1,2,2-trimetilpropil/-6,14-endoetano-6,7,8,14-tetrahidrooripavin
35	BUTALBITON	5-alil-5-(2-metilpropil)barbiturna kislina
36	BUTANAMIN	($\pm$)-N-butil- α -metil-1,3-benzodioksol-5-etanamin
37	BUTOBARBITO	5-alil-5-izobutilbarbiturna kislina
38	CIKLOBARBITON	5-(1-cikloheksen-1-il)-5-etilbarbiturna kislina
39	DEKSAMFETAMIN	(+)-2-amino-1-fenilpropan
40	DEKSTROMORAMID	(+) - 4-[2-metil-4-okso-3,3-difenil-4- (1-pirolidinil)butil] morfolin
41	DEKSTROPROPOKSIFEN	-(+)-4-dimetilamino-1,2-difenil-3-metil-2-butanol propionat
42	DELORAZEPAM	7-klor-5-(o-klorfenil)-1,3-dihidro-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
43	DEZOMORFIN	dihidrodeoksimorfin
44	DIAPROMID	N-[2-(metilfenetilamino)-propil] propionanilid
45	DIAZEPAM	7-klor-1,3-dihidro-1-metil-5-fenil-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
46	DIETILTIAMBUTEN	3-dietilamino-1,1-di-(2-tienil)-1-buten
47	DIETILTRIPTAMIN (DET)	N,N-dietiltriptamin
48	DIFENOKSILAT	etilni ester 1-(3-ciano-3,3-difenilpropil)-4-fenilpiperidin-4-karboksilne kisline
49	DIFENOKSIN	1-(3-ciano-3,3-difenilpropil)-4-fenilizonipekotska kislina
50	DIHIDROKODEIN	4,5-epoksi-6-hidroksi-3-metoksi-N-metilmorfinan
51	DIHIDROMORFIN	7,8-dihidromorfin
52	DIMEHEPTANOL	6-dimetilamino-4,4-difenil-3-heptanol
53	DIMENOKSADOL	2-dimetilaminoetil-1-etoksi-1,1-difenilacetat
54	DIMETILHEPTILTETRAHIDRO-KANABINOL (DMHP)	3-(1,2-dimetil heptil)-1-hidroksi-7,8,9,10-tetrahidro-6,6,9-trimetil-6H-dibenzo [b,d] piran
55	DIMETILTIAMBUTEN	3-dimetilamino-1,1-di-(2'-tienil)-1-buten
56	DIMETILTRIPTAMIN (DMT)	N,N-dimetiltriptamin
57	DIMETOKSIAMFETAMIN (DMA)	($\pm$)-2,5-dimetoksi- α -metilfeniletilamin
58	DIMETOKSIBROMAMFETAMIN (DOB)	2,5-dimetoksi-4-bromoamfetamin
59	DIMETOKSIETILAMFETAMIN (DOET)	($\pm$)-2,5-dimetoksi-4-etil- α -metilfeniletilamin
60	DIMETOKSIMETALILOKSIFENETIL-AMIN (MAL)	3,5-dimetoksi-4-metiloksi-fenetilamin
61	DIMETOKSIMETILAMFETAMIN (STP, DOM)	2-amino-1-(2,5-dimetoksi-4-metil) fenilpropan
62	DIMETOKSIPROPILTIOFENETIL-AMIN (2C-T-7)	2,5-dimetoksi-4-(n)-propiltio-fenetilamin
63	DIOKSAFETIL BUTIRAT	etil-4-morfolin-2,2-difenilbutirat
64	DIPIPANON	4,4-difenil-6-piperidin-3-heptanon
65	DROTEBANOL	3,4-dimetoksi-17-metilmorfinan-6,14-diol
66	EKGONIN	3-hidroksi-2-tropan karboksilna kislina
67	ESTAZOLAM	8-klor-6-fenil-4H-s-triazol /4,3-a/ /1,4/ benzodiazepin
68	ETICIKLIDIN (PCE)	N-etil-1-fenilcikloheksilamin
69	ETIL LOFLAZEPAT	etil 7-klor-5-(o-fluorfenil)-2,3-dihidro-2-okso-1H-1,4 benzodiazepin-3-karboksilat
70	ETILAMFETAMIN	($\pm$)-N-etil- α -metilfeniletilamin
71	ETILMETILTIAMBUTEN	3-etilmetilamino-1,1-di-(2-tienil)-1-buten
72	ETILMORFIN	3-etilmorfin
73	ETINAMAT	1-etinilcikloheksil karbamat
74	ETKLORVINOL	1-kloro-3-etil-1-penten-4-in-3-ol
75	ETOKSERIDIN	etilni ester 1-[2-(2-hidroksietoksi)-etil]-4-fenilpiperidin-4-karboksilne kisline
76	ETONITAZEN	1-dietilaminoetil-2-para-etoksibenzil-5-nitrobenzimidazol

Zap. št.	Mamilo	Kemijsko ime
77	ETORFIN	7,8 dihidro-7- α -[1(R)-hidroksi 1-metil-butil]-O ⁶ metil-6,14-endoeteno- morfin
78	FENADOKSON	6-morfolin-4,4-difenil-3-heptanon
79	FENAMPROMID	N-(1-metil-2-piperidinoetil) propionanilid
80	FENAZOCIN	2'-hidroksi-5,9-dimetil-2-fenetil-6,7-benzomorfan
81	FENCIKLIDIN	1-(1-fenilcikloheksil)piperidin
82	FENDIMETRAZIN	(+)-3,4-dimetil-2-fenilmorfolin
83	FENETILFENILACETOKSIPIPERIDIN (PEPAP)	1-fenetil-4-fenil-4-piperidinol acetat (ester)
84	FENETILIN	($\pm$)-3,7-dihidro-1,3-dimetil-7-(2-[(1-metil-2-feniletil) amino]etil)-1H-purin-2,6-dion
85	FENKAMFAMIN	($\pm$)-N-etil-3-fenilbiciklo (2,2,1)-heptan-2-amin
86	FENMETRAZIN	3-metil-2-fenilmorfolin
87	FENOBARBITON	5-etil-5-fenilbarbiturna kislina
88	FENOMORFAN	3-hidroksi-N-fenitilmorfinan
89	FENOPERIDIN	etilni ester 1-(3-hidroksi-3-fenilpropil)-4-fenilpiperidin-4-karboksilne kisline
90	FENPROPOREKS	($\pm$)-3- /(α -metilfeniletil) amino/ propionitril
91	FENTANIL	1-fenetil-4-N-propionilanilinopiperidin
92	FENTERMIN	α - α -dimetilfenetilamin
93	FLUDIAZEPAM	7-klor-5-(o-fluorfenil)-1,3-dihidro-1-metil-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
94	FLUNITRAZEPAM	5-(o-fluorfenil)-1,3-dihidro-1-metil-7-nitro-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
95	FLURAZEPAM	7-klor-1- /2-(dietilamino) etil/-5-(o-fluorfenil)-1,3-dihidro-2H-1, 4-benzodiazepin-2-on
96	FOLKODIN	3-(2-morfolinoetil)morfin
97	FURETIDIN	etilni ester 1-(2-tetrahidrofurfuril-oksietil)-4-fenilpiperidin-4-karboksilne kisline
98	GLUTETIMID	2-etil-2-fenilglutarimid
99	HALAZEPAM	7-klor-1,3-dihidro-5-fenil-1-(2,2,2-trifluoretil)-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
100	HALOKSAZOLAM	10-brom-11b-(o-fluorfenil)-2,3,7,11b-tetrahidrooksazol / 3,2-d/ /1,4/ benzodiazepin-6-(H5)-on
101	HEROIN	diacetilmorfin
102	HIDROKODON	dihidrokodeinon
103	HIDROKSIMETILENDIOKSI-AMFETAMIN - (N-OH MDA)	(+)-N-(α -metil-3,4-(metilendioksi) fenetil) hidroksilamin
104	HIDROKSIPETIDIN	etilni ester 4-meta-hidroksifenil-1-metilpiperidin-4-karboksilne kisline
105	HIDROMORFINOL	14-hidroksidihidromorfin
106	HIDROMORFON	dihidromorfinon
107	IZOMETADON	6-dimetilamino-5-metil-4,4-difenil-3-heksanon
108	KAMAZEPAM	7-klor-1,3-dihidro-3-hidroksi-1-metil-5-fenil-2H-1,4-benzodiazepin-2-on dimetilkarbamat (ester)
109	KANABIS RASTLINA, SMOLA KANABISA, EKSTRAKTI IN TINKTURE KANABISA	Cannabis Sativa L. Herba, pix, extracta, tincturee
110	KATIN	(+)-treo-2-amino-1-hidroksi-1-fenil-propan
111	KATINON	(-)- α -aminopropiofenon
112	KETAZOLAM	11-klor-8,12b-dihidro-2,8-dimetil-12b-fenil-4H- /1,3/ -oksazino /3,2d/ /1,4/ benzodiazepin-4,7 (6H)-dion
113	KETOBEMIDON	4-meta-hidroksifenil-1-metil-4-propionilpiperidin
114	KHAT	Chata Edulis

Zap. št.	Mamilo	Kemijsko ime
115	KLOBAZAM	7-klor-1-metil-5-fenil-1H-1,5-benzodiazepin-2,4-(3H,5H)-dion
116	KLOKSAZOLAM	10-klor-11b-(o-klorfenil)-2,3,7,11b-tetrahidro-oksazolo-3,2-d/ /1,4/benzodiazepin-6 (5H)-on
117	KLONAZEPAM	5-(o-klorfenil)-1,3-dihidro-7-nitro-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
118	KLONITAZEN	[(2-para-klorbenzil)-1-dietilaminoetil-5-nitrobenzimidazol]
119	KLORAZEPAT	7-klor-2,3-dihidro-2-okso-5-fenil-1H-1,4-benzodiazepin-3-karboksilna kislina
120	KLORDIAZEPOKSID	7-klor-2-(metilamino)-5-fenil-3H-1,4-benzodiazepin-4-oksidi
121	KLOTIAZEPAM	5-(o-klorfenil)-7-etil-1,3-dihidro-1-metil-2H-tieno /2,3-e/-1,4-diazepin-2-on
122	KODEIN	3-metilmorfin
123	KODOKSIM	dihidrokodeinon-6-karboksimetiloksim
124	KOKA	Erythroxylon coca L., folium
125	KOKAIN	2β-karbmetoksi-3β-benzoiloksitropan
126	KONCENTRAT OPIJEVEGA MAK	Papaver somniferum L., concentratum
127	LEFETAMIN (SPA)	(-)-1-dimetilamino-1,3-difeniletan
128	LEVAMFETAMIN	(-)-1-fenil-2-aminopropan
129	LEVOFENACILMORFAN	(-)-3-hidroksi-N-fenacilmorfinan
130	LEVOMETAMFETAMIN	(-)-2-metilamino-1-fenilpropan
131	LEVOMETORFAN	(-)-3-metoksi-N-metilmorfinan
132	LEVOMORAMID	(-)-4-[2-metil-4-okso-3,3-difenil-4-(1-pirolidinil)butil] morfolin
133	LEVORFANOL	(+)(-)(±)-17-morfinan-3-ol
134	LIZERGID (LSD)	(+)-N,N-dietillizergamid 9,10- didehidro-N,N-dietil-6-metilelgolin-8-b-karboksamid
135	LOPRAZOLAM	6-(o-klorfenil)-2,4-dihidro-2-/(metil-1-piperazinil) metilen/-8-nitro-1H-imidazo /1,2-a/ /1,4/ benzodiazepin-1-on
136	LORAZEPAM	7-klor-5-(o-klorfenil)-1,3-dihidro-3-hidroksi-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
137	LORMETAZEPAM	7-klor-5-(o-klorfenil)-1,3-dihidro-3-hidroksi-1-metil-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
138	MAZINDOL	5-(p-klorfenil)-2,5-dihidro-3H-imidazo-(2,1-a)-izoindol-5-ol
139	METHYLBENZODIOXOLYL BUTAN-AMINE - (MBDB)	N-metil-1-(3,4 metilendioksifenil)-2-butanamin
140	MEDAZEPAM	7-klor-2,3-dihidro-1-metil-5-fenil-1H-1,4-benzodiazepin
141	MEFENOREKS	(±)-N-(3-klorpropil)-α-metilfenetil-amin
142	MEKLOKALON	3-(o-klorfenil)-2-metil-4-(3H)-kinazolinon
143	MEPROBAMAT	2-metil-2-propil-1,3-propandiol dikarbamat
144	MESKALIN	3,4,5-trimetoksifenetilamin
145	METADON	6-dimetilamino-4,4-difenil-3-heptanon
146	METADON - (intermediat)	4-ciano-2-dimetilamino-4,4-difenilbutan
147	METAKVALON	2-metil-3-o-tolil-4(3H)-kinazolinon
148	METAMFETAMIN	(+)-2-metilamino-1-fenilpropan
149	METAZOCIN	2'-hidroksi-2,5,9-trimetil 6,7-benzomorfan
150	METILAMINOREKS	cis-2-amino-4-metil-5-fenil-oksazolin
151	METILDEZORFIN	6-metil-delta-6-deoksimorfin
152	METILDIHIDROMORFIN	6-metildihidromorfin
153	METILENDIOKSAMFETAMIN (MDA)	α-metil-1,3-benzodioksol-5-etanamin
154	METILENDIOKSJETILAMFETAMIN (MDE)	(±)-N-etil-α-metil-1,3-benzodioksol-5-etanamin
155	METILENDIOKSIMETAMFETAMIN (MDMA)	N-α-dimetil-1,3-benzodioksol-5-etanamin
156	METILFENIDAT	metilni ester 2-fenil-2-(2-piperidil)- očetne kisline

Zap. št.	Mamilo	Kemijsko ime
157	METILFENILPROPIONOKSIPIPERIDIN (MPPP)	1-metil-4-fenil-4-piperidinol propionat (ester)
158	METILFENOBARBITON	5-etil-1-metil-5-fenilbarbiturna kislina
159	METILFENTANIL in njegovi cis in trans izomeri	N-(3-metil-1-fenetil-4-piperidil) propionanilid
160	METILTIOFENTANIL	N-[3-metil 1-[2-(2-tienil) etil]-4-piperidil] propionanilid
161	METIPRILON	3,3-dietil-5-metil-2,4-piperidin-dion
162	METOKSIMETILENDIOKSI- AMFETAMIN - (MMDA)	(±)-5-metoksi-3,4-metilendioksi-metilfeniletilamin
163	METOPON	5-metil dihidromorfinon
164	MIDAZOLAM	8-klor-6-(o-fluorfenil)-1-metil-4H-imidazo / 1,5-a/ / 1,4/ benzodiazepin
165	MIROFIN	miristilbenzilmorfin
166	MORAMID (intermediat)	2-metil-3-morfolin-1, 1-difenilpropan karboksilna kislina
167	MORFERIDIN	etilni ester 1-(2-morfolinoetil)-4-fenilpiperidin-4-karboksilne kisline
168	MORFIN	(5α,6α)-7,8-dehidro-4,5-epoksi-3,6-dihidroksi-N-metilmorfinan
169	MORFIN METOBROMID	morfinijev-N-metil bromid
170	NIKODIKODIN	6-nikotinoil dihidrokodein
171	NIKOKODIN	6-nikotinoil kodein
172	NIKOMORFIN	3,6-dinikotinoilmorfin
173	NIMETAZEPAM	1,3-dihidro-1-metil-7-nitro-5-fenil-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
174	NITRAZEPAM	1,3-dihidro-7-nitro-5-fenil-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
175	NORACIMETADOL	(±)-α-3-acetoksi-6-metilamino-4,4-difenil-heptan
176	NORDAZEPAM	7-klor-1,3-dihidro-5-fenil-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
177	NORKODEIN	N-demetilkodein
178	NORLEVORFANOL	(-)-3-hidroksimorfinan
179	NORMETADON	6-dimetilamino-4,4-difenil-3-heksanon
180	NORMORFIN	N-demetilmorfin
181	NORPIPANON	4,4-difenil-6-piperidino-3-heksanon
182	OKSAZEPAM	7-klor-1,3-dihidro-3-hidroksi-5-fenil-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
183	OKSAZOLAM	10-klor-2,3,7,11b-tetrahidro-2-metil-11b-feniloksazolo / 3,2d/ / 1,4/ benzodiazepin-6 (5H)-on
184	OKSIKODON	14-hidroksidihidrokodeinon
185	OKSIMORFIN	14-hidroksi-6-oksomorfin
186	OKSIMORFON	14-hidroksidihidromorfinon
187	OPIJ	opij, posušeni mlečni sok rastline Papaver somniferum L.
188	PARA-FLUORFENTANIL	4'-fluor-N-(1-fenetil-4-piperidil) propionanilid
189	PARAHEKSIL	hidroksi-1-heksil-3-tetrahidro-7,8,9,10-tetrametil-6,6,9-6H-dibenzo [b,d] piron
190	PARAMETOKSIAMFETAMIN (PMA)	4-metoksi-α-metilfeniletilamin
191	PEMOLIN	2-amino-5-fenil-2-oksazolin-4-on
192	PENTAZOCIN	1,2,3,4,5,6-heksahidro-6,11-dimetil-3-(3-metilbut-2-enil)-2,6-metano-3-benzazocin-8-ol
193	PENTOBARBITON	5-etil-5-(1-metilbutil) barbiturna kislina
194	PETIDIN	etilni ester 1-metil-4-fenilpiperidin-4-karboksilne kisline
195	PETIDIN (intermediat A)	4-ciano-1-metil-4-fenilpiperidin
196	PETIDIN (intermediat B)	etilni ester 4-fenilpiperidin-4-karboksilne kisline
197	PETIDIN (intermediat C)	1-metil-4-fenilpiperidin-4-karboksilna kislina
198	PIMINODIN	etilni ester 4-fenil-1-(3-fenilamino- propil)-piperidin-4-karboksilne kisline
199	PINAZEPAM	7-klor-1,3-dihidro-5-fenil-1-(2-propinil)-2H-1,4-benzodiazepin-2-on

Zap. št.	Mamilo	Kemijsko ime
200	PIPRADROL	1,1-difenil-1-(2-piperidil)-metanol
201	PIRITRAMID	1-(3-ciano-3,3-difenilpropil)-amid 4-(1-piperidino)-piperidin-4-karboksilne kisline
202	PIROVALERON	(±)-1-(4-metilfenil)-2-(1-pirolidinil)-1-pentanon
203	PRAZEPAM	7-klor-1-(ciklopropilmetil)-1,3-dihidro-5-fenil-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
204	PROHEPTAZIN	1,3-dimetil-4-fenil-4-propionoksiazacikloheptan
205	PROPERIDIN	izopropilni ester 1-metil-4-fenilpiperidin-4-karboksilne kisline
206	PROPILHEKSEDRIN	1-cikloheksil-2-metilaminopropan
207	PSILOCIBIN	3-[2-(dimetilamino)etil]-1H-indol-4-ol dihidrogenfosfat
208	PSILOCIN	3-[2-(dimetilamino)etil]-1H-indol-4-ol
209	RACEMETORFAN	(±)-3-metoksi-N-metilmorfinan
210	RACEMORAMID	(±)-4-[2-metil-4-okso-3,3-difenil-4-(1-pirolidinil) butil] morfolin
211	RACEMORFAN	(-)-3-hidroksi-N-metilmorfinan
212	ROLIČIKLIDIN (PHP, PCPY)	1-(1-fenilcikloheksil) pirolidin
213	SEKBUTABARBITON	5-etil-5-(1-metilpropil) barbiturna kislina
214	SEKOBARBITON	5-alil-5-(1-metilbutil) barbiturna kislina
215	SUFENTANIL	N-[4-(metoksimetil)-1- <i>l</i> -2-(2-tienil)-etil-4-piperidil] propionanilid
216	TEBAIN	3,6-dimetoksi-N-metil-4,5-epoksi-morfinandien-6,8
217	TEBAKON	acetildihidrokodeinon
218	TEMAZEPAM	7-klor-1,3-dihidro-3-hidroksi-1-metil-fenil-2H-1,4-benzodiazepin-2-on
219	TENOCIKLIDIN (TCP)	1-[1-(2'-tienil cikloheksil)] piperidin
220	TETRAHIDROKANABINOL	naslednje izomere: D ^{6a(10a)} , D ^{6a(7)} , D ⁷ , D ⁸ , D ⁹ , D ¹⁰ , D ⁹⁽¹¹⁾ in njegove stereokemične variante
221	TETRAZEPAM	7-klor-5-(cikloheksen-1-il)-1,3-dihidro-1-metil-2H-1,4-benzodiazepin
222	TILIDIN	(±)-etil-trans-2-(dimetilamino)-1-fenil-3-cikloheksen-1-karboksilat
223	TIOFENTANIL	N-[1-[2-(2'-tienil)etil]-4 piperidil] propionanilid
224	TRIAZOLAM	8-klor-6-(o-klorfenil)-1-metil-4H-s-triazolo /4,3-a/ /1,4/ benzodiazepin
225	TRIHEKSIFENIDIL	1-fenil-1-cikloheksil-3-piperidil-1-propanol
226	TRIMEPERIDIN	1,2,5-trimetil-4-fenil-4-propionoksi-piperidin
227	TRIMETOKSIAMFETAMIN (TMA)	(+)-3,4,5-trimetoksi- α -metilfenetil-amin
228	VINILBITON	5-(1-metilbutil)-5-vinilbarbiturna kislina
229	ZIPEPROL	4-(2-metoksi-2-feniletil)- α (metoksifenilmetil)-1-piperazinetalol

2

Z dnem uveljavitve te odločbe preneha veljati odločba o seznamu mamil (Uradni list SFRJ, št. 70/78, 14/81, 39/82, 28/85, 10/87, 53/88, 2/89, 80/89 in 73/90).

3

Ta odločba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 515-05/97-1

Ljubljana, dne 15. januarja 1998.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA

242. Pravilnik o gozdnogospodarskih in gozdnogojitvenih načrtih

Na podlagi 16. člena zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl. US in 29/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za okolje in prostor ter ministrom za kulturo

PRAVILNIK o gozdnogospodarskih in gozdnogojitvenih načrtih

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. Gozdnogospodarski in gozdnogojitveni načrti

1. člen

(Namen pravilnika)

Ta pravilnik določa:

- vsebino in način izdelave splošnega dela gozdnogospodarskih načrtov (v nadaljnjem besedilu: gozdnogospodarski načrti);
- vsebino in način izdelave gozdnogojitvenih načrtov;
- roke in podrobnejši postopek sprejemanja gozdnogospodarskih načrtov;
- način spremljanja izvajanja gozdnogospodarskih načrtov.

2. člen

(Število izdelanih izvodov načrtov ter njihovo hranjenje in arhiviranje)

Gozdnogospodarski načrt območja se izdela v štirih izvodih, gozdnogospodarski načrt gospodarske enote in letni gozdnogospodarski načrt pa se izdelata v treh izvodih. Do sprejema novega gozdnogospodarskega načrta se po en izvod gozdnogospodarskega načrta oziroma letnega gozdnogospodarskega načrta hrani na ministrstvu, pristojnem za gozdarstvo, drugi izvodi pa se hranijo na Zavodu za gozdove Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZGS).

Ob izdaji akta o sprejemu gozdnogospodarskega načrta minister, pristojen za gozdarstvo, podpiše vse izhode gozdnogospodarskega načrta, vse izhode gozdnogospodarskega načrta območja pa podpiše tudi minister, pristojen za okolje in prostor.

Vsi izvodi gozdnogospodarskega načrta morajo vsebovati pregledne karte. Karte v merilih 1:25.000 in večjih se izdelajo v dveh izvodih, od katerih se eden hrani na ministrstvu, pristojnem za gozdarstvo, drugi pa na ZGS.

Gozdnogojitveni načrt se izdela v enem izvodu. ZGS mora hraniti vse gozdnogojitvene načrte, izdelane za območje posamezne gospodarske enote (v nadaljnjem besedilu: GE), ki so veljali v tekočem obdobju veljavnosti gozdnogospodarskega načrta GE.

Po preteku veljavnosti gozdnogospodarskega načrta ZGS trajno arhivira dva izvoda gozdnogospodarskega načrta GE ter tri izvode gozdnogospodarskega načrta območja.

Vsi zainteresirani lahko dobijo kopije vseh delov gozdnogospodarskih in gozdnogojitvenih načrtov proti plačilu materialnih stroškov.

3. člen

(Podatki)

Podatki in temeljne prostorske podlage za načrte za gospodarjenje z gozdovi se praviloma pripravijo v obliki, primerni za računalniško obdelavo in hranjenje v prostor-

skem informacijskem sistemu. Prostorski podatki morajo biti v Gauss-Kruegerjevem koordinatnem sistemu. Zbiranje in prikaz podatkov v načrtih se opravi na način, ki omogoča primerjavo s predhodnimi načrti.

Vsi podatki, ki so bili zbrani za izdelavo gozdnogospodarskih načrtov, kot so terenski opisi, manuali meritev in terenski kartni material, so dokumentacijsko gradivo, ki ga mora ZGS hraniti vsaj do sprejema novega gozdnogospodarskega načrta. Vse numerične in grafične podatke, ki so bili podlaga izdelavi gozdnogospodarskega načrta, kakor tudi računalniški zapis samega gozdnogospodarskega načrta, mora ZGS hraniti na dveh ločenih krajih v obliki trajnih računalniških zapisov (CD ali v podobno trajni obliki).

Za vse podatke, ki jih je ZGS uporabil pri izdelavi načrtov, pa jih ni samostojno pridobil, mora biti v načrtu naveden njihov vir.

Podatki iz drugega odstavka tega člena niso javni, lahko pa jih dobijo lastniki gozdov za svojo posest.

Za izdelavo načrtov za gospodarjenje z gozdovi ZGS uporablja tudi zbirke podatkov iz drugega odstavka 9. člena zakona o kmetijskih zemljiščih.

2. Prostorska razdelitev gozdnogospodarskega območja

4. člen

(Oblikovanje gospodarskih enot)

Zaradi izdelave in spremljanja izvajanja gozdnogospodarskih načrtov se gozdnogospodarsko območje (v nadaljnjem besedilu: GGO) razdeli na GE.

Meje GE praviloma potekajo po mejah katastrskih občin oziroma po širših naravnih mejah. Površina gozdov v GE je praviloma od 3.000 do 6.000 ha.

5. člen

(Delitev na oddelke in odseke)

Zaradi načrtovanja in spremljanja gospodarjenja z gozdovi se vsa površina GE razdeli na oddelke, ti pa se razdelijo še na odseke, če je to potrebno.

Oddelek je trajna ureditvena enota. Njegove meje praviloma potekajo po mejah katastrskih občin oziroma parcel, po razvodnicah, vodah, komunikacijah, presekah in drugih opaznih mejah. V območju strmjenih gozdov so oddelki praviloma veliki 20–60 ha, drugje so ustrezno večji.

Odsek je najnižja ureditvena enota. Odseki se oblikujejo tako, da je glede na rastišče, zgradbo gozdov ali njihovih funkcij omogočeno razlikovanje ciljev in smernic na ravni gospodarskih razredov. Meja odseka praviloma ne seka parcelne meje. Površina delov parcele v različnih odsekih se oceni. Odsek praviloma ni manjši kot 3 ha.

6. člen

(Označevanje ureditvenih enot)

Meje ureditvenih enot se vršijo na topografske in pregledne katastrske načrte merila 1:5.000 oziroma 1:10.000. Na terenu se meje ureditvenih enot označijo samo v gozdu. Gostota znakov mora biti tolikšna, da je zagotovljena razpoznavnost meje.

Označene meje ureditvenih enot ne določajo posestnih mej.

ZGS skrbi za obnavljanje mej ureditvenih enot na terenu.

7. člen

(Znaki za označevanje ureditvenih enot na terenu)

Na terenu se meje ureditvenih enot praviloma označijo z rdečimi vodoravnimi črtami širine 15–20 mm in dolžine

15 cm (na tanjšem drevju lahko tudi manj) na deblih stoječega drevja približno 170 cm od tal, in sicer:

- meja GE s tremi črtami v razmiku 10 mm;
- meja oddelka z dvema črtama in s števkami, debeline 10 mm in višine 80 mm, zapisanimi nad črtama;
- meja odseka z eno črto in malimi tiskanimi črkami, debeline 10 mm in višine 80 mm, zapisanimi nad črto (nad črto se lahko zariše tudi pika, če je to potrebno zaradi razlikovanja meje odseka od posestnih mej).

Znaki za označitev mej ureditvenih enot se lahko namestijo tudi na vraščene skale.

Številke in črke za označitev oddelkov in odsekov se na terenu praviloma zapišejo samo na križišča mej in na presečišča mej s pomembnejšimi potmi.

3. Razdelitev gozdov po rastiščih

8. člen

(Fitocenološki temelj)

Da se z gozdnogospodarskimi in gozdnogojitvenimi načrti zagotovita ohranitev in vzpostavitev naravne sestave gozdov in ustrezno izkoriščanje gozdnih rastišč v skladu z naravnim razvojem gozdnih življenjskih združb, se rastišča vseh gozdov razvrstijo v gozdnovegetacijske tipe, praviloma v asociacije ali subasociacije (v nadaljnjem besedilu: gozdne združbe).

Podlaga za razdelitev gozdov po rastiščih so fitocenološke karte in drugi fitocenološki izdelki, izdelani po sistematski klasifikaciji srednjeevropske fitocenološke šole (Braun-Blanquet).

4. Določitev in ovrednotenje funkcij gozdov

9. člen

(Določitev funkcij gozdov)

Posamezne funkcije se določijo za posamezne predele gozdov po tehle merilih:

a) Ekološke funkcije

Varovanje gozdnih zemljišč in sestojev, to je varovalno funkcijo, opravljajo zlasti gozdovi, ki:

- zagotavljajo odpornost tal na erozijske pojave, ki jih povzročata voda in veter;
- preprečujejo zemeljske in snežne plazove, usade in valjenje kamenja;
- so v predelu nad mejo strnjenega gozda in v drugih zelo ranljivih ekoloških razmerah.

Hidrološko funkcijo opravljajo zlasti gozdovi, ki ohranjajo čistost podtalnice oziroma vode, ki pronica v podzemni svet na krasu, stoječih in tekočih voda ter s sposobnostjo zadrževanja vode v tleh in v rastlinah uravnavajo vodni odtok v območjih, ki so pomembna za oskrbo z vodo.

Biotopsko funkcijo opravljajo zlasti gozdovi, ki v krajini zagotavljajo pestrost življenja oziroma so pomembni kot življenjski prostor redkih ali ogroženih prosto rastočih rastlin oziroma redkih, ogroženih ali ekosistemsko pomembnih vrst prosto živečih živali.

Klimatsko funkcijo opravljajo zlasti gozdovi, ki varujejo kmetijske površine pred vetrom ali pozebo oziroma lokalno izboljšujejo podnebne razmere v območjih naselij.

b) Socialne funkcije

Zaščitno funkcijo opravljajo zlasti gozdovi, ki varujejo gospodarske, predvsem infrastrukturne objekte ter naselja pred naravnimi pojavi, ki bi lahko ogrozili njihov obstoj ali njihovo nemoteno delovanje.

Higiensko-zdravstveno funkcijo opravljajo zlasti gozdovi, ki varujejo bivalna in turistična naselja in rekreacijske površine pred škodljivimi ali nadležnimi vplivi imisij, zlasti hrupa, prahu, aerosolov, plinov in žarčenja oziroma blažijo škodljive ali nezaželene učinke industrijskih objektov.

Obrambno funkcijo opravljajo zlasti gozdovi na območju vojaških in policijskih objektov.

Rekreacijsko funkcijo opravljajo zlasti gozdovi, ki so pomembni kot rekreacijski prostor za obiskovalce in omogočajo ljudem stik z naravo, mir in spremenbo okolja.

Turistično funkcijo opravljajo zlasti gozdovi, ki oblikujejo funkcionalno ali estetsko celoto turističnih objektov oziroma turističnih poti.

Poučno funkcijo opravljajo zlasti gozdovi, ki so namenjeni seznanjanju javnosti z lastnostmi in zakonitostmi gozda in njegovih funkcij ter z drugimi ekosistemi v gozdnem prostoru ter z delom v gozdu, in so opremljeni z učnimi potmi, učnimi objekti ali muzeji na prostem.

Raziskovalno funkcijo opravljajo gozdovi, ki so namenjeni raziskovanju naravnih zakonitosti gozda in drugim podobnim raziskavam.

Funkcijo varovanja naravne in kulturne dediščine in drugih vrednot okolja opravljajo gozdni rezervati ter gozdovi, drevesa in redki ekosistemi v gozdnem prostoru, ki so zaradi izjemnih naravnih vrednot določeni kot naravna dediščina, gozdovi, ki so v vplivni okolici objektov kulturne dediščine, jih preraščajo ali so njihov del ter gozdovi, ki vsebujejo druge vrednote okolja.

Estetsko funkcijo opravljajo zlasti gozdovi, ki imajo izjemno, splošno priznano estetsko vrednost.

c) Proizvodne funkcije

Lesnoproizvodno funkcijo opravljajo zlasti gozdovi na rodovitnejših rastiščih, na katerih je mogoče pridelovati večje količine kakovostnega lesa.

Funkcijo pridobivanja drugih gozdnih dobrin opravljajo zlasti gozdovi, ki omogočajo nabiranje oziroma pridobivanje večjih količin nelesnih gozdnih dobrin.

Lovnogospodarsko funkcijo opravljajo zlasti gozdovi in z njimi povezani ekosistemi v gozdnem prostoru, ki so pomembni za izboljšanje prehranskih razmer za divjad, ki jo je dovoljeno loviti, oziroma ožja območja, ki so pomembna za gojitev divjadi.

10. člen

(Ovrednotenje funkcij gozdov)

Funkcija gozda se ovrednoti s tremi stopnjami poudarjenosti, in sicer:

1. stopnja: funkcija določa način gospodarjenja z gozdom;
2. stopnja: funkcija pomembno vpliva na način gospodarjenja z gozdom;
3. stopnja: funkcija le deloma vpliva na način gospodarjenja z gozdom.

Merila za ovrednotenje funkcij gozdov so določena v prilogi 1 tega pravilnika, ki je objavljena skupaj z njim.

11. člen

(Kartiranje funkcij gozdov)

Ovrednotene funkcije gozdov se določijo oziroma prikažejo po gozdnofunkcijskih enotah (v nadaljnjem besedilu: funkcijskih enotah), ki zajemajo gozd in tista negozdna zemljišča, ki so z njim ekološko oziroma funkcionalno povezana, ter skupaj z gozdom zagotavljajo uresničevanje njegovih funkcij. Površine funkcijskih enot določajo gozdni prostor.

Izvirno se funkcijske enote prikažejo na originalu topografskih kart v merilu 1:25.000. V vsako funkcijsko enoto se

vpiše trimesna šifra, pri kateri je na prvem mestu navedena stopnja poudarjenosti ekoloških, na drugem mestu socialnih in na tretjem mestu proizvodnih funkcij. Poudarjenost posamezne skupine funkcij se določi tako, da se upošteva najvišja stopnja poudarjenosti katere koli funkcije iz posamezne skupine funkcij.

Funkcijske enote se omejijo z neprekinjeno črto debeline 0,5 mm neodvisno od mej odsekov in odsekov, vendar pa skladno z mejami GE.

Meja funkcijske enote se določi:

a) znotraj gozdnega prostora tam, kjer katera koli od skupin funkcij gozdov preide v stopnjo poudarjenosti, ki je različna od stopnje poudarjenosti v določeni funkcijski enoti (spremeni se šifra), poleg tega pa tudi v primeru, ko imata dve sosednji funkcijski enoti enako šifro, razlikujeta pa se samo po tem, da je v eni funkcijski enoti na prvi stopnji poudarjena drugačna funkcija kot v drugi funkcijski enoti;

b) kot meja med gozdnim prostorom in kmetijskim ali urbanim prostorom in tudi večjimi vodnimi telesi, pri čemer se v funkcijsko enoto poleg gozda, tudi rušja, vključijo naslednja z gozdom ekološko oziroma funkcionalno povezana negozdna zemljišča:

– v gorski gozdnati krajini vse površine naravnih ekosistemov, kot so naravna travinja in skalovja oziroma pobočni grušči, ki ležijo pod drevesno mejo, ter območja ekstenzivne (gozdne) paše, izločijo pa se urejeni planinski pašniki;

– v gozdni krajini nenaseljene senožeti in lazi in vsi morebitni naravni ekosistemi iz prejšnje alineje;

– v gozdnati krajini nenaseljene senožeti in lazi, če se pojavljajo kot osredki znotraj gozda na površinah do 2 ha, izločijo pa se vsa druga kmetijska zemljišča, tudi tista, ki so v okviru samotnih kmetij (celkov), če so večja kot 0,5 ha;

– v kmetijski in primestni krajini samo gozdovi, prav tako pa tudi nenaseljeni osredki kmetijskih zemljišč znotraj gozdnih kompleksov, če so manjši kot 0,5 ha.

Posamezni tipi krajin se po tem pravilniku določijo po tehle merilih:

– v gorsko gozdnato krajino se štejejo območja v gorskem in subalpskem vegetacijskem pasu, ki poleg gozda vključujejo tudi naravna travinja, gorske pašnike in skalovja oziroma pobočne grušče;

– v gozdno krajino se štejejo območja v gorskem in podgorskem pasu, kjer gozd popolnoma prevladuje (gozdnatost je večja kot 85%), in v njih ni kmetij oziroma drugih trajnih naselij;

– v gozdnato krajino se štejejo območja v nižinskem, gričevnatem, podgorskem in delno tudi gorskem pasu, kjer se gozd mozaično prepleta z drugimi, pretežno kmetijskimi rabami tal, in praviloma pokriva 40 do 85% površine;

– v kmetijsko in primestno krajino spadajo vsa druga območja.

Gozdnatost iz prejšnjega odstavka se ugotavlja na krajinsko zaokroženih območjih, velikih nekaj kvadratnih kilometrov.

Podrobnejša navodila za kartiranje funkcij in popis funkcij po funkcijskih enotah so določena v prilogi 2 tega pravilnika, ki je objavljena skupaj z njim.

5. Razvrstitev gozdov v kategorije gozdov in gospodarske razrede

12. člen

(Splošno)

Gozd v posameznem odseku se zaradi potrebe po usmerjanju in spremljanju razvoja gozdov v večjih, vsebinsko enovitih celotah, razvrsti v kategorijo in gospodarski razred.

13. člen

(Kategorije gozdov)

Po kategorijah se gozdovi delijo na:

- večnamenske gozdove;
- gozdove s posebnim namenom, v katerih so gozdno-gospodarski ukrepi dovoljeni;
- gozdove s posebnim namenom, v katerih gozdno-gospodarski ukrepi niso dovoljeni oziroma so dovoljeni le izjemoma;
- varovalne gozdove.

14. člen

(Gospodarski razredi)

V gospodarski razred se združujejo gozdovi odsekov s sorazmerno enotnimi rastiščnimi razmerami ter razvojnimi težnjami v pogledu drevesne sestave in zgradbe gozdov, za katere je smiselno, upoštevajoč tudi stopnjo poudarjenosti funkcij gozdov, določiti enotni dolgoročni gozdnogojitveni cilj in enotne gozdnogojitvene usmeritve.

Gospodarski razredi se praviloma oblikujejo znotraj kategorij gozdov, izjemoma pa se lahko v isti gospodarski razred uvrstijo večnamenski gozdovi in gozdovi s posebnim namenom, če pri slednjih režim oziroma omejitve gospodarjenja ne zahtevajo posebnega načina gospodarjenja z gozdovi. Gospodarski razredi GE se oblikujejo znotraj meja območnih gospodarskih razredov.

Gospodarski razredi se oblikujejo znotraj tehle skupin rastišč:

1. rastišč logov;
2. rastišč gabrovij in dobnav;
3. rastišč bukovij na nekarbonatnih kameninah;
4. gričevnatih in podgorskih rastišč bukovij na karbonatnih kameninah;
5. rastišč gorskih bukovij na karbonatnih kameninah;
6. rastišč jelke in bukve;
7. rastišč jelke in smreke;
8. termofilnih rastišč bukovij;
9. termofilnih rastišč hrastovij;
10. rastišč acidofilnih borovij;
11. rastišč bazofilnih borovij;
12. rastišč termofilnih grmičavih gozdov;
13. rastišč bukve v subalpskem pasu;
14. rastišč rušja in šotnih barij.

II. GOZDNOGOSPODARSKI NAČRTI

1. Vsebina in način izdelave gozdnogospodarskih načrtov

A) Gozdnogospodarski načrt območja

15. člen

(Vsebina načrta)

Gozdnogospodarski načrt območja vsebuje:

1. splošni opis GGO;
2. utemeljitev in prikaz funkcij gozdov;
3. opis stanja gozdov;
4. analizo preteklega gospodarjenja;
5. oris zakonitosti razvoja gozdov;
6. določitev ciljev, usmeritev in ukrepov za gospodarjenje z gozdovi;
7. okvirno ekonomsko presojo gospodarjenja z gozdovi;
8. določitev obdobja veljavnosti gozdnogospodarskih načrtov GE;

9. prilogo s pregledi stanja, usmeritev in ukrepov po ravneh načrtovanja.

Gozdnogospodarski načrt območja obravnava gozdove na ravneh GGO in območnih gospodarskih razredov. Na ravni GGO se obravnavajo vsebine po zaporedju iz prejšnjega odstavka, na ravni območnih gospodarskih razredov pa se v zaključenem vsebinskem sklopu obravnavajo vsebine iz 3., 5. in 6. točke prejšnjega odstavka.

Pri izdelavi gozdnogospodarskega načrta območja se praviloma uporabljajo podatki iz veljavnih gozdnogospodarskih načrtov GE, ki ležijo na GGO, za katerega se izdeluje načrt.

1. Splošni opis gozdnogospodarskega območja

16. člen

(Naravne, gospodarske in družbene razmere)

Splošni opis GGO vsebuje:

- opis naravnih razmer in opredelitev predelov z enotnimi krajinskimi značilnostmi, pri čemer se opišejo zlasti lega GE ali območja v krajini, orografija, značilnosti podnebja, hidrološke in hidrogeološke razmere, gozdnatost, matične kamnine in tla, gozdne združbe s pregledno karto, značilnosti živalskega sveta;

- opis družbeno-gospodarskih razmer, ki zajema zlasti demografska gibanja in druge ustrezne podatke iz statističnih poročil;

- površino gozdov in njen razvoj v območju z analizo krčitev gozdov po vzrokih;

- lastništvo gozdov (deleži gozdov po obliki lastništva: zasebni gozdovi, državni gozdovi, občinski gozdovi, gozdovi drugih pravnih oseb; za zasebne gozdove se v tabelah LP in LS navede tudi njihova posestna sestava);

- odprtost gozdov z gozdnimi prometnicami in razmere za pridobivanje lesa, ki se prikažejo na pregledni karti in v tabeli SPR;

- prikaz usmeritev za razvoj poselitve in drugih dejavnosti v prostoru, ki neposredno vplivajo na gospodarjenje z gozdovi.

Na pregledno karto iz predzadnje alinee prejšnjega odstavka se vpišejo: ceste, pomembne za gospodarjenje z gozdovi; predeli načinov spravila lesa, ki so glede na dane terenske razmere potencialno najprimernejši; predeli, ki so zaprti po predpisih o pristojbinah za vzdrževanje gozdnih cest; predeli varovalnih gozdov in gozdov s posebnim namenom, v katerih gozdnogospodarski ukrepi niso dovoljeni.

2. Utemeljitev in prikaz funkcij gozdov

17. člen

Utemeljitev in prikaz funkcij gozdov zajema:

- pregledno karto funkcij gozdov in karto funkcij gozdov v merilu 1:25.000 s tabelo popisa funkcijskih enot (tabela F1) v prilogi načrta;

- tabelo površin gozdov s poudarjenimi skupinami funkcij (tabela F2), presojo zagotavljanja funkcij oziroma večnamenskosti gozdov ter usmeritve oziroma omejitve pri gospodarjenju na območjih s poudarjenimi funkcijami;

- usmeritve za usklajitev vseh funkcij gozdov in razvijanje posameznih funkcij, če je to potrebno.

3. Opis stanja gozdov

18. člen

(Kategorije gozdov in območni gospodarski razredi)

Kategorije gozdov in območni gospodarski razredi se utemeljijo in prikažejo v tabeli KGR in na pregledni karti.

19. člen

(Stanje gozdov)

Na ravni GGO in območnih gospodarskih razredov se na podlagi podatkov iz gozdnogospodarskih načrtov GE navedejo naslednje značilnosti gozdov:

- lesna zaloga gozdov in njena sestava po skupinah drevesnih vrst in debelinskih razredih (tabela LZ1);

- tekoči letni prirastek po debelinskih razredih (tabela PR1);

- struktura gozdov po ohranjenosti (tabela OHR po navodilih iz priloge 3, točka č);

- struktura gozdov po razvojnih fazah oziroma zgradbah sestojev (tabela RF1 po navodilih iz priloge 3, točka b);

- struktura mladovij oziroma podmladka in drogovnjakov po zasnovi (tabela ZNS po navodilih iz priloge 3, točka d);

- struktura gozdov po negovanosti (tabela ZNS po navodilih iz priloge 3, točka e);

- struktura gozdov po kakovosti odraslega drevja (tabela K po navodilih iz priloge 3, točka f);

- poškodovanost drevja (tabela PŠD po navodilih iz priloge 3, točka g).

Na ravni GGO se prikažejo tudi:

- tipi drevesne sestave gozdov po območnih gospodarskih razredih (po navodilih iz priloge 3, točka h – pregledna karta s površinskimi deleži posameznih tipov);

- lesna zaloga, tekoči prirastek in možni posek po kategorijah gozdov, območnih gospodarskih razredih (tabela GF1) in oblikah lastništva (tabela GF2);

- objedenost mladja (tabeli OM1 in OM2);

- število odmrlega drevja (tabela OD);

- drugi biološki kazalniki, pomembni za ohranjanje oziroma vzpostavitev naravne avtohtone sestave gozdnih življenjskih združb ter razmerje med divjadjo in njenim okoljem;

- požarno ogroženi gozdovi na pregledni karti;

- semenski objekti na pregledni karti.

Za celotno GGO, za vse območne gospodarske razrede in za posamezne oblike lastništva se v tabelah GF2 navedejo gozdni fondi in njihove spremembe glede na podatke iz prejšnjega gozdnogospodarskega načrta območja (tabela GFX). Po GE in občinah se ti podatki navedejo v prilogi k načrtu.

4. Analiza preteklega gospodarjenja

20. člen

Analiza preteklega gospodarjenja z gozdovi v GGO se izdela na ravni GGO in območnih gospodarskih razredov, in sicer skladno z vsebino iz 35. člena tega pravilnika oziroma z njenim smiselnim upoštevanjem.

5. Oris zakonitosti razvoja gozdov

21. člen

Zakonitosti razvoja gozdov se orišejo na ravni GGO in območnih gospodarskih razredov, in sicer skladno z vsebino iz 36. člena tega pravilnika oziroma z njenim smiselnim upoštevanjem.

6. Določitev ciljev, usmeritev in ukrepov za gospodarjenje z gozdovi

22. člen

(Gozdnogospodarsko območje)

Na ravni GGO se določi splošni cilj gospodarjenja z gozdovi v GGO, ki vključuje zlasti temeljne učinke, ki naj bi bili glede na specifične naravne, gospodarske in posestne

razmere ter glede na potrebe po zagotavljanju funkcij gozdov uresničeni z gospodarjenjem z gozdovi v GGO.

Skladno s splošnim ciljem gospodarjenja z gozdovi oziroma s funkcijami gozdov v GGO se določijo splošne usmeritve gospodarjenja z gozdovi v GGO, ki zajemajo zlasti:

- razvoj gozdnih površin v krajinsko različnih predelih z navedbo predelov, v katerih imajo ali bi imeli gozdovi, skupine gozdnega drevja ali posamično gozdno drevje še posebej veliko ekološko oziroma estetsko vrednost;
- razvoj gozdov v pogledu sestave drevesnih vrst, zgradbe sestojev in višine lesne zaloge;
- intenzivnost gojenja gozdov in potrebe po sofinanciranju vlaganj v gozdove;
- ohranjanje oziroma vzpostavitev naravne avtohtone sestave gozdnih življenjskih združb ter razmerje med divjadjo in njenim okoljem;
- odpiranje gozdov z gozdnimi cestami in vlakami;
- tehnologijo pridobivanja lesa in gradnje gozdnih prometnic.

Na ravni GGO se določijo tile ukrepi:

- možni posek po oblikah lastništva (tabela MPL);
- okvirne potrebe po gojitvenih in varstvenih delih po oblikah lastništev (tabela NGDL po navodilih iz priloge 3, točka I);
- potrebni ukrepi za izboljšanje življenjskih razmer prosto živečih živali;
- graditev gozdnih cest in vlak po stopnji nujnosti z navedbo dolžine in gozdnega predela.

Na ravni GGO se na pregledni karti prikaže tudi intenzivnost gospodarjenja z gozdovi skladno z navodili iz priloge 3, točka k.

23. člen

(Območni gospodarski razred)

Na ravni območnega gospodarskega razreda se določita optimalni model gozda in gozdnogojitveni cilj.

Optimalni model gozda se določi kot idealno stanje gozda, ki na danem rastišču ob upoštevanju sukcesijskega razvoja gozda na najbolj racionalen način trajno zagotavlja uresničevanje funkcij gozdov, in vključuje:

- optimalno drevesno sestavo gozda;
 - optimalno zgradbo gozda in optimalno razmerje debelinskih razredov oziroma razvojnih faz.
- Gozdnogojitveni cilj vključuje:
- ciljno drevesno sestavo gozdov;
 - ciljno stanje gozdov v pogledu razvojnih faz oziroma zgradbe sestojev;
 - ciljno lesno zalogo;
 - ciljno kakovost sestojev;
 - obdobje, ko naj bi bilo doseženo ciljno stanje.

Na ravni območnega gospodarskega razreda se določijo tudi gozdnogojitvene usmeritve, ki zagotavljajo uresničitev gozdnogojitvenega cilja. Z njimi se določijo:

- prevladujoči gozdnogojitveni sistem in način obnavljanja sestojev;
- proizvodno razdobje, povprečna pomladitvena doba in končna lesna zaloga sestojev;
- optimalno gozdnogojitveno ukrepanje glede na gozdnogospodarsko vlogo območnega gospodarskega razreda v GGO in poudarjenost funkcij gozdov.

Na ravni območnega gospodarskega razreda se skladno z gozdnogojitvenim ciljem in usmeritvami določijo tile ukrepi:

- možni posek (tabela MP);
- okvirne potrebe po gojitvenih in varstvenih delih (tabela NGD po navodilih iz priloge 3, točka I).

7. Okvirna ekonomska presoja gospodarjenja z gozdovi

24. člen

Okvirna ekonomska presoja gospodarjenja z gozdovi se opravi po oblikah lastništva na podlagi pričakovanega dohodka od lesa (upoštevajoč možni posek, povprečne aktualne cene lesa, povprečne stroške pridobivanja lesa in pričakovane stroške vzdrževanja gozdnih cest) ter stroškov načrtovanih gojitvenih in varstvenih del.

8. Določitev obdobja veljavnosti gozdnogospodarskih načrtov GE

25. člen

Za vse GE, ki ležijo na GGO, se določijo obdobja veljavnosti gozdnogospodarskih načrtov GE oziroma roki za obnovo teh načrtov (tabela PGE). Veljavnost načrtov se vpiše z letnicami, pri čemer prva letnica označuje začetek navedenega leta (1. januar), druga pa konec navedenega leta (31. december).

9. Priloga s pregledi stanja, usmeritev in ukrepov

26. člen

V prilogi h gozdnogospodarskemu načrtu območja se prikaže povzetek stanja in ukrepov na ravneh:

- GGO – na obrazcu O1, ki ga sestavljajo tabele LP, F2, GF1, RF1, ZNS, LZ1 in PR1 (slednji posebej za gozdove z načrtovanim posekom in posebej za vse gozdove GGO), NGD;
- območnega gospodarskega razreda – na obrazcu O2, ki ga sestavljajo tabele LP, LZ1, PR1, MP, NGD;
- oblik lastništva – na obrazcu O3, ki ga sestavljajo tabele KG, RF2, DV, LZ2, NGD;
- občin – na obrazcu O4, ki ga sestavljajo tabele LP, F2, GF1, NGD.

B) Gozdnogospodarski načrt gospodarske enote

27. člen

(Vsebina načrta)

Gozdnogospodarski načrt GE vsebuje:

1. splošni opis GE;
2. prikaz funkcij gozdov;
3. opis stanja gozdov;
4. analizo preteklega gospodarjenja;
5. oris zakonitosti razvoja gozdov;
6. določitev ciljev, usmeritev in ukrepov za gospodarjenje z gozdovi;
7. določitev usmeritev za gospodarjenje s posamičnim gozdnim drevjem in skupinami gozdnega drevja zunaj naselij;
8. okvirno ekonomsko presojo gospodarjenja z gozdovi;
9. prilogo s pregledi stanja, ciljev, usmeritev in ukrepov po ravneh načrtovanja.

Gozdnogospodarski načrt GE obravnava gozdove na ravneh GE, gospodarskih razredov ter odsekov. Na ravni GE se obravnavajo vsebine po zaporedju iz prejšnjega odstavka, na ravni gospodarskih razredov pa se v zaključenem vsebinskem sklopu obravnavajo vsebine iz 3., 5. in 6. točke prejšnjega odstavka.

1. Splošni opis gospodarske enote

28. člen

(Naravne, gospodarske in družbene razmere)

Splošni opis GE vsebuje:

- opis naravnih razmer;
- opis družbeno-gospodarskih razmer;
- površino gozdov in njen razvoj v GE z analizo krčitev gozdov po vzrokih;
- lastništvo gozdov;
- odprtost gozdov z gozdnimi prometnicami in razmere za pridobivanje lesa;
- prikaz usmeritev za razvoj poselitve in drugih dejavnosti v prostoru, ki neposredno vplivajo na gospodarjenje z gozdovi.

Vsebine iz prejšnjega odstavka se opišejo oziroma prikažejo skladno z določili iz 16. člena tega pravilnika.

2. Prikaz funkcij gozdov

29. člen

Prikaz funkcij gozdov zajema:

- pregledno karto funkcij gozdov z obrazložitvijo dopolnitev glede na karto funkcij gozdov v gozdnogospodarskem načrtu območja;
- tabelo površin gozdov s poudarjenimi skupinami funkcij (tabela F2), presojo zagotavljanja funkcij oziroma večnamenskosti gozdov ter usmeritve oziroma omejitve pri gospodarjenju na območjih s poudarjenimi funkcijami;
- usmeritve za usklajevanje vseh funkcij gozdov in razvijanje posameznih funkcij, če je to potrebno.

3. Opis stanja gozdov

30. člen

(Kategorije gozdov in gospodarski razredi)

Kategorije gozdov in gospodarski razredi se utemeljijo in prikažejo v tabeli KGR in na pregledni karti.

31. člen

(Stanje gozdov)

Na ravneh GE in gospodarskih razredov se navedejo naslednje značilnosti gozdov:

- lesna zaloga gozdov in njena sestava po skupinah drevesnih vrst in debelinskih razredih (tabela LZ1); vir: stalne vzorčne ploskve oziroma opisi sestojev v gospodarskih razredih, kjer se lesna zaloga ugotavlja z okularnim ocenjevanjem;
- tekoči letni prirastek, ki se za GE in za gospodarske razrede, v katerih se ugotavlja z vzorčnimi metodami, prikaže po debelinskih razredih (tabela PR1);
- struktura gozdov po razvojnih fazah oziroma zgradbah sestojev (tabela RF1 po navodilih iz priloge 3, točka b); vir: opisi sestojev;
- struktura gozdov po sestojnem sklepu – za razvojne faze mladovje, drogovnjak in debeljak (tabela ZNS po navodilih iz priloge 3, točka c); vir: opisi sestojev, letalski posnetki;
- struktura gozdov po ohranjenosti (tabela OHR po navodilih iz priloge 3, točka č); vir: odsek;
- struktura mladovij oziroma podmladka in drogovnjakov po zasnovi (tabela ZNS po navodilih iz priloge 3, točka d); vir: opisi sestojev;
- struktura gozdov po negovanosti (tabela ZNS po navodilih iz priloge 3, točka e); vir: opisi sestojev;

– struktura gozdov po kakovosti odraslega drevja (tabela K po navodilih iz priloge 3, točka f); vir: stalne vzorčne ploskve;

– poškodovanost drevja (tabela PŠD po navodilih iz priloge 3, točka g); vir: stalne vzorčne ploskve.

Značilnosti gozdov iz zadnjih dveh alinej prejšnjega odstavka se za gospodarske razrede, v katerih se lesna zaloga ne ugotavlja z vzorčnimi metodami, samo opišejo in se ne prikažejo v tabelah.

Na ravni GE se prikažejo tudi:

– struktura gozdov po tipih sestojev (pregledna karta v prilogi načrta), pri čemer se upoštevajo zgradba oziroma razvojna faza in vrstna sestava sestoja in dejstvo, da površina sestoja praviloma ni manjša od 0,5 ha.; vir: letalski posnetki, opisi sestojev, gozdnogojitveni načrti;

– lesna zaloga in tekoči prirastek z opisom načina njunega ugotavljanja ter možni posek, in sicer po kategorijah, gospodarskih razredih (tabela GF1) in oblikah lastništva (tabela GF2);

– objedenost mladja (OM1 in OM2); vir: ploskve posebnih popisov;

– število odmrlega drevja (tabela OD) – samo za gospodarske razrede, v katerih se ugotavlja lesna zaloga s stalnimi vzorčnimi ploskvami; vir: stalne vzorčne ploskve.

Na ravni gospodarskega razreda se prikažeta tudi površina mladovja in podmladka ter njuna sestava po drevesnih vrstah (GRAF1); vir: opisi sestojev.

Po oblikah lastništva se v tabelah GF2 in GFX navedejo gozdni fondi in njihove spremembe glede na podatke iz prejšnjega gozdnogospodarskega načrta GE.

Na ravni odseka se v zvezi s stanjem gozdov navedejo (obrazec):

- površina gozdov po oblikah lastništva;
- opis rastišča, in sicer lega (interval nadmorske višine na 10 m natančno), položaj v pokrajini (ravnina, vznožje, pobočje, greben), relief (gladko do valovito, jarkasto do grebenasto, stopničasto do skokovito, kotanjasto do vrtačasto), ekspozicija, povprečni naklon v stopinjah, kamnina, kamenitost oziroma skalovitost (v % od površine);
- prevladujoče gozdne združbe – največ tri;
- kratek opis prevladujočih sestojev z omembo sestojnih posebnosti in odseku in navedbo podatka o vrstni ohranjenosti;
- lesna zaloga gozdov in njihova sestava po drevesnih vrstah; vir: opisi sestojev;
- površinski delež razvojnih faz oziroma zgradb sestojev;
- površina mladovja in podmladka skupaj ter njuna sestava po drevesnih vrstah; vir: opisi sestojev;
- tarife po skupinah drevesnih vrst;
- način spravila z navedbo povprečne pravilne razdalje v odseku, in sicer v metrih na 50 metrov natančno, ter površinski delež odprtosti gozda za spravilo.

32. člen

(Ugotavljanje površine gozdov)

Površina gozdov po 2. členu zakona o gozdovih se izvorno ugotavlja s projekcijo ustreznih posnetkov, pridobljenih z metodami daljinskega zaznavanja, na temeljne topografske načrte, ki se po potrebi preveri na terenu.

V gozd se uvrščajo tudi kmetijska zemljišča v zaraščanju, če se zadnjih 20 let niso uporabljala v kmetijske namene in je pokrovnost gozdnega drevja oziroma drugega gozdnega rastišja na njih presegla 75%, pri čemer se površine, ki so večje od 0,5 ha, obravnavajo po delih, velikih 0,5 ha.

Meja gozda se vriše na temeljno topografsko karto (merila 1:5.000 ali 1:10.000), ki je dokumentacijsko gradivo k načrtu.

Na ravni odsekov in na višjih ravneh se površine gozdov navajajo na 0,01 ha natančno.

Površina gozda se po posameznih parcelah ugotavlja s prekrivanjem kartnih prikazov območja gozda in parcel ter se po potrebi preveri na terenu.

33. člen

(Ugotavljanje lesne zaloge in prirastka)

V lesno zalogo gozda se vključuje drevje s premerom 10 cm in več na prsni višini (1,3 m). Na tem drevju se ugotavlja tudi prirastek.

Lesno zalogo in prirastek za GE pridobimo s seštevanjem lesnih zalog oziroma prirastkov po gospodarskih razredih.

Lesna zaloga po gospodarskih razredih se ugotavlja z vzorčnimi metodami ali okularnim ocenjevanjem.

Med vzorčnimi metodami za ugotavljanje lesne zaloge in prirastka je osnovna metoda stalnih vzorčnih ploskev. Za dopolnitev natančnosti ocene lesne zaloge po metodi stalnih vzorčnih ploskev se po potrebi lahko uporabijo druge vzorčne metode.

Lesna zaloga po sestojih se okularno ocenjuje. Za izboljšanje okularne ocene se uporabljajo primerjalne ploskve ali metoda hitre izmere temeljnice.

Z vzorčnimi metodami se ugotavljata lesna zaloga in prirastek v gospodarskih razredih večnamenskih gozdov in gozdov s posebnim namenom, v katerih so gozdnogospodarski ukrepi dovoljeni, in pri katerih so zagotovljeni naslednji pogoji:

- rastišče ima v povprečju proizvodno zmogljivost 4 m³ ali več na hektar letno;

- gospodarski razred je tako velik, da je mogoče z racionalno gostoto vzorčne mreže izpolniti pogoj o natančnosti ocene lesne zaloge iz desetega odstavka tega člena oziroma z drugimi manjšimi gospodarskimi razredi, ki izpolnjujejo pogoje iz tega odstavka, obsega dovolj veliko površino, da je na njej mogoče izpolniti pogoj iz desetega odstavka tega člena, ter se s tem omogoči korekcija okularno ocenjenih lesnih zalog manjših gospodarskih razredov.

V drugih gozdovih se lesna zaloga in prirastek ocenjuje okularno. Ne glede na pogoje iz prejšnjega odstavka se lahko okularno ocenjuje tudi lesna zaloga v gospodarskih razredih, katerih rastišča imajo v povprečju proizvodno zmogljivost 4 m³ ali več na hektar letno, če obsegajo gozdove z zelo neakovostnim drevjem in nizko lesno zalogo.

Lesna zaloga gozdov v odseku se ugotovi tako, da se seštejejo okularno ocenjene lesne zaloge sestojev v odseku. V primeru, da je odsek sestavni del gospodarskega razreda oziroma skupine manjših gospodarskih razredov, za katere se lesna zaloga ugotavlja z vzorčnimi metodami, se seštevek okularno ocenjenih lesnih zalog sestojev ustrezno popravi tako, da so seštevki okularno ugotovljenih lesnih zalog vseh odsekov takega razreda oziroma skupine razredov enaki lesni zalogi gospodarskega razreda oziroma skupine manjših gospodarskih razredov, ki je bila ugotovljena z vzorčnimi metodami.

V primerih, ko se lesna zaloga ugotavlja z vzorčnimi metodami, se za lesno zalogo šteje aritmetična sredina lesnih zalog na vzorčnih ploskvah.

Vzorčna napaka ocene lesne zaloge za gozdove, za katere se lesna zaloga ugotavlja z vzorčnimi metodami, pri tveganju 5% na ravni GE ne sme presegati 10%, na ravni posameznega gospodarskega razreda pa praviloma ne 15%.

Dokler v gospodarskih razredih, v katerih se lesna zaloga ugotavlja s stalnimi vzorčnimi ploskvami, prirastka ni mogoče ugotoviti iz sosledja meritev premerov drevja, se prirastek ugotavlja z vrtnjem drevja. Prav tako se z vrtnjem drevja ugotovi prirastek za vse druge gospodarske razrede, če za drevje v njih še niso bile ugotovljene ustrezne prirastne krivulje.

34. člen

(Opis sestojev)

Podatki opisov sestojev se pridobivajo z neposrednim opisovanjem na terenu oziroma iz gozdnogojitvenih načrtov ter iz letalskih posnetkov. Več prostorsko ločenih sestojev je mogoče opisati z enim samim opisom.

Opis sestojev zajema tele podatke o stanju sestojev: površino, lesno zalogo na hektar, delež drevesnih vrst glede na lesno zalogo, razvojno fazo oziroma zgradbo, delež podmladka, drevesno sestavo mladovja in podmladka glede na površino (tri najbolj zastopane drevesne vrste), sklep, zasnovo, negovanost.

V gozdovih gospodarskih razredov, kjer se lesna zaloga ugotavlja z okularnim ocenjevanjem, se za skupine drevesnih vrst oceni tudi struktura lesne zaloge po debelinskih razredih.

4. Analiza preteklega gospodarjenja

35. člen

Analiza preteklega gospodarjenja z gozdovi zajema:

1) pregled poseka ter opravljenih gojitvenih in varstvenih del, in sicer:

a) na ravni gospodarskega razreda in GE:

- posek po skupinah drevesnih vrst (tabela PDV);
- posek po debelinskih razredih, ločeno za iglavce in listavce (tabela PDR);
- količino morebitnega neizkoriščenega drevja, ločeno za iglavce in listavce;
- opravljena gojitvena in varstvena dela, vključno z deli za izboljšanje habitatov (tabela OGD);

b) na ravni GE:

- posek po oblikah lastništva, prikazan po vrstah sečenj, ločeno za iglavce in listavce (tabela VP);
- posek po letih in vrstah sečenj (grafikon);
- opravljena gojitvena in varstvena dela po oblikah lastništva (tabela OGD);

2) presojo gospodarjenja v preteklem ureditvenem obdobju, zlasti v pogledu:

- primerjave načrtovanih in izvedenih ukrepov in njihovih učinkov;

- razlogov morebitnih pomembnejših odstopanj izvedenega od načrtovanega;

- postavljenih ciljev, smernic in ukrepov, postavljenih za preteklo ureditveno obdobje;

- zagotavljanja funkcij gozdov.

5. Oris zakonitosti razvoja gozdov

36. člen

Na ravni GE, večjih gospodarskih razredov in oblik lastništva se v tabeli GFR prikažejo podatki, ki ponazarjajo razvoj gozdov in gozdnih fondov, in sicer za GE za vse obdobje, za katero je mogoče pridobiti podatke, za gospodarske razrede vsaj za obdobje zadnjih 20 let, za oblike lastništva pa za obdobje zadnjih 10 let.

Na ravni GE in gospodarskih razredov se prikažejo razvojne težnje gozdov v pogledu sestave drevesnih vrst, po potrebi pa se opiše razvoj tudi drugih značilnosti sestojev.

Na ravni GE in večjih gospodarskih razredov se grafično prikaže razmerje med obstoječimi in modelnimi deleži posameznih razvojnih faz oziroma debelinskih razredov.

Na ravni GE se na podlagi podatkov in prikazov iz prejšnjih odstavkov in na podlagi drugih ustreznih podatkov opravi tudi presoja razvoja gozdov v pogledu trajnosti in zagotavljanja biološke pestrosti oziroma sonaravnosti. Pri presoji trajnosti na podlagi debelinskih razredov se pri enomernih sestojih izloči podstojno drevje.

Večji gospodarski razred iz tega člena je gospodarski razred, v katerem je lesno zalogo s predpisano natančnostjo mogoče ugotoviti s stalnimi vzorčnimi ploskvami, v primeru, ko se zaradi rastiščnih ali sestojnih razmer lesna zaloga ne ugotavlja s stalnimi vzorčnimi ploskvami, pa gospodarski razred, ki ima površino, večjo od 300 ha.

6. Določitev ciljev, usmeritev in ukrepov za gospodarjenje z gozdovi

37. člen

(Gospodarska enota)

Na ravni GE se določi splošni cilj gospodarjenja z gozdovi v GE, ki vključuje zlasti temeljne učinke, ki naj bi bili glede na specifične naravne, gospodarske in posestne razmere ter glede na potrebe po zagotavljanju funkcij gozdov uresničeni z gospodarjenjem z gozdovi v GE.

Skladno s splošnim ciljem gospodarjenja z gozdovi oziroma s funkcijami gozdov v GE se določijo splošne usmeritve gospodarjenja z gozdovi v GE, ki zajemajo zlasti:

- razvoj gozdnih površin;
- razvoj gozdov v pogledu sestave drevesnih vrst, zgradbe sestojev in višine lesne zaloge;
- intenzivnost gojenja gozdov in potrebe po sofinanciranju vlaganj v gozdove;
- življenjske razmere prosto živečih živali;
- odpiranje gozdov z gozdnimi cestami in vlakami;
- tehnologijo pridobivanja lesa in gradnje gozdnih prometnic.

Na ravni GE se določijo tile ukrepi:

- možni posek po vrstah sečenj, ločeno za iglavce in listavce in po oblikah lastništva (tabela MPVP);
- potrebna gojitvena in varstvena dela po oblikah lastništva (tabela NGDL po navodilih iz priloge 3, točka I);
- potrebni ukrepi za izboljšanje življenjskih razmer prosto živečih živali;
- graditev gozdnih cest in vlak po stopnji nujnosti (navedba dolžine in gozdnega predela).

38. člen

(Gospodarski razred)

Na ravni gospodarskega razreda se določi gozdnogojitveni cilj, ki vključuje:

- ciljno drevesno sestavo gozdov;
- ciljno stanje gozdov v pogledu razvojnih faz oziroma zgradbe sestojev;
- ciljno lesno zalogo;
- ciljno kakovost sestojev;
- obdobje, ko naj bi bilo doseženo ciljno stanje.

Na ravni gospodarskega razreda se določijo tudi gozdnogojitvene usmeritve, ki zagotavljajo uresničitev gozdnogojitvenega cilja. Z njimi se določijo:

- predvideni gozdnogojitveni sistemi oziroma načini obnavljanja sestojev;
- proizvodno razdobje, obhodnjica, povprečna pomladitvena doba in končna lesna zaloga sestojev;

– optimalno gozdnogojitveno ukrepanje za podobne sestoje v pogledu zgradbe in sestave, pri čemer se upoštevajo tudi posebnosti, ki izhajajo iz poudarjenosti funkcij gozdov in različnih oblik lastništva.

Na ravni gospodarskega razreda se skladno z gozdnogojitvenim ciljem in usmeritvami določijo tile ukrepi:

- možni posek po vrstah sečenj, ločeno za iglavce in listavce (tabela MPVP);
- potrebna gojitvena in varstvena dela (tabela NGD po navodilih iz priloge 3, točka I).

39. člen

(Odsek)

Po odsekih se določijo tele usmeritve za gospodarjenje z gozdovi v odseku:

– usmeritev za zagotavljanje funkcij gozdov, s katero se določijo način dela z gozdom in potrebni ukrepi za zagotavljanje posameznih funkcij gozda;

– usmeritev za izbiro drevja za posek, s katero se za prevladujoče sestoje določijo vrsta sečnje in glavni poudarki pri izbiri drevesnih vrst (podlaga: gozdnogojitvene smernice iz opisov sestojev – priloga 3, točka i);

– usmeritev za gojitvena dela, s katero se določijo glavni poudarki pri najpotrebnejših gojitvenih delih (podlaga: gozdnogojitvene smernice iz opisov sestojev – priloga 3, točka i).

Po odsekih se po oblikah lastništva določijo tile ukrepi (obrazec):

- možni posek;
- potrebna gojitvena in varstvena dela po navodilih iz priloge 3, točka I.

7. Določitev usmeritev za gospodarjenje s posamičnim gozdnim drevjem in skupinami gozdnega drevja zunaj naselij

40. člen

V GE se določijo krajinsko enoviti predeli, v katerih se zaradi zagotavljanja biološke pestrosti v krajini določijo usmeritve za gospodarjenje s posamičnim gozdnim drevjem in skupinami gozdnega drevja zunaj naselij.

8. Okvirna ekonomska presoja gospodarjenja z gozdovi

41. člen

Okvirna ekonomska presoja gospodarjenja z gozdovi se opravi skladno z določbo iz 24. člena tega pravilnika.

9. Priloga s pregledi stanja, usmeritev in ukrepov

42. člen

V prvem delu priloge h gozdnogospodarskemu načrtu GE se prikaže povzetek stanja in ukrepov na ravneh:

– GE – na obrazcu E1, ki ga sestavljajo tabele LP, F2, GF1, RF1, ZNS, LZ1 in PR1 – (slednji posebej za gozdove z načrtovanim posekom in posebej za vse gozdove GE), EVP, EVGD;

– gospodarskega razreda – na obrazcu E2, ki ga sestavljajo tabele LP, LZ1, PR1, EVP, EVGD;

– oblik lastništva – na obrazcu E3, ki ga sestavljajo tabele KG, RF2, DV, LZ2, EVP, EVGD.

V drugem delu priloge h gozdnogospodarskemu načrtu GE se prikažejo stanje, usmeritve in ukrepi na ravni odsekov (obrazec E4).

2. Spremljanje izvajanja gozdnogospodarskih načrtov**A) Gozdnogospodarski načrt območja****43. člen**

(Spremljanje izvajanja gozdnogospodarskih načrtov območij)

Za zagotovitev spremljanja izvajanja gozdnogospodarskih načrtov območij ZGS pripravi za ravni GGO in oblik lastništva letne izpise tabel REV2 (posek) in REV4 (gojitvena dela).

44. člen

(Dopustna odstopanja pri izvajanju načrta)

Ministru, pristojnemu za gozdarstvo, je treba predložiti pobudo za spremembo ali dopolnitev gozdnogospodarskega načrta območja, če:

a) zaradi razlogov iz drugega odstavka 15. člena zakona o gozdovih gozdnogospodarskega načrta ni mogoče izvajati tako, da:

– posek ne bi presegel načrtovanega možnega poseka (dopustno je preseganje 5% ob podrobni obrazložitvi);

– gojitvena dela ne bi bila opravljena vsaj 70% (po skupinah del iz tabele REV4 iz 50. člena tega pravilnika) oziroma ustrezno nižje, če zaradi manjše količine opravljenega poseka, kot je bil načrtovan možni posek, niso nastale predvidene površine, na katerih so bila načrtovana gojitvena dela;

b) se oceni, da se je poudarjenost funkcij gozdov spremenila v tolikšnem obsegu, da karta in popis funkcij gozdov nista več ustrezna podlaga za pripravo prostorskih aktov, oziroma če spremembe in dopolnitve državnih ali občinskih prostorskih planskih aktov narekujejo spremembe gozdnogospodarskega načrta območja.

B) Gozdnogospodarski načrt gospodarske enote**45. člen**

(Splošno)

Izvajanje gozdnogospodarskih načrtov se spremlja na podlagi letnih evidenc posekanega drevja, neizkoriščenega drevja ter opravljenih gojitvenih in varstvenih del ter evidenc drugih del in dogodkov v GE. Evidenci posekanega in neizkoriščenega drevja sta skupaj podlaga za ugotavljanje stopnje realizacije možnega poseka na vseh ravneh, na katerih se spremlja izvajanje gozdnogospodarskih načrtov.

46. člen

(Evidentiranje poseka)

Podlaga za evidentiranje poseka so terenski obrazec za vpis drevja za posek, v katerega se vpisuje za posek izbrano drevje po drevesnih vrstah, debelinskih stopnjah, vrstah in vzrokih poseka (priloga 3, točka j), spremljanje opravljenih del v zvezi z izdanimi odločbami v upravnem postopku po 17. in 29. členu zakona o gozdovih ter evidentiranje nedovoljenih posekov.

Vsaj v en izvod gozdnogospodarskega načrta GE se za vsako preteklo leto do konca februarja vpišejo podatki o poseku, in sicer na ravni odseka (v obrazec E4) ter gospodarskega razreda, oblik lastništva in GE (v tabelo EVP).

Za gozdove, v katerih se lesna zaloga in prirastek ugotavljata s stalnimi vzorčnimi ploskvami, se posek in količina neizkoriščenega drevja za celotno ureditveno obdobje skupaj ocenita tudi iz podatkov meritev na vzorčnih ploskvah.

47. člen

(Evidentiranje neizkoriščenega drevja)

Neizkoriščeno drevje se ločeno za iglavce in listavce evidentira na ravni odseka, vpiše pa se na istih ravneh, kot se vpisuje posek, in sicer v tabeli EVP v rubriko "neizkoriščeno drevje", v obrazcu E4 pa v rubriko "Opomba" pod tabelo za evidenco poseka (s pripisom leta, ko se ve ali ocenjuje, da so drevesa odmrta).

Evidentira se samo tisto neizkoriščeno drevje, ki ni bilo izbrano za posek, je debelo vsaj 10 cm in je kot neizkoristljivo ostalo v gozdu, in sicer v primerih, ko količina neizkoriščenega drevja presega 1 m³ na hektar. Neizkoriščeno drevje se evidentira samo kot skupna bruto lesna masa, ločeno za iglavce in listavce.

V varovalnih gozdovih in v gozdovih s posebnim namenom, v katerih gozdnogospodarski ukrepi niso dovoljeni, se neizkoriščeno drevje ne evidentira.

48. člen

(Evidenca gojitvenih in varstvenih del)

Podlaga za evidentiranje gojitvenih in varstvenih del so izdane odločbe v upravnem postopku, spremljanje opravljenih del v zvezi z njimi, zapisniki o prevzemu del, ki so financirana ali sofinancirana iz proračuna Republike Slovenije, ter zapisi o vseh drugih opravljenih gojitvenih in varstvenih delih.

V gozdnogospodarski načrt GE se v tabelo EVGD oziroma v obrazec E4 za vsako preteklo leto do konca februarja vpišejo podatki o opravljenih gojitvenih in varstvenih delih, in sicer na ravni odseka, gospodarskega razreda, oblik lastništva in GE.

49. člen

(Evidentiranje drugih dogodkov v zvezi z gozdovi)

Zaradi spremljanja različnih drugih dogodkov v gozdovih ali v zvezi z njimi se na ravni GE piše gozdna kronika, v katero se tekoče zapisujejo vsi dogodki, ki vplivajo na gošpodarjenje z gozdovi, najpozneje pa se kronika za preteklo leto napiše do konca marca naslednjega leta.

50. člen

(Spremljanje izvajanja gozdnogospodarskih načrtov GE)

Za zagotovitev spremljanja izvajanja gozdnogospodarskih načrtov ZGS poleg evidenčnih zapisov iz prejšnjih štirih členov pripravi na ravni oblik lastništva in GE letne izpise tabel REV1 in REV2 (posek) ter REV3 in REV4 (gojitvena dela), in jih pošlje na papirju in elektronskem mediju do konca februarja za vsako preteklo leto ministrstvu, pristojnemu za gozdarstvo.

51. člen

(Dopustna odstopanja pri izvajanju načrta)

Ministru, pristojnemu za gozdarstvo, je treba predložiti pobudo za spremembo ali dopolnitev gozdnogospodarskega načrta GE, če zaradi razlogov iz drugega odstavka 15. člena zakona o gozdovih gozdnogospodarskega načrta ni mogoče izvajati v mejah, kot sledi:

– na ravni GE posek in morebitno neizkoriščeno drevje skupaj ne smeta preseči načrtovanega možnega poseka (dopustno preseganje je ob podrobni obrazložitvi skupaj za iglavce in listavce 10%, za vsako od teh skupin drevesnih vrst posebej pa 20%), gojitvena dela pa morajo biti opravljena vsaj 70% (po skupinah del iz tabele REV4 iz prejšnjega člena) oziroma ustrezno nižje, če zaradi manjše količine opravljenega poseka, kot je bil načrtovan možni posek, niso nastale predvidene površine, na katerih so bila načrtovana gojitvena dela;

– na ravni gospodarskega razreda posek in morebitno neizkoriščeno drevje skupaj ne smeta preseči načrtovanega možnega poseka za več kot 20% (dopustno preseganje je ob podrobni obrazložitvi ločeno za iglavce in listavce 30%);

– na ravni odseka oziroma oddelka posek in morebitno neizkoriščeno drevje skupaj za iglavce in listavce skupaj ne smeta preseči načrtovanega možnega poseka za več kot 30%. V izjemnih primerih (ujme, elementarne nesreče, ipd.) je na podlagi komisijskega ogleda, pri katerem mora biti navzoč tudi pooblaščen predstavnik ministrstva, pristojnega za gozdarstvo, dopustno odstopanje možno preseči.

Pobuda iz prejšnjega odstavka se lahko vloži do vključno sedmega leta veljavnosti gozdnogospodarskega načrta GE, razen če razlog za spremembo ali dopolnitev ni posledica naravnih ujm, ki so se zgodile v drugi polovici obdobja veljavnosti načrta.

3. Postopek sprejemanja gozdnogospodarskih načrtov ter spremembe in dopolnitve načrtov

52. člen

(Podpisniki gozdnogospodarskih načrtov)

Osnutek in predlog gozdnogospodarskega načrta GE podpišejo izdelovalec načrta, za načrtovanje razvoja gozdov in gozdnega prostora odgovorna delavca območne in centralne enote ZGS ter vodja območne enote ZGS.

Osnutek in predlog gozdnogospodarskega načrta območja podpišejo delavec območne enote ZGS, odgovoren za načrtovanje razvoja gozdov in gozdnega prostora, ki tudi vodi izdelavo načrta, delavec, ki je na ZGS odgovoren za načrtovanje razvoja gozdov in gozdnega prostora, vodja območne enote ZGS ter direktor ZGS.

S svojim podpisom podpisniki jamčijo, da je gozdnogospodarski načrt izdelan skladno s tem pravilnikom in da so v njem upoštevane tudi usmeritve za gospodarjenje z naravno in kulturno dediščino v gozdnem prostoru, vodnogospodarski pogoji in usmeritve za zagotavljanje drugih funkcij, ki so jih pripravili pristojni organi in organizacije.

53. člen

(Predhodna preveritev načrta)

ZGS lahko zahteva, da ministrstvo, pristojno za gozdarstvo, preveri že osnutek gozdnogospodarskega načrta. Ob takšnem vnaprejšnjem preverjanju se po potrebi opravi terenski ogled. Ministrstvo, pristojno za gozdarstvo, izda zapis o izsledkih preveritve v 30 dneh od dneva, ko je prejelo zahtevek.

54. člen

(Rok za izdelavo gozdnogospodarskih načrtov)

Predlog gozdnogospodarskega načrta skupaj s predpisanim soglasjem oziroma s predpisanimi mnenji mora biti predložen ministrstvu, pristojnemu za gozdarstvo, najpozneje do 1. 10. prvega leta veljavnosti načrta.

55. člen

(Vloga za sprejem gozdnogospodarskega načrta)

Na ministrstvo, pristojno za gozdarstvo, se k vlogi za sprejem gozdnogospodarskega načrta predloži en izvod predloga gozdnogospodarskega načrta in tele priloge:

1. v primeru gozdnogospodarskega načrta območja:

– izvleček iz zapisnika, iz katerega je razvidno, da je bil predlog gozdnogospodarskega načrta območja določen na seji sveta ZGS, in zapisnik z javne obravnave gozdnogospodarskega načrta območja;

– soglasje ministra, pristojnega za okolje, oziroma kopijo vloge, ki je bila poslana ministru, pristojnemu za okolje, z obrazložitvijo, da soglasje ni bilo dano oziroma odrečeno v roku;

2. v primeru gozdnogospodarskega načrta GE:

– izvleček iz zapisnika, iz katerega je razvidno, da je bil predlog gozdnogospodarskega načrta GE določen na seji sveta območne enote ZGS, in zapisnik z javne obravnave gozdnogospodarskega načrta GE;

– mnenje organizacije, pristojne za varstvo naravne in kulturne dediščine, oziroma kopijo vloge, ki je bila poslana tej organizaciji, z obrazložitvijo, da mnenje ni bilo dano oziroma odrečeno v roku;

– mnenja lokalnih skupnosti, na območju katerih leži GE, oziroma kopije vlog, ki so jim bile poslane, z obrazložitvijo, da mnenja niso bila dana oziroma odrečena v roku.

56. člen

(Spremembe in dopolnitve gozdnogospodarskih načrtov)

Sprememba ali dopolnitev gozdnogospodarskega načrta se izdelava za tisti del načrta, ki ga je treba spremeniti ali dopolniti skladno z določili iz 44. oziroma 51. člena tega pravilnika. V spremembi oziroma dopolnitvi gozdnogospodarskega načrta mora biti zagotovljena skladnost vseh njegovih ravni.

Sprememba ali dopolnitev gozdnogospodarskega načrta se izdelava v enakem številu izvodov kot gozdnogospodarski načrt in se mora priložena k njemu hraniti skupaj z njim.

4. Letni gozdnogospodarski načrti gospodarskih enot

57. člen

(Vsebina)

Letni gozdnogospodarski načrt GE vsebuje usmeritve in ukrepe za gospodarjenje z gozdovi v GE, ki okvirno temeljijo na usmeritvah preteklega gozdnogospodarskega načrta GE oziroma njegove morebitne spremembe ali dopolnitve, in sicer na ravneh gospodarskih razredov, oblik lastništva in GE. Potrebna gojitvena in varstvena dela se določijo tudi na ravni odsekov.

III. GOZDNOGOJITVENI NAČRTI

1. Splošno

58. člen

(Določitev načrtovalnih in negovalnih enot)

Zaradi določitve gozdnogojitvenih ciljev, smernic in ukrepov ter pogojev, ki se morajo upoštevati oziroma morajo biti izpolnjeni ob izvedbi del v gozdovih, se površina gozdov, ki je predmet gozdnogojitvenega načrta, razdeli na načrtovalne enote in te še na negovalne enote.

Načrtovalna in negovalna enota sta lahko sestavljeni iz več površinsko ločenih predelov gozda, njuna velikost pa je razen od naravnih dejavnikov odvisna zlasti od intenzivnosti gospodarjenja.

V načrtovalno enoto se zajame del gozda, ki ima razmeroma enotne rastiščne razmere in razvojno težnjo sestojev ter je zanj upoštevajoč tudi stopnjo poudarjenosti funkcij gozdov mogoče določiti enotni, specifični razmeram prilagojeni, dolgoročni gozdnogojitveni cilj.

Varovalni gozdovi in gozdovi s posebnim namenom, v katerih gozdnogospodarski ukrepi niso dovoljeni, se določijo v samostojne načrtovalne enote.

V negovalno enoto se zajame sesto ali njegov del, za katerega se upoštevajoč funkcije gozda določijo posebne gozdnogojitvene smernice oziroma ukrepi za gospodarjenje in ima zlasti v razmerah intenzivnejšega gospodarjenja razmeroma enovito zgradbo oziroma enotno razvojno fazo in drevesno sestavo.

2. Vsebina gozdnogojitvenih načrtov

59. člen

(Splošno)

Gozdnogojitveni načrt sestavljajo:

1. opisni del gozdnogojitvene vsebine na ravni načrtovalnih enot;
2. opisni del gozdnogojitvene vsebine na ravni negovalnih enot;
3. opisni del tehnološke vsebine;
4. posebni del (po potrebi);
5. kartni del.

60. člen

(Načrtovalna enota)

Na ravni načrtovalne enote se v gozdnogojitvenem načrtu določijo:

- a) stanje gozda, pri katerem se:
 - navede gospodarski razred, ki mu pripada dana načrtovalna enota;
 - navede gozdna združba;
 - kratko opišejo sestojne razmere v načrtovalni enoti (delež pomembnejših drevesnih vrst v lesni zalogi oziroma njihov površinski delež ter oblika njihovega mešanja, prevladujoče razvojne faze oziroma zgradba sestojev);
 - iz gozdnogospodarskega načrta povzamejo funkcije gozdov, ki se po potrebi prostorsko natančneje določijo;
- b) dolgoročni gozdnogojitveni cilj;
- c) gozdnogojitvene smernice in druge smernice za ohranjanje in pospeševanje ekoloških in socialnih funkcij gozda.

61. člen

(Negovalna enota)

Na ravni negovalne enote se v gozdnogojitvenem načrtu določijo:

- a) stanje sestoj oziroma skupine drevja v negovalni enoti, in sicer:
 - površina;
 - lesna zaloga na hektar;
 - drevesna sestava (delež pomembnejših drevesnih vrst v lesni zalogi oziroma njihov površinski delež ter oblika njihovega mešanja);
 - razvojna faza oziroma zgradba po navodilih iz priloge 3, točka b, tega pravilnika, razen pri razvojni fazi mladovje, ki se deli na neporaščeno gozdno površino, mladje, goščo in letvenjak;
 - sklep – za razvojni fazi drogovenjak in debeljak;
 - zasnova oziroma kakovost;
 - poškodovanost – po potrebi, izražena pisno;
- b) etapni gozdnogojitveni cilj (opisno izražen, z navedbo razvojne faze oziroma zgradbe, drevesne sestave in kakovosti sestoj);
- c) ukrepi, in sicer:
 - možni posek (v % od lesne zaloge, ločeno za iglavce in listavce);

– gozdnogojitvena in varstvena dela, pri katerih se skladno s predpisi, ki urejajo financiranje in sofinanciranje teh del, navedejo vrste del, obseg del, normativi, potrebni material, nujnost izvedbe del (1 – zelo nujna dela, ki omogočijo, da se gozd lahko obnovi, oziroma ki preprečijo ogroženost sestojev, 2 – nujna dela, ki so pomembna za krepitev biološke pestrosti oziroma dolgoročne stabilnosti sestojev, 3 – dela, ki prispevajo zgolj k izboljšanju kakovosti sestojev), roki za izvedbo del;

d) pogoji za izvedbo del, ki so specifični za negovalno enoto.

62. člen

(Tehnološki del)

V tehnološkem delu gozdnogojitvenega načrta se:

- določijo načini in pogoji pridobivanja lesa po pravih poljih;
- navedejo pogoji za izgradnjo vlak za spravilo lesa.

63. člen

(Posebni del)

V posebnem delu gozdnogojitvenega načrta se določijo:

- smernice in dela za ohranjanje in krepitev ekoloških in socialnih funkcij gozda – skladno z usmeritvami (tudi omejitvami) iz tabele F1, pri čemer se navedejo tudi elementi za izvedbo del, ki zajemajo vrste del, obseg del, normative, potrebni material, roke za izvedbo del;
- območja, kjer posamična izbira dreves za možni posek ni obvezna; to so območja panjevskega gospodarjenja oziroma izrazito slabih sestojnih zasnov v razmerah razdrobljenega lastništva, v katerih ekološke in socialne funkcije gozdov niso poudarjene;
- območja, kjer se dovoljuje paša v gozdu in pogoji zanj.

64. člen

(Kartni del)

Sestavni del gozdnogojitvenega načrta je karta (po potrebi tudi več kart) v merilu 1:2.500 – 1:5.000, na katero(e) se vrišejo:

- načrtovalne in negovalne enote;
- ekocelice, poti in posamezni objekti, ki so potrebni za ohranjanje in pospeševanje ekoloških in socialnih funkcij gozdov, ter semenski objekti;
- transportne meje in pravilna polja (v primeru uporabe več vrst pravih sredstev);
- obstoječe ceste in vlake, vlake, ki so določene z gozdnogojitvenim načrtom, ter po potrebi tudi idejne trase glavnih vlak, ki bi jih bilo treba zgraditi;
- prostori za skladiščenje lesa;
- parcele s parcelnimi številkami.

Ne glede na določbo iz prejšnjega odstavka se kartni del gozdnogojitvenega načrta izdela v manjšem merilu (1:10.000 ali 1:25000), negovalne enote pa se oblikujejo večjepovršinsko v predelih gozdov, kjer je skladno z navodili iz priloge 3, točka k, tega pravilnika intenzivnost gospodarjenja majhna, ali v gozdovih, kjer sploh niso načrtovani možni posek ali gozdnogojitvena dela (šifri 4 in 5).

65. člen

(Sodelovanje lastnikov pri pripravi načrtov)

Lastnike gozdov je treba povabiti k sodelovanju pri pripravi gozdnogojitvenega načrta oziroma jih pozvati, da dajo mnenje k njegovemu osnutku.

3. Spremljanje uresničevanja, ažuriranje in obnavljanje gozdnogojitvenih načrtov

66. člen

(Spremljanje uresničevanja in ažuriranje gozdnogojitvenih načrtov)

ZGS spremlja uresničevanje gozdnogojitvenih načrtov ter jih glede na spremembe v gozdu zaradi izvajanja gozdnogojitvenih ukrepov ali drugih razlogov sproti dopolnjuje.

67. člen

(Obnavljanje gozdnogojitvenih načrtov)

Gozdnogojitveni načrt se obnovi, ko zaradi dopolnitev postane nepregleden, ali če se sestoji ali funkcije gozdov spremenijo v tolikšni meri (npr. zaradi ujme, požara), da je potrebno v znatnem delu spremeniti vsebino gozdnogojitvenega načrta.

68. člen

(Podpis)

Gozdnogojitveni načrt poleg izdelovalca načrta podpisuje tudi za krajevno enoto ZGS odgovoren delavec.

IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

69. člen

(Prostorski deli gozdnogospodarskih načrtov)

Vsebina prostorskih delov gozdnogospodarskih načrtov se določi v pravilniku, izdanem na podlagi novih predpisov o urejanju prostora.

70. člen

(Prilogi)

Navodila in šifrant za določanje posameznih značilnosti stanja gozdov, njihovega usmerjanja in spremljave poseka so določena v prilogi 3 tega pravilnika, ki je objavljena skupaj z njim.

Vse tabele in obrazec E4, ki so navedeni v posameznih členih tega pravilnika, so sestavni del priloge 4 tega pravilnika, ki je objavljena skupaj z njim.

71. člen

(Čas začetka obnavljanja načrtov skladno s tem pravilnikom)

Skladno s tem pravilnikom morajo biti izdelani gozdnogospodarski načrti z veljavnostjo od 1. 1. 1998 naprej ter gozdnogojitveni načrti, ki bodo izdelani po začetku veljavnosti tega pravilnika.

Ne glede na določbo iz prejšnjega odstavka se v gozdnogospodarskih načrtih območij, ki se bodo izdelali za obdobje 2001-2010, debelinska struktura gozdov namesto po debelinskih razredih prikaže po razširjenih debelinskih razredih.

72. člen

(Čas začetka evidentiranja skladno s tem pravilnikom)

Po določbah tega pravilnika se morajo od 1. 1. 1998 naprej evidentirati posek, izvedena gojitvena in varstvena dela ter drugi dogodki v gozdovih, ki se evidentirajo po tem pravilniku.

V veljavnih gozdnogospodarskih načrtih, ki so bili izdelani po doslej veljavnih predpisih, se mora voditi tudi potrebna evidenca v skladu z doslej veljavnimi predpisi.

73. člen

(Prenehanje veljavnosti dosedaj veljavnih aktov)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati pravilnik o vsebini in načinu izdelave gozdnogospodarskih načrtov in o evidenci njihovega izvrševanja (Uradni list SRS, št. 33/87).

74. člen

(Čas začetka veljavnosti pravilnika)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 322-34/97

Ciril Smrkolj l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Soglašava:

dr. Pavel Gantar l. r.

Minister

za okolje in prostor

Jožef Školč l. r.

Minister

za kulturo

PRILOGA 1: Merila za ovrednotenje funkcij gozdov (k 10. členu)

Funkcije gozdov se ovrednotijo po tehle merilih:

Varovanje gozdnih zemljišč in sestojev (varovalna funkcija)

1. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi na območjih tehle gozdnih združb (združbe so navedene z imeni, ki so trenutno uveljavljene v gozdarstvu):

- bazofilni borovi gozdovi (*Genisto-Pinetum*, *Orno-Pinetum*, *Pinetum subillyricum*);
- acidofilni borovi gozdovi na grebenih karbonskih skrilavcev in peščenjakov (*Myrtillo-Pinetum p.p.*- del);
- gozdovi črnega gabra in kraškega jesena (*Cytisanto-Ostryetum*, *Quercu-Ostryetum*, *Ostryo-Fraxinetum*);
- jelovje v skalovju (*Neckero-Abietetum*);
- smrekovi gozdovi na ledeniških grobljah (*Asplenio-Piceetum*);
- subalpinsko bukovje (*Fagetum subalpinum*);
- rušje (*Rhodotamnio-Rhodoretum*, *Pinetum mughi*);
- šotna smrečja in visoka barja (*Oxycoco-Sphagne-tea*)

ter:

- vse gozdno rastje nad zgornjo mejo strnjene gozda;
- gozdovi na kompaktni matični podlagi z naklonom nad 35°;
- gozdovi na erodibilni ali plazljivi matični podlagi z naklonom nad 25°;
- gozdovi v hudourniških območjih z veliko gostoto erozijskih pojavov;
- gozdovi na zelo plitvih tleh (10 cm) ali gozdovi s skalovitostjo oziroma kamenitostjo nad 70% površine (upoštevajo se tudi samo z mahom porasle skale in kamenje);

– gozdovi, ki preprečujejo ali zadržujejo snežne plazove;

– gozdovi ob vodotokih v območju 10-letnih visokih vod;

2. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi na območjih tehle gozdnih združb:

– smrekovi gozdovi na skalnatih podorih, meliščih, subalpinskih vegetacijskih stopnjah in v kraških vrtačah (*Carici albae-Piceetum*, *Piceetum subalpinum*, *Villose-Piceetum inverzionum*);

– združbe lipe, javorja in bresta na koluvialnih tleh (*Tilio-Aceretum*, *Ulmo-Aceretum*, *Orvalo-Aceretum*);

– bazofilni gozdovi gradna (*Lathyro-Quercetum*);

– termofilni bukovi gozdovi (*Ostryo-Fagetum*, *Carici albae-Fagetum*, *Calamagrostido-Fagetum*);

– bukovi gozdovi na dolomitnih rendzinah ali humokarbonatnih tleh v hladnih ali grebenskih legah (*Arunco-Fagetum*, *Isohyro-Fagetum*, *Aceri-Faxinetum*);

– alpski bukovi gozdovi (*Anemone-Fagetum*, *Luzulo niveae-Fagetum*) – v zgornjem delu gorskega pasu;

– primorski gozd črnega gabra in kraškega jesena (*Sclerio-Ostryetum*);

– vrbovi in topolovi logi (*Salici-Populetum*);

– gozdovi črne jelše (*Alnetum glutinosae*);

– jesenovi gozdovi (*Carici remotae-Fraxinetum*);

– jesenovje z javorjem (*Aceri-Fraxinetum*);

– gozdovi sive jelše (*Alnetum incanae*)

ter:

– gozdovi na sušnih legah s kserofilno vegetacijo, ki ne izpolnjujejo pogojev za 1. stopnjo poudarjenosti ali gozdovi na neprepustnih, občasno poplavljenih tleh;

– gozdovi na erodibilni ali plazljivi matični podlagi z naklonom 15–25°;

– gozdovi v območjih z navzočnostjo erozijskih pojavov;

– gozdovi na plitvih tleh (20 cm) ali gozdovi s skalovitostjo oziroma kamenitostjo na 50–70% površine;

3. stopnjo poudarjenosti imajo vsi drugi gozdovi, ker vsi ohranjajo in izboljšujejo rodovitnost tal.

Hidrološka funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi:

na območjih 1. in 2. varstvene cone po odloku o zaščiti virov pitne vode;

– na ožjih območjih vodnih zajetij in drugih vodnih virov;

nad poznanimi kraškimi jamami, brezni in podzemnimi vodnimi tokovi;

ob jezerih v pasu 50–500 m – odvisno od reliefa;

2. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi:

na širšem vodozbirnem območju (območja 3. varstvene cone po predpisih o zaščiti virov pitne vode);

na potencialnih vodovarstvenih območjih (območja podtalnice in izvirov);

ob vodotokih in manjših stoječih vodah v širini ene do dveh drevesnih višin;

3. stopnjo poudarjenosti imajo vsi drugi gozdovi, ker vsi prispevajo k enakomernemu odtoku vode.

Klimatska funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi ali pasovi gozdnega drevja, ki varujejo kmetijske površine s prevladujočim deležem njiv ali vrtov pred vetrom, izsuševanjem ali pozebo, oziroma ki v območjih naselij z ostrejšim podnebjem blažijo vremenske skrajnosti;

2. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi ali pasovi gozdnega drevja, ki na krajevni ravni izboljšujejo podnebne razmere s povzročanjem temperaturnih razlik in izmenjave zraka;

3. stopnjo poudarjenosti imajo zaradi splošnega blago-dejnega vpliva na podnebje vsi drugi gozdovi.

Biotopska funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo:

ohranjeni redki gozdni ekosistemi in gozdovi v bližini drugih redkih ekosistemov;

gozdovi in drugi manjši ekosistemi v gozdnem prostoru z nahajališči redkih ali ogroženih rastlinskih vrst;

gozdovi in drugi manjši ekosistemi v gozdnem prostoru, ki so pomembni za ohranitev redkih ali ogroženih živalskih vrst (okolica brlogov, območja gnezdišč ali rastišč, ipd.);

druge manjše površine gozdov, namenjene povečanju pestrosti gozda (ekocelice, okolica kalov, ipd.);

– manjše gozdne površine v kmetijski in primestni krajini;

2. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi, pomembni za obstoj in ohranitev populacij različnih vrst prosto živečih živali (npr. zimovališča, grmišča, mirne cone);

3. stopnjo poudarjenosti imajo vsi drugi gozdovi.

Zaščitna funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi na strmih brežinah ob železniških progah in javnih kategoriziranih cestah, gozdovi na strmih pobočjih nad naselji ali nad posameznimi gospodarskimi ali stanovanjskimi objekti ter protivetni gozdovi in pasovi gozdnega drevja ob infrastrukturnih objektih;

2. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi, ki ščitijo manj ogrožene objekte;

3. stopnje poudarjenosti ne določamo, ker drugi gozdovi te funkcije nimajo.

Higiensko-zdravstvena funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi okoli večjih strnjenih naselij (nad 100 ha) oziroma drugih večjih emisijskih virov (do 1 km oddaljenosti – odvisno od reliefa in podnebnih razmer);

2. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi v bližini večjih strnjenih naselij (nad 100 ha) oziroma drugih večjih emisijskih virov (na razdalji 1 do 3 km – odvisno od reliefa in podnebnih razmer) ter gozdovi okoli manjših strnjenih naselij (pod 100 ha) (do 1 km oddaljenosti – odvisno od reliefa in podnebnih razmer);

3. stopnjo poudarjenosti imajo vsi drugi gozdovi.

Obrambna funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi v neposredni bližini vojaških in policijskih objektov oziroma gozdovi, ki so ograjeni zaradi rabe v vojaške ali policijske namene;

2. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi na širšem območju vojaških objektov;

3. stopnja poudarjenosti te funkcije se ne določa.

Rekreacijska funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo zelo obiskani gozdovi:

okrog mest in naselij mestnega značaja;

ob izletniških točkah blizu naselij in ob dostopih do njih;

2. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi:
 - okrog večjih vasi;
 - ob manj obiskanih izletniških točkah blizu naselij in ob dostopih do njih;
 - v območjih intenzivnejšega rekreativnega nabiranja gozdnih plodov;
3. stopnjo poudarjenosti imajo vsi drugi gozdovi, razen ograjenih gozdov in gozdov na območjih, na katera dostop ni dovoljen.

Turistična funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo:
 - gozdovi v okolici turističnih centrov in počitniških naselij;
 - gozdovi ob zelo obiskanih, od mest in naselij mestnega značaja oddaljenih izletniških točkah in ob dostopih do njih;
 - gozdovi ob najbolj obiskanih turističnih poteh;
2. stopnjo poudarjenosti imajo:
 - gozdovi ob manj obiskanih (od mest in naselij mestnega značaja bolj oddaljenih) izletniških točkah in ob dostopih do njih;
 - gozdovi ob manj obiskanih turističnih poteh;
3. stopnjo poudarjenosti imajo vsi drugi gozdovi, razen ograjenih gozdov in gozdov na območjih, na katera dostop ni dovoljen.

Funkcija varovanja naravne in kulturne dediščine in drugih vrednot okolja

1. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi na območjih in v okolici objektov naravne in kulturne dediščine in drugih vrednot okolja, kjer se ne smejo izkoriščati gozdne dobrine, ali so upravljani izključno za varstveni namen;
2. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi v narodnih, regijskih in krajinskih parkih, ki niso uvrščeni v območja s 1. stopnjo poudarjenosti, ter gozdovi na območjih in v okolici drugih objektov naravne in kulturne dediščine in drugih vrednot okolja, za katere je določen blažji varstveni režim, ki dopušča izkoriščanje gozdnih dobrin;
3. stopnje poudarjenosti ne določamo, ker drugi gozdovi te funkcije nimajo.

Poučna funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi, ki so opremljeni z učnimi potmi, učnimi objekti ali muzeji na prostem;
2. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi, v katerih se občasno seznanja javnost, zlasti mladina, z lastnostmi in zakonitostmi gozda ter njegovimi funkcijami, pa niso posebej opremljeni za ta namen;
3. stopnjo poudarjenosti imajo vsi drugi gozdovi, razen gozdov na območjih, na katera dostop ni dovoljen.

Raziskovalna funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi, ki so vključeni v dolgoročneje raziskave z namenom študija zgradbe in zakonitosti razvoja gozdov, ter gozdovi na raziskovalnih ploskvah in gozdovi v pasu ene drevesne višine okrog raziskovalnih objektov;
2. in 3. stopnje poudarjenosti ne določamo, ker v drugih gozdovih ta funkcija ni izražena.

Estetska funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo:
 - gozdovi, ki zakrivajo vizualno moteče objekte;
 - gozdovi, gozdni otoki, izraziti gozdni robovi in posamezna drevesa, ki največ prispevajo k lepoti krajinske podobe v predelih z večjim obiskom;
2. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi, gozdni otoki, izraziti gozdni robovi in posamezna drevesa, ki največ prispevajo k lepoti krajinske podobe v drugih območjih gozdov;
3. stopnje poudarjenosti te funkcije ne določamo.

Lesnoproizvodna funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi v gospodarskih razredih, kjer je možno dolgoročno sekati letno več kot 5 m³ bruto lesne mase na hektar;
 2. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi v gospodarskih razredih, kjer je možno dolgoročno sekati letno od 2 do 5 m³ bruto lesne mase na hektar;
 3. stopnjo poudarjenosti imajo gozdovi v gospodarskih razredih, kjer je možno dolgoročno sekati letno do 2 m³ bruto lesne mase na hektar.
- Gozdovi, v katerih pridobivanje lesa ni načrtovano, nimajo lesnoproizvodne funkcije.

Funkcija pridobivanja drugih gozdnih dobrin

1. stopnjo poudarjenosti imajo:
 - gozdovi, v katerih se pridobivajo gozdne dobrine v količinah, ki znatno presegajo povprečje;
 - semenski sestoji.
2. in 3. stopnje poudarjenosti te funkcije ne določamo.

Lovnogospodarska funkcija

1. stopnjo poudarjenosti imajo:
 - zaradi izboljšanja prehranskih razmer divjadi intenzivno vzdrževane gozdne jase in grmišča;
 - predeli okrog krmišč.
2. in 3. stopnje poudarjenosti te funkcije ne določamo.

PRILOGA 2: Navodila za kartiranje funkcijskih enot in popis funkcij gozdov (k 11. členu)

a) Kartiranje funkcijskih enot

Gozd v funkcijskih enotah, ki ima prvo (1.) stopnjo poudarjenosti katere koli od ekoloških ali socialnih funkcij, se pobarva, pri tem pa se za posamezne funkcije uporabljajo te barve:

- funkcija varovanja gozdnih zemljišč in sestojev – temno rdeča;
- hidrološka funkcija – modra;
- biotopska funkcija – rjava;
- klimatska funkcija – oranžna;
- zaščitna funkcija – svetlo rdeča;
- funkcija varovanja naravne in kulturne dediščine in drugih vrednot okolja – vijolična;
- obrambna funkcija – siva;
- druge socialne funkcije – rumena, ob označitvi dane funkcije z malo črko po šifrantu iz te priloge.

V primeru, da je v eni funkcijski enoti več kot ena izmed ekoloških ali socialnih funkcij gozdov poudarjena na prvi stopnji, se gozd v taki funkcijski enoti pobarva z več barvami v obliki ustreznega rastra.

V funkcijske enote, v katerih nobena od ekoloških ali socialnih funkcij gozdov ni poudarjena na prvi stopnji, je pa ena ali več teh funkcij poudarjenih na drugi stopnji, se poleg šifre vpisujejo tudi male črke, in sicer za funkcijo varovanja gozdnih zemljišč in sestojev–črka "v", hidrološko funkcijo–črka "h", biotopsko funkcijo–črka "b", klimatsko funkcijo–črka "k", zaščitno funkcijo–črka "z", higiensko-zdravstveno funkcijo–črka "g", obrambno funkcijo–črka "o", rekreacijsko funkcijo–črka "r", turistično funkcijo–črka "t", funkcijo varovanja naravne in kulturne dediščine in drugih vrednot okolja–črka "d", poučno funkcijo–črka "p", raziskovalno funkcijo–črka "i" in estetsko funkcijo–črka "e".

Male črke iz prejšnjega odstavka se v funkcijske enote zapisujejo poleg šifer tudi v primeru prve stopnje poudarjenosti tistih socialnih funkcij, pri katerih se gozd pobarva rumeno.

Funkcijske enote, ki so manjše od 3 ha, se ne izločajo posebej, vendar pa se v primeru, da je funkcijska enota s prvo stopnjo poudarjenosti katere koli od ekoloških ali socialnih funkcij manjša od 3 ha, le-ta na karti prikaže s krogom premera 7 mm ustrezne barve, po potrebi pa se označi tudi z ustrezno črko.

Ograditev gozda po 24. členu zakona o gozdovih se ponazori s črtkano črto.

Območja, ki so razglašena za naravne znamenitosti po predpisih o varstvu naravne dediščine, se omejujejo z debelejšo črto, znotraj takega območja pa se vpišejo kratice zavarovanega območja (narodni park–NP, regijski park–RP, krajinski park–KP, naravni rezervat–NR, naravni spomenik–NS), pri parkih pa tudi rimska številka v oklepaju, to je kategorija zavarovanja po IUCN (v večjih zavarovanih območjih naj bo gostota znakov v mreži 20x20 cm). Z enako črto se omejujejo tudi območja kulturnih in zgodovinskih spomenikov, razglašena po predpisih o varstvu kulturne dediščine, znotraj njih pa se vpiše kratica KZS.

Gozdovi v obliki ožjih pasov s klimatsko funkcijo prve stopnje poudarjenosti se označijo s cikcak oranžno črto, gozdovi v obliki ožjih pasov z biotopsko funkcijo prve stopnje poudarjenosti pa se označijo s cikcak črto rjave barve. V primeru, da sta obe funkciji enako pomembni, je črta oranžna.

Funkcijske enote varovalnih gozdov se dodatno označijo z veliko črko "V", funkcijske enote gozdov s posebnim namenom pa z velikimi črkami "GPN".

Za območja z velikim številom poudarjenih funkcij gozdov in za potrebe prostorskega planiranja se lahko s smiselnim upoštevanjem meril iz te priloge izdelujejo tudi karte drugih meril oziroma karte, ki ponazarjajo samo posamezne funkcije, če so za to na razpolago posebni materialni viri.

b) Popis funkcij gozdov

Funkcije gozdov se opisujejo v tabeli F1. Opisujejo se vse funkcijske enote ne glede na poudarjenost funkcij v njih. Pri funkcijskih enotah, kjer funkcije niso poudarjene na prvi ali drugi stopnji, se stolpci od 6 do 9 ne izpolnjujejo, prav tako pa se ne izpolnjujejo, če je na prvi ali drugi stopnji poudarjena samo lesnoproizvodna funkcija. Opisujejo se tudi funkcijske enote, ki so na kartah označene samo v obliki kroga.

Popis funkcij se po posameznih stolpcih opravi takole:

– stolpec št. 1 (št. lista): vpiše se številka lista karte v merilu 1:25.000;

– stolpec št. 2 (kvadrant): vpiše se črka (navpični pas) in številka (vodoravni pas) kvadranta kilometrske mreže, v katerega je zapisana prva številka šifre funkcijske enote;

– stolpec št. 3 (GE): vpiše se šifra GE;

– stolpec št. 4 (odsek): vpiše se odsek, v katerem leži pretežni del funkcijske enote, oziroma se vpišejo vsi odseki, ki v celoti ležijo na območju funkcijske enote;

– stolpec št. 5 (šifra): vpišejo se šifra in ustrezne male črke, ki označujejo, katere funkcije so poudarjene v funkcijski enoti;

– stolpec št. 6 (utemeljitev funkcij): navede se merilo iz priloge 1 tega pravilnika, po katerem je bila posamezna funkcija ovrednotena s prvo ali drugo stopnjo poudarjenosti, pri funkciji varovanja naravne in kulturne dediščine in drugih vrednot okolja pa tudi pripadajoča evidenčna številka iz zbirnega registra naravne ali kulturne dediščine;

– stolpec št. 7 (primernost oziroma ogroženost funkcij): s številkami od 1 do 3 se oceni primernost zdajšnje strukture gozda za opravljanje funkcij (gozd je: 1–zelo primeren, 2–primeren, 3–manj primeren), navedejo pa se tudi vzroki, ki funkcije ogrožajo oziroma ki ne omogočajo optimalnega zagotavljanja funkcij gozdov, vključno z vzroki, ki izvirajo iz konkurenčnega razmerja med funkcijami;

– stolpec št. 8 (usmeritve in ukrepi): navedejo se usmeritve in ukrepi za krepitev ekoloških in socialnih funkcij gozda oziroma usmeritve za usklajeno rabo gozda;

– stolpec št. 9 (nujnost): navede se obdobje, v katerem bi bilo treba ukrepati: 1–zelo nujno (do treh let), 2–nujno (3–10 let), 3–manj nujno (več kot 10 let).

PRILOGA 3: Navodila in šifrant za določanje posameznih značilnosti stanja gozdov, njihovega usmerjanja in spremljave poseka

a) Debelinski razredi:

– Debelinski razredi so: I: 10–19 cm; II: 20–29 cm, III: 30–39 cm, IV: 40–49 cm, V: 50 in več cm;

– Razširjeni debelinski razredi so: A: 10–29 cm; B: 30–49 cm; C: 50 in več cm.

b) Razvojne faze oziroma zgradbe sestojev so:

1. mladovje, ki obsega mlade razvojne stopnje sestoja, ki niso pod zastorom starejšega drevja, do vključno letvenjaka, pri čemer je zgornja meja za letvenjak pod 10 cm srednjega premera dreves v vladajočem in sovladajočem položaju;

2. drogovnjak–sestoj s srednjim premerom drevja v vladajočem in sovladajočem položaju od 10 do pod 30 cm, podmladek pa ne presega 35% pokrovnosti;

3. debeljak–sestoj s srednjim premerom drevja v vladajočem in sovladajočem položaju nad 30 cm, podmladek pa ne presega 35% pokrovnosti;

4. sestoj v obnavljanju–presvetljen sestoj v razvojni stopnji debeljaka, izjemoma tudi drogovnjaka, pri katerem podmladek presega 35% pokrovnosti oziroma pri katerem naravna obnova ni vprašljiva;

5. dvoslojni sestoj–sestoj z dvema slojema, pri čemer je spodnji v razvojni stopnji drogovnjaka;

6. posamično do šopasto raznomerni (tudi prebiralni) sestoj–sestoj, v katerem se na skoraj celotni površini posamično ali šopasto vrašča podmladek in srednje staro drevje;

7. skupinsko do gnezdasto raznomerni sestoj–sestoj, kjer se razvojne stopnje izmenjujejo v velikosti skupin in gnezd;

8. panjevec–sestoj panjevskega porekla, ki ni prerasel faze drogovnjaka;

9. grmičav gozd–sestoji na rastiščih z zelo majhno proizvodno zmogljivostjo v pogledu količine in kakovosti lesa;

10. pionirski gozd z grmišči–sestoji mlajših sukcesijskih stadijev.

Podmladek iz prejšnjega odstavka zajema mlade razvojne stopnje sestojev (do vključno letvenjaka) pod zastorom matičnih dreves, ki bodo v skladu z gozdnogojitvenimi cilji gradile nov sestoj, v primeru skupinsko do gnezdasto raznomernih sestojev pa se v podmladek štejejo tudi povsem sproščena gnezda ali skupine mladih razvojnih stopenj.

c) *Sestojni sklep* je:

1. tesen;
2. normalen;
3. rahel;
4. vrzelast-pretrgan.

č) *Ohranjenost gozdov* se določi z ozirom na delež drevesnih vrst, ki so naravni sestavi gozdne združbe tuje ali so redko prisotne, in sicer:

1. ohranjeni–tuje ali redko prisotne drevesne vrste je do 30%;

2. spremenjeni–tuje ali redko prisotne drevesne vrste je 31 do 70%;

3. močno spremenjeni–tuje ali redko prisotne drevesne vrste je 71 do 90%;

4. izmenjani–tuje ali redko prisotne drevesne vrste je več kot 90%.

d) *Zasnova sestojev* se določa za mladovje oziroma podmladek ter drogovnjake, in sicer po tehle merilih: bogata (1)–nad 80%, dobra (2)–61–80%, pomanjkljiva (3)–41–60%, slaba (4)–do vključno 40%:

- površinskega deleža ustrezne vrstne sestave in kakovosti–pri mladju in gošči;
- deleža nosilcev funkcij–pri letvenjakih in drogovnjakih.

h) *Tip drevesne sestave gozdov* se določi po tehle merilih:

Tip drevesne sestave gozda	Pogoj–delež (v %) od LZ (m ³ /ha)
1 Hrastovi gozdovi	hrast > 75%
2 Gozdovi bukve in hrasta	bukev +hrast > 75% in hrast 26% =<75% in bukev 26% =<75%
3 Bukovi gozdovi	bukev >75%
4 Drugi pretežno listnati gozdovi	če niso izpolnjeni pogoji pod 1–3 in je listavcev>75%
5 Gozdovi bukve in jelke	jelka+bukev>75% in jelka 26% =<75% in bukev 26% =<75%
6 Gozdovi bukve in smreke	smreka+bukev>75% in smreka 26% =<75% in bukev 26% =<75%
7 Jelovi gozdovi	jelka>75%
8 Smrekovi gozdovi	smreka>75%
9 Borovi gozdovi (razen rušja)	bor (razen rušja)>75%
10 Rušje	rušje>75% površine
11 Drugi pretežno iglasti gozdovi	če niso izpolnjeni pogoji pod 5–10 in je iglavcev>75%
12 Drugi gozdovi iglavcev in listavcev	vsi drugi gozdovi, pri katerih niso izpolnjeni pogoji pod 1–11

e) *Negovanost sestojev* se določa za vse zgradbe gozdov, razen za panjevece, grmičave gozdove in pionirski gozd z grmišči, in sicer:

1. negovan sestoj: negovanost sestoja omogoča doseganje rastišču in zasnovi sestoja primernih ciljev;

2. pomanjkljivo negovan sestoj: negovanost sestoja le deloma omogoča doseganje rastišču in zasnovi sestoja primernih ciljev;

3. nenegovan sestoj: sestoj ni dovolj negovan, da bi lahko bile dosežene ustrezna pestrost, stabilnost in kakovost sestoja;

4. nenegovan ogrožen sestoj: sestoj je zaradi nenegovanosti ogrožen, ukrepanje je zelo nujno.

f) *Kakovost sestojev* se oceni na stalnih vzorčnih ploskvah za vsako drevo, debelejše od 30 cm, po tehle kriterijih:

1. odlična, če je v prvem delu drevesa les kakovosti F, L ali ŽI, v drugem delu pa les kakovosti vsaj ŽII;

2. prav dobra, če je v prvem in drugem delu drevesa les kakovosti ŽII (oziroma je ob boljši kakovosti prvega dela lahko slabši drugi del);

3. dobra, če je v prvem delu drevesa les kakovosti ŽII, v drugem delu pa les kakovosti ŽIII ali P;

4. zadovoljiva, če je v prvem in drugem delu drevesa les kakovosti ŽIII ali P (oziroma je ob boljši kakovosti prvega dela lahko slabši drugi del);

5. slaba, če je v prvem delu drevesa les kakovosti ŽIII, P ali slabši, v drugem delu pa industrijski les ali les za kurjavo.

Pri iglavcih je prvi del deblo v spodnji tretjini drevesa in drugi del deblo v srednji tretjini drevesa, pri listavcih pa je prvi del deblo v spodnji četrtini drevesa in drugi del deblo v naslednji četrtini drevesa.

g) *Poškodovanost sestojev* zajema poškodovanost debela oziroma koreninika, poškodovanost vej v krošnji in osutost krošnje. Stopnja poškodovanosti se določi z deležem dreves s hujšo poškodbo.

Pri deblu in koreniniku se šteje za hujšo poškodbo, če je lubje odstranjeno na več kot treh dm², pri poškodovanosti vej v krošnji, če odlomljena vrh ali veja po debelini presega petino premera drevesa na prsni višini, in pri osutosti krošnje, če je osute več kot 60% krošnje in je drevo še živo.

i) *Skupine gozdnogojitvenih smernic*, ki se določajo po sestojih, so:

1. obnova s sadnjo oziroma setvijo
2. nega mladja in gošče
3. nega letvenjaka
4. nega drogovnjaka
5. nega debeljaka
6. uvajanje sestoja v obnovo
7. zadržano nadaljevanje obnove
8. pospešeno nadaljevanje obnove
9. končni posek (pri naravni obnovi)
10. nega raznomernega gozda s poudarkom na povečanju lesne zaloge
11. nega raznomernega gozda z vzdrževanjem strukture
12. nega raznomernega gozda s poudarkom na pomlajevanju
13. sanitarni posek
14. ni ukrepanja
15. nega panjevca
16. obnova panjevca
17. premenilno redčenje in druge oblike postopne preme
18. premena
19. pogozditev

j) *Vrste in vzroki poseka*

Posek se razvrsti po tehle vrstah:

1. negovalni posek, ki se deli na redčenje, pomladitveni posek ter prebiralni posek;
2. posek za obnovo s sadnjo;

3. posek na panj;
4. posek poškodovanega in oslabelega drevja;
5. sanitarni posek;
6. posek za gozdno infrastrukturo (vlake, žičnice);
7. posek zaradi krčitev;
8. druge vrste poseka;
9. posek brez odobritve.

Posek poškodovanega in oslabelega drevja in sanitarni posek se evidentirata po tehle vzrokih poseka: insekti, bolezni in glive, divjad, veter, sneg, žled, plazovi in usadi, požar, lokalna imisija, poškodbe zaradi dela v gozdu, drugi znani vzroki, neznani vzroki.

Posek zaradi krčitev se evidentira po tehle vzrokih poseka: ceste, drugi infrastrukturni objekti (daljnovodi, plinovodi, ipd.), urbanizacija, kmetijstvo, drugo.

k) *Intenzivnost gospodarjenja z gozdovi* se določi po odsekih, pri čemer se kot merilo upošteva vsota števil, ki izražajo povprečni letni možni posek v bruto m³ na hektar ter dvakratni obseg načrtovanih gojitvenih in varstvenih del v delovnih dneh na hektar, in sicer:

1. zelo velika intenzivnost: vsota obeh števil presega število 9;
2. velika intenzivnost: vsota števil je od 6 do vključno 9;
3. srednja intenzivnost: vsota števil je od 3 do vključno 6;
4. majhna intenzivnost: vsota števil je večja od 0 do vključno 3;
5. gozdovi brez načrtovanih ukrepov.

l) *Gojitvena in varstvena dela*, ki se določajo v gozdnogospodarskih načrtih, so (v oklepajih so merske enote, v katerih se dela določajo):

1.0.0 Gojitvena dela

1.1.0 Dela za obnovo gozda

- 1.1.1 priprava sestoja (ha)
- 1.1.2 priprava tal (ha)
- 1.1.3 saditev (ha in navedba drevesne vrste)
- 1.1.4 setev (ha in navedba drevesne vrste)
- 1.1.5 gnojenje (ha)

1.2.0 Negovalna dela

- 1.2.1 obžetev (ha)
- 1.2.2 nega mladja (ha)
- 1.2.3 nega gošče (ha)
- 1.2.4 nega letvenjaka (ha)
- 1.2.5 nega prebiralnega gozda (ha)
- 1.2.6 obžagovanje (ha)

2.0.0 Varstvena dela

2.1.0 Varstvo pred požari

- 2.1.1 graditev protipožarnih presek ali zidov (km)
- 2.1.2 vzdrževanje protipožarnih presek ali zidov (km)
- 2.1.3 drugo varstvo pred požari (delovni dnevi–d.d.)

2.2.0 Varstvo pred erozijo (delovni dnevi)

2.3.0 Varstvo pred žuželkami (delovni dnevi)

2.4.0 Varstvo pred boleznimi (delovni dnevi)

2.5.0 Varstvo pred divjadjo

- 2.5.1 zaščita s premazom (ha)
- 2.5.2 zaščita s količenjem ali tulci (kos)
- 2.5.3 zaščita z ograjo (m)

3.0.0 Nega habitatov prosto živečih živali

3.1.0 Vzdrževanje grmišč (ha)

3.2.0 Vzdrževanje travinj (ha)

3.3.0 Vzdrževanje vodnih površin (delovni dnevi)

3.4.0 Postavitev in vzdrževanje valilnic in druga podobna dela (delovni dnevi)

Dela varstva pred požari, žuželkami in boleznimi se določajo na ravni GE, vsa druga dela pa po odsekih.

PRILOGA 4: TABELE IN OBRAZCI**Popis funkcij** (17. člen)**F1**

Št. lista	Kva-drant	GE	Odsek	Šifra	Utemeljitev funkcij	Primernost oz. ogroženost funkcij	Potrebni ukrepi	Nujnost	Opombe
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Površine gozdov s poudarjenimi skupinami funkcij (v ha) (17., 29. člen)**F2**

	E1S1	E1S2	E1S3	E2S1	E3S1	E2S2	E2S3	E3S2	Drugo	Skupaj
P1										
P2										
P3										
Skupaj										

Površina gozdov po oblikah lastništev (v ha) (16., 28. člen)**LP**

	Zasebni gozdovi	Državni gozdovi	Občinski g.	G.dr.prav.oseb	Skupaj
Površina gozda (ha)					
Delež (%)					

Posestna sestava zasebnih gozdov (16., 28. člen)**LS**

Velikost gozdne posesti	Sestava v %			
	po številu posestnikov		po gozdni površini	
	% v razredu	kumulativa (%)	% v razredu	kumulativa (%)
do 1 ha				
1 do 5 ha				
5 do 10 ha				
10 do 30 ha				
30 do 100 ha				
nad 100 ha				

Zastopanost gozdnih združb po kategorijah gozdov in gospodarskih razredih (18., 30. člen)**KGR**

Kategorije gozdov in gospodarski razredi	Gozdne združbe z navedbo površinskega deleža	Površina ha	Delež %
Gospodarski razred 1			
Gospodarski razred 2			

Gospodarski razred n			
Večnamenski gozdovi skupaj			
Gospodarski razred 1			
Gospodarski razred 2			

Gospodarski razred n			
GPN z načrt. posekom skupaj			
GPN brez načrtovanega poseka			
Varovalni gozdovi			
Skupaj vsi gozdovi			

Ohranjenost gozdov po kategorijah gozdov in gospodarskih razredih (19., 31. člen) OHR

Kategorije gozdov in gospodarski razredi	Pov.	Delež	Ohranjeni		Spremenjeni		Močno spremenjeni		Izmenjeni	
	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%	ha	%
Gospodarski razred 1										
Gospodarski razred 2										
.....										
Gospodarski razred n										
Večnamenski gozdovi skupaj										
Gospodarski razred 1										
Gospodarski razred 2										
.....										
Gospodarski razred n										
GPN z načrtovanim posekom										
GPN brez načrtovanega poseka										
Varovalni gozdovi										
Skupaj vsi gozdovi										

Gozdni fondi po kategorijah gozdov in gospodarskih razredih (19., 31. člen) GF1

Kategorije gozdov in gospodarski razredi	Pov. ha	Lesna zaloga			Prirastek			Možni posek			
		m³/ha			m³/ha			% od lesne zaloge			% na PR
		igl.	list.	sk.	igl.	list.	sk.	igl.	list.	sk.	
Gospodarski razred 1											
Gospodarski razred 2											
.....											
Gospodarski razred n											
Večnamenski gozdovi skupaj											
Gospodarski razred 1											
Gospodarski razred 2											
.....											
Gospodarski razred n											
GPN z načrtovanim posekom											
GPN brez načrtovanega poseka											
Varovalni gozdovi											
Skupaj vsi gozdovi											

Gozdni fondi po kategorijah gozdov (26., 42. člen) KG

Kategorije gozdov	Pov. ha	Lesna zaloga			Prirastek			Možni posek			
		m³/ha			m³/ha			% od lesne zaloge			% na PR
		igl.	list.	sk.	igl.	list.	sk.	igl.	list.	sk.	
Večnamenski gozdovi											
GPN z načrtovanim posekom											
GPN brez načrtovanega poseka											
Varovalni gozdovi											
Skupaj vsi gozdovi											

Lesna zaloga in njena sestava po skupinah drevesnih vrst in debelinskih razredih (19., 31. člen)**LZ1**

	Debelinski razredi (v % od LZ)					Skupaj	
	I	II	III	IV	V	%	m³/ha
Smreka							
Jelka							
Bor							
Macesen							
Dr. iglavci							
Sk. igl.							
Bukev							
Hrast							
Pl. list.							
Dr. tr. list.							
Meh. list.							
Sk. list.							
Skupaj							

Tekoči letni prirastek po debelinskih razredih (v m³/ha) (19., 31. člen) PR1

	Debelinski razredi					Skupaj	
	I	II	III	IV	V	%	m ³ /ha
Iglavci							
Listavci							
Skupaj							

Razvojne faze oziroma zgradba sestojev (19., 31. člen)**RF1**

Razvojna faza	Površina ha	Delež %	Podmladek					
			Površina ha	%	Zasnova (%)			
					1	2	3	4
Mladovje								
Drogovnjak			*					
Debeljak			*					
Sestoj v obnovi								
Dvoslojni sestoj								
Raznomerno (ps-šp, preb)								
Raznomerno (sk-gnz)								
Panjevec								
Grmičav gozd								
Pionirski gozd z grmišči								
Skupaj		100						

* Opomba: v drogovnjaku in debeljaku lahko podmladek pokriva do 35% površine.

Zasnova, negovanost in sklep sestojev (19., 31. člen)**ZNS**

Razvojna faza	Površina ha	Zasnova (%)				Negovanost (%)				Sklep (%)			
		1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
Mladovje													
Drogovnjak													
Debeljak													
Sestoj v obnovi													
Dvoslojni sestoj													
Raznomerno (ps-šp, preb)													
Raznomerno (sk-gnz)													
Panjevec													
Grmičav gozd													
Pionirski gozd z grmišči													
Skupaj													

Kakovost drevja (19., 31. člen)**K**

Drevesna vrsta	Kakovost (%)				
	1	2	3	4	5
Smreka					
Jelka					
Bor					
Macesen					
Drugi iglavci					
Bukev					
Hrast					
Plemeniti listavci					
Drugi trdi listavci					
Mehki list.					
Skupaj iglavci					
Skupaj listavci					
Skupaj					

Poškodovanost drevja (19., 31. člen)**PŠD**

	Poškodovanost (%)
Deblo, koreničnik	
Veje	
Osutost krošnje	
Skupaj	

Odmrlo drevje (19., 31. člen)

OD

Gospodarski razredi	Razš. deb. r.	Stoječe drevje			Ležeče drevje			Skupaj		
		igl.	list.	sk.	igl.	list.	sk.	igl.	list.	sk.
Gospodarski razred 1	A									
	B									
	C									
	Skupaj									
Gospodarski razred n	A									
	B									
	C									
	Skupaj									

Objedenost gozdnega mladja – po podatkih podrobnega popisa leta... (19., 31. člen)

a) Vse drevesne vrste

OM1

Razred mladja	Število/ha	Objedenost (%)
1. do 15 cm		
2. 16–30 cm		
3. 31–60 cm		
4. 61–150 cm		
Skupaj 1–4		
Skupaj 2–4		

b) Po drevesnih vrstah

OM2

Drevesna vrsta	Delež drevesne vrste v mladju (v %)			Objedenost*
	do 30 cm	31–150 cm	16–150 cm	

*Objedenost mladja se izraža v deležu mladja višine od 16 do 150 cm.

Lesna zaloga, prirastek in možni posek (19., 31. člen)

GF2

	Lesna zaloga						Prirastek						Možni posek	
	Debelinski razredi %					m ³ /ha	Debelinski razredi %					m ³ /ha	m ³ /ha	% LZ
	I	II	III	IV	V		I	II	III	IV	V			
Iglavci														
Listavci														
Skupaj														

Indeksi razvoja lesne zaloge, prirastka in možnega poseka (v %) (19., 31. člen)

GFX

	Lesna zaloga						Prirastek						Možni posek
	Debelinski razredi					Skupaj	Debelinski razredi					Skupaj	
	I	II	III	IV	V		I	II	III	IV	V		
Iglavci													
Listavci													
Skupaj													

Posek po debelinskih razredih (35. člen)

PDR

	Debelinski razredi (v % od LZ)					Skupaj	
	I	II	III	IV	V	%	m ³ /ha
Iglavci							
Listavci							
Skupaj							

Posek po skupinah drevesnih vrst (35. člen)

PDV

Drevesna vrsta	% od poseka	% od LZ
Smreka		
Jelka		
Bor		
Macesen		
Drugi iglavci		
Bukev		
Hrast		
Plemeniti listavci		
Drugi trdi listavci		
Mehki listavci		
Skupaj iglavci		
Skupaj listavci		
Skupaj	100	

Opravljenega gojitvena in varstvena dela (35. člen) OGD

Gojitvena dela	Enota	Načrt	Izvedeno	Indeks
Priprava sestoja				
Priprava tal				
Saditev				
Obžetev				
Nega mladja				
Nega gošče				
Nega letvenjaka				
*				

* V preostale rubrike se vpisujejo dela iz priloge 3, točka I, ki niso navedena v tabeli.
To navodilo velja za vse tabele te priloge z enakim prvim stolpcem, kot je v tej tabeli.

Vrste poseka – (35. člen)

VP

		Vrste poseka									% od LZ	% od P	
		Negovalni posek			Posek na panj	Posek za umet. obnovo	Posek oslab. drevja	Sanit. posek	Posek za gozd. infrastr. in drugo	Krčitve			Nedovoljeni posek
		Redčenja	Pomladitv.	Prebiralni									
Iglavci	m³												
	%												
Listavci	m³												
	%												
Skupaj	m³												
	%												

Opravljenega gojitvena in varstvena dela po oblikah lastništva (v ha) – (35. člen)

OGDL

Načrtovana gojitvena in varstvena dela po oblikah lastništva (v ha) – (22., 37. člen)

NGDL

	Enota	Zasebni g.	Državni g.	Občinski g.	G. dr. prav. oseb	Skupaj
Priprava sestoja						
Priprava tal						
Saditev						
Obžetev						
Nega mladja						
Nega gošče						
Nega letvenjaka						
*						

Razvoj gozdov in gozdnih fondov (36. člen)

GFR

[illegible]

Možni posek po vrstah poseka (37. in 38. člen)

MPVP

		Vrste poseka						% od LZ	% od P
		Negovalni posek			Posek na panj	Posek za umetno obnovo	Posek oslabelega drevja in sanitarni p.		
		Redčenja	Pomladitv.	Prebiralni					
Igljanci	m³								
	%								
Listavci	m³								
	%								
Skupaj	m³								
	%								

Možni posek po oblikah lastništva (22. člen)

MPL

[illegible]

Možni posek (23., 26. člen)

MP

	m³	% na LZ	% na PR
Iglavci			
Listavci			
Skupaj			

Načrtovana gojitvena in varstvena dela (26. in 38. člen) **NGD**

Vrsta dela	Enota	Površina (ha)	
		dejanska	s ponov.
Priprava sestoja			
Priprava tal			
Saditev			
Obžetev			
Nega mladja			
Nega gošče			
Nega letvenjaka			
*			

Možni posek ter evidenca realiziranega poseka in neizkoriščenega drevja (46. člen)

EVP

[illegible]

Načrtovana gojitvena in varstvena dela ter evidenca realiziranih del (48. člen)**EVGD**

Vrsta dela	Enota	Načrtovano		1. l.	2. l.	3. l.	4. l.	5. l.	6. l.	7. l.	8. l.	9. l.	10. l.	Skupaj
		dejan.	s pon.											
Priprava sestoja														
Priprava tal														
Saditev														
Obžetev														
Nega mladja														
Nega gošče														
Nega letvenjaka														
*														

Lesna zaloga in njena struktura (42. člen)**LZ2**

	Debelinski razredi					Skupaj	
	I	II	III	IV	V	%	m ³ /ha
Iglavci.							
Listavci							
Skupaj							

Drevesna sestava (42. člen) **DV**

Drevesna vrsta	% od LZ
Smreka	
Jelka	
Bor	
Macesen	
Drugi iglavci	
Bukev	
Hrast	
Plemeniti listavci	
Drugi trdi listavci	
Mehki listavci	
Skupaj iglavci	
Skupaj listavci	
Skupaj	

Razvojne faze oz. zgradba sestojev (42. člen)**RF2**

Razvojna faza oz. zgradba sestojev	Površina (ha)	Delež (%)
Mladovje		
Drogovnjak		
Debeljak		
Sestoj v obnovi		
Dvoslojni sestoj		
Raznomerno (ps-šp, preb)		
Raznomerno (sk-gnz)		
Panjevec		
Grmičav gozd		
Pionirski gozd z grmišči		
Skupaj		

Spravlne razmere (16. in 28. člen)**SPR**

Način spravila	Površina		Spravilna razdalja (m) – v %					
	ha	%	do 200	200–400	400–600	600–800	800–1200	nad 1200
S traktorjem								
Z žičnico								
Ročno								
Kombinirano I								
Kombinirano II								
Ni odprto								
Skupaj								

Površina ne vključuje varovalnih gozdov in gozdov s posebnim namenom, v katerih ukrepi niso dovoljeni.

Kombinirano I: kombinacija ročnega ali animalnega in traktorskega spravila;

Kombinirano II: kombinacija ročnega ali animalnega in spravila z žičnico;

Ni odprto: v primeru traktorskega spravila je to območje brez vlak, v primeru žičniškega spravila pa brez pristopne ceste.

Izpis poseka za leto..... (50. člen)

REV1

Odsek __	Zasebni g.	Državni g.	Občinski g.	G.dr.prav.oseb	Skupaj
Iglavci					
Listavci					
Skupaj					

Izpis stopnje realizacije načrtovanega poseka po letu..... (50. člen)

REV2

	Načrtovan možni posek	Posekano			% glede na povprečno dinamiko
		v letu _____	do leta _____	skupaj	
Iglavci					
Listavci					
Skupaj					

Izpis opravljenih gojitvenih in varstvenih del za leto..... (50. člen)

REV3

Odsek__	Enota	Zasebni g.	Državni g.	Občinski g.	G. dr. prav. oseb	Skupaj
Priprava sestoja						
Priprava tal						
Saditev						
Obžetev						
Nega mladja						
Nega gošče						
Nega letvenjaka						
*						

Izpis stopnje realizacije načrtovanih pomembnejših gojitvenih del po letu..... (50. člen)

REV4

Vrsta dela	Enota	Načrtovana dela	Opravljenjena gojitvena dela			% glede na povprečno dinamiko
			v letu _____	do leta _____	skupaj	
Priprava sestoja						
Saditev						
Obžetev						
Nega mladja in gošče						
Nega letvenjaka						

Program obnavljanja gozdnogospodarskih načrtov GE (25. člen)

PGE

GE	Površina	Veljavnost načrta od – do	Leto obnove načrta

OBRAZEC E4

OPIS GOZDA
STANJE, USMERITVE IN UKREPI za odsek (oddelek)

GE _____ k.o. _____ ods _____

Površina: odseka _____, gozda _____ Krajevno ime: _____

	Zasebni gozd	Državni gozd	Občinski gozd	G.dr.prav.oseb	SKUPAJ
Površina gozda (ha)					

I. STANJE GOZDA

Gospodarski razred: _____

Rastišče: Nmv: od: _____ do: _____ m; Položaj: _____ Relief: _____ Eksp.: _____ Naklon: _____° Kam./Skal. _____%

Kamnina: _____ Druge posebnosti: _____

Gozdne združbe

Združba 1		Združba 2		Združba 3	
Ime	Delež (%)	Ime	Delež (%)	Ime	Delež (%)

Sestoji: _____

_____ Ohranjenost: _____

Lesna zaloga (m3/ha): _____ igl.: _____ list: _____ skupaj: _____

Drevesne vrste (% od LZ): _____

Mladovje in podmladek: Površina: _____ ha Drev. vrste: _____

Tarife: _____

Razvojne faze oz. zgradba (v % površine)

Mladovje	Drogov -njak	Debeljak	Sestoj v obnovi	Dvoslojni sestoj	Raznomerno (šp-ps,preb)	Raznomerno (sk-gnz)	Panjevec	Grmičav gozd	Pionirski gozd z grm.

Funkcije v odseku: _____

Spravilne razmere: Način spravila: _____ Spr. razdalja: _____ m Delež odp.
pov.: _____ %**II. USMERITVE**

Usmeritev za zagotavljanje funkcij gozdov: _____

Usmeritev za izbiro drevja za možni posek: _____

Usmeritev za gojitvena dela: _____

III. UKREPI

Intenzivnost gospodarjenja: _____

Možni posek po oblikah lastništva

	Skupaj		Zasebni gozd		Državni gozd		Občinski gozd		Gozd dr. prav. oseb	
	MP (m²)	% na LZ	MP (m²)	% na LZ	MP (m²)	% na LZ	MP (m²)	% na LZ	MP (m²)	% na LZ
Iglavci										
Listavci										
Skupaj										

Gojitvena in varstvena dela po oblikah lastništva (v ha - s ponovitvami)

	Enota	Zasebni	Državni	Občinski	G.dr.prav.oseb	Skupaj
Priprava sestoja						
Priprava tal						
Saditev						
Obžetev						
Nega mladja						
Nega gošče						
Nega letvenjaka						
Zaščita pred divj.						
Drugo:						

IV. EVIDENCA

Posek

[illegible]

Opomba: _____

Gojitvena in varstvena dela

[illegible]

243. Pravilnik o spremembi pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost in o postopku njihove verifikacije in preverjanja

Na podlagi triintridesete alineje 114. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95 in 16/96) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 25/95 – odl. US in 29/95) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K
o spremembi pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost in o postopku njihove verifikacije in preverjanja

1. člen

V pravilniku o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost in o postopku njihove verifikacije in preverjanja (Uradni list RS, št. 6/96, 33/96 in 3/97) se drugi odstavek 35. člena spremeni tako, da glasi:

“Veterinarski organizaciji, ki za objekt, zgrajen na podlagi gradbenega dovoljenja, izdanega pred 27.11.1984, oziroma za objekt, zgrajen pred letom 1967, nima uporabnega dovoljenja, izpolnjuje pa vse druge pogoje, določene s tem pravilnikom, se lahko izda odločba, s katero se začasno do pridobitve uporabnega dovoljenja, vendar največ za dobo enega leta od izdaje odločbe, dovoli opravljanje določene dejavnosti.”

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-03/96

Ljubljana, dne 9. januarja 1998.

Ciril Smrkolj l. r.

Minister

za kmetijstvo, gozdarstvo
in prehrano

244. Pravilnik o meroslovnih zahtevah za merila za merjenje izpušnih plinov vozil

Na podlagi četrtega odstavka 9. člena zakona o meroslovju (Uradni list RS, št. 1/95) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94) izdaja minister za znanost in tehnologijo

P R A V I L N I K
o meroslovnih zahtevah za merila za merjenje izpušnih plinov vozil

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta pravilnik določa meroslovne in z njimi povezane tehnične zahteve, ki jih morajo izpolnjevati merila, ki se uporabljajo za ugotavljanje prostorninskih deležev ene ali več od naslednjih sestavin izpušnega plina: ogljikovega

monoksida (CO), ogljikovega dioksida (CO₂), ogljikovodikov (HC, izražen kot n-heksan) in kisika (O₂) na ravni vlažnosti analiziranega vzorca (v nadaljevanju: merila).

Ta pravilnik se označi skrajšano z oznako MP-2-R 99.

II. PODROČJE UPORABE

2. člen

Ta pravilnik se nanaša na merila, ki so namenjena kontroli in vzdrževanju motornih vozil v rabi z bencinskim motorjem z električnim vžiganjem (ottovim motorjem), in z njima merila, katerih detekcija temelji na:

- načelu infrardeče absorpcije v plinih za CO, CO₂ in HC,
- načelu gorivne celice za O₂,
- drugih načelih detekcije.

Pravilnik obravnava tri razrede točnosti, in sicer razred 0, razred I in razred II. Vse zahteve za razred I veljajo enako tudi za razred 0, razen če s tem pravilnikom ni določeno drugače.

3. člen

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem pravilniku, in opis merila so navedeni v 2. in 3. točki Mednarodnega priporočila OIML R 99 (v nadaljevanju: OIML R 99).

III. MEROSLOVNE ZAHTEVE

4. člen

1.1. Kazanje rezultata meritve

Prostorninski deleži plinskih sestavin morajo biti izraženi v % vol. za CO, CO₂ in O₂ ter v ppm vol. za HC. Simboli za enote morajo biti nedvoumno pripisani h kazanju, kot so: “% vol. CO”, “% vol. CO₂”, “% vol. O₂”, in “ppm vol. HC”.

1.2. Merilno območje

Najmanjša merilna območja kazanja, ki jih je še mogoče deliti, so:

	CO	CO ₂	O ₂	HC
Razred I	0–5% vol.	0–16% vol.	0–21% vol.	0–2000 ppm vol.
Razred II	0–7% vol.	0–16% vol.	0–21% vol.	0–2000 ppm vol.

1.3. Razločljivost kazanja

1.3.1. Vrednosti razdelkov na analogni skali in skalne oznake

Vrednosti razdelkov za analogni prikaz morajo biti 0,1 ali 0,2% vol. za CO, CO₂ in O₂ ter 10 ali 20 ppm vol. za HC. Najmanjša dolžina razdelka skale mora biti 1,25 mm. Debelina igle kazalca ne sme biti večja od četrte dolžine razdelka skale. Igla kazalca mora prekrivati najmanj eno tretjino najkrajše oznake in mora biti jasno vidna. Graduacija mora biti označena s števkami, ki so visoke najmanj 5 mm in oblikovane tako, da napačno razlaganje ni mogoče.

1.3.2. Digitalni prikaz

Številke pri digitalnem prikazu morajo biti visoke najmanj 5 mm. Najmanj pomembna številka na prikazalniku mora imeti enako ali boljšo razločljivost, kot so naslednje vrednosti:

	CO	CO ₂	O ₂	HC
Razred I	0,01% vol.	0,1% vol.	*	1 ppm vol.
Razred II	0,05% vol.	0,1% vol.	0,1% vol.	5 ppm vol.

* 0,02% vol. za vrednosti merjene veličine ≤4% vol., zunaj tega območja pa 0,1% vol.

1.4. Mejni pogreški

1.4.1. Mejni lastni pogreški

Za merilo pod referenčnimi pogoji, določenimi v točki 1.5.1., veljajo naslednji mejni pogreški:

	Tisti, ki je večji	CO	CO ₂	O ₂	HC
Razred 0	a	±0,03% vol.	±0,4% vol.	±0,1% vol.	±10 ppm vol.
	b	±3%	±4%	±3%	±5%
Razred I	a	±0,06% vol.	±0,4% vol.	±0,1% vol.	±12 ppm vol.
	b	±3%	±4%	±3%	±5%
Razred II	a	±0,15% vol.	±0,5% vol.	±0,2% vol.	±20 ppm vol.
	b	±5%	±5%	±5%	±5%

a: absolutni pogrešek kazanja merila

b: relativni pogrešek kazanja merila

1.4.2. Mejni pogreški ob prvi overitvi

Ob prvi overitvi veljajo za merilo pod nazivnimi obratovalnimi pogoji, določenimi v točki 1.5.2., naslednji mejni pogreški:

	Tisti, ki je večji	CO	CO ₂	O ₂	HC
Razred 0	a	±0,03% vol.	±0,5% vol.	±0,1% vol.	±10 ppm vol.
	b	±5%	±5%	±5%	±5%
Razred I	a	±0,06% vol.	±0,5% vol.	±0,1% vol.	±12 ppm vol.
	b	±5%	±5%	±5%	±5%
Razred II	a	±0,2% vol.	±1% vol.	±0,2% vol.	±30 ppm vol.
	b	±10%	±10%	±10%	±10%

a: absolutni pogrešek kazanja merila

b: relativni pogrešek kazanja merila

1.4.3. Mejni pogreški ob naslednji overitvi

Mejni pogreški ob naslednji overitvi so enaki dovoljenim pogreškom ob prvi overitvi.

1.5. Vplivne veličine

1.5.1. Referenčni pogoji:

- a) temperatura: 20 °C ± 2 °C
- b) relativna vlaga: 55% (5%)
- c) atmosferski tlak: stabilni okoljni
- d) omrežna napetost: nazivna napetost ± 2%, nazivna frekvenca ± 1%
- e) prisotnost vplivnih plinskih sestavin: nobenih, razen merjenih veličin v N₂

1.5.2. Nazivni obratovalni pogoji

- a) temperatura: 5 °C do 40 °C
- b) relativna vlaga: do 90%
- c) atmosferski tlak: razred I: 860 do 1060 hPa
razred II: okoljski ± 25 hPa
- 15% do + 10% nazivne frekvence: ± 2%
- d) sprememba omrežne nazivne napetosti:

Če merilo napaja baterija, mora biti napajanje v mejah specifikacij proizvajalca. Če ima merilo prenosni generator za napajanje, morajo biti zahteve zanj skladne s specifikacijami za omrežno napetost.

1.5.3. Vpliv drugih plinov, ki niso merjena veličina

Merilo mora biti načrtovano tako, da na meritve ne morejo za več kot polovico vrednosti mejnega pogreška ob prvi overitvi vplivati druge plinske sestavine, ki niso merjena veličina, če so ti plini navzoči v naslednjih največjih prostorninskih deležih:

16% vol. CO₂, 6% vol. CO, 10% vol. O₂, 5% vol. H₂, 0,3% vol. NO, 2000 ppm vol. HC (kot n-heksan), vodni hlapi do nasičenja.

Prisotnost H₂ ni potrebna pri uporabi infrardeče tehnike ali za preskušanje celice za meritev O₂.

1.6. Motnje

Pomembne napake, opredeljene v točki 2.20 OIML R 99, se ne smejo zgoditi oziroma jih s pripravami za preverjanje ne smejo odkriti in se nanje odzvati zaradi naslednjih motenj:

- a) mehanskih udarcev,
- b) kratkotrajne redukcije toka,
- c) sunkov omrežne napetosti,
- d) elektrostatične razelektritve,
- e) elektromagnetnega polja,
- f) magnetnega polja omrežne frekvence,
- g) vibracij (samo za prenosno merilo).

1.7. Odzivni čas

Pri merjenju CO, CO₂ in HC mora merilo, ki vključuje tudi določen sistem priprave plina, v najmanj 15 sekundah od spremembe s plina z vsebnostjo nič, pokazati 95% končne vrednosti, določene s kalibracijskimi plini.

Pri merjenju O₂ mora merilo v 60 sekundah po spremembi od zraka do kalibracijskega plina brez kisika pokazati vrednost, ki se za manj kot 0,1% vol. razlikuje od končne vrednosti.

1.8. Ogrevalni čas

Po ogrevalnem času mora merilo izpolnjevati meroslovne zahteve, navedene v tem pravilniku.

Merilo razreda I mora imeti način za preprečevanje kazanja merjenih prostorninskih deležev plina med ogrevalnim časom.

Ogrevalni čas za merilo razreda II ne sme biti daljši od 30 minut.

1.9. Ekvivalenčni faktor propana/heksana

Delež ogljikovodikov mora biti izražen v ekvivalentu ppm vol. n-heksana (C₆H₁₄). Merilo je mogoče naravnati s pomočjo propana (C₃H₈), zato mora biti na vsakem merilu stalno in jasno označen ali lahko prikazljiv konverzijski faktor, tako imenovani "ekvivalenčni faktor C₃/C₆" ali PEF. Kot alternativna možnost je dovoljeno prikazovanje vrste kon-

verzijskih faktorjev, ki naj bi ustrezali pripadajočim koncentracijam. Konverzijski faktor ali faktorje mora za vsako merilo navesti proizvajalec do treh pomembnih števil natančno. Če je element, ki je občutljiv na plin, zamenjan ali popravljen, je treba merilu priložiti nov konverzijski faktor oziroma faktorje.

Pri merilih z enim samim konverzijskim faktorjem se vrednosti merjenja, ki jih dobimo, če preskušamo z n-heksanom, ne smejo razlikovati za več, kot je veljavni mejni pogrešek od krivulje, ugotovljene s propanom.

Pri merilih, ki lahko prikazujejo vrsto konverzijskih faktorjev, se vrednosti merjenja, ki jih dobimo, če preskušamo z n-heksanom, ne smejo za več kot polovico vrednosti veljavnega mejnega pogreška razlikovati od krivulje, ugotovljene s propanom.

Vrednost tega faktorja je ponavadi med 0,490 in 0,540.

1.10. Računanje lambde

Merila, ki so opremljena s kazalnikom lambde, morajo ustrezno izračunavanje izvajati s standardizirano formulo, navedeno v OIML R 99, d odatek F.

Za vrednosti lambda med 0,8 in 1,2 mejni pogrešek, izračunan glede na razločljivost in uporabo določene formule, ne sme presegati 0,3%.

Vrednost lambda mora biti prikazana digitalno s 4 decimalnimi mesti in označena z ustreznim simbolom ali znakom (npr. lambda ali $\lambda = x.xxxx$).

1.11. Časovna stabilnost ali lezenje

Če se merilo uporablja v skladu z navodili proizvajalca, morajo meritve, ki jih merilo opravi v stabilnih pogojih okolja in po naravnavanju s pomočjo kalibracijskega plina ali s pomočjo interne priprave za naravnavanje, ostati znotraj mejnih pogreškov ob prvi overitvi za obdobje najmanj 4 ur, ne da bi bila potrebna ponovna uporaba kalibracijskega plina ali ponovna interna naravnavanja. Če je merilo opremljeno s sredstvom za kompenziranje lezenja, kot je na primer avtomatsko ničliranje ali avtomatsko interno naravnavanje, izvajanje teh naravnavanj ne sme povzročiti kazanja, ki bi ga lahko zamešali z meritvijo zunanjega plina.

1.12. Ponovljivost

Za 20 zaporednih meritev iste mešanice kalibracijskega plina, ki jih izvede ista oseba z istim merilom v relativno kratkih časovnih presledkih, preskušano standardno odstopanje 20 rezultatov ne sme biti večje od ene tretjine modula mejnega pogreška ob prvi overitvi, vzeto iz točke 1.4.2. za ustrezno mešanico plina.

IV. TEHNIČNE ZAHTEVE

5. člen

1. Konstrukcija

1.1. Vsi sestavni deli sistema za ravnanje s plinom morajo biti izdelani iz protikorozijsko odpornega materiala; zlasti material sonde za vzorčenje mora vzdržati temperaturo izpušnega plina. Uporabljeni materiali ne smejo vplivati na sestavo merjenega vzorca plina.

1.2 Sonda za vzorčenje mora biti oblikovana tako, da jo je mogoče vložiti v izpušno cev vozila najmanj 30 cm globoko in z napravo za zadrževanje držati v tem položaju ne glede na globino.

1.3 Sistem za ravnanje s plinom mora vsebovati filtrirno enoto z večkrat uporabljivimi ali zamenljivimi elementi, ki so zmožni odstranjevati delce s premerom, večjim od 5 μm . Merilo mora omogočati uporabo najmanj 30 min z izpušnim plinom iz avtomobilskega motorja, ki ima delež HC okrog 800 ppm. Omogočeno mora biti opazovanje stopnje onesnaženja filtra, ne da bi ga bilo treba odstraniti. Filter mora biti mogoče po potrebi preprosto in brez posebnega orodja zamenjati.

1.4 Sistem za ravnanje s plinom mora imeti ločilnik vode, ki preprečuje kondenziranje vode v merilnem pretovorniku. Če se ločilnik nasiči, se mora avtomatsko izprazniti ali pa se mora merjenje avtomatsko ustaviti.

1.5 Poleg sonde morajo imeti merila z merjenjem HC možnost uvajanja okolnega zraka ali kakega drugega plina brez ogljikovodikov, ki se uporablja kot referenca za ničliranje merila. To možnost imajo lahko tudi merila brez merjenja HC. Če se za naravnavanje uporablja okolni zrak, mora le-ta prehajati skozi ogljeni filter ali ustrezen ekvivalenten sistem. Celice, ki merijo kisik, za ničliranje ne smejo uporabiti okolnega zraka; če je ničliranje potrebno, je treba uporabiti plin, ki ne vsebuje kisika.

Za uvajanje kalibracijskega plina v sistem za ravnanje s plinom se lahko doda še ena odprtina. Obe odprtini se morata nahajati po toku navzdol od vodnega separatorja in filtrirne enote, da se verjetnost onesnaženja uvedenih plinov kar najbolj zmanjša. Merilo mora imeti tudi sredstvo za vzdrževanje enakega tlaka v detektorju med ničliranjem, kalibriranjem plina in vzorčenjem.

1.6 Črpalka za odjem izpušnega plina mora biti namočena tako, da njene vibracije ne vplivajo na meritve. Uporabnik mora imeti možnost vklopiti in izklopiti črpalko ločeno od drugih sestavnih delov merila; vendar pa ne sme biti mogoče izvajati meritve pri izklopljeni črpalki.

1.7. Merilo mora biti opremljeno z napravo, ki pokaže, kdaj se pretok plina zmanjša na tako raven, ko bi detekcija prekoračila odzivni čas oziroma polovico vrednosti mejnega pogreška prve overitve. Pri merilu razreda I mora ta naprava, ko je meja dosežena, preprečiti merjenje.

1.8. Sistem za ravnanje s plinom mora biti neprepusten za zrak do take mere, da razredčitev z okoljskim zrakom ne vpliva na rezultat meritve za več kot:

- za CO, CO₂ in HC: pol modula mejnega pogreška prve overitve;
- za O₂: 0,1% vol.

V proizvajalčevih navodilih za uporabo mora biti podan postopek preskusa tesnjenja, ki je zadosti točen, da se z njim odkrije določeno največje uhajanje.

Z merilom razreda I v primeru, da je ta vrednost prekoračena, ne sme biti mogoče izvajati merjenja.

1.9 Merilo je lahko opremljeno z vmesnikom, ki omogoča povezavo merila s perifernimi napravami ali drugimi merili.

Vmesnik ne sme perifernim napravam, drugim priključenim merilom ali motnjam, ki delujejo nanj, omogočati, da nedopustno vplivajo na meroslovne funkcije merila in njegove merilne podatke.

Funkcije, ki se izvajajo ali prožijo prek vmesnika, morajo izpolnjevati ustrezne zahteve in pogoje iz 5. člena tega pravilnika.

Če je merilo priključeno na tiskalnik, mora biti prenos podatkov od merila do tiskalnika načrtovan tako, da rezultatov ni mogoče ponarediti. Če naprave za preverjanje odkrijejo pomembno napako ali nepravilno delovanje merila, ne sme biti mogoče izpisovati dokumenta za zakonske namene.

2. Priprave za naravnavanje

2.1. Merilo mora imeti pripravo za naravnavanje, ki omogoča ničliranje, kalibracijo plina (če jo ima) in interno naravnavanje. Priprava je lahko polavtomatska ali avtomatska.

2.2. Pri merilih razreda I mora biti priprava za ničliranje in interno naravnavanje avtomatska.

2.3 Pri merilih razreda II je priprava za naravnavanje lahko polavtomatska ali avtomatska.

2.4 Interno naravnavanje ne sme vplivati niti na naravnano ničlo niti na linearnost odziva merila in mora biti pove-

zana z vsemi naravnavanji, ki so bila izvedena s kalibracijskim plinom. Možen mora biti tak način povezave, da bo po vsaki kalibraciji s plinom mogoče naravnati vrednost plina in vrednost internega naravnavanja in da bo kazanje enako vrednosti kalibracijskega plina.

2.5. Merilo razreda I mora za določene preskuse nuditi možnost opazovanja negativnih kazanj blizu ničle.

Merilo razreda II mora biti sposobno prikazovati negativna kazanja blizu ničle, zato da ga je mogoče po potrebi ničilirati.

3. Varnost delovanja

3.1. Merilo mora biti načrtovano in izdelano tako, da v primeru izpostavljenosti motnjam, naštetim v 4. členu, točki 1.6. tega pravilnika, ne bo prišlo do pomembnih napak oziroma teh napak ne bo odkrila in se nanje odzvala priprava za preverjanje. Če je to doseženo s pomočjo avtomatskih priprav za samopreverjanje, mora biti mogoče tudi preverjati pravilno delovanje takih priprav.

3.2. Merilo z merjenjem HC mora imeti pripravo za preverjanje, ki odkriva ostanke plina HC. Ta priprava se uporablja za ugotavljanje, ali je pred meritvijo pokazana vrednost manj kot 20 ppm vol. n-heksana za vzorec okoljskega zraka, ki je vzet s sondo. Merilo razreda I v primeru, ko vrednost ostanka HC prekorači 20 ppm vol. n-heksana, ne sme biti zmožno meriti.

3.3. Merilo s kanalom za O₂ mora biti opremljeno z napravo za avtomatsko prepoznavanje okvare senzorja zaradi staranja in prekinitve na povezovalnem vodu.

3.4. Merilo razreda I mora nadzirati avtomatska priprava za samopreverjanje, ki naj deluje tako, da bo, preden bo meritev mogoče pokazati ali izpisati, potrjena prava vrednost oziroma stanje (tj. znotraj meja) vseh internih naravnavanj, naravnavanj kalibracijskega plina in vseh drugih parametrov priprave za preverjanje. Tipi priprave za preverjanje za posamezne parametre merila morajo biti naslednji:

Parameter merila	Tip priprave za preverjanje
Preverjanje ogrevanja	P (trajni avtomatski)
Preverjanje nizkega pretoka	P
Preverjanje ostanka HC	I (prekinjeni avtomatski)
Preverjanje internega referenčnega naravnavanja	P ali I
Preverjanje kalibracije plina	I
Preverjanje tesnjenja	I

3.5. Merilo, opremljeno s pripravo za avtomatsko ali polavtomatsko naravnavanje, ne sme omogočati izvajanja meritve, dokler niso bila zaključena pravilna naravnavanja.

3.6. Merilo, opremljeno s pripravo za polavtomatsko naravnavanje, ne sme omogočati izvajanja meritve, če je potrebno naravnavanje.

3.7. Tako avtomatske kot polavtomatske priprave za naravnavanje so lahko opremljene s sredstvom za opozarjanje, da je potrebno takojšnje naravnavanje.

3.8. Vsi deli merila, ki jih materialno ni mogoče drugače zavarovati pred operacijami, ki bi lahko vplivale na točnost ali integriteto merila, morajo biti učinkovito zapečateni. To velja zlasti za:

- sredstva naravnavanja,
- integriteto programske opreme,
- kisikovo gorivno celico, ki jo je mogoče menjati.

3.9. Merilo, ki nima naprave za kompenzacijo tlaka, je treba kalibrirati vsak dan. Ta zahteva mora biti navedena v navodilih za uporabo.

3.10. Merilo, ki je baterijsko napajano, mora še naprej delovati pravilno ali pa ne sme kazati nikakršnih vrednosti, če je napetost pod vrednostjo, ki jo je specificiral proizvajalec.

V. NAPISI IN OZNAKE

6. člen

Napisi in oznake na merilu morajo biti v slovenskem jeziku.

Merilo mora imeti trajno in jasno berljivo napisno ploščico (ploščice) z naslednjimi podatki:

- a) blagovna znamka oziroma ime proizvajalca,
- b) leto izdelave,
- c) oznaka razreda OIML,
- d) oznaka odobritve tipa in številka modela,
- e) serijska številka merila in merilnega pretvornika,
- f) najmanjša in nazivna hitrost pretoka,
- g) nazivna omrežna napetost, frekvenca in zahtevana moč,
- h) plinske sestavine in ustrezna največja izmerjena vrednost,
- i) opis tipa in model kisikove gorivne celice.

Nadalje mora biti na čelni plošči vsakega merila označena ali na kazalni napravi stalno prikazana vrednost konverzijskega faktorja propan/heksana, za merila iz razreda II pa čas ogrevanja.

Če je prikazanih več konverzijskih faktorjev propan/heksana, morajo biti ti prikazani skupaj s pripadajočo koncentracijo.

Za merila, ki imajo vgrajeno programsko kontrolo meroslovnih funkcij, mora biti njena identifikacija navedena na napisni ploščici oziroma stalno prikazana.

VI. UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

7. člen

Preskus tipa merila se izvede na podlagi dokumentacije, ki jo mora proizvajalec ali njegov predstavnik priložiti zahtevi za odobritev tipa merila in mora vsebovati:

1. splošno in drugo dokumentacijo, določeno z drugimi meroslovnimi predpisi, ki omogoča ugotovitev skladnosti tipa merila z zahtevami tega pravilnika;

2. navodila za uporabo v slovenskem jeziku, ki morajo vključevati tudi:

- a) časovne presledke in postopke za naravnavanje in vzdrževanje, ki jih je treba upoštevati, da bi bili v skladu z mejnimi pogreški,
- b) opis postopka preskusa tesnjenja (leakage test),
- c) navodilo uporabniku, naj pred vsako meritvijo HC izvede preverjanje ostanka HC, z opisom postopka preverjanja ostanka HC,
- d) največjo in najmanjšo temperaturo skladiščenja,
- e) specifikacijo potrebne napetosti in frekvence za prenosni generator v skladu s točko 1.5.2., upoštevaje spremembe obremenitve, ki so tipične za mesto uporabe,
- f) izjavo o nazivnih obratovalnih pogojih,
- g) če se računa vrednost lambde, opis uporabljene formule,
- i) navodilo za zamenjavo kisikove gorivne celice;

3. če je vključeno izračunavanje lambde, tudi vse podatke ali druge informacije, ki bi lahko podprle ugotovitev, da sta načrtovanje in konstrukcija merila v skladu z zahtevami tega pravilnika.

8. člen

Pregled merila vsebuje tudi preveritev proizvajalčevih pisnih navodil za uporabo, da se ugotovi, ali so pravilni postopki jasno navedeni, zlasti tisti iz 6. člena.

9. člen

Pregled in preskušanje merila se opravi na najmanj eni in ne več kot treh enotah ter praviloma na celotnem merilu.

Če velikost in konfiguracija merila nista primerni za njegovo preskušanje kot enote ali če gre za določen sestavni del ali napravo merila, se lahko na tem sestavnem delu ali napravi izvede ločen preskus. Take preskuse je dovoljeno izvesti le, če je mogoče sestaviti simulirano meritev, ki odraža nazivne obratovalne pogoje tega sestavnega dela ali naprave. Merilo ali njegovi sestavni deli se za preskus ne razstavljajo.

Za splošno oceno načrtovanja in konstrukcije se uporabi vizualni pregled.

10. člen

V primeru, da gre za oba razreda meril, mora biti vsebina plinskih mešanic, ki se uporabljajo med odobritvijo tipa, v skladu s tisto, ki je določena v OIML R 99, dodatek A (ponavadi plin merjene veličine v N₂). Za prvo overitev, naslednje overitve in druge preskuse se uporabljajo ustrezne ekvivalentne mešanice plinov, ki vsebujejo CO in CO₂ ter HC in N₂, kjer je to izvedljivo.

Postopki za ugotavljanje skladnosti merila z zahtevami tega pravilnika s preskusom tipa merila so navedeni v OIML R 99 v 8. točki in dodatku A.

11. člen

Kalibracijski plini, ki se uporabljajo za preskus tipa merila in overitve, morajo imeti certifikat skladnosti z mednarodnimi standardi z izjavo o meroslovni sledljivosti.

Plini so lahko dobavljeni v plinskih valjih (jeklenkah) ali z dinamičnim mešanjem in morajo imeti naslednje podatke:

1. naziv dobavitelja plinskih jeklenk in serijsko številko,
2. sestavo plinske mešanice,
3. temperaturne omejitve za uporabo in skladiščenje,
4. datum analize in datum poteka,
5. ime preskuševalnega organa,
6. oznako "mešanica kalibracijskega plina".

Druge tehnične zahteve so navedene v OIML R 99, dodatek B.

12. člen

Prva overitev vključuje tudi vizualni pregled vsakega merila, s katerim se ugotovi skladnost z odobrenim tipom.

Prva overitev merila se izvede s pomočjo ustreznih sredstev za preskušanje in certificiranih in meroslovno sledljivih kalibracijskih plinov ter najmanj s preskusi, navedenimi v OIML R 99, dodatek C.

13. člen

Preskusi prve overitve se izvajajo s pomočjo plinskih mešanic najmanj treh različnih prostorninskih deležev za merilo razreda I in najmanj 2 prostorninskih deležev za merilo razreda II, v okviru naslednjih nazivnih obsegov merjenih veličin:

– merila razreda I:

CO: 0,5% vol. do 5% vol.

CO : 4% vol. do 16% vol.

HC² 100 ppm. vol. do 2 000 ppm vol.

– merila razreda II:

CO: 1% vol. do 7% vol.

CO : 6% vol. do 16% vol.

HC² 300 ppm vol. do 2 000 ppm vol.

Pri obeh razredih se merilnik za kisik preskusi na odčitavanje ničle in merilnega območja s pomočjo kalibracijskega plina brez kisika (samo CO in/ali CO₂ in/ali HC v N₂) ter kalibracijskega plina, ki vsebuje 20,9% vol. O₂.

Kalibracijski plini morajo biti dovedeni v sondo pri okoljskem tlaku (do (750 Pa).

Opaženi pogreški morajo biti za vsako meritev v mejah mejnih pogreškov iz 4. člena, točke 1.4.2.

14. člen

Naslednje redne overitve merila na isti lokaciji se izvedejo s takim številom certificiranih plinskih mešanic, kot je potrebno za prvo overitev, ter s preskusi, določenimi za prvo overitev. Če je rok redne overitve krajši od dveh let, se pregled napajanja in ogrevanja lahko opusti.

Če je bilo merilo predstavljeno na novo lokaciji ali je bilo v popravilu, ki pa ne zajema zamenjave sestavnih delov, določenih v OIML R 99, dodatek E5, ali v proizvajalčevih navodilih za uporabo, se izvedejo vsi preskusi, ki so vključeni v prvo overitev.

15. člen

Sklicevanje na mednarodno priporočilo OIML R 99 izhaja iz članstva Republike Slovenije v Mednarodni organizaciji za zakonsko meroslovje (International Organization of Legal Metrology).

Izvirnik mednarodnega priporočila OIML R 99 (v angleškem ali francoskem jeziku) je na Uradu Republike Slovenije za standardizacijo in meroslovje v Ljubljani.

16. člen

Merila, za katera je bila izdana odločba oziroma certifikat o odobritvi tipa merila v skladu s pravilnikom o metroloških pogojih za analizatorje plinov, ki delujejo po principu infrardeče spektrofotometrije (Uradni list SFRJ, št. 48/85 in št. 83/87) in pravilnikom o metroloških karakteristikah čistih plinov CO, CO₂, CH₄, H₂, O₂, N₂ in Ar za pripravo referenčnih plinskih zmesi (Uradni list SFRJ, št. 18/88) se smejo še naprej dajati v redno oziroma izredno overitev.

17. člen

Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, se prenehata uporabljati:

– pravilnik o metroloških pogojih za analizatorje plinov, ki delujejo po principu infrardeče spektrofotometrije (Uradni list SFRJ, št. 48/85 in št. 83/87)

– pravilnik o metroloških karakteristikah čistih plinov CO, CO₂, CH₄, H₂, O₂, N₂ in Ar za pripravo referenčnih plinskih zmesi (Uradni list SFRJ, št. 18/88) razen v delu, ki se nanaša na CO, CO₂, HC in O₂.

18. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 009-17/97

Ljubljana, dne 8. januarja 1998.

Minister
za znanost in tehnologijo
dr. Lojze Marinček l. r.

USTAVNO SODIŠČE

245. Odločba o ugotovitvi, da določba drugega odstavka 6. člena zakona o ukrepih za sanacijo gospodarskega položaja TAM Maribor, d.d., in njegovih odvisnih družb ter Avtomontaža AM BUS, d.o.o., Ljubljana, po kateri se zapadli terjatvi Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje do TAM Maribor, d.d., v višini 100,247.558 tolarjev spremenita v kapitalski delež vsakega od navedenih podjetij, nista v neskladju z ustavo

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, ki ga zastopa Slavica Gašperlin, na seji dne 4. decembra 1997

o d l o č i l o:

Določba drugega odstavka 6. člena zakona o ukrepih za sanacijo gospodarskega položaja TAM Maribor d.d. in njegovih odvisnih družb ter Avtomontaže AM BUS d.o.o., Ljubljana (Uradni list RS, št. 20/95 in 70/95), po kateri se zapadli terjatvi Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje do TAM Maribor d.d. v višini 698,520.780 tolarjev in do Avtomontaže AM BUS d.o.o., Ljubljana, v višini 100,247.558 tolarjev spremenita v kapitalski delež vsakega od navedenih podjetij, ni v neskladju z ustavo.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pobudnik smiselno izpodbija drugi odstavek 6. člena zakona o ukrepih za sanacijo gospodarskega položaja TAM d.d. in njegovih odvisnih družb ter Avtomontaže AM BUS Ljubljana d.o.o. (v nadaljevanju: ZUS TAM), po katerem se zapadli terjatvi Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ki znašata po stanju na dan 31. decembra do družbe TAM Maribor 1994 698,520.780 tolarjev in do družbe AM BUS Ljubljana 100,247.558 tolarjev, spremenita v kapitalski delež oziroma delnice teh gospodarskih družb. Pobudnik meni, da je z uzakonitvijo navedene določbe ZUS TAM zakonodajalec v nasprotju z ustavo poslabšal položaj pobudnika kot nosilca in izvajalca pokojninskega in invalidskega zavarovanja v Republiki Sloveniji ter s tem možnosti za uresničevanje pravice do socialne varnosti državljanov. Izpodbijana zakonska določba je po pobudnikovem mnenju v nasprotju z načeli pravne in socialne države (2. člen ustave). Do 31. decembra 1994 zapadle prispevke je imel pobudnik pravico izterjati od dolžnikov po sodni poti, zakonodajalec pa naj bi mu bil to z izpodbijano določbo, ki naj bi bila v nasprotju z drugim odstavkom 155. člena ustave, preprečil. Zakonodajalec naj bi bil pobudnika v nasprotju s 74. členom ustave prisilil, da sprejme kapitalske deleže navedenih gospodarskih subjektov.

2. Po pobudnikovih navedbah so prispevki zavarovancev in delodajalcev v strukturi vseh prihodkov njegov glavni finančni vir. Redno plačevanje prispevkov in nadzor ter izterjava so po pobudnikovih navedbah pomembni dejavniki za zbiranje sredstev, ki mu zagotavljajo likvidnost in nemoteno poslovanje. Zakonodajalec naj bi že z dosedanjimi posegi v sistem pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ko je posameznim zavezancem odložil plačilo zapadlih prispevkov, poslabšal finančni položaj pobudnika. Uvajanje ukrepov, s katerimi spreminja zapadle obveznosti v kapitalske deleže, pa bo lahko po pobudnikovih navedbah privedlo do stanja, ki bo ogrozilo izvajanje sistema pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

3. Pobudnik predlaga, naj ustavno sodišče pobudo sprejme in razveljavi izpodbijani drugi odstavek 6. člena ZUS TAM.

4. Državni zbor (v nadaljevanju: DZ) na navedbe pobudnika ni odgovoril.

B)

5. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

6. Ustava v drugem odstavku 50. člena državi nalaga urejanje pokojninskega in invalidskega zavarovanja in skrb za njegovo delovanje. Za izvajanje te obveznosti je bil sprejet zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96 – v nadaljevanju: ZPIZ) in z njim ustanovljen pobudnik (prvi odstavek 6. člena ZPIZ) kot javni zavod. Po drugem odstavku 6. člena ZPIZ je pobudnik pravna oseba, njegove pravice, obveznosti in odgovornosti pa urejata ZPIZ in statut. Sredstva za izvajanje pokojninskega in invalidskega zavarovanja pobudniku zagotavljajo zavarovanci in delodajalci, za nekatere kategorije zavarovancev, ki jih določa zakon, pa sredstva oziroma del sredstev zagotavlja država iz proračuna. Poleg navedenih virov se dejavnost pobudnika financira tudi s sredstvi iz lastninskega preoblikovanja podjetij, iz lastninjenja in gospodarjenja s stanovanji, iz vrnitve premoženja na podlagi denacionalizacije ter iz sredstev, pridobljenih iz drugih virov (219. člen ZPIZ). V skladu z 220. členom ZPIZ je pobudnik dolžan oblikovati poslovni in obvezni rezervni sklad. Obvezni rezervni sklad je namenjen kritju morebitne izgube, ki bi se ugotovila z zaključnim računom, njegova višina pa mora znašati najmanj 30 odstotkov planiranih mesečnih odhodkov za plačilo prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Pobudnik je s sredstvi, namenjenimi pokojninskemu in invalidskemu zavarovanju, upravičen samostojno upravljati in gospodariti. Po 275. členu ZPIZ je pobudnik pristojen predlagati stopnjo prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, odločati o politiki usklajevanja dajatev iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, sprejemati programe dejavnosti in finančni načrt, uvajati ukrepe za zagotavljanje materialne podlage in možnosti za poklicno rehabilitacijo ter zaposlovanje invalidov, odločati o politiki poslovanja kapitalskega in stanovanjskega sklada, določati merila in kriterije za obliko ter višino dodatka za rekreacijo upokojencev itd.

7. Z uzakonitvijo izpodbijane določbe je zakonodajalec posegel v pobudnikove pravice, da v okviru upravljanja in gospodarjenja s sredstvi za pokojninsko in invalidsko zavarovanje od zavezancev TAM Maribor in AM BUS Ljubljana izterja zapadle prispevke in da sam odloči o morebitnem odlogu, zmanjšanju ali o odpisu terjatev do teh družb.

8. S posegom v pravico pobudnika, da samostojno upravlja in gospodari s sredstvi za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, oziroma s posegom v zakonsko določene vire sredstev za financiranje pokojninskega in invalidskega zavarovanja zakonodajalec ni prekršil ustave. Ustava v 50. členu nalaga državi skrb za urejanje in delovanje pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Za izvajanje te ustavne naloge je država z ZPIZ ustanovila pobudnika kot javni zavod, z istim predpisom pa je opredelila vire sredstev za financiranje njegove dejavnosti. Pri tem si je kot ustanoviteljica pridržala pravico do določanja višine posameznih virov sredstev, izhaja iz njene vloge, opredeljene v 50. členu ustave, in pa iz 49. člena zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91 – v

nadaljevanju: ZZ), po katerem je (subsidiarno) odgovorna za obveznosti zavoda. Tak pravni položaj državi kot ustanoviteljici pobudnika omogoča sprotno usklajevanje virov sredstev, ki jih na eni strani narekuje z ZPIZ opredeljen obseg pravic upravičencev iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, na drugi strani pa dejanske okoliščine, nastale pri zavezancih za plačilo prispevkov. Delno se to razmerje sicer uravnava preko obveznega rezervnega sklada, ki ga je pobudnik po ZPIZ dolžan oblikovati. Nesorazmerje, ki presega zmožnosti poravnave pobudnikovih dolgov iz rezervnega sklada, pa ima država pravico in dolžnost urejati preko določanja virov sredstev oziroma preko svoje odgovornosti za poravnave pobudnikovih obveznosti. Iz opisane narave razmerja med državo kot ustanoviteljico pobudnika in pobudnikom torej izhaja, da lahko država v primeru, ko ima za to utemeljene stvarne razloge, s posameznimi ukrepi poseže v virov sredstev, določene za financiranje pobudnikove javne službe na področju pokojninskega in invalidskega zavarovanja in v tej zvezi v njegovo pravno samostojnost.

9. Za ukrep, uzakonjen z izpodbijano določbo, je zakonodajalec imel utemeljene stvarne razloge in pri tem ni ravnal arbitrarno. Poleg tega pa ukrep, ki ga je zakonodajalec uzakonil z obvezno konverzijo pobudnikovih terjatev v kapitalske deleže obeh gospodarskih družb, ni v nesorazmerju s ciljem, ki ga je zasledoval. Iz ugotovitev upravnega odbora družbe TAM Maribor in ugotovitev vlade kot predlagateljice ZUS TAM izhaja, da neporavnane obveznosti TAM Maribor in njegovih odvisnih družb ter AM BUS Ljubljana nekajkrat presegajo realno tržno vrednost njihovega premoženja in da so štiri petine nepremičninskega premoženja družbe TAM ter njenih odvisnih družb obremenjene s hipotekami v korist bank upnic. Ob takem premoženjskopravem stanju družbe TAM in ob dejstvu, da se stroški stečajnega postopka ter zahtevki delavcev iz naslova plač iz stečajne mase prednostno poplačajo, bi upniki, ki svojih terjatev nimajo zavarovanih s hipotekami, ne imeli nobenih realnih možnosti za poplačilo svojih terjatev. Vlada kot predlagatelj izpodbijanega zakona je ocenila, da ni mogoče pričakovati, da bi prezadolžena subjekta s poslovanjem in prihodki v obdobju pet do deset let lahko pokrila ugotovljene izgube in poplačala nepokrite obveznosti. Vlada je hkrati ugotovila, da na podlagi povpraševanja na trgu po proizvodih družbe TAM obstaja možnost, da v družbi TAM obdrži delo okoli 2.200 delavcev, v družbi AM BUS pa 500 delavcev (Poročevalec št. 7/95). S spremembo pobudnikovih terjatev v delnice družbe TAM oziroma v poslovni delež družbe AM BUS in z drugimi ukrepi, določenimi z izpodbijanim zakonom, je zakonodajalec skušal preprečiti uvedbo stečaja nad prezadolženima družbama. Preprečitev uvedbe stečaja je bila v javnem interesu, da se sanira gospodarski položaj teh družb in ohranijo delovna mesta večine v teh družbah zaposlenih delavcev. Hkrati je zakonodajalec z izpodbijano določbo preprečil grozečo nevarnost, da bo v primeru izvršbe oziroma v primeru stečaja pobudnik izgubil pravice, ki jih je imel do prezadolženih družb iz naslova neplačanih prispevkov. Ukrep je torej zakonodajalec predpisal v javnem interesu, zato ni v neskladju z načeli pravne in socialne države (2. člen ustave). V primeru stečaja družbe TAM oziroma AM BUS bi imel sicer pobudnik kot upnik nespornih zapadlih terjatev pravnoformalno ugodnejši položaj kot v primeru, če je korporacijski upravičenec, vendar pa je iz bilančnih podatkov očitno, da uveljavitve njegovih terjatev v stečajnem postopku ne bi bilo realno pričakovati.

10. Ob tem je potrebno ugotoviti, da pobudnik opozarja zgolj na možnost, da bi se v primeru, če bi zakonodajalec nadaljeval s predpisovanjem takih ukrepov, njegov finančni položaj lahko poslabšal, z ničemer pa ne dokazuje, da mu je

zaradi z izpodbijano določbo uzakonjenega ukrepa onemogočeno ali otežkočeno zagotavljanje pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Ustavno sodišče ne dvomi, da na pobudnikov trenutni finančni položaj vpliva tudi izpodbijani ukrep, vendar pa je ta vpliv glede na dejanske okoliščine, ki so narekovale njegovo uzakonitev, le navidezen. Zaradi popolne nelikvidnosti in prezadolženosti dolžnikov sta bili terjatvi pobudnika v času uveljavitve ukrepa neiztožljivi. Morebitni primanjkljaj, ki naj bi se v posledici neiztožljivosti terjatev oziroma zaradi uzakonitve ukrepa konverzije terjatev pokazal pri zagotavljanju z ZPIZ opredeljenih pravic upravičencev iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, je dolžna pokriti država iz javnih sredstev, pa čeprav bi s tem prekoračila v proračunu določena namenska sredstva za pokrivanje pobudnikovih dolgov.

11. Okrožno sodišče v Mariboru je dne 3. julija 1996 nad družbo TAM in njenimi hčerinskimi družbami uvedlo stečajni postopek, vendar pa to dejstvo ne more vplivati na presojo ustavnosti izpodbijane določbe. Za oceno ustavnosti sporne določbe prav tako ni pomembno, ali je bila ob uvedbi stečaja konverzija realizirana ali ne. Ustavnost spornega ukrepa je potrebno ocenjevati z vidika tistih razlogov, ki so ga narekovali v času njegove uzakonitve, ne pa z vidika poznejših dogodkov, ki jih zakonodajalec ni mogel predvideti.

12. Pobudnik je oseba javnega prava, namenjena izvajanju javne službe na področju pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Kot oseba javnega prava nima pridobitnega značaja in ni namenjena izvajanju dejavnosti na trgu zaradi pridobivanja dobička. Njene pravice, obveznosti in odgovornosti so opredeljene z zakonom oziroma s statutom, zato zakonodajalec z uzakonitvijo izpodbijane določbe pobudniku ni kršil 74. člena ustave.

13. Ustava v prvem odstavku 155. člena prepoveduje učinkovanje pravnih aktov za nazaj. Povratni učinek lahko imajo izjemoma le posamezne določbe zakona, če se s tem ne posega v pridobljene pravice pravnih subjektov in če to zahteva javna korist. Povratno učinkovanje posameznih zakonskih določb lahko določi le zakon sam. Za povratni učinek predpisa ali njegove določbe gre, ko se za začetek njegove uporabe določi trenutek pred uveljavitvijo zakona in se s takim učinkovanjem predpisa ali njegove določbe poseže v pravne situacije ali pravna dejstva, ki so nastala v času veljavnosti neke prejšnje pravne norme. Ustavno načelo zaupanja v pravo (2. člen ustave) pa ne varuje le pridobljenih pravic, pač pa v določeni meri tudi pričakovane pravice. V obravnavanem primeru torej ustava varuje tudi pravice iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki jih na podlagi 50. člena ustave opredeljuje ZPIZ. Z izpodbijano določbo uzakonjena sprememba pobudnikovih obligacijskih pravic v korporacijske ne učinkuje za nazaj, pač pa za naprej. Pobudnik ni izkazal, da so mu bile zaradi ukrepa okrnjene možnosti za zagotavljanje pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja in da jih zato ne more izvajati v obsegu in po vsebini, določeni v ZPIZ. Za poseg v pričakovane pravice pobudnika in v pravice upravičencev do pokojnin in invalidnin, ki bi bil v nasprotju z ustavo, bi šlo le v primeru, ko bi zaradi učinkovanja izpodbijane določbe ZUS TAM pobudnik ne mogel zagotoviti izplačevanja pokojnin in invalidnin v obsegu in po višini, določeni z ZPIZ, država pa pobudniku ne bi zagotovila manjkajoče razlike. Iz povedanega izhaja, da izpodbijana določba ZUS TAM ni v neskladju s 155. členom ustave in tudi ne s 50. členom ustave.

14. Pobudnik navaja, da naj bi mu zakonodajalec z uzakonitvijo obvezne konverzije terjatev onemogočil od družbe TAM in AM BUS izterjati zapadli terjatvi, ne navaja pa, kakšne aktivnosti naj bi v tej zvezi do uveljavitve ukrepa že

opravi. Za uzakonitev konverzije je, kot je bilo že rečeno, zakonodajalec imel utemeljene stvarne razloge in ni ravnal v nasprotju z ustavo. Nemožnost sodne izterjave terjatev je torej le posledica s konverzijo ugaslih terjatev, zato ne pomeni posega v pobudnikovo ustavno pravico do sodnega varstva iz 23. člena ustave.

15. Ustavno sodišče zatrjevanih kršitev ustave ni ugotovilo, zato je odločilo tako, kot je razvidno iz izreka te odločbe.

C)

16. Ustavno sodišče je to odločbo sprejelo na podlagi 21. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm in sodniki dr. Peter Jambrek, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, Franc Testen, dr. Lojze Ude in Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo s šestimi glasovi proti trem. Proti so glasovali sodniki Jambrek, Jerovšek in Šturm. Sodnik Krivic je dal pritrdilno, sodnik Jerovšek pa odklonilno ločeno mnenje.

Št. U-I-95/95

Ljubljana, dne 4. decembra 1997.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

246. Sklep o zavrženju pobude za oceno ustavnosti 31. člena obrtnega zakona ter prvega odstavka 1. člena in 20. člena zakona o Gospodarski zbornici Slovenije

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobude Ljudmile Kavčič iz Trbovelj ter Komunalnega podjetja Tržič, p.o. in drugih, ki jih na podlagi pooblastila zastopa Zbornica gospodarskih javnih služb in varstva okolja iz Ljubljane, na seji dne 18. decembra 1997

sklenilo:

Pobude za oceno ustavnosti 31. člena obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 50/94) ter prvega odstavka 1. člena in 20. člena zakona o Gospodarski zbornici Slovenije (Uradni list RS, št. 14/90) se zavržejo.

Obrazložitev

A)

1. Pobudnica Ljudmila Kavčič izpodbija določbo druge alineje prvega odstavka 1. člena zakona o Gospodarski zbornici Slovenije (Uradni list RS, št. 14/90 – v nadaljevanju: ZGZS), na podlagi katere so v Gospodarsko zbornico Slovenijo (v nadaljevanju: GZS ali zbornica) preko obrtne zveze vključene tudi fizične osebe, ki opravljajo gospodarsko dejavnost. Pobudnica je navedla, da je na podlagi priglasitve oziroma potrdila Komiteja za gospodarstvo, družbene dejavnosti in planiranje občine Trbovlje, št. 313-23/89-3u2 z dne 18. maja 1989 pridobila pravico do opravljanja gospodarske dejavnosti kot postranskega poklica in da opravlja dejavnost sprejemanja gostov na prenočevanje. Pobudo za oceno ustavnosti ZGZS je vložila, ker meni, da bi s tem preprečila nezakonito pobiranje članarine za Obrtno zbornico. V dopolnitvi pobude, vloženi po uveljavitvi novega obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 50/94 – v nadaljevanju: OZ), je pobudnica navedla, da vztraja pri vloženi pobudi in da jo razširja na 31. člen OZ, ki

določa obvezno članstvo v Obrtni zbornici Slovenije. Meni, da bi bila lahko članica Obrtne zbornice – in s tem tudi GZS – le, če bi opravljala pridobitno dejavnost na obrten način ali na obrti podoben način.

2. Pobudniki Komunalno podjetje Tržič p.o., Komunalna operativa d.o.o., Ljubljana, SOB Splošna obrt Bežigrad p.o., Komunalno podjetje p.o., Žalec, Javno podjetje Žalec p.o., Komunala Metlika p.o., Komunala Novo mesto p.o., IMP Promont d.o.o., Črnuče, Komunalno podjetje Komunala Cerknica p.o., Komunala Koper, Javno podjetje Ljubljanske tržnice p.o., Ljubljana, Javno podjetje Parkirišča p.o., Komunalno podjetje Grosuplje p.o., Snaga p.o., Ljubljana in OZ Prenova z.o.o., Ljubljana, ki jih na podlagi pooblastila zastopa Zbornica gospodarskih javnih služb in varstva okolja iz Ljubljane, izpodbijajo prvo alinejo prvega odstavka 1. člena ZGZS. Menijo, da ima GZS javna pooblastila, ki jih lahko izvaja brez obveznega članstva. S predpisanim obveznim članstvom v GZS naj bi zakonodajalec prekomerno oziroma nesorazmerno posegel v svobodo podjetništva. Izpodbijana določba ZGZS naj bi bila v nasprotju s pravico do svobodnega združevanja iz drugega odstavka 43. (pravilno 42.) člena ustave.

3. Pobudnik Komunalno podjetje Tržič je v posebni vlogi še navedel, da ustava ne ureja združevanja v GZS. S sprejemom nove ustave, ki je nadomestila prejšnjo, naj bi odpadla ustavna podlaga, na kateri temelji ZGZS. Pravica do svobodnega združevanja, ki jo je ustava uvedla v 42. členu, naj bi bila po navedbah pobudnika brezpogojna. Obvezno članstvo bi lahko zakonodajalec predpisal le zaradi zagotavljanja profesionalnih standardov in strokovne ravni pri profesionalnih združenjih, ne pa pri združevanju v GZS. Izpodbijana določba ZGZS naj bi bila tudi v nasprotju z zakonom o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93, 44/95 – odl. US in 1/96 – v nadaljevanju: ZVO) in s stanovanjskim zakonom (Uradni list RS, št. 18/91-I, 9/94 – odl. US, 21/94, 23/96, 24/96 – odl. US in 44/96 – odl. US – v nadaljevanju: SZ). V nasprotju z ustavo naj bi bila tudi določba 20. člena ZGZS. Obveznost plačevanja članarine, predpisana v tej določbi, naj bi bila opredeljena kot pavšal in naj bi ne temeljila na protistoritvah zbornice, s tem pa naj bi ZGZS posegal v lastninsko pravico članov. Ker naj bi na podlagi prvega odstavka 20. člena ZGZS GZS pridobivala sredstva tudi "iz plačil za opravljanje storitev iz dejavnosti zbornice", naj bi članarina za vse obvezne člane predstavljala davščino. To naj bi GZS pridobivala poleg prihodka iz svoje dejavnosti. Obvezna članarina naj bi bila v nasprotju z načelom enakosti, ker naj bi bila zbornica s tem v privilegiranim položaju nasproti gospodarskim subjektom.

4. Po stališču Državnega zbora je GZS pravna oseba javnega prava, ki je bila ustanovljena z zakonom, in ki opravlja številna javna pooblastila. Na podlagi analize delovanja gospodarskih zbornic v državah s tržnim gospodarstvom naj bi bilo ugotovljeno, da je za Slovenijo najprimernejši kontinentalni model. Njegove značilnosti naj bi bile obvezno članstvo, poudarek na strokovni dejavnosti in izvajanje tistih javnih pooblastil, za katera je smiselno, da jih gospodarstvo izvaja samo. Taka ureditev naj bi zagotavljala reprezentativnost, obvezno članstvo pa relativno finančno stabilnost in manjšo finančno obremenitev članov za tiste storitve, ki so za gospodarstvo sestavni del temeljne infrastrukture. Obveznost plačila članarine naj bi bila posledica obveznega članstva in naj bi zbornica omogočala, da opravlja določene storitve za potrebe članstva. Storitve zbornice naj bi bile članom zagotovljene zlasti z izvrševanjem določenih javnih pooblastil in z izvrševanjem funkcije delodajalca pri sklepanju splošnih kolektivnih pogodb.

5. Obvezno članstvo naj bi ne bilo v nasprotju s pravico do svobodnega združevanja iz 42. člena ustave, ker naj bi članom ne preprečevalo, da se vključujejo v društva, sindikate, politične stranke, druge organizacije in druge zbornice. Določba ZGZS o obveznem članstvu naj bi tudi ne omejevala svobodne gospodarske pobude, zagotovitve v 74. členu ustave. Cilj združevanja v GZS naj bi bilo pospeševanje razvoja gospodarstva, dajanje podpore gospodarskim pobudam in zastopanje interesov svobodnega tržnega podjetništva na trgu in v razmerjih do državnih organov, ne pa omejevanje podjetniške pobude, kot to trdijo drugi pobudniki.

6. GZS meni, da je zbornica po ZGZS javnopravna ustanova in da združevanje vanjo ne omejuje niti fizičnih oseb pri zbiranju in združevanju niti gospodarskih subjektov pri svobodnem povezovanju v različne interesne in statusne oblike. Izpodbijani zakon naj bi bil zasnovan na kontinentalnem principu zbornične organiziranosti, uveljavljenem v Avstriji, Italiji, Nemčiji, Franciji, Španiji, Luksemburgu, Grčiji, Hrvaški, Slovaški, Madžarski, na Nizozemskem itd. Madžarska, ki je leta 1990 uvedla prostovoljno članstvo, je leta 1994 ponovno predpisala obvezno članstvo. Poglavitna naloga GZS naj bi bila zastopanje interesov gospodarstva v razmerjih z državo pri urejanju gospodarskega sistema in ekonomske politike. Poleg tega GZS izvršuje javna pooblastila, ki ji jih je poverila država, opravlja funkcijo socialnega partnerja, neposredno za člane pa tudi strokovne storitve. GZS naj bi imela javnopraven značaj, a naj ne bi spadala v državno upravo. V okviru dejavnosti, ki jih opravlja, je samostojen in avtonomen subjekt. Nanjo je država prenesla pospeševalne funkcije, katerih izvrševanje je v interesu celotnega gospodarstva. Naloge, ki jih zbornica ima, naj bi zato terjale zastopanost celotnega gospodarstva, ne le tistih, ki bi se vanjo vključili prostovoljno. GZS se ne strinja s stališčem drugih pobudnikov, češ da je v primerjavi z drugimi gospodarskimi subjekti v privilegiranem položaju. GZS sicer del sredstev, potrebnih za delovanje, pridobiva tudi od plačil, ki jih zaračunava za svoje storitve, vendar pa nima značaja gospodarskega subjekta in v skladu z zakonom deluje na neprofitni podlagi. Poleg združevanja v GZS so lahko gospodarski subjekti včlanjeni tudi v druge zbornice. To izrecno predvideva SZ. Pomen 99. člena ZVO pa naj bi bil v tem, da pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost varstva okolja na trgu ali v okviru javne službe, v okviru GZS ustanovijo samostojno združenje za varstvo okolja. Določba 99. člena ZVO naj bi bila realizirana s tem, ko se je v okviru GZS organiziralo Združenje za varstvo okolja. Določeno nejasnost naj bi res povzročal 110. člen ZVO, v skladu s katerim zavodom in javnim podjetjem, ki se organizirajo po določbah zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 – v nadaljevanju: ZGJS), preneha članstvo v splošni gospodarski zbornici. Vendar pa naj bi ZGJS ne vseboval določb o zborničnem organiziranju javnih podjetij. Po mnenju GZS naj bi ZVO zato določal le, da članstvo v splošni zbornici preneha le tistim javnim podjetjem, ki se reorganizirajo v obliko javnopravnega zavoda oziroma režijskega obrata kot dela državne uprave.

7. V zvezi z 99. in s 110. členom ZVO je dne 3. 9. 1993 podalo mnenje Ministrstvo za okolje in prostor. Navedlo je, da je pravna osnova za ustanovitev, delovanje in organiziranost gospodarske zbornice v Republiki Sloveniji ZGZS. Meni, da 99. člen ZVO določa zbornično združevanje podjetij, ki opravljajo dejavnost varstva okolja na trgu ali kot javno službo, v okviru obstoječe GZS. Določba naj bi predpisala, da se ti subjekti združujejo v obstoječo zbornico ali v bodoče v kakšno drugačo organizirano zbornico. Pomen drugega odstavka 99. člena pa naj bi bil v tem, da se

mora v okviru obstoječe zbornice ustanoviti samostojno združenje varstva okolja. Ministrstvo meni, da 25., 26., 99. in 110. člen ZVO ter 1., 2., 3. in 68. člen ZGJS niso zakonska podlaga za ustanovitev samostojne zbornice.

B)

8. Pobudo prve pobudnice za oceno ustavnosti je ustavno sodišče v delu, ki se nanaša na drugo alineo prvega odstavka 1. člena ZGZS, dne 8. 7. 1993 sprejelo. Druge pobude je zaradi skupnega obravnavanja in odločanja pridružilo navedeni pobudi.

9. Po 24. členu zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94) lahko vsakdo da pobudo za začetek postopka, če izkaže pravni interes. Ta je podan, če predpis ali splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma pravni položaj.

10. Pobudnica Ljudmila Kavčič je najprej izpodbijala tisti del določbe druge alinee prvega odstavka 1. člena ZGZS, po katerem se fizične osebe, ki kot posamezniki opravljajo gospodarsko dejavnost, preko obrtno zveze obvezno včlanijo tudi v GZS. Po uveljavitvi novega obrtnega zakona je pobudo razširila na določbo 31. člena OZ.

11. V letu 1994 je bil sprejet OZ, s katerim je bil dotlej veljavni obrtni zakon (Uradni list SRS, št. 35/88 in 24/89 – v nadaljevanju: OZ-88) razveljavljen. Po 31. členu OZ se v Obrtno zbornico združujejo le tiste fizične in pravne osebe, ki opravljajo pridobitno dejavnost na obrtni način, na obrti podoben način ali domačo oziroma umetno obrt. Pobudnica je sama navedla, da dejavnost, s katero se ukvarja, ne sodi med dejavnosti, naštetje v 31. členu OZ. Pobudnica torej ni izkazala, da bi se bila po novem OZ dolžna vključiti v Obrtno zbornico in prek Obrtne zbornice v GZS. Po navedenem ne izkazuje pravnega interesa za izpodbijanje ustavnosti 31. člena OZ.

12. Pobudnica pa bi še vedno imela pravni interes za izpodbijanje obveznega članstva v GZS (druga alineja prvega odstavka 1. člena ZGZS), če bi bila članica Obrtne zbornice in prek nje članica GZS do tedaj, ko je Obrtna zbornica prilagodila svojo organizacijo določbam OZ oziroma do tedaj, ko je bila to po OZ dolžna storiti. Vendar ji OZ-88 te obveznosti ni nalagal. ZGZS je določal, da se v GZS včlanijo "fizične osebe, ki kot posamezniki opravljajo gospodarsko dejavnost, ... prek obrtno zveze". OZ-88 je v 22. členu določal, da se v združenja in v gospodarske zbornice v skladu z zakonom združujejo samostojni obrtniki, občinska obrtna združenja, zadruge, združna zveza, organizacije kooperantov in druge oblike organiziranja. OZ-88 je razlikoval med samostojnimi obrtniki, osebami, ki so obrtno dejavnost opravljale kot dopolnilno dejavnost v obratovalnici samostojnega obrtnika, in osebami, ki so opravljale obrtno dejavnost kot postranski poklic. Iz skladne razlage navedenih določb OZ-88 in ZGZS izhaja, da so bile članice GZS le tiste fizične osebe, ki so opravljale obrtno dejavnost kot samostojni obrtniki, ne pa tudi tiste osebe, ki so tako dejavnost opravljale dopolnilno ali priložnostno. Pobudnica se torej tudi pred uveljavitvijo OZ ni bila dolžna prek obrtno zveze vključiti v GZS. Po navedenem ne izkazuje pravnega interesa za izpodbijanje druge alineje prvega odstavka 1. člena ZGZS.

13. Pobudnica tudi ni izkazala pravnega interesa za izpodbijanje prve alineje prvega odstavka 1. člena ZGZS. Po tej določbi se v GZS včlanijo podjetja, njihove sestavljene oblike, banke in druge finančne organizacije, zavarovalnice ter druge pravne osebe, ki opravljajo gospodarsko dejavnost in imajo sedež v Republiki Sloveniji. Članice GZS so torej le pravne, ne pa tudi fizične osebe. Pobudnica je po prejšnjem obrtnem zakonu opravljala dejavnost na

podlagi priglasitve. Za take fizične osebe je v prehodnih določbah OZ določeno, da od 1. januarja 1995 nadaljujejo z delom kot samostojni podjetniki posamezniki, če se niso odločili za drugo organizacijsko obliko. Pobudnica ni izkazala, da se je odločila za drugo organizacijsko obliko. Ker dejavnosti ne opravlja kot pravna oseba, se po prvi alineji prvega odstavka 1. člena ZGZS ni dolžna včlaniti v GZS. Pravnega interesa za izpodbijanje ustavnosti te določbe zato ne izkazuje.

14. Pravnega interesa za izpodbijanje določbe o obveznem članstvu v GZS (1. člen ZGZS) ne izkazujejo niti Komunalno podjetje Tržič in ostali pobudniki, v imenu katerih je pobudo vložila Zbornica gospodarskih javnih služb in varstva okolja iz Ljubljane.

15. ZVO je v 99. členu uzakonil obveznost, po kateri so se dolžne pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost varstva okolja na trgu ali v okviru javne službe, združevati v gospodarsko zbornico in v okviru zbornice ustanoviti samostojno združenje za področje varstva okolja. V 110. členu je ZVO določil, da javnim zavodom in javnim podjetjem, ki opravljajo dejavnosti varstva okolja, preneha članstvo v splošni gospodarski zbornici z dnem, ko se reorganizirajo po določbah zakona, ki ureja gospodarske javne službe. Citirani določbi sta sicer nedorečeni, vendar pa iz obrazložitve predloga ZVO (Poročevalec, št. 9/93, str. 31) izhaja, da je zakonodajalec nameraval urediti združevanje javnih gospodarskih zavodov in javnih podjetij na poseben način. Za državne zavode oziroma državna podjetja naj bi ne veljala ista pravila povezovanja kot v obstoječo GZS. Združevanje javnih gospodarskih zavodov in javnih podjetij, ki opravljajo dejavnost varstva okolja v posebno zbornico, določeno v 110. členu ZVO, je zakonodajalec uzakonil z lex specialis in lex posterior in velja kot izjema od splošnega pravila o združevanju gospodarskih subjektov, ki je predpisano v izpodbijanjem 1. členu ZGZS. Obvezni člani GZS so tako ostale le tiste pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost varstva okolja v okviru javne službe kot gospodarsko dejavnost na podlagi koncesij. Ker se Komunalno podjetje Tržič in drugi pobudniki, ki jih zastopa Zbornica gospodarskih javnih služb, niso dolžni včlaniti v GZS, določbi ZGZS o obveznem članstvu (1. člen) in članarini (20. člen) ne posegata v njihov pravni položaj. Ker pobudniki ne izkazujejo pravnega interesa za oceno ustavnosti navedenih določb ZGZS, je ustavno sodišče njihove pobude v tem delu zavrglo.

16. Skladnosti izpodbijane določbe prvega odstavka 1. člena ZGZS z ZVO in s SZ ustavno sodišče ni presojalo, ker ni pristojno za oceno medsebojne skladnosti dveh zakonov (prvi odstavek 160. člena ustave in 21. člen ZUstS; prim. tudi odločbo št. U-I-299/96 z dne 12. 12. 1996 – OdIUS V, 177 in sklep št. U-I-67/95 z dne 4. 4. 1996 – OdIUS V, 38).

17. Pred ustavnim sodiščem so še druge osebe vložile pobudo za oceno ustavnosti določb ZGZS, ki določajo obvezno članstvo v GZS in obvezno plačevanje članarine (prva alineja prvega odstavka 1. člena in 20. člen ZGZS). O teh pobudah bo ustavno sodišče odločilo posebej.

C)

18. Ustavno sodišče je ta sklep sprejelo na podlagi 25. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm in sodniki dr. Peter Jambreč, dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, Franc Testen in dr. Boštjan M. Zupančič. Sklep je sprejelo s šestimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnika Krivic in Testen. Sodnik Krivic je dal odklonilno ločeno mnenje.

Št. U-I-149/92

Ljubljana, dne 18. decembra 1997.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

247. Odločba o razveljavitvi členov od 150 do 156 zakona o kazenskem postopku

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudi dr. Mihe Brejca iz Doba in Darka Zupana iz Velenja, ki ga zastopa Ervin Dokič, odvetnik v Piranu, na seji dne 27. novembra 1997

o d l o č i l o:

V zakonu o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94) se razveljavijo členi od 150 do 156.

Razveljavitev začne učinkovati v roku enega leta od objave te odločbe v Uradnem listu RS.

O b r a z l o ž i t e v

A) - I

1. Postopek v tej zadevi se je začel dne 11. 5. 1995 s sprejetjem pobude dr. Mihe Brejca za oceno ustavnosti 5. točke prvega odstavka 150. člena zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94 – v nadaljevanju: ZKP). Ker je izpodbijana zakonska določba vsebinsko povezana z drugim odstavkom istega člena ZKP, je ustavno sodišče na podlagi 30. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) začelo postopek za oceno ustavnosti tudi zanj.

2. Na pobudo je odgovoril Državni zbor kot nasprotni udeleženec. Svoja stališča do pobude sta posredovala Ministrstvo za pravosodje in Državno tožilstvo.

3. Predsednik ustavnega sodišča je na podlagi drugega odstavka 35. člena ZUstS razpisal javno obravnavo, na katero so bili v skladu s prvim odstavkom 36. člena ZUstS vabljeni pobudnik in Državni zbor kot udeleženca, njuni zastopniki in pooblaščenici ter predstavniki vlade, vrhovnega sodišča in državnega tožilstva. Na javni obravnavi so bili prisotni pobudnik in njegov pooblaščenec, predstavniki Državnega zbora in vlade, medtem ko se predstavniki državnega tožilstva in vrhovnega sodišča vabilu niso odzvali. Sodišče je poslušalo njihove navedbe ter odgovore na vprašanja sodnikov, pri čemer je odgovor na določena vprašanja nasprotni udeleženec posredoval ustavnemu sodišču naknadno v pisni obliki.

4. Dne 20. 9. 1995 je ustavno sodišče sprejelo v obravnavo pobudo Darka Zupana za oceno ustavnosti 3. točke prvega odstavka 150. člena ZKP.

5. Na pobudo je odgovoril Državni zbor kot nasprotni udeleženec. Do pobude je zavzelo stališče državno tožilstvo.

6. Ustavno sodišče je na seji dne 16. 1. 1997 pobudi združilo zaradi skupnega obravnavanja in odločanja.

A) - II

7. Pobudnik dr. Miha Brejc zatrjuje neskladnost določbe 5. točke prvega odstavka 150. člena ZKP s 35. in 36. členom ustave. Meni namreč, da je prisluškovanje s tehničnimi napravami v prostoru tako težak poseg v človekovo integriteto in zasebnost, da ne odtehta javnega interesa, v imenu katerega se odstop od nedotakljivosti človekove za-

sebnosti dovoljuje. Nedotakljivost stanovanja je po pobudnikovem mnenju kršena s tajnim vstopom v stanovanje, ki je potreben zaradi namestitve in zaradi odstranitve prisluškovalnih naprav. V zvezi z zakonsko ureditvijo ukrepa pobudnik opozarja predvsem na nizko stopnjo suma (razlogi za sum), ki je lahko pogoj za odreditev prisluškovanja, na širok spekter kaznivih dejanj, za katera se poseg lahko odredi. Pobudnik opozarja na velika pooblastila policije pri izvrševanju spornega ukrepa ter posledično na možnost zlorab, ki naj bi bila zlasti velika zato, ker nadzor nad izvajanjem ukrepa tehnično ni mogoč. Uzakonitev prisluškovanja v prostoru naj bi bila še posebej neprimerna tudi zato, ker smo v Sloveniji šele na začetku demokratizacije družbe in ker v družbenem okolju, ki vsebuje še veliko ostalin preteklosti, demokratične sile še niso dosegle kritične mase.

8. Pobudnik se sklicuje tudi na 37. in 38. člen ustave ter 8. člen Konvencije o varstvu človekovih pravic (Uradni list RS, št. 7/94 – v nadaljevanju: EKČP), prisluškovanje v prostoru pa naj bi bilo protiustavno tudi zato, ker se je oseba, ki se ji prisluškuje, nevede sama ovadila in priznala krivdo, čeprav ustava zagotavlja obdolžencu pravico do zagovornika in privilegij zoper samoobtožbo. Ker oseba, zoper katero je bil odobren prisluh, tega ne ve, se tudi pritožiti ne more, zato je po mnenju pobudnika kršena njena ustavna pravica do pravnega sredstva iz 25. člena ustave.

9. Pobudnik Darko Zupan trdi, da je neustavna 3. točka prvega odstavka 150. člena ZKP. Ukrepi navidezni odkup predmetov naj bi bil v nasprotju z načelom pravne države iz 2. člena ustave in varovanjem človekovih pravic, ki se zagotavlja s 5. členom ter s pravico do človekovega dostojanstva. To pa zato, ker naj bi bil ukrep določen tako, da omogoča arbitriranje, poseganje v temeljne človekove pravice in zlorabe, zlasti pa izzivanje kriminalne dejavnosti in s tem manipuliranje s človekom in njegovo degradacijo.

10. Oba pobudnika predlagata razveljavitev izpodbijanih zakonskih določb.

A) – III

11. Državni zbor kot nasprotni udeleženec v svojih odgovorih zatrjuje skladnost izpodbijanih določb ZKP z ustavo in EKČP in zato ustavnemu sodišču predlaga, da pobudi zavrne.

12. Glede ukrepov iz 150. člena ZKP nasploh poudarja:

- da gre za nujne ukrepe, naperjene proti najhujšim oblikam kriminala, najbolj škodljivim tako za splošno varnost ljudi, kot tudi za pravice, položaj in varnost vsakega izmed njih,

- da se lahko uvedejo le izjemoma, ob izpolnjenih zakonskih pogojih (drugi odstavek 150. člena in prvi odstavek 152. člena ZKP),

- da izvedba posameznega ukrepa lahko traja le kratek čas, ker se lahko podaljšuje najdalj do šest mesecev skupno le na podlagi tehničnih razlogov za podaljšanje (prvi odstavek 152. člena ZKP),

- da so vse uradne osebe, ki sodelujejo v tem postopku, dolžne varovati pridobljene podatke kot uradno tajnost,

- da je kršitev obravnavanih določb ZKP kazniva na podlagi kazenskega zakonika,

- da sodišče svoje odločbe ne sme opreti na tako pridobljene podatke, če je bil ukrep izvršen brez odredbe preiskovalnega sodnika ali v nasprotju z njo (155. člen),

- osumljenec pa ima pravico, da se z gradivom, ki je bilo pridobljeno z izvedbo ukrepa, seznani ali ob začetku kazenskega pregona ali pred uničenjem tega gradiva (drugi odstavek 154. člena ZKP), pri čemer mora biti v tem primeru gradivo uničeno takoj, ko se osumljenec z njim seznani.

13. Državni zbor v odgovoru opozarja na porast organiziranega kriminala v vseh evropskih državah. Proti temu naj bi se države borile tudi z uporabo posebnih ukrepov, ki organom odkrivanja omogočijo, da izsledijo storilca kaznivih dejanj in da zavarujejo in zberejo dokaze, ki so potrebni za uspešno izvedbo kazenskega postopka. Po mnenju zakonodajalca se za uvedbo posebnih ukrepov ne more zahtevati enaka stopnja verjetnosti kot za uvedbo preiskave, saj se ukrepi uporabljajo v predkazenskem postopku, ko se šele zbirajo dokazi za utemeljitev suma. V zvezi z očitkom o možnih zlorabah ugotavlja še, da so zakonska varovala ob dosledni izvedbi določb ZKP zadostna.

14. Glede izpodbijanega ukrepa iz 5. točke prvega odstavka 150. člena ZKP (prisluškovanje v prostoru s tehničnimi napravami) Državni zbor še posebej navaja, da temelji na določbah tretjega odstavka 15. člena in drugega odstavka 37. člena ustave in da tudi izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 8. člena EKČP.

15. Tudi določba 3. točke prvega odstavka 150. člena ZKP je po navedbah Državnega zbora v mejah ustavno dopustnih omejitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Sklicuje se na določbo tretjega odstavka 15. člena ustave o dopustnem omejevanju človekovih pravic s pravicami drugih in poudarja, da se ukrep lahko odredi le za zelo ozek krog hudih kaznivih dejanj, ki posegajo v existenčno varnost ljudi. Ker se ukrep lahko uporabi le zoper osebo, za katero obstajajo razlogi za sum, da je z eno ali več osebami sodelovala pri že izvršenih kaznivih dejanjih in ker gre za odkup predmetov, ki se v povezavi z določbo drugega odstavka 151. člena izvršuje kot odkup že ponarejenega denarja, orožja, razstreliva ali drugega bojnega sredstva ali mamila že "po določitvi teh znakov kaznivih dejanj", ne pomeni in niti ne more pomeniti izzivanja kriminalne dejavnosti, razen če gre za zlorabe – zoper zlorabe pa vsebuje ZKP vrsto varoval. S tem v zvezi poudarja obsežno pravno varstvo in to, da imajo samo tista dokazila, ki so bila pridobljena na način, določen v ZKP, tudi dokazno vrednost v kazenskem postopku.

16. Ministrstvo za pravosodje enako kot nasprotni udeleženec zastopa stališče, da so posebne metode in sredstva nujno potrebna oblika borbe proti organiziranemu kriminalu in s tem povezanimi najhujšimi in družbi najbolj škodljivimi kaznivimi dejanji. Razraščanje najtežjih oblik organiziranega kriminala, ki za uresničevanje svojih ciljev uporablja najsoodobnejša tehnična in druga sredstva, naj bi bilo splošno znano dejstvo, enake ali podobne rešitve, kot jih pozna naš ZKP, pa naj bi bila vnesla v svoje zakone večina zahodnoevropskih držav. Po mnenju ministrstva je ustavna podlaga določbe 5. točke prvega odstavka 150. člena podana v tretjem odstavku 15. člena in v drugem odstavku 37. člena ustave, zakonska ureditev pa izpolnjuje ustavne pogoje: s tem, ko prvi odstavek 150. člena določa, da se posebne metode in sredstva lahko odredijo zoper osebo, za katero obstajajo razlogi za sum, da je sodelovala pri izvršitvi kaznivih dejanj, navedenih v 151. členu ZKP, je izpolnjen ustavni pogoj omejitve ustavnih pravic zaradi uvedbe in poteka kazenskega postopka; s tem, ko drugi odstavek istega člena določa, da se ukrepi lahko odredijo le, če se na drug način ne dajo zbrati dokazi, ali bi bilo njihovo zbiranje zvezano z nesorazmernimi težavami, pa je izpolnjen ustavni pogoj nujnosti. Ministrstvo še posebej opozarja na varovala, predpisana v zvezi z ureditvijo in uporabo ukrepa. Poudarja, da ukrepe lahko odredi preiskovalni sodnik na obrazložen predlog državnega tožilca, izvršijo pa jih delavci organov za notranje zadeve, vsi pa varujejo podatke kot uradno tajnost; da je izvajanje ukrepov časovno omejeno; da je po prenehanju uporabe ukrepov vse informacije in gradivo predati

sodišču; da se gradivo pod nadzorstvom sodišča uniči, če tožilec ne začne pregona, v vsakem primeru pa se osumljenec lahko z gradivom seznani; in končno, da vsakršna zloraba odrejanja ali izvedbe ukrepov pomeni kaznivo dejanje.

17. Po mnenju državnega tožilstva prisluškovanje v prostoru s tehničnimi napravami ni v nasprotju s 35. in 36. členom ustave. Kršitve zasebnosti ne pomeni zaradi družbenih interesov zagotavljanja varnosti, zakonitosti in ustreznega sožitja ter varstva drugih pravic posameznika, ki so ogrožene zaradi naraščanja specifičnih oblik kriminalitete. Tožilstvo opozarja, da je bila uporaba posebnih metod in sredstev tudi do sprejema ZKP zakonita (zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o notranjih zadevah iz leta 1991), določbe ZKP pa prinašajo le možnost na predpisan način pridobljena dokazila uporabiti kot dokaz v kazenskem postopku. V zvezi z zatrjevano kršitvijo 36. člena ustave pa tožilstvo zastopa stališče, da vsebuje odredba preiskovalnega sodnika tudi dovoljenje za tajno postavitve naprav za prisluškovanje in tako tudi za tajen vstop v tuje stanovanje, sicer bi ta metoda odkrivanja storilcev kaznivih dejanj izgubila vsak pomen. Ustavno določbo razlaga tako, kot da možnost vstopa dopušča, saj naj bi bila samo za primer preiskave stanovanja določena pravica tistega, čigar prostori se preiskujejo ali njegovega zastopnika, da je navzoč oziroma da sta navzoči dve priči. Ko ne gre za preiskavo, pa naj bi bil tajni vstop v tuje stanovanje zakonit, ko je izdana odredba sodišča o uporabi te posebne metode.

18. V zvezi z navideznim odkupom predmetov državno tožilstvo poudarja, da se lahko uporabi le za kar se da ozek krog kaznivih dejanj, ki so po zagroženih sankcijah najhujša kazniva dejanja, ki jih izvršujejo organizirane kriminalne združbe, pa še pri tem morajo biti podani pogoji iz "uvodnega stavka" prvega odstavka in iz drugega odstavka 150. člena ZKP. Tožilstvo poudarja, da je storilce teh kaznivih dejanj s tradicionalnimi metodami težko odkriti, saj se zlasti organizatorji kriminalnih združb in njihovi ustanovitelji skrivajo za konspirativnostjo in profesionalnostjo. Zato je žrtev vse več, med državljeni raste strah pred kriminalom in viktimizacijo, v skladu s tem pa se postavljajo zahteve po učinkovitem represivnem delovanju organov kazenskega pregona in organov odkrivanja. Pri ocenjevanju ukrepa z moralnega stališča je potrebno po mnenju tožilstva upoštevati, da je predpisan z zakonom in da ga morajo organi za notranje zadeve izvajati, s tem da se po izrecni določbi četrtega odstavka 151. člena z navideznim odkupom predmetov ne sme izzvati kriminalne dejavnosti. Tožilstvo je prepričano, da policija ravna v skladu s to zakonsko določbo. Državno tožilstvo tudi meni, da določba sama po sebi ni v nasprotju z načelom pravne države in da tudi ne omogoča arbitriranja in zlorab, ker obstoječa zakonodaja preprečuje posege v človekovo dostojanstvo. Primerno oziroma potrebno bi bilo po mnenju tožilstva morda le to, da se v ZKP precizneje uredi način izvajanja posameznih posebnih metod in sredstev, tudi obravnavane.

B) - I

19. Določba 150. člena ZKP se v celotnem besedilu glasi:

"(1) Zoper osebo, za katero obstajajo razlogi za sum, da je z eno ali več osebami sodelovala pri izvršitvi kaznivih dejanj, navedenih v 151. členu tega zakona, lahko preiskovalni sodnik odredi:

1) nadzorstvo in snemanje telefonskih pogovorov in drugih oblik komuniciranja s tehničnimi sredstvi;

2) tajno policijsko sodelovanje, tajno opazovanje in sledenje ter slikovno snemanje;

3) navidezni odkup predmetov;

4) navidezno podkupovanje;

5) prisluškovanje v prostorih s tehničnimi napravami;

6) dostop do računalniškega sistema banke ali druge pravne osebe, ki opravlja finančno ali drugo gospodarsko dejavnost.

(2) Ukrepe iz prejšnjega odstavka preiskovalni sodnik odredi na obrazložen predlog državnega tožilca, če se na drug način ne dajo zbrati dokazi ali bi bilo njihovo zbiranje zvezano z nesorazmernimi težavami."

20. Citirana zakonska določba je umeščena v okvir XV. poglavja ZKP, ki se nanaša na predkazenski postopek in v katerem so urejena pooblastila, ki jih imajo organi za notranje zadeve v zvezi z odkrivanjem kaznivih dejanj in njihovih storilcev, ter pooblastila, ki jih imata s tem v zvezi državni tožilec in preiskovalni sodnik.

21. Ukrepi iz 150. člena ZKP predstavljajo po navedbah predlagatelja ZKP posebne operativne metode in sredstva dela organov za notranje zadeve, ki se uporabljajo v predkazenskem postopku:

– zaradi uspešnejšega odkrivanja težjih in najtežjih oblik organiziranega kriminala,

– zaradi uspešnejšega zbiranja dokazov zanje ter

– z namenom, dati dokazilom, pridobljenim s temi ukrepi, dokazno vrednost v kazenskem postopku.

22. Za presojo ustavnosti napadenih ukrepov so pomembne (poleg 150. člena ZKP) še druge zakonske določbe. Poleg že navedenega 151. člena, v katerem so naštet oziroma z generalno klavzulo določena tista kazniva dejanja, pri katerih je dovoljena odreditev posameznih ukrepov, še členi 152, 153, 154, 155 in 156, v katerih je predpisan način odreditve ukrepov, način in pogoji glede njihovega izvajanja ter glede uporabe podatkov, ki so z ukrepi pridobljeni.

23. S 152. členom je predpisana oblika in vsebina odredbe preiskovalnega sodnika: odredba mora biti pisna, v odredbi se morajo navesti podatki o osebi, zoper katero se ukrep uporablja, razlogi za sum, način, obseg in trajanje ukrepa.

24. Trajanje ukrepov je po isti zakonski določbi omejeno. Odredijo se lahko največ za en mesec, iz tehtnih razlogov se lahko podaljšujejo – vsakič za en mesec, skupno največ za šest mesecev. Izvajanje ukrepa je treba odpraviti takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil odrejen.

25. Odredbo preiskovalnega sodnika, ki jo le-ta izda na predlog državnega tožilca, izvršujejo organi za notranje zadeve (drugi odstavek 152. člena ZKP). Organi za notranje zadeve so po prenehanju uporabe ukrepa dolžni poslati oziroma predati preiskovalnemu sodniku skupaj s poročilom vse posnetke, sporočila in predmete, ki so bili pridobljeni z uporabo ukrepa. Preiskovalni sodnik pa je dolžan preizkusiti, ali je organ za notranje zadeve ravnal v skladu z njegovo odredbo (153. člen). Preiskovalni sodnik oziroma sodišče je tisti, ki od prenehanja uporabe ukrepa hrani dokumentacijo in posnetke, ki so jih z izvedbo ukrepa dobili organi za notranje zadeve, in z njimi razpolaga. Hrani jih toliko časa, dokler se hrani kazenski spis (154. člen).

26. Z zbranim gradivom se poleg preiskovalnega sodnika najprej seznani državni tožilec (drugi odstavek 153. člena ZKP), potem pa še osumljenec – če državni tožilec izjavi, da ne bo začel pregona, pred uničenjem gradiva, sicer pa ob začetku kazenskega postopka.

27. Podatki, poročila in posnetki, zbrani z izvedbo ukrepa, predstavljajo dokazilo v kazenskem postopku, razen če so bili izvršeni brez odredbe preiskovalnega sodnika ali v nasprotju z njo. V takšnem primeru sodišče nanje ne sme opreti svoje odločitve (155. člen).

28. Za odreditev in izvajanje izpodbijanega ukrepa iz 3. točke 150. člena ZKP (navidezni odkup predmetov) velja poleg že navedenih še poseben pogoj: ukrep se (za štiri taksativno naštetá kazniva dejanja) lahko odredi samo v primeru, "če bi ti predmeti utegnili biti dokaz v kazenskem postopku" (drugi odstavek 151. člena). Posebej v zvezi z izvedbo tega ukrepa (in ukrepa navideznega podkupovanja) je tudi prepovedna določba četrtega odstavka 151. člena, po kateri se z odkupom predmetov ne sme izzvati kriminalne dejavnosti.

B) - II

29. S prisluškovanjem v prostoru s tehničnimi napravami se nesporno – in s tem soglašata tako pobudnik kot nasprotni udeleženec – posega v pravico do zasebnosti. Izhodišče za ustavnosodno presojo ukrepa prisluškovanja v prostoru s tehničnimi napravami predstavlja torej na prvem mestu določba 35. člena ustave (varstvo pravic zasebnosti in osebnostnih pravic), ki se glasi:

"Zagotovljena je nedotakljivost človekove telesne in duševne celovitosti, njegove zasebnosti in osebnostnih pravic."

30. Človekove pravice so kot izhodiščni in osrednji del ustavne ureditve, ki opravičujejo opredelitev Slovenije kot demokratične in pravne države, tako ključnega pomena, da ustava, poleg tega da jih izčrpno navaja, zagotavlja tudi njihovo neposredno uresničevanje. Določbe o pravicah niso samo zavezujoči napotki za zakonodajalca, temveč neposredno uporabljiva jamstva za vsakega posameznika. Ustavne določbe, s katerimi se varujejo pravice posameznika, so izrazito restriktivne narave. Temeljna vrednota ustave, iz katere moramo izhajati, je namreč varstvo posameznika pred posegi v njegovo integriteto.

31. Kljub osrednjosti in neposredni uresničljivosti človekovih pravic in temeljnih svoboščin je ustava določila, da se le-te lahko zaradi varstva pravic drugih omejijo (15. člen). S tem je ustava postavila meje temeljnim ustavnim pravicam glede na pravice drugih in zaradi varstva prednostnih pravnih dobrin ter se opredelila zoper morebitne zlorabe temeljnih pravic, s katerimi bi bile lahko ogrožene tako pravice posameznika kot varstvo družbe kot celote. To pomeni, da se mora posameznik vendarle podrediti tistim omejitvam svoje svobode ravnanja, ki jih določi ustava oziroma zakonodajalec zaradi varstva in razvoja sožitja v družbi, v mejah dopustnosti in ob predpostavki, da ostane zagotovljena samostojnost človeka kot posameznika. Seveda pa morajo biti take omejitve izjemne in kar se da določno urejene. Določanje načina omejevanja teh pravic prepušča ustava zakonodajalcu, s tem da mu postavlja kriterije omejevanja. In prav v kriterijih se skriva nevarnost, da bi jih preširoko razlagali ali celo zlorabljali in tako pretirano in nedopustno omejevali in ožili pravice in temeljne svoboščine. Zato je potreben tako nadzor nad zakonodajalcem kot tudi nad organi, ki skrbijo za udejanjanje z zakonom določene omejitve pravice in svoboščine.

32. Posebno mesto med človekovimi pravicami in temeljnimi svoboščinami imajo določbe, ki varujejo človekovo osebno dostojanstvo, osebnostne pravice, njegovo zasebnost in varnost (od 34. do 38. člena ustave) in ki prepovedujejo vsem – na prvem mestu državi, pa tudi posameznikom – poseganje v našete pravice. V skladu z načelom, da je tu prepovedano vse, kar ni izrecno dovoljeno, je po ustavi prepovedan vsak poseg v našete pravice, razen tistih, ki so izrecno dovoljeni. Pravica do zasebnosti se za posameznika lahko konča samo takrat in tam, kjer kolidira z zakonsko izkazanim močnejšim interesom drugih.

33. V luči navedenih splošnih ugotovitev je ustavno sodišče najprej presodilo ustavnost izpodbijane zakonske določbe, kolikor se z njo posega v pravico do zasebnosti iz 35. člena ustave.

34. Z nameščanjem prisluškovalnih naprav in stanovanju in drugih tujih prostorih se še posebej posega v ustavno varovano pravico do nedotakljivosti stanovanja (36. člen ustave¹).

35. Zbrani podatki so osebne narave, zato so predmet varstva na podlagi 38. člena ustave².

36. Hkrati predstavlja prisluškovanje tudi "vmešavanje javne oblasti" v izvrševanje pravice zasebnosti iz prvega odstavka 8. člena EKČP³ kot ustavno varovane človekove pravice oziroma temeljne svoboščine na podlagi petega odstavka 15. člena ustave⁴.

37. Ob neopredeljenosti ustavnega pojma zasebnosti je ustavno sodišče v zadevi št. Up 32/94 človekovo zasebnost razumelo kot "v območju človekovega bivanja bolj ali manj sklenjeno celoto njegovih ravnanj in ukvarjanj, občutij in razmerij, za katero je značilno in konstitutivno, da si jo človek vzdržuje sam ali z najbližjimi, s katerimi je v intimni skupnosti, in da v njej biva z občutkom varnosti pred vdorom javnosti ali kogarkoli nezaželenega".

38. Po sodni presoji Evropskega sodišča za človekove pravice je zasebnost pogosto razumljena kot varstvo osebe v njenem bivalnem prostoru, kot obsežna negativna pravica varstva posameznika zoper posege države ali tretjih v njegovo zasebno sfero, osebnost in dostojanstvo. Na konferenci nordijskih pravnikov v Genfu leta 1967⁵ so pravico posameznika v sferi zasebnosti opredelili preko poseganja vanjo. Kot poseg v zasebnost so opredelili "poseganje v zasebno in družinsko življenje ter dogajanje v domu, kot poseg v telesno in duševno nedotakljivost ali moralo in duševno svobodo, poseg zoper čast in dobro ime, odkrivanje neugodnih okoliščin iz zasebnega življenja, zasledovanje, opazovanje, prisluškovanje in sumničenje, zlorabo pisnih ali ustnih zasebnih sporočil, pridobivanje informacij, ki pomenijo poklicno skrivnost". Preko pojma "zasebnost" naj bi bila varovana tista sfera posameznikovega življenja, ki drugih ne zadeva in glede katere se prizadeti sam odloči, ali bo iz nje izstopil ali ne. – Po "konceptu pričakovanja zasebnosti", ki ga zastopa v svojih odločitvah Vrhovno sodišče ZDA⁶, z vidika varstva zasebnosti ni bistveno, kje so prisluškovalne naprave nameščene, zunaj ali znotraj prostora, bistveno je, ali je oseba v določenem prostoru lahko računala, da ji je zagotovljena zasebnost. Pri tem sodišče tehta dva elementa: pričakovanje zasebnosti in upravičenost pričakovanja. Za poseg v zasebnost gre po navedenem konceptu takrat, ko se človek nahaja v prostoru, kjer upravičeno pričakuje, da bo sam. Tako je dom ponavadi prostor, kjer človek pričakuje zasebnost, vendar izjave, ki jih je izpostavil tretjim, niso zavarovane, ker ni izrazil namere, da jih bo obdržal zase. Po drugi strani pa pogovori na prostem niso zavarovani pred prestrežanjem, saj bi bilo takšno pričakovanje zasebnosti s stališča družbe neupravičeno. Kar oseba vede izpostavi javnosti, pa čeprav na svojem domu ali v pisarni, torej po konceptu pričakovanja zasebnosti ni predmet varstva. Kar pa skuša ohraniti kot zasebno, čeprav na javnosti dostopnem mestu, pa je lahko predmet ustavnega varstva: za poseg v zasebnost gre samo takrat, ko se človek nahaja v prostoru, kjer upravičeno pričakuje, da bo sam.

39. Prisluškovanje v prostorih s tehničnimi napravami, s katerimi se neselektivno prisluškuje celotnemu dogajanju v določenem prostoru, tudi v stanovanju in drugih zasebnih prostorih, vsakemu posamezniku, ki se tam trenutno nahaja, zaupnim pogovorom in vsakršnim komunikacijam med navzočimi v prostoru, pa tudi vsem telefonskim klicem in raz-

govorom, ki se opravljajo iz teh prostorov, je glede na navedeno nesporno poseg, ki zadeva zasebno sfero posameznika. Predvsem prisluškovanje zaupnemu pogovoru zadeva enega najožjih krogov splošne osebnostne pravice in hkrati pravice do zasebnosti.

40. Ustava tisti del zasebnosti, ki se nanaša na svobodo komuniciranja, varuje dvakrat: v 35. členu, kjer postavi pravilo, da ima vsakdo pravico do zasebnosti in da je zasebnost nedotakljiva, in še posebej v 37. členu, s katerim zagotavlja tajnost pism in drugih občil. Pogoje za omejitev te pravice vsebuje drugi odstavek 37. člena ustave.

41. Poseg v svobodo komuniciranja kot del človekove zasebnosti ni v nasprotju s 35. in 37. členom ustave, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- da je poseg specifično opredeljen in določen v zakonu;

- da poseg s svojo odločbo dovoli sodišče;

- da je določno omejen čas izvajanja posega; in

- da je poseg nujen za uvedbo ali potek kazenskega postopka ali za varnost države, upošteva pri presoji nujnosti tudi načelo sorazmernosti.

42. Temeljni pogoj, ki ga postavlja ustava, je, da lahko omejitev tega dela človekove zasebnosti predpiše samo zakon. Ustava zakonodajalcu s tem izrecno nalaga, da mora vsako materijo posega v zasebnost ne le zakonsko urediti, ampak da mora to urediti določno in nedvoumno. Izključena mora biti vsaka možnost arbitrarnega odločanja državnega organa. Kot je ustavno sodišče že večkrat poudarilo v svojih odločbah, je določnost zakona (lex certa) praprva pravne države (2. člen ustave) in bi veljala kot imperativni ustavni postulat celo, če v ustavi sploh ne bi bila izrecno omenjena.

43. V odločbi št. U-I-18/93 je ustavno sodišče s tem v zvezi še posebej opozorilo, da je zahteva po zakonski določnosti, ki je sicer konstitutiven element sploh vsake pravno-sti, toliko bolj poudarjena, kolikor je sporni predmet v kakem sporu višje zastavljen. Glede na to, da predstavlja prisluškovanje kot tako in še posebej prisluškovanje v prostoru s tehničnimi napravami skrajni poseg v ustavno pravico do zasebnosti, mora temeljiti na posebno natančni ureditvi z jasnimi in podrobnimi pravili. Ta pravila državljanom zagotavljajo na eni strani predvidljivost ukrepov oziroma situacij, v katerih je poseg mogoče uporabiti, na drugi strani pa učinkovit pravni nadzor ter ustrezna in učinkovita sredstva zoper zlorabo teh ukrepov.

44. Pri tem je potrebno poudariti, da postavlja ustava sama v 37. členu⁷ osnovne smernice in merila za zahtevano zakonsko ureditev. To so zahteve po sodni odločbi, po omejenem času trajanja posega ter po nujnosti (neogibnosti) takšnega posega za uvedbo ali potek kazenskega postopka ali za varnost države.

45. Dejstvo, da govori ustava o odločbi sodišča, samo na podlagi katere je poseg v zasebnost dovoljen, pomeni po že zavzetem stališču ustavnega sodišča, da se zahteva odločanje o posegu s strani sodne (in ne izvršilne!) veje oblasti. Tudi ta določba temelji na načelu pravne države, po katerem mora biti vmešavanje izvršilne oblasti v pravice posameznika podvrženo učinkoviti kontroli, ki naj bi bila zaupana predvsem sodišču. Zahteva po sodni odločbi vključuje tudi jamstva, ki jih zagotavljajo pravica do enakega varstva pravic v postopku pred sodišči (22. člen ustave⁸), pravica do sodnega varstva (23. člen ustave⁹), pravica do pritožbe ali drugega pravnega sredstva (25. člen ustave¹⁰) ter pravica do pravnih jamstev iz 29. člena ustave¹¹.

46. Poseg, ki lahko traja le določen čas, je mogoče predpisati in uporabiti le za nemene kazenskega postopka, za njegovo uvedbo ali za njegov potek, v drugih primerih oziroma drugih postopkih pa samo, kadar to zahteva varnost države.

47. Z "nujnostjo" posega je v ustavo izrecno vgrajeno načelo sorazmernosti, ki je tudi sicer priznано kot splošno ustavno načelo, izvedeno iz načela pravne države. Ta od zakonodajalca terja, da pri določitvi pogojev za poseg omogoči presojo, ali je poseg nujen, tako da zaželenega cilja ni mogoče doseči z blažjimi sredstvi. Hkrati strani zakonodajalcu nalaga dolžnost, da možnost posega v pravico do zasebnosti omeji le na primere, v katerih bi bil tak poseg v razumnem sorazmerju s ciljem, torej s tisto dobrino, ki naj se s posegom zavaruje, in z razumno pričakovanim učinkom tega zavarovanja. Le v primeru, če gre pravici, za katere varstvo se poseg dovoljuje zaradi njenega pomena, absolutna prednost, je lahko dopusten tudi zelo močan poseg v prvo pravico, sicer pa mora biti teža posega v njo v sorazmerju s pomenom varovane druge pravice. Z drugimi besedami, ni a priori dopusten vsak poseg, ki je sicer nujen, če bi se hotela varovana pravica zavarovati v celoti, kadar tudi prva pravica zasluži enako močno varstvo. Pri koliziji takih pravic je treba dopustiti v eno le take posege, ki druge pravice ne bodo zavarovali absolutno, ampak le sorazmerno s prvo (pravici bosta torej vzajemno omejeni druga z drugo¹²).

48. Kot je razvidno iz določb ZKP (od točke 19 do 27 te odločbe), izpodbijani ukrep prisluškovanja v prostoru s tehničnimi napravami ni v zakonu samo določen, temveč je urejen tudi postopek, po katerem se odreja in izvaja, pristojni organi in posledice njegove uporabe. Odreja ga sodišče (preiskovalni sodnik) s pisno odredbo, trajanje ukrepa je časovno omejeno (152. člen). Ukrep se odreja v zvezi z odkrivanjem (določenih) kaznivih dejanj v okviru predkazenskega postopka, kot tak pa naj bi bil nujno potreben za uvedbo kazenskega postopka.

49. Pri ocenjevanju, ali ukrep izpolnjuje ustavni pogoj nujnosti v najbolj splošnem pomenu te besede, to je, ali je ukrep kot tak v danih družbenih in političnih razmerah sploh mogoče šteti za upravičen in nujno potreben, čemur pobudnik izrecno oporeka, ni mogoče mimo dejstva, na katerega opozarja nasprotni udeleženec. Po mnenju ustavnega sodišča namreč utemeljeno opozarja, da se povsod v svetu in tudi pri nas razraščajo najtežje oblike kriminala, zlasti t. i. organiziranega kriminala, ki za uresničevanje svojih ciljev uporablja najsodobnejša tehnična in druga sredstva. Tej načelni ugotovitvi je namreč že na podlagi splošno znanih dejstev težko oporekati, čeprav je treba hkrati ugotoviti, da se v celotnem zakonodajnem postopku, ob razpravah in ob sprejemanju izpodbijanih določb ZKP, pa tudi v postopku pred ustavnim sodiščem pojavlja le kot posplošena trditev, ki nima za podlago konkretnih podatkov o stanju v družbi in še posebej na področju kriminalitete v Sloveniji. Iz razpoložljivih gradiv tudi ni razvidno, da bi zakonodajalčeva ocena o nujnosti ukrepanja policije z uporabo izpodbijanega ukrepa izhajala oziroma temeljila na programu izvajanja sprejete kriminalne politike, ki bi morala skupaj z oceno stanja predstavljati podlago ne le za obravnavano, temveč za kakršnokoli spreminjanje ali dopolnjevanje zakonodaje na kazenskopravnem področju. V mnenju Komisije Evropske Unije o slovenski prošnji za članstvo¹³ je nasprotno ocena stanja v Sloveniji povsem nedvoumna: konkretno se navaja, da obstaja v Sloveniji organiziran kriminal na področjih trgovine z orožjem, trgovine z belim blagom, prostitucije, pranja denarja, tatvin avtomobilov in tihotapljenja mamil, ter da je Slovenija glavna tranzitna država za trgovino z mamilami.

50. Kakšna so sredstva, ki jih kriminalne združbe uporabljajo, nasprotni udeleženec ne pove. Splošno pa je znano, da gre za najrazličnejše načine uporabe tehničnih sredstev za opazovanje, vohunjenje in komuniciranje. Dejstvo je tudi, da se je država dolžna boriti proti naraščajoči kriminaliteti, ki ogroža varnost njenih državljanov in v ekscesnih

oblikah celo demokratično ureditev oziroma samo državo. Da bi se država lahko učinkovito postavila po robu najhujšim oblikam kriminala in s tem izpolnila svojo ustavno dolžnost varovanja pravic in svoboščin državljanov, je po oceni ustavnega sodišča nujno, da uzakoni ukrepe, ki so enakovredni tistim vrstam in načinom delovanja, ki jih uporablja (organizirani) kriminal. To pa so lahko predvsem ukrepi, ki se izvajajo s tehničnimi sredstvi in brez vednosti prizadetega. Do enakega zaključka o nujnosti uporabe posebnih preiskovalnih metod je prišlo, ob upoštevanju kriminalnopolitičnih razmer v ZRN, Evropsko sodišče za človekove pravice, ko je odločalo o upravičenosti policijskega prisluškovanja telefonskim razgovorom¹⁴. Evropska komisija pri Svetu Evrope, ki se ukvarja s problematiko kriminalitete (CDPC – European Committee on Crime Problems) pa je ob upoštevanju razmer v državah članicah Sveta Evrope v poročilu¹⁵ izrecno priporočila članicam, da uporabijo zaradi učinkovitejšega boja proti kriminalnim organizacijam med drugim tudi kontrolo komunikacij, tako telekomunikacij kot tudi neposrednega komuniciranja. Prav za takšen ukrep naj bi šlo, kolikor so izpolnjeni vsi predpisani pogoji, v obravnavanem primeru: po navedbah nasprotnega udeleženca je izpodbijani ukrep mogoče odrediti samo, če gre za huda kazniva dejanja, storjena v sotorilstvu oziroma na organiziran način in s tem za najtežje oblike (organizirane) kriminalitete.

51. V ZKP se uporaba izpodbijanega ukrepa, kot navedena nasprotni udeleženec, pravno omejuje. S tem naj bi bilo zadoščeno ustavni zahtevi po sorazmernosti oziroma po nujnosti posega v ustavno pravico do zasebnosti. V 150. členu ZKP so namreč določeni tisti pogoji, ki morajo biti kumulativno izpolnjeni že v času odreditve ukrepa, pa tudi ves čas, ko ukrep izvajajo. Izvajanje ukrepa morajo odpraviti takoj, ko preneha obstajati kateri od razlogov, zaradi katerih je bil ukrep odrejen (prvi odstavek 152. člena ZKP).

52. Na prvem mestu je pogoj, da za določeno osebo, zoper katero se ukrep odreja, obstajajo razlogi za sum, da je z eno ali več osebami sodelovala pri izvršitvi kaznivih dejanj.

53. Obstoj suma, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, predstavlja po ZKP pogoj za ukrepanje policije v predkazenskem postopku. Policija je na podlagi 148. člena dolžna in upravičena ukrepati, če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti. Na drugi strani se za uvedbo sodne preiskave in s tem za formalni začetek kazenskega postopka zahteva obstoj utemeljenega suma: preiskava se začne zoper določeno osebo, če je utemeljen sum, da je storila kaznivo dejanje (167. člen ZKP). Izrecne opredelitve pojmov "razlogi za sum" in "utemeljen sum" ZKP sicer ne vsebuje, je pa iz zakonske ureditve razvidno, da se dejstva, ki kažejo na kaznivo dejanje in storilca, v postopku ugotavljajo najprej z manjšo (razlogi za sum) in nato z večjo verjetnostjo (utemeljen sum), ki se mora na koncu postopka preoblikovati v prepričanje, v subjektivno gotovost, ki je potrebna za obsodilno sodbo. Na stopnjevanje verjetnosti oziroma suma zakonodajalec navezuje pravne posledice: medtem ko jih razlogi za sum še nimajo, se na obstoj utemeljenega suma – ko je zbrano dovolj specifičnih in artikulabilnih dokazov, obvezno navezuje uvedba sodnega preiskovalnega postopka. Ker so posledice utemeljenega suma tako drugačne, je očitno, da obstajajo verjetnosti oziroma sum zelo različnih kvalitete: medtem ko razlogi za sum temeljijo po ustaljenem razumevanju, ki se je izoblikovalo v praksi organov pregona in sodišč, na minimalnem obvestilu, mora biti utemeljen sum že rezultat, ki je do določene mere preverjen in hkrati preverljiv – dokumentiran do take mere, da omogoča preizkus s strani sodišča, ki v okviru odločanja npr. o uvedbi preiskave odloča tudi o njegovem obstoju. Utemeljenost suma namreč

ni predvsem spoznavno in verjetnostno vprašanje, ampak je most, preko katerega se prenaša pristojnost policije na sodišče, namen pojma pa je v sodni kontroli nad delom policije v predhodnem postopku.

54. Po pobudnikovem mnenju naj bi ZKP omogočal poseg v zasebnost na podlagi najnižje stopnje verjetnosti, ki zadostuje npr. za ukrepanje policije na podlagi 148. člena ZKP. Tej pobudnikovi trditvi ni mogoče v celoti slediti, saj se morajo razlogi za sum po določbi prvega odstavka 150. člena že nanašati na določeno osebo kot storilca in na določeno kaznivo dejanje. Pač pa po presoji ustavnega sodišča ne zadoščajo o tem samo "razlogi za sum". Ker gre pri prisluškovanju v prostoru za ukrep, ki najintenzivneje posega v zasebno sfero, se za vzpostavitev suma zahteva večja stopnja verjetnosti kot običajno. Gole domneve oziroma "razlogi za sum", ki načelno rezultirajo iz neznatnega spoznanja, za tak poseg ne zadostujejo. Verjetnost oziroma sum (in ne razlogi za sum!) mora temeljiti na določenih dejstvih, na konkretnih okoliščinah, stopnja suma pa mora biti takšna, da se tako po kvaliteti kot po kvantiteti zbranih podatkov in njihovi preverljivosti v veliki meri približa utemeljenemu sumu. Glede na določbo drugega odstavka 150. člena bi morali biti ob odreditvi ukrepa zbrani že vsi podatki, razen tistih, ki jih zaradi narave kaznivega dejanja ni mogoče zbrati, so pa ključnega pomena za to, da se krog indecev oziroma dokazov zaključi v logično celoto, ki predstavlja kot utemeljen sum pogoj za uvedbo preiskave. To pa iz besedila prvega odstavka 150. člena ne izhaja, vsaj nedvoumno ne, še posebej če se upošteva, da velja ista stopnja suma za vse ukrepe, naštetih v nadaljnjem besedilu iste zakonske določbe, tudi za tiste, ki bistveno manj intenzivno posegajo v zasebnost kot prisluškovanje v prostorih.

55. Tudi pri naslednjem pogoj, ki ga za odreditev prisluškovanja v prostorih določa ZKP, ni izkazano, da bi bilo v zadostni meri upoštevano načelo sorazmernosti.

56. Prisluškovanje v prostorih je namreč po določbi prvega odstavka 150. člena v zvezi s prvim odstavkom 151. člena mogoče odrediti za kazniva dejanja, navedena v 1., 2. in 3. točki prvega odstavka 151. člena ZKP. Kazniva dejanja so zato številna, skupno jih je kar 85, z njimi pa se ne varujeta zgolj vrednoti življenja in zdravja ljudi, kot trdi nasprotni udeleženec, temveč celo premoženje fizičnih in pravnih oseb. V 1. in 3. točki prvega odstavka so zajeta tista kazniva dejanja, ki jih kazenski zakonik opredeljuje kot najhujša. Zajeta niso (samo) kot temeljna kazniva dejanja, ampak kot kvalificirana, s posledicami, kot so velika premoženjska škoda, smrt enega ali več ljudi. Ostala kazniva dejanja, ki ne sodijo med najhujša, pa so naštetih v 2. točki prvega odstavka. Po navedbah Državnega zbora zato, ker so po svoji naravi takšna, da jih brez uporabe posebnih metod ni mogoče dokazovati ali pa je njihovo dokazovanje povezano z izrednimi težavami. Glede na opis posameznih kaznivih dejanj iz 2. točke prvega odstavka 151. člena ustavnega sodišče pritrjuje udeležencu, da so težko dokazljiva, še posebej, če so storjena v sotorilstvu ali na organiziran način. Vendar ne bi smela biti pri njihovem izboru edino vodilo težka dokazljivost dejanj. Ob težki dokazljivosti je treba namreč v skladu z načelom sorazmernosti upoštevati tudi in predvsem težo družbi nevarnih dejanj.

57. Vprašanje pa je, ali je potrebno za odkrivanje naštetih kaznivih dejanj prav prisluškovanje v prostorih. Pomislek v tej smeri se postavi zlasti zato, ker izpodbijana ureditev pogoje uporabe prisluškovanja v prostorih povsem izenačuje z možnostjo uporabe klasičnih policijskih metod, kot je npr. tajno opazovanje in sledenje, kjer je poseg v komunikacijski del zasebnosti bistveno manj intenziven ali pa ga sploh ni. Intenziteta posega pa je manjša celo pri nadzorova-

nju telefonskih pogovorov in drugih oblik komuniciranja, pa kljub temu zakon določa za njihovo uporabo popolnoma iste pogoje.

58. Ustavno sodišče tudi ocenjuje, da iz zakonske zahteve, da je pri izvršitvi ali poskusu izvršitve kaznivih dejanj sodelovalo več oseb ali vsaj več kot ena oseba, ni razvidno, ali je želel zakonodajalec s to določbo opredeliti in poudariti večjo nevarnost in težjo dokazljivost kaznivih dejanj, pri katerih gre za najmanj dva osumljenca, ki sta med seboj povezana, ali pa je s to zahtevo hotel zajeti samo oblike t. i. organiziranega kriminala kot kriminalitete s posebno visoko stopnjo družbene nevarnosti. Na slednje bi bilo mogoče sklepati iz odgovora Državnega zbora in iz pojasnil Ministrstva za pravosodje. V drugem primeru bi bilo potrebno po oceni ustavnega sodišča sodelovanje več oseb pri izvrševanju kaznivih dejanj konkretnije opredeliti ter s tem podati jasno definicijo organizirane kriminalne dejavnosti. Poseba stopnja nevarnosti se namreč v teh primerih ne odraža le v udeležbi več oseb, temveč tudi oziroma predvsem v organiziranosti kriminalne skupine, to je skupine, ki je organizirana z namenom izvrševanja kaznivih dejanj, ki ima izdelane načrte in temelje organiziranosti ter predvidene ukrepe in je tajna.

59. Nemožnost drugačnega zbiranja dokazov ali zbiranje dokazov, ki je zvezano z nesorazmernimi težavami (subsidiarnost), je tretji pogoj, ki mora biti izpolnjen ob vsaki odreditvi ukrepa.

60. Ta pogoj je v nasprotju z zahtevo ustave po zakonski določenosti (*lex certa*) primerov, v katerih je dopusten poseg v zasebnost. Zakonodajalec ga bo moral opredeliti tako, da bodo sodišču in pred tem že državnemu tožilcu dane jasne meje pri presoji, v katerih primerih je pogoj izpolnjen. Zlasti bi moralo biti razvidno, katere možnosti za zbiranje dokazov, tudi tiste iz vrst posebnih ukrepov, so dolžni organi pregona uporabiti, preden predlagajo prisluškovanje v prostoru. V tem smislu bo moral zakonodajalec dati poseben poudarek obrazložitvi predloga državnega tožilca. Da je pogoj izpolnjen, pa bi moralo biti razvidno tudi iz obrazložitve odredbe preiskovalnega sodnika.

61. Ker posamezni zakonski pogoji za odreditev ukrepa prisluškovanja v prostoru niso dovolj določni in v skladu z zahtevo po sorazmernosti, je besedilo 150. člena ZKP, ki pogoje določa, v nasprotju z ustavo. V nasprotju z ustavo je tudi 151. člen ZKP v delu, kjer je določeno, katere so tista kazniva dejanja, pri katerih sodišče sporni ukrep lahko odredi. Zakonodajalec bo moral ustrezno opredeliti stopnjo in vrsto suma (ne razlogov za sum), ki se zahteva za odreditev prisluškovanja v prostoru. Z jasno opredelitvijo glede (stopnje) organiziranosti in z uporabo načela sorazmernosti bo moral določiti le tista kazniva dejanja, ki ustrezajo teži posega v zasebnost, določene pa bo moral opredeliti tudi merila oziroma situacije, v katerih dokazov ni mogoče zbrati na drug način oziroma bi bilo njihovo zbiranje zvezano z nesorazmernimi težavami.

62. Kolikor so pogoji določeni skupno za vse ukrepe, ki so opredeljeni v prvem odstavku 150. člena, je zakon nedoločen in neustaven tudi glede ostalih ukrepov. Da bo zakonodajalec zadostil načelu sorazmernosti, bo moral enako tehtanje kot pri prisluškovanju v prostoru opraviti tudi pri vsakem od ostalih ukrepov, določenih v prvem odstavku 150. člena, in s tem tudi med njimi vzpostaviti ustrezno hierarhijo. Izpodbijana ureditev je, kot je že navedeno, glede pogojev za odreditev in uporabo ukrepov premalo diferencirana. Ukrepi so namreč po oceni ustavnega sodišča tako različni, da zahteva vsak od njih samostojno opredelitev in natančno ureditev. Zlasti se ne upošteva, da so ukrepi različni glede na način zbiranja podatkov (s tehničnimi sredstvi, prek tajnih sodelavcev), da posledično posegajo v različne

človekove pravice in da je različna tudi intenziteta tega poseganja.

63. "Določenost v zakonu" kot ustavni pogoj za poseg v zasebnost mora biti, kot je že navedeno, zagotovljena tudi z natančno ureditvijo uporabe ukrepa, ki poleg predvidljivosti zagotavlja učinkovit pravni nadzor ter ustrezna in učinkovita sredstva zoper njegovo zlorabo. Pobudnik v svojih vlogah in navedbah ves čas opozarja na nevarnost zlorabe kot enega ključnih razlogov, zaradi katerega naj bi bil izpodbijani ukrep v nasprotju z ustavo.

64. Pri presoji izpodbijanega ukrepa je v tej smeri potrebno poleg 150. in 151. člena upoštevati še določbe 152., 153., 154., 155. in 156. člena ZKP. Te določbe urejajo način odreditve ukrepa, vsebino odredbe, način in pogoje za izvajanje ukrepa in način uporabe podatkov, ki so bili pridobljeni z njegovo izvedbo. Ustavno sodišče pri tem izrecno poudarja, da izhodišča za preizkus ne more predstavljati idealna ureditev, pri kateri zloraba ukrepa sploh ne bi bila možna. Pri presoji je izhajalo iz predpostavke, da se v demokratični in pravni državi zakonska ureditev striktno spoštuje ter da se uporablja korektno in pošteno – predvsem pa v skladu z ustavo.

65. Kolikor se ustavna zahteva po zakonski določenosti uresničuje preko prav tako ustavne zahteve po konkretizirani sodni odločbi, je potrebno ugotoviti, da obravnavana zakonska ureditev zahtevo po sodnem odločanju načelno izpolnjuje: izpodbijani ukrep lahko odredi samo preiskovalni sodnik; izvajanje ukrepa je sicer zaupano organom za notranje zadeve, kontrola izvajanja pa je ves čas v rokah sodišča; preiskovalni sodnik je tisti, ki dovoljuje podaljševanje ukrepa; preiskovalnemu sodniku so dolžni organi za notranje zadeve po prenehanju izvajanja ukrepa poslati poročilo ter mu predati vse posnetke, sporočila in predmete pridobljene z uporabo ukrepov; preiskovalni sodnik je dolžan preizkusiti, ali je organ za notranje zadeve ravnal v skladu z njegovo odredbo; preiskovalni sodnik je tisti, ki odreja prepis posnetkov, ki povabi državnega tožilca, da se seznani z gradivom, in ki v primeru, če državni tožilec izjavi, da ne bo začel pregona, povabi osumljenca, da se seznani z gradivom; na koncu se gradivo uniči pod nadzorstvom preiskovalnega sodnika.

66. Vsebinsko (ustavnih) jamstev, ki jih vključuje zahteva po sodni odločbi, je ustavno sodišče že opredelilo v zadevi št. U-I-18/93 in se nanjo sklicuje tudi v tej zadevi. Po navedeni razlagi mora sodišče, da lahko govorimo o njegovi nepristranskosti, pred odločitvijo slišati stališče obeh strank. Pri odločanju o posegu v zasebnost bi torej moralo sodišče slišati stališče tistega, ki poseg predlaga, in tistega, v čigar zasebnost se posega. Enako varstvo pravic zagotavlja osebi, v katere zasebnost se posega, enak obseg pravic, kot jih ima nasprotna stranka, se pravi tožilec. Pri tem ji minimalno raven pravic v kazenskem postopku zagotavlja 29. člen ustave. Smisel določbe 25. člena ustave ni le v tem, da da prizadetemu na razpolago možnost za vložitev pravnega sredstva. Smisel določbe je predvsem v tem, da prizadeti lahko z vložitvijo pravnega sredstva brani svoje pravne koristi oziroma pravne interese. To pa je mogoče le, če je odločitev sodišča v vsaki bistveni točki obrazložena na tako konkreten način, da omogoča kasnejšo presojo, ali je država v zadostni meri izpolnila vse zahteve, ki ji jih glede trditvenega in dokaznega bremena nalagajo zakonske določbe.

67. Ko je ustavno sodišče presojalo zakonsko ureditev v luči navedene razlage, ni moglo mimo dejstva, da izhaja iz narave in logike tajnega prisluškovanja nujna posledica, da se ukrep uvede in izvaja, ne da bi posameznik za to vedel. Zato ustavno sodišče sodi, da so v takšnem primeru utemeljene tudi omejitve ustavne zahteve po sodni odločbi. Ute-

meljene so tako tiste omejitve, ki se nanašajo na pravico do pravnega sredstva, kot tudi tiste, ki se nanašajo na pravico do pravnih jamstev iz 29. člena ustave. Ker pa posameznik nima možnosti, da bi sodeloval, ko se odloča o ukrepu, in takrat uporabil učinkovita pravna sredstva, je seveda toliko bolj potrebno, da se v zakonu čimbolj natančno uredi postopek, po katerem ravnavajo pristojni organi in na ta način v čimvečji meri vnaprej zagotovi varovanje ustavnih pravic posameznika. Hkrati se že s tem prepreči, da bi pristojni organi pri odločanju o posegu prekoračili meje ustavnega in zakonskega pogoja nujnosti oziroma sorazmernosti.

68. Ureditev ukrepa v ZKP daje osnovne smernice organom, ki ukrep predlagajo, in sodišču, ko najprej odloča o ukrepu in ko kasneje, ko je izvajanje ukrepa zaključeno, edino razpolaga z zbranimi podatki. V tej fazi postopka pa je tudi prizadeta oseba obvezno obveščena o izvedbi ukrepa. S tem ji je dana možnost, da zahteva naknadno sodno varstvo. Če kazenski postopek zoper njo ni uveden, lahko prizadeta oseba zahteva sodno varstvo na podlagi drugega odstavka 157. člena ustave¹⁶. V teku kazenskega postopka lahko zahteva izločitev z ukrepom pridobljenih dokazov, če je bil ukrep izvršen brez odredbe preiskovalnega sodnika ali v nasprotju z njo (155. člen ZKP). Če se sodba opira na dokaz, ki je bil pridobljen s kršitvijo z ustavo določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ali na dokaz, ki je bil pridobljen na podlagi takega nedovoljenega dokaza, je podana bistvena kršitev določb kazenskega postopka (8. točka prvega odstavka 371. člena ZKP). Ta kršitev se lahko uveljavlja v postopku z rednimi in z izrednimi pravnimi sredstvi. Zoper osebo, ki je ukrep izvedla na nezakonit način, je mogoče vložiti kazensko ovadbo zaradi kaznivega dejanja neupravičenega prisluškovanja in zvočnega snemanja (148. člen KZ). Po določbah ZOR lahko prizadeta oseba zahteva satisfakcijo za škodo, ki jo je zaradi izvedbe ukrepa utrpela. Končno, če nobeno pravno sredstvo ni uspešno, lahko prizadeti vložijo pri ustavnem sodišču ustavno pritožbo, če meni, da mu je bila z ukrepom kršena katera od človekovih pravic ali temeljnih svoboščin.

69. Pač pa se z vsebino odredbe preiskovalnega sodnika o prisluškovanju v zadostni meri ne zagotavlja pravica do učinkovitega pravnega sredstva v smislu pravice iz 25. člena ustave¹⁷. Ta poleg podatkov o osebi, zoper katero se ukrepi uporabljajo, zahteva le še navedbo razlogov za sum, način, obseg in trajanje ukrepov. Ne zahteva se pa, da bi bila odredba obrazložena ukrepa v bistvenem delu – to je, glede obstoja nujnosti uporabe ukrepa, ki predstavlja ustavni pogoj za poseg v zasebnost. Ta mora biti podan ne le na zakonodajni ravni, temveč tudi v vsakem konkretnem primeru. Odredba sodišča bo torej morala vsebovati utemeljitev, iz katere bo izhajalo, zakaj je izvedba ukrepa v konkretnem primeru nujno potrebna in katere so tiste okoliščine, ki sodišču oziroma organom za notranje zadeve preprečujejo, da bi zbrali dokaze na način, s katerim ne bi posegli ali pa bi na manj intenziven način posegli v ustavne pravice prizadete osebe.

70. Glede ostalih obveznih elementov odredbe, ki jih predpisuje 152. člen ZKP, pa ustavno sodišče opozarja, da jih mora sodišče v vsakem konkretnem primeru vsebinsko – konkretno in specifično – utemeljiti. Šele s tem bo sodišče zadostilo ustavni zahtevi po določenosti in predvidljivosti ukrepanja pristojnih organov, pa tudi pravici prizadete osebe do učinkovitega pravnega sredstva. Tako je potrebno v obrazložitvi med drugim zajeti vse pogoje, predpisane s prvim odstavkom 150. člena ZKP, to je obstoj suma, da gre za določeno osebo in zakonsko predpisan način udeležbe pri izvršitvi kaznivega dejanja.

71. Upoštevat je treba tudi, da daje preiskovalni sodnik s tem, ko v odredbi določi način, obseg in trajanje ukrepa, organom za notranje zadeve, ki ukrep izvršujejo, obvezna navodila za njihovo delo. Če ravnavajo v nasprotju z odredbo, nastopijo sankcije tako s procesnega vidika (155. člen ZKP) kot tudi z vidika njihove kazenske odgovornosti kot uradnih, pooblaščenih oseb, ki ukrep izvršujejo (148. člen KZ).

72. Zlasti pa je pomembno, da sodišče z odredbo določi meje izvrševanju ukrepa, ki ga izvršujejo pooblaščen organi izvršilne veje oblasti. Ustavno sodišče opozarja, da mora biti v skladu z ustavnim pogojem nujnosti in v okviru zakonskih elementov odredbe izvajanje ukrepa omejeno na čimmanjšo možno mero. To velja tako za sodišče, ki ukrep odreja, kot tudi za organe, ki ukrep izvršujejo.

73. Časovno omejitev izvajanja ukrepa določa ZKP v prvem odstavku 152. člena, ko predpisuje najdaljši možni čas za njegovo izvajanje. V tem okviru je sodišče dolžno določiti tisti najkrajši čas uporabe ukrepa, ki še zadostuje za to, da se zberejo potrebni podatki. Poleg tega je sodišče dolžno, da izvajanje ukrepa tudi v okviru roka, določenega z odredbo, odpravi takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil ukrep odrejen. Ker so pogoji za odreditev ukrepa predpisani kumulativno, se mora izvajanje ukrepa ustaviti že, ko preneha samo eden od njih.

74. V skladu z isto ustavno zahtevo, da se izvajanje ukrepa čimbolj omeji, mora v odredbi sodišče določiti tudi način prisluškovanja in prostor, kjer se naprave za prisluškovanje lahko namestijo. Organi za notranje zadeve so se dolžni pri izvajanju ukrepa truditi, da je krog oseb, ki jim je prisluškovano, čim manjši, in da se prisluškovanje, kolikor je to mogoče, v čimvečji meri omeji na pogovore, katerih zapisi bodo lahko služili za namene kazenskega pregona.

75. Namestitvev in odstranitvev tistih tehničnih sredstev za prisluškovanje, ki se nameščajo v prostoru, je nesporno povezana s tajnim vstopom v stanovanje oziroma druge tuje prostore. S tem se, kot pravilno poudarja pobudnik, posega v pravico do nedotakljivosti stanovanja. Pravica do nedotakljivosti stanovanja je prav tako kot zasebnost komunikacij dvojno varovana: kot posebna ustavna pravica v 36. členu ustave in v sklopu ustavnega varstva človekove zasebnosti.

76. V 36. členu ustave je določeno:

“(1) Stanovanje je nedotakljivo.

(2) Nihče ne sme brez odločbe sodišča proti volji stanovalca vstopiti v tuje stanovanje ali v druge tuje prostore, niti jih ne sme preiskovati.

(3) Pri preiskavi ima pravico biti navzoč tisti, čigar stanovanje ali prostori se preiskujejo, ali njegov zastopnik.

(4) Preiskava se sme opraviti samo v navzočnosti dveh prič.

(5) Pod pogoji, ki jih določa zakon, sme uradna oseba brez odločbe sodišča vstopiti v tuje stanovanje ali v tuje prostore in izjemoma brez navzočnosti prič opraviti preiskavo, če je to neogibno potrebno, da se lahko prime storilec kaznivega dejanja ali da se zavarujejo ljudje in premoženje.”

77. Glede na omejitev pravice do nedotakljivosti stanovanja, ki jih dopušča 36. člen ustave, namestitvev naprav za prisluškovanje ne more imeti podlage v petem odstavku istega člena, ki sicer omogoča uradnim osebam, da vstopijo v tuje stanovanje brez odločbe sodišča in brez navzočnosti prič opravijo preiskavo. To lahko po ustavi storijo samo, če je neogibno potrebno, da se neposredno prime storilec kaznivega dejanja ali da se zavarujejo ljudje in premoženje. To ne velja za primere namestitve oziroma odstranitve naprav.

78. Na podlagi drugega odstavka 36. člena je vstop v stanovanje ali v druge tuje prostore možen tudi v drugih

primerih, vendar le na podlagi odločbe sodišča. Ustava v takšnem primeru dovoljuje vstop v stanovanje proti volji stanovanca, ne dovoljuje pa izrecno vstopa brez njegove vednosti. Odgovor na vprašanje, ali je tudi takšen vstop dopusten, je zato potrebno poiskati v ostalih določbah ustave. Po določbi drugega odstavka 15. člena je mogoče z zakonom predpisati način uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, če je to nujno zaradi same narave posamezne pravice in svoboščine. Po določbi tretjega odstavka istega člena ustave so človekove pravice in temeljne svoboščine omejene samo s pravicami drugih in v primerih, ki jih določa ta ustava. V obravnavanem primeru je tajna narava ukrepa prisluškovanja tista, ki poleg tajnosti pri izvajanju ukrepa narekuje tudi tajno namestitvev in odstranitev naprav, s katerimi se prisluškuje. Zato ustavno sodišče sodi, da je v takšnem primeru utemeljeno, da so posledično, zaradi izvedbe ukrepa prisluškovanja, z zakonom omejene tudi tiste zahteve, ki jih po vsebini postulira drugi odstavek 36. člena ustave. To velja tako za predhodno obveščenost prizadete osebe o vstopu v stanovanje ali druge prostore kot za predhodno vročitev sodne odločbe. Seveda pa morajo biti hkrati izpolnjeni pogoji za poseg v zasebnost iz drugega odstavka 37. člena ustave. Ustavna dopustnost prisluškovanja je namreč predpogoj za dopusten tajni vstop v stanovanje, ki predstavlja zgolj fazo oziroma način izvedbe tega ukrepa. Ker predstavlja skrivni vstop v stanovanje način izvedbe ukrepa prisluškovanja v prostorih, za katerega se obvezno izdaja sodna odločba v obliki odredbe preiskovalnega sodnika, po oceni ustavnega sodišča posebna sodna odločba za vstop v stanovanje ob namestitvi in ob odstranitvi naprav ni potrebna. Seveda pa je potrebno, da izdana odredba zadosti tudi tistim zahtevam po določenosti, ki se zahtevajo za vstop v stanovanje, zlasti s točno opredelitvijo prostora, kjer bodo prisluškovalne naprave nameščene.

79. V čem naj bi izpodbijani ukrep na nedovoljen način posegel v pravico do varstva osebnih podatkov, pobudnik konkretno ne pove, tako kot tudi ne argumentira zatrjevanega neskladja z 8. členom EKČP. Ustavno sodišče se zato, potem ko očitne neskladnosti ni ugotovilo, v presojo skladnosti izpodbijane ureditve z navedenima določbama ni spuščalo.

B) - III

80. V zvezi s tistimi navedbami prvega pobudnika, ki izražajo skrb, da nova demokratična družba še ni sposobna pretrgati vezi s preteklostjo, ki naj bi jo prav na področju uporabe posebnih operativnih metod in sredstev, zlasti prisluškovanja s strani državnih organov zaznamovale njihove številne in hude zlorabe v politične namene, ustavno sodišče na tem mestu posebej opozarja na bistvene razlike med ureditvijo pravic zasebnosti in osebnostnih pravic po prejšnji ustavi ter ureditvijo teh pravic po veljavni ustavi. Veljavna ustava določa bistveno več varovalk pred posegi v zasebnost, kot sta jih zagotavljali zvezna in slovenska ustava iz leta 1974. Obe prej veljavni ustavi sta sicer jamčili nedotakljivost integritete človekove osebnosti, osebnega in družinskega življenja in drugih pravic osebnosti (176. člen ustave SFRJ, 216. člen ustave SRS). Vendar pa sta obe ustavi dajali generalno pooblastilo zakonodajalcu za omejitvev ustavnih pravic v primeru, da so se uporabljale v nasprotju z ustavo (203. člen zvezne oziroma 249. člen slovenske ustave). V nadaljevanju navedenih določb je bilo tako med drugim določeno, da se ustavne pravice ne smejo uporabljati za spodkopavanje temeljev z ustavo določene socialistične samoupravne demokratične ureditve ali tako, da bi se žalila javna morala. Določbi 185. člena zvezne oziroma 226. člena slovenske ustave sta še posebej dopuščali odstop od

neprekršljivosti tajnosti pisem in drugih občil. Ustavi sta določali troje varovalk: 1. poseg je lahko predpisal samo zakon; 2. vsak posamezen poseg je moral temeljiti na zakoniti odločbi; 3. poseg je bil dopusten samo, če je bilo to neogibno potrebno za potek kazenskega postopka ali za varnost države. Drugače kot veljavna ustava ustavi iz leta 1974 nista določali časovne omejitve posegov. Za poseg ni bila potrebna odločba sodišča.

81. Po zakonodaji, veljavni pred začetkom osamosvajanja Republike Slovenije, so pooblastilo za izdajo odločbe o odstopu od neprekršljivosti tajnosti pisem in drugih občil imeli zvezni sekretar za notranje zadeve (10. člen zakona o opravljanju notranjih zadev iz pristojnosti zveznih upravnih organov – Uradni list SFRJ, št. 7/85, 24/86 in 44/90), republiški sekretar za notranje zadeve (11. člen zakona o notranjih zadevah – Uradni list SRS, št. 28/80, 33/88, 27/89, 8/90 in 19/91) in funkcionar, ki je vodil organ za opravljanje zadev državne varnosti (24. člen zakona o temeljih sistema državne varnosti – Uradni list SFRJ, št. 15/84 in 42/90). Medtem ko je bilo pooblastilo zveznemu in republiškemu sekretarju za notranje zadeve dano v skladu z zvezno oziroma republiško ustavo – se pravi le pod pogojem, da je bilo to nujno za varnost države oziroma, da je bilo to neogibno potrebno za potek kazenskega postopka, je bilo pooblastilo predstojniku zveznega organa za državno varnost, to je tajni politični policiji, bistveno širše od ustavnega. Po določbi 24. člena zakona o temeljih sistema državne varnosti je bil poseg dopusten že, če so to narekovali razlogi varnosti SFRJ.

82. Dokaj splošne zakonske določbe so konkretizirali šele podzakonski predpisi, ki pa so bili tajni. S temi skrivnimi predpisi so bili na eni strani določeni ukrepi, ki so pomenili odstop od neprekršljivosti tajnosti pisem in drugih občil, in predpostavke za njihovo izvedbo; na drugi strani so bila določena tudi pooblastila državnih organov za posege v druge pravice osebnosti oziroma nedotakljivost posameznikove integritete, osebnega in družinskega življenja (tajen vstop in tajna preiskava prostorov in vozil).

83. Tako je Predsedstvo SFRJ skupaj s Predsedstvom Zveze komunistov Jugoslavije sprejelo (neobjavljeno) Odločbo o enotnih načelih za uporabo sredstev in metod, ki jih pri svojem delu uporabljajo organi, ki opravljajo zadeve državne varnosti (kot datuma izdaje sta navedena 17. 4. 1985 in 16. 11. 1988)¹⁸. – Tajno navodilo o medsebojnem sodelovanju organov, ki opravljajo zadeve državne varnosti so sprejeli avgusta leta 1988 zvezni sekretar za notranje zadeve, zvezni sekretar za ljudsko obrambo in zvezni sekretar za zunanje zadeve¹⁹. – Po pravilih o delu službe državne varnosti iz leta 1975 je služba državne varnosti, kot se je v komunističnem sistemu uradno imenovala tajna politična policija zveznega, republiških in pokrajinskih sekretariatov za notranje zadeve zbiral podatke in obvestila zaradi odkrivanja in preprečevanja dejavnosti, usmerjene v "izpodkopavanje" in "rušenje" z ustavo določene ureditve in ogrožanja varnosti države in v zvezi s tem izvrševala vse potrebne ukrepe in dejavnosti na podlagi zakona in predpisov, izdanih v skladu z zakonom. Poleg tega je zbiral tudi druge podatke in obvestila, pomembna za varnost države (2. člen). Svoje naloge je bila dolžna opravljati v skladu z zakonom, predpisi, izdanimi na podlagi zakona, pravili o delu službe in odločbami in smernicami pristojnih predstavniških teles družbenopolitičnih skupnosti in njihovih izvršilnih organov, upoštevajoč pri tem Program in politiko Zveze komunistov Jugoslavije (prvi odstavek 3. člena)²⁰. Po pravilih službe državne varnosti iz leta 1989 je služba državne varnosti na predlog službe javne varnosti svoja sredstva in metode smela uporabiti tudi zaradi odkrivanja in preprečevanja kaznivih dejanj širšega

pomena za varstvo z ustavo določene ureditve, če so obstajali razlogi za sum o organiziranem izvrševanju teh dejanj ali povezanosti njihovih storilcev s tujino. Metode so bile načeloma enake kot v pravilih iz leta 1975²¹. Pravila o delu službe državne varnosti iz leta 1990 so bila – (za razliko od pravil iz leta 1975 in iz leta 1989, ki niso bila sploh objavljena) – objavljena v tajnem zveznem uradnem listu (Uradni list SFRJ, št. 18/90 z dne 27. 7. 1990 – zaupno glasilo). Še vedno je bilo, med drugim, dovoljeno prisluškovanje, tajen nadzor telefonov in drugih telekomunikacijskih sredstev, tajen nadzor pisem in drugih pošilk, tajno snemanje in dokumentiranje (tč. 3). Namen teh sredstev in metod je bil zbiranje podatkov in obvestil o tajni in organizirani dejavnosti, usmerjeni v nasilno spremembo ali ogrožanje z ustavo določene državne in družbene ureditve in ogrožanje varnosti države (tč. 2). Operativno tehnična sredstva za prisluškovanje so se uporabljala zoper posameznika, skupino, ilegalno organizacijo ali tujo organizacijo, če je (1) obstajal sum, da je njihova dejavnost usmerjena v zbiranje obveščevalnih podatkov, izvrševanje terorističnih dejanj za spremembo ali ogrožanje družbene ureditve ali varnosti države in (2) z namenom odkrivanja, dokumentiranja in preprečevanja takšne dejavnosti ali pridobivanja podatkov širšega varnostnega pomena (tč. 37)²².

84. Vse navedeno utemeljuje sklep, da ukrepa prisluškovanja, kot ga je na podlagi pooblastila iz 37. člena ustave uvedel ZKP, sploh ni mogoče primerjati s tovrstnimi ukrepi, izvajanimi v prejšnjem nedemokratskem režimu pod monopolom komunistične partije. Ustavno sodišče namreč ugotavlja, da je že sam obstoj tajnih in skrivnih predpisov s pooblastili tajni policijski pomenil hudo kršitev človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

B) - IV

85. Navidezni odkup predmetov iz 3. točke prvega odstavka 150. člena ZKP je po navedbah predlagatelja ZKP "metoda dela pri odkrivanju in raziskovanju specifičnih kaznivih dejanj, kjer se pojavljajo kot predmeti kaznivega dejanja takšne stvari, katerih promet je prepovedan ali omejen (npr. mamila, orožje, zlato) in so ti tudi eden od elementov kaznivega dejanja. Pogoji, ki mora biti vedno izpolnjen pri uporabi tega ukrepa, je, da sam po sebi ne izkove kriminalne aktivnosti, ampak le omogoči vključitev v že obstoječo kriminalno dejavnost". Enako je razložil, kaj ukrep pomeni, predlagatelj sprememb in dopolnitev zakona o notranjih zadevah v obrazložitvi k členu 19.a, v katerem je kot posebna operativna metoda dela varnostno-informativne službe in kriminalistične službe določen "odkup predmetov", skupaj s "tajnim sodelovanjem in tajnim opazovanjem" (1. točka drugega odstavka 19.a člena).

86. V zvezi z zatrjevano nedopustnostjo uzakonitve navideznega odkupa predmetov kot posebnega načina ukrepanja pri odkrivanju kaznivih dejanj ustavno sodišče na podlagi istih, že zavzetih izhodišč o stanju v družbi ocenjuje, da je imel zakonodajalec tudi v tem primeru za izpodbijano ureditev utemeljene razloge in da je zato izpolnjen ustavni pogoj nujnosti v najbolj splošnem pomenu te besede. Enako kot pri prisluškovanju v prostoru je mogoče ugotoviti, da je ukrep nujno potrebna oblika boja države proti naraščajoči kriminaliteti, zlasti organiziranemu kriminalu, ki v nasprotju s konvencionalno kriminaliteto ne ogroža le varnosti njenih državljanov, temveč tudi gospodarsko in politično moč držav oziroma samo demokratično ureditev. Navidezni odkup predmetov predstavlja neobičajno in tajno obliko zbiranja informacij z infiltracijo v kriminalne strukture kot odgovor na prav tako neobičajne pojavne oblike najnevarnejšega kriminala, zlasti tistega, o katerem informacije ne pritekajo na norma-

len način (s prijavo oškodovancev, s sodelovanjem prič in očitilcev) in ki ne pomeni primarne viktimizacije. Izpodbijani ukrep se v tem smislu lahko odredi le za zelo ozek krog taksativno določenih kaznivih dejanj, glede katerih je potrebno pritrditi nasprotnemu udeležencu in državnemu tožilstvu, da posegajo v eksistenčno varnost ljudi, da so po zagroženih sankcijah najhujša kazniva dejanja, da jih izvršujejo v večini primerov organizirane kriminalne združbe in da je storilce naštetih kaznivih dejanj s tradicionalnimi metodami težko odkriti, ker se zlasti organizatorji kriminalnih združb in njihovi ustanovitelji skrivajo za konspirativnostjo in profesionalnostjo.

87. Medtem ko je ustavno sodišče zavzelo pri prisluškovanju v prostoru stališče glede nujnosti ukrepa predvsem v zvezi s poseganjem v človekovo pravico do zasebnosti, pa je pri obravnavanju ukrepa situacija drugačna. Pritožnik zatrjuje poseg v človekovo dostojanstvo in kršitev načela pravne države (2. člen ustave), ustavno sodišče pa je v sklepu o sprejemu pobude povežalo ukrep z morebitnim poseganjem v osebnostne pravice posameznika, predvsem pa z morebitnim poseganjem v načelo zakonitosti iz 28. člena ustave.

88. Glede na naravo ukrepa, ki se izvaja preko tajnih policijskih agentov in z njihovim sodelovanjem pri storitvi kaznivega dejanja, ustavno sodišče zavzema stališče, da se pri obravnavanju ukrepa na ustavnopravni ravni na prvem mestu postavi povsem drugo vprašanje kot pri nadzoru komunikacij posameznika oziroma pri nadzoru osumljene osebe s tehničnimi sredstvi. Po presoji ustavnega sodišča gre namreč pri navideznem odkupu predmetov na prvem mestu za vprašanje, ali lahko zakonodajna veja oblasti da izvršilni veji oblasti privilegij, da le-ta sodeluje pri storitvi kaznivega dejanja in jo s tem postavi nad zakon. Ker je bistvo pravne države, da se je država dosledno dolžna držati svojih zakonov, bi bilo tako postavljanje izvršilne veje oblasti nad zakon seveda primer prvine protustavnosti. Z drugo besedo, če bi ZKP policiji dovoljeval, da npr. napeljuje h kaznivim dejanjem, bi bilo to ustavno nesprejemljivo v luči ustavnega postulata pravne države.

89. Vendar pa ZKP v izpodbijani določbi govori o navideznosti policijskih dejanj. Govori o "navideznem odkupu predmetov" in v naslednji točki o "navideznem podkupovanju". Vprašanje je torej, kakšna je vsebina te "navideznosti". Gre lahko celo za bistveno več kot napeljevanje. Lahko gre za katerokoli obliko udeležbe, torej tudi za navidezno sodelovanje ali za navidezno pomoč. V zadnjem stavku drugega odstavka 151. člena je določba "če bi ti predmeti (pridobljeni z navideznim odkupom) lahko služili kot dokaz v kazenskem postopku". Motiv te udeležbe policije je torej odkrivanje storilcev kaznivih dejanj in ne resnična udeležba pri storitvi kaznivega dejanja. Ker gre razen tega za odkrivanje kaznivih dejanj z visoko stopnjo družbene nevarnosti (drugi odstavek 151. člena) in ker je odkrivanje takih kaznivih dejanj zaradi konspirativnosti preprodajalskih mrež zelo oteženo, pa je ta motiv tudi ustavnopravno sprejemljiv. Interes prisilnega udejanjanja materialnega kazenskega zakona odtehta pomisleke o kriminalnem kompromitiranju izvršilne veje oblasti (policije). To tudi pomeni, da sodelovanje policije ne bi bilo sprejemljivo za odkrivanje kakršnihkoli kaznivih dejanj klasične kriminalitete (umori, posilstva, požigi, tatvine), kot tudi ne bi bilo sprejemljivo, če bi storila napeljala k nečemu, česar bi bil brez policijskega sodelovanja oziroma napeljevanja ne storil. Napeljevanje h kaznivemu dejanju ZKP v četrtem odstavku 151. člena izrecno prepoveduje, ko prepove "izzivanje kriminalne dejavnosti". Sicer pa se to večinoma postavlja kot dejansko vprašanje v vsakem konkretnem primeru. Ker gre na načelni ravni za hipotetično

vprašanje, na katero je odgovor nujno spekulativen, je na koncu ustavnopravna sprejemljivost policijskega ravnanja odvisna od skrbne presoje dejanskega vprašanja po rednih kazenskih sodiščih.

90. Tudi o vdoru v človekove pravice ali svoboščine osumljenca, kot so dostojanstvo, osebnostne pravice in zasebnost, je pri navideznem odkupu predmetov težko govoriti abstraktno. V razmerju do naštetih pravic se namreč navidezni odkup predmetov pokaže kot dovoljena uporaba zvijače s strani države, s tem pa kot ukrep, pri katerem je meja med dojemanjem, da gre za moralno-etično vprašanje, in tistim, da gre za poseganje v človekove pravice, dokaj zabrisana. Na stališče, da gre pri uporabi tajnih policijskih sodelavcev za moralno-etično vprašanje, se je v svojih odločitvah postavilo ameriško vrhovno sodišče, ko je odločalo o utemeljenosti zahtevkov iz naslova "entrapment obrambe". Infiltracijo agentov v kriminalno mrežo in njihovo sodelovanje pri nezakoniti dejavnosti je označilo kot priznan in dopusten način vodenja preiskave, ki ne krši nobene samostojne pravice prizadete osebe. Glede načina dela agentov je poudarilo, da ga ni mogoče šteti za kršitev osnovnih načel poštenosti ali za pretresljivo početje, ki prizadene splošne občutke za pravičnost. Tudi s stališča prava naj bi namreč ne bilo posebej zaželeno, da se pred kazenskim pregonom štiti tistega, ki se je odločil storiti kaznivo dejanje in ga je tudi storil. Ker se navidezni odkup predmetov lahko izvaja šele po tem, ko je do storitve kaznivega dejanja in s tem do odločitve o kriminalnem ravnanju pri posamezniku že prišlo, je težko govoriti o posegu v človekovo dostojanstvo, ki ga ustava varuje v 21.²³ in 34. členu²⁴ in ki naj bi pomenilo zlasti človekove etične in moralne kvalitete. Iz istega razloga – ker se je prizadeti posameznik že odločil o kriminalnem početju – je tudi o posegu v svobodno oblikovanje volje, pa če ga štejejo kot element človekovega dostojanstva ali pa osebnostnih pravic (psihične integritete), mogoče govoriti le v omejenem obsegu. V okvir varstva zasebnosti resda sodi tudi svoboda pri izbiri lastnih komunikacijskih partnerjev, vendar pa po sprejetih razumevanjih pojma zasebnost le-ta kot varovana pravica ni več podana, če se je prizadeti sam odločil, da iz zasebne sfere izstopi. Glede uporabe agentov provokatorjev (npr. pri razpečevanju mamil) je bilo v praksi Evropskega sodišča že zavzeto stališče, da ni nedopustna, ker se je prizadeti s svobodno voljo odločil za protipravno ravnanje.

91. V primeru, ko bi bilo z ustavno pritožbo zatrjevano, da je ob navideznem odkupu prišlo do ustavno nesprejemljivega kršenja zasebnosti ali drugih osebnostnih pravic, pa bo ustavno sodišče o tem odločalo glede na konkretne okoliščine primera. Ker je interes države za pregon kaznivih dejanj povezanih z mamili, orožjem in ponarejenimi bankovci zaradi njihove zavrznosti, velike družbene nevarnosti ali podle konspirativnosti preprodajalskih mrež ustrezno višji kot pri klasični kriminaliteti, ustavno sodišče opozarja, da bo v luči doktrine o sorazmernosti v teh primerih tudi drugače presojalo sorazmernost legitimnega interesa izvršilne veje oblasti na eni in interese osumljenega državljanca ali državljanke na drugi strani.

92. Glede na povedano je torej zlasti možnost zlorabe (za zasebne ali politične namene), ki se lahko manifestira kot nedovoljen vdor v zasebnost posameznika ali kot zloraba (policijskih) pooblastil s strani države, tista, ki v skladu z zahtevo po pravni državi iz 2. člena ustave narekuje zakonsko ureditev ukrepa. Potencialna negativna plat uporabe ukrepa je namreč neprimerno močnejša kot pri tradicionalnih policijskih metodah zlasti zaradi tajne narave ukrepa, ki odpira vrata nepravilnostim (tudi korupciji) pri ravnanju policistov. Medtem pa dokaj zabrisana meja med storitvijo in

preiskovanjem kaznivih dejanj sproža pravna vprašanja glede še dopustnega vmešavanja v zasebnost posameznika. Natančno zakonsko ureditev še posebej terjaja namen kazenskega postopka, ki je v zaščiti pred arbitriranjem državnih oblasti. V smislu svojega osnovnega postulata, da se nedolžni ne obsodi, naj bi zlasti kazenski proces zagotovil, da se ne zlorabi moč države proti posamezniku za to, da se mu izreče kazenska sankcija.

93. Kot je ustavno sodišče že ugotovilo, ZKP uporabo vseh posebnih ukrepov, naštetih v 150. členu, tudi izpodbijane, pravno omejuje. V členih 150 in 151 so določeni tisti pogoji, ki morajo biti (kumulativno) izpolnjeni ob odreditvi ukrepa, pa tudi ves čas, ko se ukrep izvaja. V naslednjih členih (od 151 do 156) ureja ZKP postopek, po katerem se ukrep odreja in izvaja, pristojni organi, posledice uporabe in posledice morebitne zlorabe ukrepa (ekskluzija dokaza). S temi določbami je, enako kot pri prisluškovanju v prostorih in pri ostalih ukrepih, zagotovljeno sodno odločanje o odreditvi ukrepa, sodni nadzor nad izvajanjem ukrepa in nad pridobljenim gradivom ter možnost uporabe pravnih sredstev v primeru nezakonitega ali neustavnega postopanja državnih organov. Posplošena trditev pobudnika o možnosti arbitrarne uporabe in izvajanja ukrepa torej ne drži. Katere konkretne določbe so v nasprotju z ustavno zahtevo po določenosti in sorazmernosti in zakaj, pa je razvidno iz razdelka B)-II te odločbe. Ker je in kolikor je zakonodajalec postavil za navidezni odkup predmetov enake pogoje in zahteve po sodnem odločanju kot pri prisluškovanju v prostoru s tehničnimi napravami, je enako nezadostna oziroma pomanjkljiva tudi ureditev izpodbijane ukrepa. V postavljenem roku je zakonodajalec zato, da sanira ugotovljeno neustavnost, dolžan specificirati stopnjo suma tudi glede na ukrep navideznega odkupa predmetov, tako kot sta v povezavi z izpodbijanim ukrepom ne dovolj določna pojem sodelovanja pri izvršitvi kaznivega dejanja iz prvega odstavka 150. člena in vsebina zahteve oziroma pogoja iz tretjega odstavka istega člena ter vsebina odredbe iz 152. člena ZKP. V zvezi z izpodbijanim ukrepom je še posebej nejasen pogoj, po katerem naj bi obstajali že pred odreditvijo ukrepa razlogi za sum, da je določena oseba, zoper katero se ukrep odreja, z eno ali več osebami sodelovala pri izvršitvi kaznivih dejanj, ki naj bi se dokazovala z uporabo posebnih ukrepov. Takšen pogoj postavi namreč pod vprašaj vsebino ukrepa ali celo njegovo smiselnost, saj predstavlja navidezen odkup predmetov kot odkup predmeta kaznivega dejanja (npr. mamila, orožja, denarja) s strani policijskega agenta zaključno fazo pri izvršitvi kaznivega dejanja in zato pred izvršenim navideznim odkupom o dokončanem kaznivem dejanju sploh še ni mogoče govoriti.

94. Zaradi svoje nedoločnosti pa je po presoji ustavnega sodišča neustavna tudi, za navidezni odkup predmetov (in navidezno podkupovanje) specifična določba četrtega odstavka 151. člena ZKP, ki prepoveduje izzivanje kriminalne dejavnosti z navideznim odkupom predmetov (in podkupovanjem). Ker gre za določbo, ki zaradi varovanja pravnosti (načela pravne države) postavlja mejo, pri kateri je sodelovanje države pri kaznivem dejanju še dopustno, bi morala biti namreč še posebej jasna in predvidljiva, tako za organe, ki ukrep izvajajo in nadzorujejo njegovo izvajanje, kot tudi za prizadete osebe. Da bo zakonodajalec zadostil zahtevi po določenosti zakonske ureditve (lex certa), bo moral pojem "izzivanje kriminalne dejavnosti" vsebinsko opredeliti, hkrati pa bo moral, zato da se tudi v tej smeri zagotovi učinkovit pravni nadzor in učinkovito sredstvo zoper zlorabo, predvideti pravne posledice za primer, če določba ni spoštovana.

B) - V

95. Glede na navedeno ustavno sodišče protiustavno-
sti izpodbijanih ukrepov prisluškovanja v prostorih s tehnič-
nimi napravami in navideznega odkupa predmetov kot takih
ni ugotovilo. Ugotovilo pa je, da so protiustavni posamezni
pogoji in posamezne določbe postopka, kot so predpisani
za odrejanje in izvajanje ukrepov, ker ne dajejo v zadostni
meri jamstev, ki jih zagotavlja ustava. Ugotovljene nesklad-
nosti z ustavo, zlasti pa način zakonske ureditve ukrepov ne
omogočajo, da bi ustavno sodišče razveljavilo le posamez-
ne določbe. Zato se je ustavno sodišče, enako kot je to že
storilo v zadevi št. U-I-184/94, odločilo za razveljavitev cel-
otne ureditve. Ureditev posebnih ukrepov bo tako potrebno
v celoti prilagoditi ustavnim zahtevam na način, zapisan v tej
odločbi. Ker ugotovljena neustavnost ni takšne narave, da bi
zahtevala takojšnjo razveljavitev in ker se z odločbo razve-
lavlja celotna ureditev posebnih ukrepov, je ustavno so-
dišče učinkovanje razveljavitve odložilo za čas enega leta in
s tem zakonodajalcu določilo najdaljši možni rok za uskladi-
tev zakonskih določb z ustavo. Razveljavitev začne v skladu
s 43. členom ZUstS učinkovati naslednji dan po poteku
roka, ki ga je določilo ustavno sodišče.

C)

96. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi
43. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm in
sodniki dr. Tone Jerovšek, mag. Matevž Krivic, mag. Janez
Snoj, dr. Janez Šinkovec, Franc Testen, dr. Lojze Ude in
dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo s šestimi
glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnika Krivic in
Snoj. Sodnik Krivic je dal odklonilno, sodnika Šturm in Zu-
pančič pa pritrdilno ločeno mnenje.

Št. U-I-25/95

Ljubljana, dne 27. novembra 1997.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

¹ 36. člen (nedotakljivost stanovanja)

Stanovanje je nedotakljivo.

Nihče ne sme brez odločbe sodišča proti volji stanovalca vstopiti v
tuje stanovanje ali v druge tuje prostore, niti jih ne sme preiskovati.

Pri preiskavi ima pravico biti navzoč tisti, čigar stanovanje ali prostori
se preiskujejo, ali njegov zastopnik.

Preiskava se sme opraviti samo v navzočnosti dveh prič.

Pod pogoji, ki jih določa zakon, sme uradna oseba brez odločbe
sodišča vstopiti v tuje stanovanje ali v tuje prostore in izjemoma brez
navzočnosti prič opraviti preiskavo, če je to neogibno potrebno, da lahko
neposredno prime storilca kaznivega dejanja ali da se zavarujejo ljudje in
premoženje.

² 38. člen (varstvo osebnih podatkov)

Zagotovljeno je varstvo osebnih podatkov. Prepovedana je uporaba
osebnih podatkov v nasprotju z namenom njihovega zbiranja.

Zbiranje, obdelovanje, namen uporabe, nadzor in varstvo tajnosti
osebnih podatkov določa zakon.

Vsakdo ima pravico seznaniti se z zbranimi osebnimi podatki, ki se
nanašajo nanj, in pravico do sodnega varstva ob njihovi zlorabi.

³ 8. člen (pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življe-
nja)

1) Vsakdo ima pravico do spoštovanja svojega zasebnega in družin-
skega življenja, svojega doma in dopisovanja.

2) Javna oblast se ne sme vmešavati v izvrševanje te pravice, razen
če je to določeno z zakonom in nujno v demokratični družbi zaradi državne
varnosti, javne varnosti ali ekonomske blaginje države, zato da se prepreči
nered ali zločin, da se zavaruje zdravje ali morala ali da se zavarujejo
pravice in svoboščine drugih ljudi.

⁴ Peti odstavek 15. člena (uresničevanje in omejevanje pravic):

Nobene človekove pravice ali temeljne svoboščine, urejene v prav-
nih aktih, ki veljajo v Sloveniji, ni dopustno omejevati z izgovorom, da je ta
ustava ne priznava ali da jo priznava v manjši meri.

⁵ Rechtsstaatlichkeit und Menschenrechte, Grundsätze und Defini-
tionen, Internationale Juristen-Kommission, Genf, 1967.

⁶ Glej ustavno kazensko procesno pravo, Ljubljana 1996, zadeve
Katz v. United States, 1967, Smith v. Maryland, 1979, Oliver v. United
States, 1984.

⁷ 37. člen (varstvo tajnosti pisem in drugih občil).

Zagotovljena je tajnost pisem in drugih občil.

Samo zakon lahko predpiše, da se na podlagi odločbe sodišča za
določen čas ne upošteva varstvo tajnosti pisem in drugih občil in nedota-
kljivost človekove zasebnosti, če je to nujno za uvedbo, ali potek kazen-
skega postopka ali za varnost države.

⁸ 22. člen (enako varstvo pravic).

Vsakomur je zagotovljeno enako varstvo njegovih pravic v postopku
pred sodiščem in pred drugimi državnimi organi, organi lokalnih skupnosti
in nosilci javnih pooblastil, ki odločajo o njegovih pravicah, dolžnostih ali
pravnih interesih.

⁹ 23. člen (pravica do sodnega varstva).

Vsakdo ima pravico, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o
obtožbah proti njemu brez nepotrebnega odlašanja odloča neodvisno,
nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče. Sodi mu lahko samo
sodnik, ki je izbran po pravilih, vnaprej določenih z zakonom in s sodnim
redom.

¹⁰ 25. člen (pravica do pravnega sredstva).

Vsakomur je zagotovljena pravica do pritožbe ali drugega pravnega
sredstva proti odločbam sodišč in drugih državnih organov, organov lokal-
nih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil, s katerimi ti odločajo o njegovih
pravicah, dolžnostih ali pravnih interesih.

¹¹ 29. člen (pravna jamstva v kazenskem postopku).

Vsakomur, ki je obdolžen kaznivega dejanja, morajo biti ob popolni
enakopravnosti zagotovljene tudi naslednje pravice:

- da ima primeren čas in možnosti za pripravo svoje obrambe;

- da se mu sodi v njegovi navzočnosti in da se brani sam ali z
zagovornikom;

- da mu je zagotovljeno izvajanje dokazov v njegovo korist;

- da ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati
krivdo.

¹² OdlUS III, 62.¹³ Agenda 2000.

¹⁴ Zadeva Klass in drugi proti ZRN (6. september 1978, Zbirka sodb
Evropskega sodišča - serija A, št. 28).

¹⁵ Draft Recommendation on Crime Policy in Europe in a Time of
Change, 1996.

¹⁶ Drugi odstavek 157. člena:

Če ni zagotovljeno drugo sodno varstvo, odloča v upravnem sporu
pristojno sodišče tudi o zakonitosti posamičnih dejanj in aktov, s katerimi
se posega v ustavne pravice posameznika.

¹⁷ 25. člen (pravica do pravnega sredstva).

Vsakomur je zagotovljena pravica do pritožbe ali drugega pravnega
sredstva proti odločbam sodišč in drugih državnih organov, organov lokal-
nih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil, s katerimi ti odločajo o njegovih
pravicah, dolžnostih ali pravnih interesih.

¹⁸ Tako imenovana operativno tehnična sredstva in metode, ki so jih
uporabljali varnostni organi, je odločba delila na osnovna in pomožna.
Med osnovna sredstva in metode je uvrščala tajno prisluškovanje, tajen
nadzor telefonov in teleprinterjev, tajen nadzor mednarodnega telefonske-
ga in teleprinterkega prometa, tajen nadzor pisem in drugih poštnih
pošiljk ter tehnični pregled in tehnično zaščito objektov. Kot pomožna
sredstva in metode je odločba naštevala tajno spremljanje in opazovanje,

tajno preiskavo in ustrezne metode dokumentiranja (tč. 2). Ta sredstva in metode so varnostni organi lahko uporabljali (1) izključno zaradi pravočasnega odkrivanja, dokumentiranja in učinkovitejšega preprečevanja dejavnosti posameznikov, skupin ali organizacij, usmerjenih v spodbujanje ali rušenje z ustavo SFRJ določenega reda in ogrožanje varnosti države, v primerih, ko so obstajali razlogi za sum, da se takšna dejavnost izvršuje ali se njeno izvrševanje more pričakovati, lahko pa tudi (2) zaradi odkrivanja in dokumentiranja kaznivih dejanj širšega pomena za varstvo z ustavo SFRJ določene ureditve in za varnost države, če so obstajali razlogi za sum o organiziranem izvrševanju teh kaznivih dejanj ali povezanosti njihovih storilcev s tujino (tč. 3). Metode in sredstva pa so se (3) uporabljale tudi (s soglasjem varovane osebe) pri izvrševanju zaščite določenih oseb, delovnih mest in objektov pred obveščevalno, teroristično, diverzantsko in drugo subverzivno dejavnostjo. V teh primerih je bila služba državne varnosti dolžna obvestiti osebo, ki jo je varovala, oziroma predstojnika varovanega organa.

¹⁹ Po 1. točki navodila so služba državne varnosti v zveznem, republiških in pokrajinskih sekretariatih za notranje zadeve, varnostni organi v oboroženih silah SFRJ, vojaški obveščevalni organi in Služba za raziskovanje in dokumentacijo Zveznega sekretariata za zunanje zadeve zaradi varstva z ustavo določene ureditve in izvrševanja svojih nalog ter v skladu s številnimi podzakonskimi predpisi (pravili o delu posameznih služb in organov) medsebojno sodelovale, si pomagale, se obveščale in se dogovarjale o izvrševanju dejavnosti državne varnosti, ki je bila v skupnem interesu. V primeru obstoja operativnega interesa za uporabo operativno-tehničnega sredstva in metode zoper državljana SFRJ ali tujca, ki se je nahajal v SFRJ, je zainteresirana služba ali organ (po svojem predstojniku) vložila pisno zahtevo za uporabo sredstva ali metode pri pristojni službi državne varnosti. Za vojaške osebe je bilo treba dati zahtevo pri pristojnem varnostnem organu oboroženih sil. V zahtevi so morali biti navedeni vsi podatki, predvideni v pravilih o delu službe državne varnosti oziroma varnostnih organov oboroženih sil. Pristojni organ je bil dolžan tistega, ki je dal zahtevo, obvestiti o vseh dejstvih in podatkih in ji odstopiti vse gradivo v zvezi z uporabo zahtevanega operativnega sredstva ali metode (tč. 35). Nosilec poslov izgradnje, uporabe in vzdrževanja objektov in naprav za tajno prisluškovanje telefonskemu in teleprinterskemu prometu, za tajen nadzor pisem in drugih pošilk in za tajno prisluškovanje je bila služba državne varnosti. Drugi organi so morali dati zahtevo za njihovo uporabo (tč. 37).

²⁰ Operativno-tehnična sredstva je lahko uporabljala zaradi odkrivanja, preveritve, dokumentiranja in preprečevanja sovražne dejavnosti (ofenzivna sredstva) ter zaradi varstva določenih oseb, delovnih mest in objektov (defenzivna sredstva) (prvi odstavek 55. člena). Med ofenzivnimi sredstvi so pravila naštevale tajen nadzor telefonskega in teleprinterskega prometa in tajen nadzor poštinih pošilk; tajno prisluškovanje; tajno preiskavo, tajno spremljanje in opazovanje, foto in TV dokumentiranje; vzdrževanje tajne zveze s sodelavci. Operativno-tehnična sredstva so se lahko uporabljala za določen čas ali stalno. Sredstva za tajno prisluškovanje državljanom ali institucijam je služba državne varnosti lahko namestila, če so obstajali razlogi za sum, da so sovražno delovali ali da so bili povezani s tako dejavnostjo ali če je bilo to neogibno iz drugih razlogov varnosti (drugi odstavek 64. člena).

²¹ Za razliko od pravil iz leta 1975 so posebej poudarjala, da se smejo uporabljati samo pod predpisanimi pogoji in na predpisan način (36. člen), izrecno je bilo tudi določeno, da je uporaba operativno-tehničnih sredstev lahko stalna ali začasna: za stalno uporabo je šlo, kadar so se sredstva vgradila v objekte, stanovanja in druge prostore z namenom dolgoročne kontinuirane uporabe; začasno uporabo je šlo, kadar so se uporabljala za izvedbo določene enkratne naloge (64. člen). Pravila iz leta 1989 so določala tudi minimalno obvezno vsebino sklepa o uporabi operativno-tehničnega sredstva (četrti odstavek 74. člena). S sklepom je moral biti med ostalim določen tudi čas trajanja uporabe sredstva: do štirih let za primer stalne uporabe in do osem dni za primer začasne uporabe; čas stalne uporabe je bilo mogoče iz utemeljenih razlogov podaljšati (peti odstavek 74. člena).

²² Tajen nadzor telefonskih razgovorov in drugih telekomunikacijskih sredstev in tajen nadzor pisem in drugih pošilk državljana SFRJ se je izvedel, če je obstajal sum, da se je ukvarjal z obveščevalno ali teroristično dejavnostjo ali kadar bi na ta način lahko prišli do podatkov širšega pomena za varnost in mednarodne, gospodarske in druge interese države (tč. 38 in 39). Služba je smela začasno zadržati pisma in druge poštne

pošiljke, ki so vsebovali podatke in gradiva v zvezi z obveščevalno, teroristično in protiučestno dejavnostjo določenih oseb, skupin, organizacij in institucij. O tem je bila dolžna takoj obvestiti pristojno javno tožilstvo in nadalje ravnati po njegovih nalogih (tč. 40). Obvezni elementi sklepa o uporabi operativno-tehničnega sredstva so bili enaki kot po pravilih iz leta 1989 (tč. 41). Čas dovoljene trajne uporabe je bil skrajšan na eno leto. Vendar pa je bilo tudi po pravilih iz leta 1990 iz utemeljenih razlogov mogoče čas trajne uporabe podaljšati (tč. 41). Predlog za uporabo sredstva je dal pristojnemu sekretarju predstojnik službe v pisni obliki. O prenehanju potrebe po uporabi so bili predstojniki pristojnih organizacijskih enot dolžni obvestiti predstojnika službe. Po odločitvi o prenehanju nadaljnje uporabe so bili dolžni ukreniti potrebno, da je bilo vgrajeno sredstvo v najkrajšem roku odstranjeno.

²³ 21. člen (varstvo človekove osebnosti in dostojanstva)

Zagotovljeno je spoštovanje človekove osebnosti in njegovega dostojanstva v kazenskem in v vseh drugih pravnih postopkih, in prav tako med odvzemom prostosti in izvrševanjem kazni. Prepovedano je vsakršno nasilje nad osebami, ki jim je prostost kakorkoli omejena ter vsakršno izsiljevanje priznanj in izjav.

²⁴ 34. člen (pravica do osebnega dostojanstva in varnosti)

Vsakdo ima pravico do osebnega dostojanstva in varnosti.

248. Odločba o oceni ustavnosti drugega odstavka 344. člena zakona o kazenskem postopku

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o pobudi dr. Milana Ličine iz Borovnice na seji dne 4. decembra 1997

o d l o č i l o:

1. Določba drugega odstavka 344. člena zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94) ni v neskladju z ustavo.

2. Določba drugega odstavka 337. člena zakona o kazenskem postopku (Uradni list SFRJ, št. 4/77, 14/85, 74/87, 57/89 in 3/90) ni bila v neskladju z ustavo.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pritožnik je dne 1. 2. 1994 vložil ustavno pritožbo, o kateri je ustavno sodišče odločilo s sklepom št. Up-7/94 z dne 30. 11. 1995. Hkrati je vložil tudi pobudo za oceno ustavnosti določb zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju: ZKP77), ki urejajo spremembo obtožnice. Pobudnik meni, da stranki v postopku nimata zagotovljenih enakih možnosti, če lahko med obravnavo tožilec predlaga spremembo obtožnice. Zato naj bi bila zakonska ureditev v nasprotju s 14. in 22. členom ustave. Če sodišče dovoli takšen postopek v skladu z zakonsko ureditvijo, naj bi to po mnenju pobudnika pomenilo tudi zlorabo procesnih pravic, zagotovljenih z ustavo. Pobudnik meni, da zakonodajalec ne sme omejevati ustavne pravice do obrambe (29. člen ustave) s tem, da lahko sodišče prosto odloča, ali bo preložilo glavno obravnavo brez razrešitve predhodnega vprašanja, ali je sprememba obtožbe sploh dopustna. Pritožnik meni, da mora biti obtožba precizirana, da se na njenem temelju lahko pripravi obramba. Zaradi spoštovanja načel pravne države naj ne bi smeli biti dovoljeni učinki presenečenja, ki jih lahko tožilec doseže s spremembo obtožnice, še posebej ne, če se ob tem onemogoči priprava obrambe. Ker je zahteva po primernem času in možnosti za pripravo obrambe ustavna pravica, je zakon ne bi smel omejevati. Pobudnik

meni, da je takšna ureditev tudi v nasprotju s 6. členom Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, MP, št. 7/94 - v nadaljevanju: EKČP), ki zagotavlja pošteno sojenje. Pošteno sojenje pa naj bi pomenilo tudi enake možnosti za uveljavljanje pravnih in dejanskih okoliščin ter naj bi zagotavljalo zaslišanje in primeren čas za odvijanje postopka.

2. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-289/95 z dne 30. 11. 1995 začelo postopek za oceno ustavnosti 337. člena ZKP 77 in za oceno ustavnosti določbe 344. člena zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju: ZKP). Državni zbor se je o navedbah v pobudi izjavil. Meni, da izpodbijane določbe niso v nasprotju z 22. členom in prvo ter tretjo alineo 29. člena ustave. Možnost spremembe obtožbe je vezana na spremembo dejanskega stanja na podlagi dokazov, izvedenih na glavni obravnavi. Po mnenju Državnega zbora bi bile možnosti tožilca v primerjavi z obtožencem bistveno okrnjene, če ne bi smel v takem primeru spremeniti obtožbe. Kadar sodišče odloča po določbi drugega odstavka 344. člena ZKP, mora odločiti skladno s prej navedenimi ustavnimi določbami, ker je sodnik po določbi 125. člena ustave pri opravljanju sodniške funkcije vezan na ustavo in zakon. Če se obtožba spremeni le v majhnem in ne bistvenem delu na način, ki ne zahteva dodatnega časa za pripravo obrambe, po mnenju Državnega zbora prekinitve obravnave ni potrebna. Sodišče je vezano tudi na določbo 23. člena ustave in mora skrbeti, da postopek ne teče brez nepotrebnega zavlačevanja.

B) – I

3. Določba 344. člena ZKP se glasi:

“(1) Če tožilec med glavno obravnavo spozna, da izvedeni dokazi kažejo na to, da se je spremenilo v obtožnici navedeno dejansko stanje, sme na glavni obravnavi ustno spremeniti obtožnico, sme pa tudi predlagati, naj se glavna obravnavna prekine, da pripravi novo obtožnico.

(2) Za pripravo obrambe sme sodišče v takem primeru prekiniti glavno obravnavo.

(3) Če senat dovoli prekinitve glavne obravnave zaradi priprave nove obtožnice, določi rok, v katerem mora tožilec vložiti obtožnico. Izvod nove obtožnice se vroči obdolžencu; zoper to obtožnico ni ugovora. Če tožilec v danem roku ne vloži obtožnice, nadaljuje senat glavno obravnavo na podlagi prejšnje.”

4. Ustavno sodišče je začelo postopek za oceno ustavnosti drugega odstavka citiranega člena, po katerem je sodišču prepuščena odločitev o tem, ali bo v primeru spremembe obtožnice za pripravo obrambe prekinilo glavno obravnavo ali ne. Ustavno sodišče je moralo za presojo skladnosti izpodbijane ureditve z ustavo odgovoriti na dve temeljni vprašanji: 1) ali je sploh dopustna sprememba obtožnice na glavni obravnavi, in če je, 2) pod kakšnimi pogoji je dopustna, da se ne bi zaradi spremembe obtožnice ali zaradi postopka na podlagi spremenjene obtožnice kršile ustavno zagotovljene pravice obdolžene osebe.

5. Ustava v 22. in 23. členu opredeljuje temeljno pravico do poštenega sojenja. V 23. členu določa, da ima vsakdo pravico, da o (...) obtožbah proti njemu brez nepotrebnega odlašanja odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče. V skladu z določbo 22. člena ustave je v postopku pred sodiščem vsakomur zagotovljeno enako varstvo pravic. Člen 22 daje obdolžencu v kazenskem postopku enak obseg pravic oziroma enak pravni položaj, kot ga ima nasprotna stranka v postopku, se pravi (državni ali zasebni) tožilec. Določba 29. člena ustave pa še dopolnjuje določbi 22. in 23. člena s posebno opredelitvijo pravnih jamstev v kazenskem postopku: “Vsakomur, ki je obdolžen

kaznivega dejanja, morajo biti v popolni enakopravnosti zagotovljene naslednje pravice: 1) da ima primeren čas in možnosti za pripravo obrambe, 2) da se mu sodi v njegovi navzočnosti in da se brani sam ali z zagovornikom, 3) da mu je zagotovljeno izvajanje dokazov v njegovo korist in 4) da ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje ali priznati krivde.”.

6. Člen 29 ustave zagotavlja obdolžencu minimalno raven pravic (sklep ustavnega sodišča, št. Up-88/94 z dne 31. 5. 1996 – OdlUS, V, 201; odločba ustavnega sodišča št. U-I-18/93 z dne 11. 4. 1996 – OdlUS V, 40), kar pomeni, da le primeroma našteva posamezne pravice. Njihov krog je mogoče zaključiti šele ob upoštevanju 1) tega, da določene pravice izhajajo še iz 22., 23. ter zlasti še 27. in 28. člena ustave, ter 2) tretjega in petega odstavka 15. člena ustave. Po določbi tretjega odstavka 15. člena ustave so človekove pravice in temeljne svoboščine omejene samo s pravicami drugih in v primerih, ki jih določa ustava. Po petem odstavku citiranega člena pa nobene človekove pravice ali temeljne svoboščine, urejene v pravnih aktih, ki veljajo v Sloveniji, ni dopustno omejevati z izgovorom, da je ta ustava ne priznava ali da jo priznava v manjši meri. Člen 29 ustave ponovno že v svojem napovednem stavku poudarja enakopravnost, ki ima v bistvu vse attribute enakosti, ki jo vsebuje 22. člen ustave, torej tudi enakost orožij med strankama sodnega postopka. Temeljna predpostavka za zagotovitev pravice do primerne časa in možnosti za pripravo obrambe (prva alineja 29. člena ustave) je, da je posameznik seznanjen z obtožbo - to pomeni, da mora biti seznanjen z vsemi posamičnimi podatki dejanske in pravne narave, ki mu omogočajo, da skladno z njimi lahko pripravi svojo obrambo. Ta predpostavka predstavlja sestavni del pravice iz prve alineje 29. člena ustave, ki jo EKČP varuje posebej in izrecno v določbi točke a) tretjega odstavka 6. člena.

7. Navedene pravice ustrezajo pojmu “fair trial”, kakor ga opredeljuje tudi EKČP v prvem in naslednjih odstavkih 6. člena. Po prvem odstavku tega člena ima vsakdo pravico, da o (...) kazenskih obtožbah zoper njega pravično in javno ter v razumnem roku odloča neodvisno in nepristransko z zakonom ustanovljeno sodišče. Določba drugega odstavka 6. člena EKČP opredeljuje domnevo nedolžnosti, določba tretjega odstavka tega člena pa določa minimalne pravice osebe, ki je obdolžena kaznivega dejanja in med njimi tudi pravico obdolženca: a) da ga takoj in natančno seznanijo v jeziku, ki ga razume, z bistvom in vzroki obtožbe, ki ga bremenijo, in b) da ima primeren čas in možnosti za pripravo svoje obrambe.

8. Drugi in tretji odstavek 6. člena EKČP predstavljata po sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice specialno izvedbo splošnega načela, ki ga vsebuje določba prvega odstavka tega člena. Domneva nedolžnosti, ki ji je posvečen drugi odstavek, in različne pravice, primeroma navedene v tretjem odstavku (“minimalne pravice”), so med drugim sestavni del pojma pošteno sojenje v kazenskih postopkih (zadeva Deweer, sodba z dne 27. 2. 1980; Publications ECHR, Ser. A, Vol. 35; p. 56). Pri tem je po ustaljeni praksi sodišča tudi zahteva po enakosti orožij v smislu “fair balance” med strankami v načelu enako uporabna tako v civilnih kot tudi v kazenskih zadevah (zadeva Dombo Beheer proti Nizozemski, sodba z dne 27. 10. 1993, Publ. ECHR, Ser. A, Vol. 274, p.33). Evropsko sodišče za človekove pravice pogosto poudarja, da je namen EKČP varovati ne pravice, ki so teoretične ali iluzorne, ampak pravice, ki so dejanske in učinkovite; to še posebej velja za pravice obrambe z vidika prominentne vloge, ki jo ima v demokratični družbi pravica do poštenega sojenja, iz katere pravice do obrambe izhajajo (zadeva Artico, sodba z dne 13. 5. 1980, Publ. ECHR, Ser. A, Vol. 37; p.33).

B) – II

9. Kazenski postopek se začne s preiskavo zoper določeno osebo, če je utemeljen sum, da je storila kaznivo dejanje. Preiskava je namenjena temu, da se zberejo podatki, ki so potrebni za odločitev, ali naj se vloži obtožnica ali ustavi postopek (167. člen ZKP). V kazenskem postopku velja tako imenovano akuzatorno načelo, ki pomeni, da se postopek vselej uvede in teče na podlagi zahteve upravičenega tožilca in v njenem obsegu. Ko je končana preiskava, kot tudi takrat, kadar se brez preiskave lahko vloži obtožnica, sme teči postopek samo na podlagi obtožnice državnega tožilca oziroma oškodovanca kot tožilca (prvi odstavek 268. člena ZKP). Kazenski postopek pa se ob zakonsko določenih pogojih lahko uvede tudi na obtožni predlog državnega tožilca oziroma oškodovanca kot tožilca ali na podlagi zasebne tožbe. ZKP določa, kaj mora vsebovati obtožnica, v 269. členu. Po 2. točki prvega odstavka tega člena mora obtožnica obsegati tudi opis dejanja, iz katerega izhajajo zakonski znaki kaznivega dejanja, čas in kraj storitve kaznivega dejanja, predmet, na katerem, in sredstvo, s katerim je bilo storjeno kaznivo dejanje, ter druge okoliščine, ki so potrebne, da se kaznivo dejanje kar najbolj natančno označi. Takšen opis kaznivega dejanja zahteva ZKP tudi za obtožni predlog oziroma zasebno tožbo (prvi odstavek 434. člena v zvezi s 429. členom ZKP). Obtožnica torej predstavlja podlago in okvir za pravilno in popolno ugotovitev dejanskega stanja, kar je predmet glavne obravnave.

10. Zahteva se subjektivna in objektivna identiteta obtožbe in sodbe (354. člen ZKP), nespoštovanje tega pravila pa predstavlja absolutno bistveno kršitev določb postopka (7. in 9. točka prvega odstavka 371. člena ZKP). Ker je mogoče, da na glavni obravnavi izvedeni dokazi pokažejo na drugačno dejansko stanje, kakor ga zatrjuje pristojni tožilec, mu zakon daje možnost spremeniti obtožnico tako, da ta še vedno temelji na istem historičnem dogodku, pač pa ima spremenjena dejstva in okoliščine, ki predstavljajo zakoniti znak kaznivega dejanja. Ta pravica pristojnega tožilca sama po sebi ni v neskladju z nobenim od zgoraj navedenih ustavnih jamstev, če je tožilec ne zlorabi in če je istočasno dopuščeno, da tudi druga stranka v postopku – v tem primeru obdolženec, lahko glede na spremenjene okoliščine še vedno varuje svoje pravice v načeloma enakem pravnem položaju, kakor če do spremembe obtožnice ne bi prišlo. Prepoved zlorabe procesne pravice izhaja iz načela enakega varstva pravic in zavezuje obe stranki v postopku, tako tožilca kot obdolženca. Za zlorabo pravice gre, če nosilec pravice izhaja iz pravno dopustnega abstraktnega upravičenja, ki ga konkretizira in materializira tako, da njegovo ravnanje presega meje upravičenja. Nastane konflikt dveh pravic, ki se med seboj izključujeta. Do konflikta pride zato, ker sta si nasproti dve pravici in je ena izmed njiju izvrševana tako, da bodisi delno bodisi v celoti onemogoča aktivirati in uresničevati drugo. Že okoliščina, da se upravičenje uveljavlja na način, ki škoduje zavezanцу ali pa mu "otežuje njegov položaj", predstavlja zlorabo pravice³. V skladu s določbo 22. člena ustave mora zato v primeru, ko stranka v postopku zlorabi svoje procesne pravice, sodišče odreči pravno relevantnost dejanjem, ki presegajo upravičenje⁴ in torej predstavljajo njegovo zlorabo. Zato mora sodišče ob izdaji sodbe tudi s tega vidika preveriti spremembo obtožnice.

11. Sprememba obtožnice ne sme okrniti obdolženčeve pravice do obrambe. Njeno spoštovanje, kakor izhaja iz zgoraj navedenih ustavnih določb, posamezniku zagotavlja, da 1) je obveščen natančno in določno o vseh dejanskih in pravnih okoliščinah obtožbe, ki se mu očita, in 2) ima primeren čas in možnosti za pripravo svoje obrambe. Pravica do vnaprejšnjega natančnega obvestila ne daje obdolžencu sa-

mo možnosti, da bo lahko vnaprej pripravil obrambo, ampak zagotavlja tudi, da obdolženi zaradi spremembe obtožnice ne bo prevaran ali spravlen v zadrego glede priprave in predstavitve svoje obrambe, prav tako pa tudi ne sme biti postavljen v položaj presenečenja.

12. Sodnik je pri odločanju po določbi 125. člena ustave vezan na ustavo in zakon. Pri tem mora upoštevati tudi določbo 23. člena ustave, po kateri mora o obtožbah proti posamezniku odločiti brez odlašanja. Vendar pa se prizadevanje sodišča za izvedbo postopka brez nepotrebnega zavlačevanja ne sme končati v kršenju obdolženčevih pravic v kazenskem postopku po 29. členu ustave (odločba ustavnega sodišča št. Up-34/93 z dne 8. 6. 1995, OdlUS 129, IV). Po določbi prvega odstavka 15. člena ustave se človekove pravice in temeljne svoboščine uresničujejo neposredno na podlagi ustave. Če sodnik meni, da je zakonska določba, ki jo mora uporabiti v konkretnem primeru oziroma na podlagi katere mora postopati v konkretnem primeru, protiustavna, mora prekiniti postopek in začeti postopek pred ustavnim sodiščem (156. člen ustave). Sicer pa mora ravnati v skladu z zakonom, vendar nobene zakonske določbe ne sme uporabljati ali razlagati tako, da bi s tem kršil ustavne pravice strank v postopku. Izpodbijana zakonska določba daje sodišču pooblastilo, da presodi, ali je treba procesno dejanje (glavno obravnavo) prekiniti ali ne. To pooblastilo je sodišču dano zato, da lahko v primeru nebitvenih sprememb v obtožnici tudi zaradi spoštovanja pravice iz 23. člena ustave in brez škode za druge ustavne pravice strank v postopku zagotovi ekonomično procesno vodenje kazenskega postopka. Tak namen pooblastila ni ustavno sporen. Ali sodnik ravna v skladu s tem pooblastilom in v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo pooblastilo dano, pa je vselej lahko le predmet presoje konkretne sodnikove odločitve.

13. Kadar torej sodnik presoja po določbi drugega odstavka 344. člena ZKP o tem, ali je zaradi spremembe obtožnice v skladu s prvim odstavkom 344. člena ZKP treba prekiniti glavno obravnavo, mora sprejeti takšno odločitev, s katero ne poseže v nasprotju z ustavnimi pravicami v obdolženčev procesnopravni položaj. Zlasti mora presoditi, ali bo z njegovo odločitvijo spoštovana obdolženčeva pravica do obrambe, kakor jo določa prva alineja 29. člena ustave. Zato zakonska določba, s katero je sodniku dano pooblastilo, da presoja, ali je zaradi varovanja obdolženčevih ustavnih pravic treba prekiniti obravnavo zaradi spremenjene obtožnice, sama po sebi ni v neskladju z določbama 22. in 29. člena ustave. V neskladju z njima bi bila lahko le konkretna odločitev sodnika v posameznem primeru, ki pa ne more biti predmet presoje v okviru ocene ustavnosti zakona, ampak je lahko le predmet presoje konkretne sodne odločitve ob vloženi ustavni pritožbi. Pobudnikova ustavna pritožba je bila zavrnjena s sklepom, citiranim v 2. točki te obrazložitve, kot preuranjena, ker je imel po določbi 559. člena ZKP pobudnik na razpolago posebno pravno sredstvo, s katerim je zatrjevane kršitve lahko uveljavljal v postopku pred vrhovnim sodiščem. Če pritožnik s tem pravnim sredstvom ne bi uspel, bi lahko uveljavljal varstvo svojih ustavnih pravic z ustavno pritožbo po določbah 50. do 60. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 - v nadaljevanju: ZUstS).

B) – III

14. Ustavno sodišče je že v sklepu, citiranim v 2. točki te obrazložitve, pojasnilo razloge, zaradi katerih je v skladu z določbo 47. člena ZUstS začelo tudi postopek za oceno ustavnosti drugega odstavka 337. člena ZKP77. Tudi glede te določbe je bilo treba prav iz istih razlogov kakor glede

določbe drugega odstavka 344. člena ZKP odločiti, da izpodbijana določba v času svoje veljavnosti ni bila v neskladju z ustavo.

C)

15. Ustavno sodišče je to odločbo sprejelo na podlagi 21. in 47. člena ZUS v sestavi: predsednik dr. Lovro Šturm in sodniki dr. Peter Jambrek, dr. Tone Jerovšek, mag. Matvez Krivic, mag. Janez Snoj, dr. Janez Šinkovec, Franc Testen, dr. Lojze Ude in dr. Boštjan M. Zupančič. Odločbo je sprejelo s sedmimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnika Jambrek in Zupančič, ki sta dala odklonilno ločeno mnenje.

Št. U-I-289/95

Ljubljana, dne 4. decembra 1997.

Predsednik
dr. Lovro Šturm l. r.

¹ V francoskem izvorniku besedila prvega odstavka 6. člena EKČP je zapisano, da morajo biti kazenske obtožbe "bien-fondée". Po razlagi Evropskega sodišča to predpostavlja, da je obtožba dobro utemeljena tako v dejstvih kot v pravu. Pri tem pa postopek ne bo pošten, če se bo odvijal pod takšnimi pogoji, ki bodo obdolženca postavili nepošteno v slabši položaj (zadeva Delcourt, sodba z dne 17. 1. 1970, Publ. ECHR, Ser. A, Vol. 11 p. 34).

² Še nekoliko podrobnejša stališča do teh vprašanj so razvidna iz poročil Komisije za človekove pravice:

1. Tako je komisija poudarila, da je določbo točke c tretjega odstavka 6. člena treba upoštevati v kontekstu z vsemi zahtevami tega člena in da je v resnici logična povezava med točko a in b tretjega odstavka 6. člena, to je med pravico "biti takoj (promptly)... obveščen o obtožbi" in pravico "imeti zadosten čas in možnosti za pripravo obrambe"... (Dec. Adm. Com. Ap. 4080/69, Digest of Strasbourg Case - Law relating to the ECHR, Vol. 2 (Article 6), 1984, str. 772).

2. Kot del pravice do poštenega postopka, zagotovljenega z določbo 6. člena kot celote, ima obtožena oseba pravico, da je obveščena ne samo o temeljih za obtožbo, to je, ne samo o dejanjih, ki jih je obtožena in na katerih temelji obtožnica, ampak tudi o naravi obtožbe, namreč o pravni opredelitvi dejanj in vprašanj. Ker je dejansko logična povezava med a in b točke tretjega odstavka 6. člena, lahko posledično informacija vsebuje takšne posamične podatke (particulars), da bi lahko onemogočila obtoženemu, da pripravi svojo obrambo skladno z njimi. (Dec. Adm. CO. Ap. 524/59, Digest of Strasbourg Case - Law relating to the ECHR, Vol. 2 (Article 6), 1984, str. 776).

3. Komisija meni, da je to, kar se splošno imenuje "enakost orožij", procesna enakost obtoženega z javnim tožilcem, in je nujen element poštenega postopka. Ali ima ta enakost svoj pravni temelj v tretjem odstavku, je odvisno od interpretacije točk b in c. Komisiji se do tega ni treba izrecno opredeliti, ker je nedvomno, da v vsakem primeru širša in splošna določba o poštenem postopku iz prvega odstavka 6. člena vsebuje pojem "equality of means". (Op. Com, Case of Ofner and Hopfinger, Digest of Strasbourg Case - Law relating to the ECHR, Vol. 2 (Article 6), 1984, str. 786).

³ Marjan Pavčnik: Argumentacija v pravu, CZ, Ljubljana 1991, str. 215 do 217.

⁴ Pavčnik, kakor v zgornji opombi, str. 225.

BANKA SLOVENIJE

249. Sporočilo o cenah plemenitih kovin na dan 31. 12. 1997

Na podlagi četrtega odstavka 56. člena zakona o računovodstvu (Uradni list SFRJ, št. 12/89, 35/89, 3/90, 42/90 in 61/90) ter odloka Skupščine Republike Slovenije o soglasju k dopolnitvi tega zakona (Uradni list RS, št. 42/90 in 19. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 1/01) izdaja Banka Slovenije

SPOROČILO o cenah plemenitih kovin na dan 31. 12. 1997

	Cena 1 grama čiste kovine v tolarjih po tekočem tečaju
1. Zlato	1573,0273
2. Platina	1969,0037
3. Paladij	1109,6043
4. Srebro	32,6082

Navedene cene so izračunane iz tržnih cen na borzi v Londonu.

Ljubljana, dne 19. januarja 1998.

Guverner
Banke Slovenije
dr. France Arhar l. r.

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

250. Kolektivna pogodba za tekstilne, oblačilne, usnjarske in usnjarsko predelovalne dejavnosti (KPtoupd)

V skladu s 112. in 114. členom zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 14/90, 5/91 in 71/93) sklepa ta pogodbeni stranki:

kot predstavniki delodajalcev: GZS - Združenje za tekstilno, oblačilno in usnjarsko predelovalno industrijo, ZDS - Sekcija za tekstilno, oblačilno in usnjarsko predelovalno industrijo

kot predstavniki delojemalcev: Sindikat tekstilne in usnjarske predelovalne industrije Slovenije in Samostojni sindikat delavcev podjetja Industrija usnja Vrhnika

KOLEKTIVNO POGODBO za tekstilne, oblačilne, usnjarske in usnjarsko predelovalne dejavnosti (KPtoupd)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Krajevna veljavnost kolektivne pogodbe
Kolektivna pogodba velja za območje Republike Slovenije.

2. člen

Stvarna veljavnost kolektivne pogodbe
Kolektivna pogodba velja za vse delodajalce, ki opravljajo tekstilno, oblačilno, usnjarsko ali usnjarsko predelovalno dejavnost na pridobiten način.

3. člen

Oseba veljavnost

(1) Kolektivna pogodba velja za vse delavce, zaposlene pri delodajalcih iz 2. člena te pogodbe, ki imajo sedež na območju Republike Slovenije, in za delavce pri delodajalcih, ki trajneje opravljajo delo na območju Republike Slovenije.

(2) Za poslovodne delavce in delavce s posebnimi pooblastili in odgovornostmi ta kolektivna pogodba ne velja.

(3) Kolektivna pogodba velja tudi za učence, vajence, dijakine in študente na praktičnem usposabljanju.

4. člen

Časovna veljavnost

Ta pogodba začne veljati z dnem sklenitve in velja do 31. 12. 2000. Pogodba se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

5. člen

Pomen izrazov v tej kolektivni pogodbi

(1) Izrazi, ki se uporabljajo v tej kolektivni pogodbi imajo enak pomen kot to določa 5. člen Splošne kolektivne pogodbe za gospodarske dejavnosti (Uradni list RS, št. 40/97).

(2) Izraz "tekstilne dejavnosti" pomeni dejavnost DB 17, izraz "oblačilne dejavnosti" pomeni dejavnost DB 18 in izraz "usnjarske ter usnjarsko predelovalne dejavnosti" pomeni dejavnost DC 19 po standardni klasifikaciji dejavnosti.

6. člen

Enotni minimalni standardi

(1) Določila in zneski iz te pogodbe so obvezni enotni minimalni standardi v kolektivnih pogodbah ali internih aktih pri delodajalcih, če te kolektivne pogodbe ali interni akti teh standardov ne urejajo.

(2) Določbe te pogodbe se uporabljajo neposredno. Njihova veljavnost je omejena samo v primeru, če so v kolektivni pogodbi ali internem aktu pri delodajalcu, posamezne pravice in obveznosti delavcev urejene bolj ugodno, kot v tej pogodbi.

II. PRAVICE IN OBVEZNOSTI DELODAJALCA IN DELAVCEV

7. člen

Splošno

Poleg določil Splošne kolektivne pogodbe za gospodarske dejavnosti (Uradni list RS, št. 40/97) so glede pravic in obveznosti delodajalca in delavcev v tej pogodbi opredeljene še posebne pravice in obveznosti, ki so specifične za obravnavane dejavnosti.

8. člen

Razvrstitev delovnih mest

(1) Delovna mesta se razvrščajo v devet tarifnih razredov. Delovna mesta posameznih tarifnih razredov se lahko v kolektivnih pogodbah ali internih aktih pri delodajalcih razvrščajo v posamezne plačilne razrede.

(2) Sindikat mora dati mnenje k aktu o sistemizaciji delovnih mest v 20 dneh po prejemu predloga, sicer se smatra, da se s predlogom strinja. Po obravnavi mnenja mora delodajalec sindikate pisno obvestiti o predlogih, ki jih ne bo upošteval in o razlogih za to. Sindikati imajo pravico zahtevati pomirjanje po postopku, opredeljenem v tej pogodbi.

9. člen

Poskusno delo

Delavec zaradi poskusnega dela ne sme prejemati manjše osnovne plače.

10. člen

Določanje presežnih delavcev

Kadar se pri delodajalcu za ugotavljanje presežnih delavcev uporabi kumulativna metoda, se ponderacija kriterijev, razen kriterija uspešnosti, določi v soglasju s sindikatom.

11. člen

Razporejanje delovnega časa

(1) Zaradi narave ali organizacije dela ali potreb uporabnikov je delovni čas lahko neenakomerno razporejen vendar v koledarskem letu povprečni delovni teden ne sme biti daljši od delovnega tednika kot ga določa Zakon o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 14/90, 5/91 in 71/93).

(2) Pri neenakomerni razporeditvi delovnega časa, delovni čas ne sme trajati več kot 55 ur in ne manj kot 20 ur na teden.

(3) Razporeditev delovnega časa se v koledarskem letu opredeli s planom izrabe delovnega časa (delovni koledar), ki mora upoštevati naslednje omejitve:

- zakonsko določene odmore in počitke delavcev,
- pravico delavcev, ki imajo šoloobvezne otroke, da izkoristijo najmanj en teden rednega letnega dopusta v času letnih šolskih počitnic.

(4) Delavci morajo biti obveščeni o delovnem koledarju za naslednje koledarsko leto najkasneje do 20. decembra predhodnega leta.

(5) Določbe tega člena se morajo upoštevati tudi v primeru začasne prerazporeditve delovnega časa med letom, ki ni predvidena z delovnim koledarjem. O tej prerazporeditvi delovnega časa morajo biti delavci obveščeni najmanj dva dni pred uvedbo prerazporeditve. Ta določba ne velja, če je vzrok začasne prerazporeditve delovnega časa naravna ali druga nesreča, pri kateri je ogroženo premoženje, življenje ali zdravje ljudi.

12. člen

Mikro pavza

V primeru organiziranja mikro pavze namenjene rekreaciji se ta čas ne šteje v odmor med delovnim časom. Organizacijska navodila sprejme delodajalec.

13. člen

Nočno delo žensk

(1) Delodajalec mora pred uvedbo nočnega dela žensk zagotoviti:

- strokovni nadzor,
- prehrano med delovnim časom.

(2) Delodajalec ne sme odrediti nočnega dela za delavko brez njenega soglasja, če nima zagotovljenega varstva otrok do starosti 3 let in varstva invalidnega otroka v starosti do 7 let.

14. člen

Varstvo starejših delavcev

Delavci, ki delajo na normiranih delih, so 5 let pred starostno upokojitvijo upravičeni do dodatka. Višino določi kolektivna pogodba ali interni akt pri delodajalcu. Minimalni dodatek iz tega člena je 1% od osnovne plače upravičenca za vsako leto pred starostno upokojitvijo.

15. člen

Kršitve delovnih obveznosti

(1) Kršitve delovnih obveznosti so:

- lažje kršitve delovnih obveznosti,
- hujše kršitve delovnih obveznosti.

(2) Lažje kršitve delovnih obveznosti so:

1. zamujanje na delo, predčasno zapuščanje dela, odhajanje z dela brez dovoljenja odgovorne osebe,
2. neprimeren odnos do sodelavcev,
3. malomarno opravljanje dela,
4. opustitev dolžnosti obveščanja o napakah in okvarah na strojih, napravah in zaščitnih sredstvih,
5. neopravičen izostanek z dela, ki ni daljši od enega dne,
6. širjenje netočnih podatkov o poslovanju ali poslovnem stanju podjetja oziroma delodajalca,
7. nevestno hranjenje dokumentov, materiala ali sredstev za delo,
8. lažje poškodovanje delovnih sredstev.

(3) Hujše kršitve delovnih obveznosti so:

1. neizpolnjevanje, nevestno ali nepravčasno izpolnjevanje delovnih obveznosti,
2. kršitev določb zavarovanja pred požarom, eksplozijo in drugimi elementarnimi nesrečami,
3. nezakonito razpolaganje s sredstvi podjetja, ne glede na to ali ima znake kazniviga dejanja ali ne,
4. prekoračitev pooblastil,
5. kršitev predpisov varstva pri delu,
6. dajanje netočnih podatkov, na podlagi katerih se spravi delavca v zmotu pri uveljavljanju njegovih pravic,
7. onemogočanje vpogleda v listine, če je to delavcu potrebno zaradi uveljavljanja njegovih pravic,
8. neopravičen izostanek z dela več kot en delovni dan,
9. opustitev obveščanja podjetja o opravičeni odsotnosti delavca,
10. neopravičena odklonitev dela pri uvedbi dela preko polnega delovnega časa,
11. opravljanje del v drugi organizaciji oziroma pri drugem delodajalcu za svoj ali tuj račun, če je to v nasprotju z interesi organizacije,
12. zloraba položaja,
13. povzročanje zastojev v proizvodnji in poslovanju organizacije,
14. prihod na delo v vinjenem stanju, uživanju alkoholnih pijač oziroma narkotikov med delom,
15. povzročanje nereda ali pretepa na delu,
16. ponavljanje lažjih kršitev delovne obveznosti,
17. neizpolnjevanje ter nevestno, nepravčasno in malomarno izpolnjevanje delovnih obveznosti, če to vpliva na upočasnitev oziroma ustavitev delovnega procesa,
18. nezakonito razpolaganje in protipravno prilaščanje sredstev, ki ima znake kazniviga dejanja,
19. nesmotna ali neodgovorna uporaba sredstev podjetja, s čimer nastane škoda, ki presega celoletno povprečno plačo delavca v gospodarstvu Slovenije, v preteklem letu,
20. neizvršitev pravnomočne sodne odločbe,
21. če delavec tri mesece zaporedoma ne dosega pričakovanih rezultatov dela, čeprav bi jih objektivno dosegal,
22. kršitev predpisov o varstvu pred požarom, eksplozijo, elementarnimi nesrečami in škodljivim delovanjem strupenih ali nevarnih materialov, če nastane nevarnost za življenje in zdravje ljudi oziroma nevarnost za večjo materialno škodo oziroma če je škoda že nastala,
23. zloraba položaja ali prekoračitev pooblastila, če ima za posledico škodo organizaciji ali kršitev pravic delavcev,
24. izdajanje poslovne, uradne ali druge tajnosti,
25. kršitev predpisov in opustitev ukrepov za varstvo delavcev, delovnih sredstev in življenjskega okolja,

26. dejanje ali opustitev delavca, ki bistveno vpliva na izpolnjevanje obveznosti drugih delavcev in s tem nastane škoda organizaciji,

27. zloraba pravice do bolezenskega dopusta.

(4) Denarna kazen se lahko izreče za hujše kršitve delovnih obveznosti največ do 15% zneska ene mesečne plače.

(5) Disciplinski ukrep prenehanja delovnega razmerja se izreče za vse hujše kršitve delovnih obveznosti, ki jih določa Zakon o temeljnih pravicah iz delovnega razmerja in ta kolektivna pogodba.

(6) Delodajalci lahko kršitve delovnih obveznosti dodatno ali podrobneje uredijo v kolektivnih pogodbah ali internih aktih pri delodajalcih.

16. člen

Plača sindikalnega zaupnika

(1) Sindikalni zaupnik, ki profesionalno opravlja svojo funkcijo v podjetju, participira na uspešnosti in dobičku podjetja enako kot vsi zaposleni.

(2) V pogodbi za delovanje sindikata v podjetju se partnerja lahko dogovorita o številu sindikalnih zaupnikov, ki neprofesionalno opravljajo svojo funkcijo in ki zaradi sindikalnega dela, ne bodo prikrajšani pri plači.

17. člen

Dodatki za posebne obremenitve vpliva okolja

(1) V primeru, da pogoji, v katerih se delo opravlja, niso zajeti v vrednotenju zahtevnosti dela, se ti upoštevajo kot dodatek v odstotku na osnovno plačo delavca, ki dela v takih pogojih. Dodatek ne pripada delavcu, ki dela na delih za katere je benificirana delovna doba.

(2) Pri umazanem delu in drugih težkih delih, pri katerih je delavec stalno izpostavljen negativnim vplivom okolja (npr.: dim, saje, vroč pepel, prah, vlaga, visoke temperature, posebno močan ropot ali posebno bleščeča umetna svetloba, delo v temnih prostorih ali z obremenilno barvno svetlobo), ima delavec pravico do dodatka za težko delo v višini 2% njegove osnovne plače, če dela v takih pogojih najmanj 30% delovnega časa in 4% njegove osnovne plače, če dela več kot 60% delovnega časa v takih pogojih.

(3) Pri delih, pri katerih delavec v skladu s predpisi stalno uporablja zaščitna sredstva: zaščitne čelade, plinske maske, maske proti prahu, naprave za dovajanje svežega zraka; pripada delavcu dodatek v višini 2% njegove osnovne plače.

(4) Pri delih, pri katerih je delavec izpostavljen posebnim nevarnostim (požar, voda, eksplozija) in so možnosti za težje nesreče ter hujše okvare zdravja pripada delavcu dodatek v višini 4% njegove osnovne plače.

18. člen

Drugi dodatki

V kolektivni pogodbi ali internem aktu pri delodajalcu se lahko delavcem, ki obvladajo delo na več strojih oziroma fazah in so zaradi tega pogosto prerazporejeni, prizna poseben dodatek.

19. člen

Solidarnostne pomoči

(1) Enkratno solidarnostno pomoč v višini do 30% povprečne plače v Sloveniji lahko izplača delodajalec na predlog sindikata ali po lastni presoji v primeru elementarne nesreče ali požara ter poslabšanje materialnih in zdravstvenih razmer delavca.

(2) Odločitev o izplačilu na pobudo sindikata sprejme delodajalec.

20. člen

Dodatni topli obrok

Kadar delavec, zaradi nujnih obvez, dela v enem delovnem dnevu nad polnim delovnim časom dodatno še štiri ure dela, je upravičen do dodatnega toplega obroka.

III. PRAVICE IN OBVEZNOSTI STRANK TER NAČINI REŠEVANJA SPOROV

21. člen

Sprememba oziroma dopolnitev kolektivne pogodbe

(1) Vsaka pogodbeni stranka lahko kadarkoli predlaga spremembo oziroma dopolnitev kolektivne pogodbe.

(2) Pogodbeni stranka, ki želi spremembo oziroma dopolnitev kolektivne pogodbe, predloži drugi stranki predlog sprememb in dopolnitev, z obrazložitvijo razlogov in ciljev, s priporočenim pismom.

(3) Druga stranka se je dolžna do predloga opredeliti v 30 dneh.

(4) Če druga stranka ne sprejme predloga za spremembo ali dopolnitev kolektivne pogodbe oziroma se do predloga ne opredeli v 30 dneh, lahko stranka – predlagateljica začne postopek pomirjanja.

22. člen

Sklenitev nove kolektivne pogodbe

(1) Postopek za sklenitev nove kolektivne pogodbe se začne na obrazloženo pobudo katerekoli od strank vsaj tri mesece pred prenehanjem veljavnosti kolektivne pogodbe, če je le-ta odpovedana.

(2) Na podlagi pisne pobude za sklenitev nove kolektivne pogodbe se je druga stranka v 30 dneh dolžna opredeliti do te pobude.

(3) V primeru, da druga stranka ne sprejme pobude za sklenitev nove kolektivne pogodbe oziroma se do nje v 30 dneh ne opredeli, se s tem postopek za sklenitev nove kolektivne pogodbe ustavi.

(4) Pogajanja se lahko začnejo, ko ena od strank predloži predlog nove kolektivne pogodbe.

23. člen

Reševanje kolektivnih sporov

Spore med strankama kolektivne pogodbe, ki jih ni bilo mogoče rešiti z medsebojnimi pogajanja, rešujeta komisija za pomirjanje in arbitraža.

24. člen

Postopek pomirjanja in arbitraža

(1) Za postopek pomirjanja in imenovanje komisije za pomirjanje po tej kolektivni pogodbi veljajo določila Splošne kolektivne pogodbe za gospodarske dejavnosti (Uradni list RS, št. 40/97).

(2) Za postopek arbitraže po tej kolektivni pogodbi veljajo določila Splošne kolektivne pogodbe za gospodarske dejavnosti (Uradni list RS, št. 40/97).

25. člen

Komisija za razlago kolektivne pogodbe

(1) Stranki kolektivne pogodbe imenujeta tričlansko komisijo za razlago kolektivne pogodbe, v katero imenujeta vsaka po enega člana, tretjega člana, ki je tudi njen predsednik, pa imenujeta sporazumno.

(2) Komisija za razlago sprejema razlage in priporočila. Razlage stranki kolektivne pogodbe objavita na enak način, kot je bila objavljena kolektivna pogodba.

(3) Razlage komisije pomenijo obvezen način uporabe določb kolektivne pogodbe za delodajalce in delojemalce ter obvezno podlago za odločanje v sporih o pravicah delavcev in obveznostih delodajalcev, ki izvirajo iz te pogodbe.

26. člen

Odpoved kolektivne pogodbe

(1) Kolektivna pogodba se lahko odpove tri mesece pred potekom njene veljavnosti s priporočenim pismom. Odpoved te pogodbe se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Če kolektivna pogodba v tem roku ni odpovedana, se podaljša vsako leto še za eno leto.

(3) Po prenehanju kolektivne pogodbe se do sklenitve nove, vendar najdalj 6 mesecev, uporabljajo določbe normativnega dela te pogodbe.

(4) Po odpovedi pogodbe lahko vsaka stranka predlaga sklenitev nove kolektivne pogodbe.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

27. člen

Kriteriji za določitev letnega dopusta

Kriteriji za določitev letnega dopusta pri delodajalcu ostanejo nespremenjeni.

28. člen

Uporaba SKPg

Določila Splošne kolektivne pogodbe za gospodarske dejavnosti (Uradni list RS, št. 40/97), ki se uporabljajo neposredno, veljajo do izteka veljavnosti te kolektivne pogodbe tudi, če Splošna kolektivna pogodba za gospodarske dejavnosti pred tem preneha veljati.

29. člen

Začetek uporabe

Ta kolektivna pogodba velja z dnem sklenitve in se uporablja naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ljubljana, dne 22. decembra 1997.

Podpisniki:

Sindikat tekstilne in usnjarsko
predelovalne industrije Slovenije
Anton Rozman l. r.

Samostojni sindikat delavcev
podjetja Industrija usnja Vrhnika
Dušan De Gleria l. r.

Gospodarska zbornica Slovenije
Združenje za tekstilno, oblačilno
in usnjarsko predelovalno
industrijo
Bogomil Wiegele l. r.

Združenje delodajalcev Slovenije
Sekcija za tekstilno in usnjarsko
predelovalno industrijo
Marija Vrtačnik l. r.

Ta kolektivna pogodba je bila s sklepom o registraciji kolektivne pogodbe, ki ga je izdalo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve vpisana v register kolektivnih pogodb z datumom 23. 12. 1997 pod zap. št. 49/3 in št. spisa 121-03-042/94-011.

TARIFNA PRILOGA

h Kolektivni pogodbi za tekstilne, oblačilne, usnjarske in usnjarsko predelovalne dejavnosti

11. člen

Izhodiščne plače

Izhodiščne plače po posameznih tarifnih razredih so naslednje:

Tarifni razred	Izhodiščna plača v SIT za polni delovni čas	
I. enostavna dela	1.00	47.978
II. manj zahtevna dela	1.10	52.776
III. srednje zahtevna dela	1.23	59.013
IV. zahtevna dela	1.37	65.730
V. bolj zahtevna dela	1.55	74.366
VI. zelo zahtevna dela	1.85	88.759
VII. visoko zahtevna dela	2.10	100.754
VIII. najbolj zahtevna dela	2.50	119.945
IX. izjemno pomembna, najbolj zahtevna dela	3.00	143.934

V primeru, da bi izplačilo plač ogrozilo obstoj delodajalca in povzročilo večje število presežnih delavcev, se lahko zaradi ohranitve delovnih mest delodajalec in sindikat pisno dogovorita o drugačni plačni politiki, vendar le začasno do 6 mesecev.

2. člen

Usklajevanje izhodiščnih plač

Izhodiščne plače se usklajujejo z rastjo življenjskih potrebščin v preteklem letu. Izhodiščne plače se usklajujejo na naslednji način:

Za leto 1997:

Izhodiščne plače se uskladijo za mesec januar 1998 za 85% rasti cen življenjskih potrebščin v obdobju april-december 1997.

V primeru, ko rast cen življenjskih potrebščin v primerjavi z marcem 1997 pred potekom leta 1997 preseže 5,5%, se ne glede na prejšnja določila, izhodiščne plače za naslednji mesec po ugotovljenem preseganju, uskladijo za 85% rasti cen življenjskih potrebščin v obdobju od 1. 4. 1997 dalje.

V primeru uskladitve iz prejšnjega odstavka se za mesec januar 1998 upošteva rast cen življenjskih potrebščin v obdobju od zadnje uskladitve do 31. 12. 1997.

V primeru, ko rast cen življenjskih potrebščin v letu 1997 glede na december 1996 preseže 8,8%, se pri uskladitvi izhodiščnih plač od meseca, v katerem je bilo ugotovljeno preseganje, do konca leta 1997 upošteva 100% rast cen življenjskih potrebščin. Uskladitev po tem in predhodnem odstavku se opravi januarja 1998.

V primeru, ko dejanske plače, izplačane na zaposlene v predelovalnih dejavnostih (SKD), za čas od 1. 6. 1997 dalje v štirih zaporednih mesecih realno padejo, se pri prvi naslednji uskladitvi opravi uskladitev za 90% rasti cen življenjskih potrebščin.

Za leto 1998:

Izhodiščne plače se uskladijo za mesec januar 1999 za 85% rasti cen življenjskih potrebščin v letu 1998.

V primeru, ko rast cen življenjskih potrebščin v primerjavi z decembrom 1997 pred koncem leta 1998 preseže 6,5%, se ne glede na prejšnja določila, izhodiščne plače za naslednji mesec po ugotovljenem preseganju, uskladijo za 85% rasti cen življenjskih potrebščin v obdobju od 1. 1. 1998 dalje.

V primeru, ko rast cen življenjskih potrebščin v letu 1998 glede na december 1997 preseže 8,8%, se pri uskladitvi izhodiščnih plač od meseca, v katerem je bilo ugotovljeno preseganje, do konca leta 1998 upošteva 100% rast cen življenjskih potrebščin. Uskladitev se opravi pri izplačilu plač za naslednji mesec po ugotovljenem preseganju.

V primeru, ko dejanske plače, izplačane na zaposlene v predelovalnih dejavnostih (SKD), za čas od 1. 1. 1998 dalje v štirih zaporednih mesecih realno padejo, se pri naslednji uskladitvi opravi uskladitev za 90% rasti cen življenjskih potrebščin.

3. člen

Regres za letni dopust

Delavcu pripada regres za letni dopust v naslednjih zneskih:

za leto 1997 v višini 102.000, največ pa do 127.746 tolarjev,
za leto 1998 v višini 102.000 tolarjev.

4. člen

Povračila stroškov v zvezi z delom

Povračila stroškov v zvezi z delom (prevoz na delo in z dela, službena potovanja, terenski dodatek) se izplačujejo in usklajujejo v višini zgornjega zneska, določenega z uredbo o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov, ki se pri ugotavljanju davčne osnove priznavajo kot odhodek (Uradni list RS, št. 72/93 in 7/95).

Znesek povračila stroškov prehrane med delom znaša 500 SIT na dan za dan prisotnosti na delu in se usklajuje vsakih šest mesecev z rastjo cen prehrembnih izdelkov.

Usklajuje se januarja in julija v tekočem letu. Prva uskladitev se opravi januarja 1998.

5. člen

Veljavnost tarifne priloge

Ta tarifna priloga velja naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja od 1. 1. 1998. Tarifna priloga velja do sklenitve nove.

Ljubljana, dne 22. decembra 1997.

Podpisniki:

Sindikat tekstilne in usnjarsko predelovalne industrije Slovenije
Anton Rozman l. r.

Samostojni sindikat delavcev podjetja Industrija usnja Vrhnika
Dušan De Gleria l. r.

Gospodarska zbornica Slovenije
Združenje za tekstilno, oblačilno in usnjarsko predelovalno industrijo
Bogomil Wiegeler l. r.

Združenje delodajalcev Slovenije
Sekcija za tekstilno in usnjarsko predelovalno industrijo
Marija Vrtačnik l. r.

251. Sklep o uskladitvi pokojnin od 1. januarja 1998

Na podlagi 160. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 19. januarja 1998 sprejel

S K L E P**o uskladitvi pokojnin od 1. januarja 1998****I**

Pokojnine se od 1. januarja 1998 uskladijo na podlagi gibanj plač vseh zaposlenih delavcev v mesecu novembru 1997 v primerjavi s predhodnim mesecem tako, da se povečajo za 0,7%.

II

Po I. točki tega sklepa se uskladijo pokojnine, uveljavljene do 31. decembra 1997.

III

Pokojnine, odmerjene po 53. členu zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) – v nadaljevanju: zakon – od najnižje pokojninske osnove, določene v sklepu o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za polno pokojninsko dobo (Uradni list RS, št. 84/97), se uskladijo tako, da se na novo odmerijo od najnižje pokojninske osnove, veljavne od 1. januarja 1998.

Od najnižje pokojninske osnove, določene v prvem odstavku te točke, se od 1. januarja 1998 odmerijo tudi pokojnine, odmerjene od dejanske pokojninske osnove, ki so s pripadajočimi uskladitvami nižje kot bi bile, če bi se, glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, odmerile od najnižje pokojninske osnove, veljavne od 1. januarja 1998.

IV

Pokojnine, odmerjene v skladu z drugim odstavkom 116. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 27/83, 21/87, 48/87, 27/89 in Uradni list RS, št. 14/90 in 30/90) od polovice zneska najnižje pokojninske osnove, določene v sklepu o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za polno pokojninsko dobo (Uradni list RS, št. 84/97), se uskladijo tako, da se na novo odmerijo od polovice zneska najnižje pokojninske osnove, veljavne od 1. januarja 1998.

V

Za odstotek povečanja, določen v I. točki tega sklepa se uskladijo v skladu s 302. členom zakona tudi vse pokojnine borcev NOV pred 9. 9. 1943 oziroma do 13. 10. 1943, odmerjene od zajamčene pokojninske osnove, določene po 102. členu zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 27/83, 21/87, 48/87, 27/89 in Uradni list RS, št. 14/90, 30/90, 44/90 in 10/91).

VI

Pokojnine kmetov borcev NOV pred 9. 9. 1943 oziroma do 13. 10. 1943, ter njihovih zakoncev, uveljavljene po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list RS, št. 30/79 in 1/82) znašajo v skladu z drugim odstavkom 303. člena zakona od 1. januarja 1998 najmanj 49.853,16 SIT, torej toliko, kot najnižja pokojnina za polno pokojninsko dobo.

VII

Pokojnine z varstvenim dodatkom se uskladijo tako, da se za odstotek povečanja pokojnin, določen v I. oziroma II. točki tega sklepa uskladi znesek pokojnine, varstveni dodatek pa na novo odmeri od osnove, ugotovljene ob upoštevanju najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, veljavne od 1. januarja 1998.

Pokojnine z varstvenim dodatkom, ki so bile odmerjene od najnižje pokojninske osnove, se uskladijo na način, določen v prvem odstavku III. točke tega sklepa, varstveni dodatek pa se na novo odmeri od osnove, ugotovljene ob upoštevanju najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, veljavne od 1. januarja 1998.

VIII

Po določbah tega sklepa se uskladijo tudi pokojnine, odmerjene v sorazmernem delu po mednarodnih sporazumih o socialni varnosti.

IX

Po I. točki tega sklepa se uskladijo zneski pokojnin, ki so upokojencem pripadali za mesec december 1997 po opravljeni uskladitvi po sklepu o uskladitvi pokojnin od 1. decembra 1997 (Uradni list RS, št. 84/97).

Uskladitev se opravi po uradni dolžnosti pri izplačilu pokojnin v mesecu januarju 1998.

X

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/98

Ljubljana, dne 19. januarja 1998.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Predsednica
Marjeta Potrč l. r.

252. Sklep o najvišji pokojninski osnovi

Na podlagi 54. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 19. januarja 1998 sprejel

S K L E P
o najvišji pokojninski osnovi**I**

Najvišja pokojninska osnova znaša od 1. januarja 1998 dalje 284.090,58 SIT.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/98

Ljubljana, dne 19. januarja 1998.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Predsednica
Marjeta Potrč l. r.

253. Sklep o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za polno pokojninsko dobo

Na podlagi 53. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 19. januarja 1998 sprejel

S K L E P**o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za polno pokojninsko dobo****I**

Najnižja pokojninska osnova se od 1. januarja 1998 dalje določi na novo in znaša 58.650,78 SIT.

II

Najnižja pokojnina za polno pokojninsko dobo se od 1. januarja 1998 dalje določi na novo in znaša 49.853,16 SIT.

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/98

Ljubljana, dne 19. januarja 1998.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Predsednica
Marjeta Potrč l. r.

254. Sklep o zneskih invalidnin za telesno okvaro

Na podlagi 155. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 19. januarja 1998 sprejel

S K L E P**o zneskih invalidnin za telesno okvaro****I**

Zneski invalidnin za telesne okvare, ki so posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, se od 1. januarja 1998 dalje določijo na novo in znašajo

Stopnja	Telesna okvara v %	Znesek SIT
1.	100	11.964,75
2.	90	10.967,69
3.	80	9.970,63
4.	70	8.973,56
5.	60	7.976,50
6.	50	6.979,44
7.	40	5.982,37
8.	30	4.985,31

II

Zneski invalidnin za telesne okvare, ki so posledica poškodbe izven dela ali bolezni, se od 1. januarja 1998 dalje določijo na novo in znašajo:

Stopnja	Telesna okvara v %	Znesek SIT
1.	100	8.375,32
2.	90	7.677,38
3.	80	6.979,44
4.	70	6.281,49
5.	60	5.583,55
6.	50	4.885,60
7.	40	4.187,65
8.	30	3.489,71

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/98

Ljubljana, dne 19. januarja 1998.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Predsednica
Marjeta Potrč l. r.

255. Sklep o zneskih dodatka za pomoč in postrežbo

Na podlagi 150. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 19. januarja 1998 sprejel

S K L E P**o zneskih dodatka za pomoč in postrežbo****I**

Dodatek za pomoč in postrežbo za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb se od 1. januarja 1998 dalje določi na novo in znaša 34.897,21 SIT.

Dodatek za pomoč in postrežbo za opravljanje večine osnovnih življenjskih potreb se od 1. januarja 1998 dalje določi na novo in znaša 17.448,60 SIT.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/98

Ljubljana, dne 19. januarja 1998.

Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Predsednica
Marjeta Potrč l. r.

256. Sklep o znesku starostne pokojnine kmetov

Na podlagi 303. in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 19. januarja 1998 sprejel

S K L E P
o znesku starostne pokojnine kmetov

I

Starostna ali družinska pokojnina, odmerjena po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 30/79 in 1/82) se od 1. januarja 1998 dalje določi na novo in znaša 24.926,58 SIT.

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/98

Ljubljana, dne 19. januarja 1998.

**Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko
zavarovanje Slovenije**

Predsednica
Marjeta Potrč I. r.

**257. Sklep o uskladitvi preživnin po zakonu o
preživninskem varstvu kmetov**

Na podlagi 6. člena zakona o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list SRS, št. 1/79 in 1/86) in 276. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94 in 7/96) je Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji dne 19. januarja 1998 sprejel

S K L E P
**o uskladitvi preživnin po zakonu o preživninskem
varstvu kmetov**

I

Znesek mesečne preživnine, določen po 10., 11. in 13. členu zakona o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list SRS, št. 1/79 in 1/86) se od 1. januarja 1998 dalje uskladi tako, da se poveča za 0,7%.

II

Po I. točki tega sklepa se uskladi znesek preživnine, ki je upravičencu pripadal za mesec december 1997 po izvedeni uskladitvi po sklepu o uskladitvi preživnin po zakonu o preživninskem varstvu kmetov (Uradni list RS, št. 84/97).

III

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/98

Ljubljana, dne 19. januarja 1998.

**Upravni odbor Zavoda za pokojninsko in invalidsko
zavarovanje Slovenije**

Predsednica
Marjeta Potrč I. r.

**258. Sklep o delovnem času Agencije Republike
Slovenije za plačilni promet za stranke**

Na podlagi 22. člena statuta Agencije Republike Slovenije za plačilni promet (Uradni list RS, št. 62/96) je generalni direktor Agencije Republike Slovenije za plačilni promet ob soglasju sveta agencije z dne 16. 1. 1998 ter izdanim soglasjem Banke Slovenije, št. 29.00-0551/98-VK z dne 5. 1. 1998 sprejel

S K L E P
**o delovnem času Agencije Republike Slovenije
za plačilni promet za stranke**

1. člen

S tem sklepom se določa delovni čas v Agenciji Republike Slovenije za plačilni promet (v nadaljnjem besedilu: agencija) za sprejemanje gotovinskih in negotovinskih plačilnih nalogov in sprejemanje dnevnega iztržka od strank.

2. člen

Organizacijske enote agencije (podružnice in ekspoziture) sprejemajo gotovinske in negotovinske plačilne naloge od strank od ponedeljka do petka od 8. do 13. ure, nujne plačilne naloge pa od 8. do 12. ure.

Stranke lahko polagajo dnevni iztržek v dnevno nočne trezorje organizacijskih enot agencije 24 ur na dan.

3. člen

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati sklep o delovnem času za določena opravila plačilnega prometa v Službi družbenega knjigovodstva v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 20/92, 39/92 in 29/97).

4. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. februarja 1998.

Št. 020-2/98

Ljubljana, dne 19. januarja 1998.

Generalna direktorica
Agencije RS za plačilni promet
Darinka Pozvek I. r.

**259. Navodilo za izplačilo gotovine fizičnim osebam z
nakaznico**

Na podlagi 9. člena zakona o Agenciji Republike Slovenije za revidiranje lastninskega preoblikovanja podjetij in o Agenciji Republike Slovenije za plačilni promet, nadziranje in informiranje (Uradni list RS, št. 48/94 in 58/95) ter v skladu s soglasjem Banke Slovenije (št. 29.00-550/97, z dne 29. 12. 1997) generalni direktor Agencije Republike Slovenije za plačilni promet izdaja

NAVODILO za izplačilo gotovine fizičnim osebam z nakaznico

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1

To navodilo določa enotni način in postopek poslovanja z nakaznicami (obr. št. 25) pri izplačilu gotovine fizičnim osebam (v nadaljnjem besedilu: prejemniki) po nalogu imetnikov računov pri Agenciji Republike Slovenije za plačilni promet (v nadaljnjem besedilu: nalogodajalci).

2

To navodilo morajo upoštevati vsi nalogodajalci, ki v breme svojega računa pri Agenciji Republike Slovenije za plačilni promet (v nadaljnjem besedilu: agencija) izplačujejo gotovino prejemnikom v Republiki Sloveniji.

II. IZBIRA BANKE IN IZPOLNJEVANJE DOKUMENTACIJE

3

Nalogodajalec izbere banko in z njo sklene dogovor o izvedbi izplačila gotovine prejemnikom z nakaznicami. Dogovor obsega zagotovitev kritja za skupni znesek izdanih nakaznic, način izplačila in obveščanja nalogodajalca o izplačanih in neizplačanih nakaznicah, rok izplačila in način plačila za opravljene storitve.

4

Nalogodajalec izpolni nakaznice, jih vpiše v seznam nakaznic, ki je priloga tega navodila, in izpolni nalog za prenos (obr. št. 40) v breme svojega računa in v dobro računa banke, ki bo na podlagi nakaznic opravila izplačilo gotovine prejemnikom.

Nalog za prenos izpolni nalogodajalec v skladu z navodilom o obliki, vsebini in uporabi obrazcev za opravljanje plačilnega prometa prek Agencije Republike Slovenije za plačilni promet, nadziranje in informiranje (Uradni list RS, št. 9/95, 34/95, 70/95, 19/97 in 81/97).

5

Nalogodajalec na nakaznici izpolni naslednje podatke:

V polje "Izplačajte v breme našega računa" vpiše najprej ime banke, s katero je sklenil dogovor o izplačilu nakaznic, nato vpiše svoje ime in podatek, za katerega se dogovori z banko.

V polje "Številka" vpiše račun banke, s katero se je dogovoril za izplačilo nakaznic.

V polje "Sklic na številko obremenitve" vpiše številčne podatke po dogovoru z banko.

Polja "Šifra" ne izpolni.

V polje "Podlaga za izplačilo" vpiše namen izplačila določene zneska prejemniku.

V polje "Znesek" vpiše znesek za izplačilo gotovine. Znesek na nakaznici je neomejen, stotini se zaokrožujejo v skladu s Sklepom o zaokroževanju končnih obračunov v gotovinskem prometu (Ur. RS, št. 61/92).

V polje "Prejemniku" vpiše podatke prejemnika gotovine (ime, priimek in naslov).

III. PREDLOŽITEV, KONTROLA IN OBDELAVA DOKUMENTACIJE V AGENCIJI

6

Nalogodajalec predloži dokumentacijo (nakaznice, dva izvoda seznama nakaznic in nalog za prenos) vodji računa v podružnici agencije, ki vodi njegov račun. Vodja računa opravi

kontrolno pravilnosti naloga za prenos in kritja na računu, kar potrdi z znakom (K) na nalogu za prenos, nato pa celotno dokumentacijo izroči likvidatorju v nadaljnji postopek.

7

Ko likvidator sprejme nalog za prenos, seznane nakaznic in nakaznice, mora prekontrolirati:

- če je na nalogu za prenos oznaka vodje računa (K),
- če je nalog za prenos izdan v breme računa nalogodajalca in v dobro računa banke, ki bo opravila izplačilo nakaznic,
- če so podatki na nakaznicah vpisani v skladu s 5. točko tega navodila,
- če se seštevek zneskov nakaznic in seštevek zneskov v seznamih nakaznic ujemata z zneskom na nalogu za prenos,
- če so na seznamu nakaznic vpisani vsi predpisani podatki o nalogodajalcu, prejemniku in banki,
- če so podatki z vseh nakaznic pravilno vpisani v seznam nakaznic.

Po opravljeni kontroli in primerjavi podatkov z nakaznic s podatki v seznamu nakaznic likvidator nalog za prenos izroči na vnos podatkov, nakaznice pa overi.

Če vodja računa ali likvidator pri pregledu dokumentacije ugotovi pomanjkljive podatke, obvestita nalogodajalca, naj dokumentacijo uskladi.

8

Likvidator nakaznice na zgornjem delu overi z nakazniškim žigom agencije in z datumom ter jih izroči v podpis pooblaščenim delavcem agencije. Datum na nakaznici se mora ujemati z datumom obdelave naloga za prenos. Dva pooblaščenca delavca agencije nakaznice podpišeta, eden na levi, drugi na desni strani nakazniškega žiga oziroma faksimila. Na enak način morajo biti overjeni tudi sezname nakaznic.

9

Prekontrolirane in overjene nakaznice ter prvi izvod seznama nakaznic agencija pošlje na dan obdelave naloga za prenos banki, ki po prejemu nakaznic obvesti prejemnika in mu izplača znesek gotovine z nakaznice. Drugi potrjeni izvod seznama nakaznic agencija posreduje nalogodajalcu.

10

Po preteku roka veljavnosti nakaznic, ki ga določita banka in nalogodajalec, banka obvesti nalogodajalca o izplačanih in neizplačanih nakaznicah. Za ostanek denarnih sredstev od neizplačanih nakaznic banka izstavi nalog za prenos (v breme računa banke in v dobro računa nalogodajalca) in ga podružnici agencije predloži v izvršitev.

11

Reklamacije v zvezi z izplačili nakaznic rešujeta nalogodajalec in banka.

V. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

12

Z dnem uveljavitve tega navodila preneha veljati poglavje 3. 4. (Likvidacija nakaznic za izplačila prek pošt) navodila za blagajniško in trezorsko poslovanje v SDK Republike Slovenije, št. 660-10/94, z dne 28. 7. 1994.

13

To navodilo začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 660-37/97

Ljubljana, dne 15. januarja 1998.

Generalna direktorica
Agencije RS za plačilni promet
Darinka Pozvek l. r.

OBČINE

BELTINCI

260. Odlok o spremembi odloka o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Murska Sobota za območje Občine Beltinci

Na podlagi 18. in 19. člena zakona o naravni in kulturni dediščini (Uradni list SRS, št. 1/81, 42/86) ter 20. člena statuta Občine Beltinci (Uradni list RS, št. 41/95) je Občinski svet občine Beltinci na seji dne 18. 12. 1997 sprejel

O D L O K

o spremembi odloka o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Murska Sobota za območje Občine Beltinci

1. člen

Sprejme se sprememba odloka o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Murska Sobota (Uradne objave, št. 8/91).

2. člen

Sprememba se nanaša na opis in vrednotenje zavarovanega območja in na grafične priloge z označbo območja.

3. člen

Spremeni se opis območja v strokovni podlagi za razglasitev kulturnih in zgodovinskih spomenikov, navedenih v 11. členu odloka, in sicer opis naselbinskega območja Beltinci (označeno z NO-1).

Iz naselbinskega območja se izvzamejo naslednje parcele številke: 1671/1, 1673/1, 1673/2, 1671/2, 1672/1, 1672/2, del 1687, del 1682, 1685/2, del 1686, 1685/3, del 1685/1 in 1683.

4. člen

Spremeni se grafična priloga iz 12. člena odloka, ki označuje velikost naselbinskega območja Beltinci.

5. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka izvajajo pristojne inšpekcijske službe.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 057/97

Beltinci, dne 18. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Beltinci
Marjan Maučec l. r.

261. Odlok o začasni oskrbi s pitno vodo

Občinski svet občine Beltinci je na podlagi 26. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93), 4. člena odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Beltinci (Uradni list RS, št. 5/97), 20. člena statuta Občine Beltinci (Uradni list RS, št. 41/95) na 46. seji dne 18. 12. 1997 sprejel

O D L O K

o začasni oskrbi s pitno vodo

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Odlok določa pogoje in način oskrbe krajanov v KS v Občini Beltinci z neoporečno pitno vodo ter gospodarjenje z objekti in napravami, ki služijo oskrbi z vodo iz krajevnega javnega vodovoda, pravice in obveznosti uporabnikov in upravljalcev javnih vodovodov, priključitev na javni vodovod, merjenje, odčitavanje, ceno, obračun porabljene vode, izstavljanje in plačevanje računov ter pravice in obveznosti uporabnikov in upravljalcev. Z javnim vodovodom upravlja in gospodari posamezna KS, ki je upravljelec vodovoda.

2. člen

Uporabniki vode iz javnega vodovoda so fizične in pravne osebe.

3. člen

Določbe tega odloka veljajo za vse KS v Občini Beltinci, ki ne razpolagajo z zdravo pitno vodo iz lastnih zajetij oziroma kjer obstaja možnost priklopa na primarno oskrbno vodovodno omrežje.

II. OBJEKTI IN NAPRAVE UPORABNIKOV IN UPRAVLJALCEV

4. člen

Objekti in naprave uporabnikov so interno vodovodno in hidrantno omrežje, vodovodni priključek in vodovodni jašek.

5. člen

Objekti in naprave upravljalcev so sekundarno vodovodno omrežje vključno s hidranti, črpališči, vodohrami in ostale naprave za čiščenje in pripravo vode v sekundarnem omrežju.

III. PRIKLJUČITEV NA JAVNI VODOVOD

6. člen

Priključek na javni vodovod je dovoljen samo s soglasjem za vodovodni priključek, ki ga izda upravljelec vodovoda.

7. člen

Na področju krajevne skupnosti, kjer je vodovod zgrajen, se gradi ali rekonstruira, je priključitev na javni vodovod obvezna.

IV. DOBAVA PITNE VODE UPRAVLJALCEM JAVNIH VODOVODOV**8. člen**

Dobavitelj pitne vode vsem upravljalcem javnih vodovodov je izključno Občina Beltinci.

9. člen

Količina porabljene vode pri posameznih upravljalcih se mesečno odčita na skupnem vodomernu za posamezni javni vodovod in ta količina je tudi predmet obračuna med dobaviteljem in upravljalcem.

V. MERJENJE KOLIČIN PORABLJENE VODE PRI UPORABNIKI**10. člen**

Količina porabljene vode se meri z obračunskimi vodomerni v kubičnih metrih.

11. člen

Uporabnik, ki na dan uveljavitve tega odloka še nima montiranega vodomera, ali je ta v okvari ga mora namestiti v roku 30 dni od veljavnosti tega odloka oziroma okvaro takoj prijaviti upravljalcu. V tem obdobju mu upravljalec določi količinski pavšal porabljene vode.

12. člen

Stanje števecov uporabnikov se odčitava polletno. Odčitavanje izvaja pooblaščen delavec upravljalca.

VI. CENA IN OBRAČUN OSKRBE Z VODO, IZSTAVLJANJE IN PLAČEVANJE RAČUNOV**13. člen**

Cena vode, ki jo upravljalec zaračuna uporabniku se določi na podlagi kalkulacije, ki zajema nabavno ceno vode povečano za stroške vzdrževanja sekundarnega omrežja vključno z popravili vodomernov, stroške odčitavanja stanja števecov, stroške fakturiranja in ostale stroške, ki vplivajo na končno ceno vode (izgube na cevovodih itd.). Cena mora vsebovati stroške enostavne reprodukcije in stroške upravljanja javnih vodovodov.

14. člen

Za vse uporabnike v Občini Beltinci je cena enotna in jo na predlog upravljalcev in v skladu z veljavnimi predpisi potrjuje občinski svet.

15. člen

Upravljalec obračuna uporabniku akontacijo za porabljeno vodo mesečno. Uporabnik je dolžan poravnati akontacijo najkasneje v roku 8 dni od izstavitve računa. V nasprotnem primeru mora upravljalec uporabnika z opominom pozvati k plačilu z navedenim dodatnim rokom in eventualnimi sankcijami. Po izteku tega roka lahko upravljalec sproži sodno izterjavo dolga.

Poračun dejanske in obračunane porabe vode opravi izvajalec polletno.

16. člen

Če je v objektu več uporabnikov, se akontacija za porabljeno vodo izstavi upravniku objekta, hišnemu svetu ali drugi pooblaščen osebi, ki opravi razdelitev na posamezne uporabnike.

17. člen

Upravljalec je dolžan dobavljeno in fakturirano količino porabljene vode iz 9. člena plačati dobavitelju najkasneje v roku 8 dni od izstavitve fakture po dogovorjeni ceni med dobaviteljem in upravljalcem.

VII. PRAVICE IN OBVEZNOSTI UPRAVLJALCEV IN UPORABNIKOV**18. člen**

Za vsak gradbeni poseg na območje objektov in naprav oskrbe s pitno vodo mora investitor – uporabnik pridobiti soglasje upravljalca.

19. člen

V primeru nezadostnih količin pitne vode v omrežju, lahko sprejme upravljalec odredbo v varčevanju s pitno vodo.

20. člen

Upravljalec upravlja z javnim vodovodom in pripadajočimi napravami kot dober gospodar.

21. člen

Uporabnik mora pri oskrbi z pitno vodo upoštevati določbe tega odloka in ostala navodila upravljalca.

VIII. KAZENSKA DOLOČBA**22. člen**

Z denarno kaznijo do 100.000 SIT se kaznuje upravljalec, do 20.000 SIT pa njegova odgovorna oseba, če kršita določila 6., 15. in 21. člena odloka.

Z denarno kaznijo do 20.000 SIT se kaznuje uporabnik če krši določila 7., 11., 18., 19. in 21. člena tega odloka.

IX. KONČNI DOLOČBI**23. člen**

Nadzor nad izvajanjem odloka opravlja pristojna služba in pristojni inšpektor.

24. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 058/97

Beltinci, dne 18. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Beltinci
Marjan Maučec l. r.

262. Sklep o določitvi višine letnih povračil za uporabo cest za kmetijske traktorje v Občini Beltinci za leto 1997

Na podlagi 1. člena ustavnega zakona za izvedbo ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91) in 11. člena zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97) je Občinski svet občine Beltinci na 46. seji dne 18. 12. 1997 sprejel

SKLEP**o določitvi višine letnih povračil za uporabo cest za kmetijske traktorje v Občini Beltinci za leto 1997****1**

Uporabniki cest plačujejo za kmetijske traktorje letna povračila – za dobo 12 mesecev – za uporabo cest glede na moč traktorja, v naslednjih višinah:

– do 18 KW	(do 25 KM)	2.420 SIT
– nad 18 KW do 28 KW	(od 26 do 40 KM)	3.750 SIT
– nad 28 KW do 46 KW	(od 41 do 63 KM)	4.600 SIT
– nad 46 KW do 60 KW	(od 64 do 82 KM)	5.700 SIT
– nad 60 KW	(nad 82 KM)	7.140 SIT

2

Sredstva povračil iz 1. člena tega sklepa zbirajo krajevne skupnosti. Za zbiranje oziroma izterjavo pristojbin so odgovorni sveti krajevnih skupnosti.

3

Sredstva, pridobljena iz povračil za uporabo cest za kmetijske traktorje so dohodek krajevnih skupnosti in se uporabljajo za redno vzdrževanje in varstvo cest, ki so v upravljanju krajevnih skupnosti.

Vsak lastnik traktorja je dolžan v skladu z zakonom o javnih cestah plačati predpisano povračilo za uporabo cest. Če ne plača v določenem roku, se ga izterja po veljavnih predpisih.

4

Višina povračil se med letom usklajuje v skladu z dvigom pristojbin za ostala motorna vozila. Sklep o tem sprejme občinski svet.

5

Ta sklep začne veljati takoj po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 059-12/97

Beltinci, dne 18. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Beltinci
Marjan Maučec l. r.

CERKNICA**263. Odlok o komunalnem nadzoru v Občini Cerknica**

Na podlagi 29. in 65. člena ter v zvezi z 21. členom zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odločba US RS, št. U-I-13/94-95, 45/94 – odločba USRS, št. U-I-144/94-18 in Uradni list RS, št. 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96 in 26/97), 97. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93), 3. in 25. člena zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 42/85, 47/87 in Uradni list RS, št. 5/90, 10/91, 13/93, 66/93), 12. in 13. člena statuta Občine Cerknica (Uradni list RS, št. 54/95 in 51/96) je Občinski svet občine Cerknica na 27. redni seji dne 18. 12. 1997 sprejel

ODLOK**o komunalnem nadzoru v Občini Cerknica****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

S tem odlokom se določajo pristojnosti, naloge in organiziranost za izvajanje komunalnega nadzora v Občini Cerknica.

2. člen

Komunalni nadzor obsega nadzor nad izvajanjem določenih odlokov in drugih predpisov Občine Cerknica, ki urejajo predvsem naslednja področja:

1. varstvo okolja,
2. javni red in mir,
3. urejenost naselij,
4. mirujoči promet v naseljih,
5. javne poti in druge prometne površine,
6. ravnanje s plodno zemljo,
7. zelene in druge javne površine, objekte in naprave,
8. vodne vire, potoke in jarke,
9. oskrbe naselij z vodo,
10. odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda,
11. označevanje cest, trgov, ulic naselij in zgradb,
12. neprometne zanke, reklamne napise in plakatiranje,
13. pokopališki red,
14. tržni red,
15. zimska služba,
16. varstvo pred prekomernim hrupom,
17. ravnanje z odpadki,
18. izobešanje zastav,
19. kampiranje in šotorenje,
20. druga področja, ki jih določi Občinski svet občine Cerknica s svojimi akti ali predpisi države, če je v teh predpisih tako določeno.

Komunalni nadzor obsega tudi nadzor varstva okolja na območju občine Cerknica po zakonu o varstvu okolja.

3. člen

Nadzor iz pristojnosti komunalnega nadzora opravljajo občinska inšpekcija in komunalni nadzorniki.

Komunalni nadzor izvajajo poleg oseb navedenih v prvem odstavku tega člena še pooblaščen osebe v obsegu in s pooblastili, ki so določeni s tem odlokom, z odloki in drugimi splošnimi akti Občine Cerknica ter z drugimi predpisi za področja iz 2. člena tega odloka.

Pooblaščen osebe za izvajanje komunalnega nadzora izvajajo tudi posamezna dejanja in strokovne naloge v zvezi z občinskimi predlogi ter v obsegu določil veljavne zakonodaje in predpisov pristojnih ministrstev Republike Slovenije.

II. ORGANIZACIJA**4. člen**

Izvajanje komunalnega nadzora spada v pristojnost občinske uprave Cerknica. Občinska inšpekcija je samostojni organ občinske uprave Občine Cerknica.

Z aktom o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest občinske uprave Občine Cerknica, ki ga izda župan Občine Cerknica, se določi, število delovnih mest in posebne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati zaposleni za izvajanje komunalnega nadzora in občinske inšpekcije.

5. člen

Posamezne naloge komunalnega nadzora ali komunalni nadzor na posameznih področjih lahko imajo tudi drugi delavci občinske uprave občine Cerknica, javnih podjetij in javnih zavodov, zaposleni v krajevnih skupnosti in občani in občanke, združeni v strokovna in interesna združenja, na podlagi pooblastila, ki ga izda župan Občine Cerknica.

Naloge komunalnega nadzora lahko izvajajo, na podlagi koncesije, tudi pravne in fizične osebe, ki imajo registrirano dejavnost s področja komunalnega nadzora ali strokovna in interesna združenja, katerih osnovna dejavnost je združljiva z izvajanjem komunalnega nadzora na posameznem področju.

Pravna ali fizična oseba, ki s koncesijo ali medsebojno pogodbo pridobi pravico opravljanja komunalnega nadzora, lahko opravlja komunalni nadzor le v obsegu pravic in obveznosti, ki so določene s koncesijskim aktom ali pogodbo.

6. člen

Osebe, ki izvajajo komunalni nadzor to je občinska inšpekcija in komunalni nadzorniki morajo imeti službeno izkaznico, ki jih pooblašča za izvajanje nadzora, so lahko uniformirane ali nosijo drugačne vidne oznake.

7. člen

Pooblaščene osebe za izvajanje komunalnega nadzora morajo biti uniformirani. Občinski inšpektorji pa so praviloma uniformirani. Prav tako morajo biti uniformirani komunalni nadzorniki.

8. člen

Obrazec službene izkaznice, uniformo in opremo za osebe, ki izvajajo komunalni nadzor predlaga župan Občine Cerknica s pravilnikom, sprejme pa ga občinski svet.

III. PRISTOJNOSTI IN POOBLASTILA

9. člen

Pri opravljanju nadzora ima občinski inšpektor zlasti naslednje pravice in dolžnosti:

- odrediti ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti odpravijo v roku, ki ga sam določi; v ta namen uvede in vodi upravni postopek, izdaja upravno odločbo in izreka druge ukrepe, ki so potrebni;
- predlagati uvedbo postopka zaradi prekrška, naznanjati gospodarske prestopke oziroma kazniva dejanja;
- izrekati mandatne kazni v mejah svojih pooblastil;
- sporočiti ustrezne podatke pristojnemu organu, če meni, da je potrebno sprejeti ukrepe za katere sam ni pristojen;
- odrediti določene začasne ukrepe, potrebne za zagotovitev varnosti ljudi in premoženja;
- odpraviti dejanja in strokovne naloge v zvezi z izvajanjem določil zakona in z izvajanjem pooblastil ministrstev.

10. člen

Komunalni nadzorniki in osebe s posebnimi pooblastili imajo zlasti naslednje pravice in dolžnosti:

- opozarjati občane, podjetja in druge organizacije in skupnosti na nepravilnosti s komunalnega področja in zahtevati njihovo odpravo;
- preventivno zabeležiti kršitelje;
- obveščati občinskega inšpektorja o ugotovljenih večjih nepravilnostih, ki nato predlaga uvedbo upravno-kazenskih postopkov oziroma odredi ukrepe v upravnem postopku;

- izreka mandatne kazni v mejah svojih pooblastil;
- opravljati druge zadeve po nalogu občinskega inšpektorja.

11. člen

Občinski inšpektor opravlja nadzor samostojno in v mejah pravic in dolžnosti, ki jih ima po tem odloku in drugih predpisih.

Izvršitev ukrepov in dejanj odredi občinski inšpektor z odločbo v upravnem postopku.

V odločbi iz prejšnjega odstavka mora biti določen tudi rok v katerem morajo biti ukrepi in dejanja izvršeni.

Zoper odločbo občinskega inšpektorja je dopustna pritožba, ki pa ne more zadržati izvršitve naloženih ukrepov in dejanj.

12. člen

Občani, podjetja in druge organizacije in skupnosti so dolžni občinskemu inšpektorju in komunalnim nadzornikom in osebam s posebnimi pooblastili:

- omogočiti nemoteno izvrševanje nadzora;
- omogočiti vstop v prostore in objekte ter dostop do komunalnih naprav, ki so predmet nadzora;
- dati vsa potrebna pojasnila v zvezi z opravljanjem nadzora.

Občinski inšpektor, komunalni nadzorniki in osebe s posebnimi pooblastili imajo med opravljanjem službe pravico legitimirati.

13. člen

Kolikor občinski inšpektor v okviru svoje pristojnosti odredi določen ukrep, pa ga zavezanec ne izvrši, ali ga ne izvrši popolnoma oziroma ga ne izvrši v predpisanem roku, lahko občinski inšpektor odloči, da odpravi predpisan ukrep druga pravna oseba na stroške zavezanca.

V primeru odpora lahko občinski inšpektor zahteva pomoč delavcev policije.

14. člen

Občinski inšpektor lahko opozori odgovorno osebo komunalnega podjetja in drugih podjetij na ugotovljene nepravilnosti in pomanjkljivosti, da se te odpravijo.

IV. KAZENSKA DOLOČBA

15. člen

Z denarno kaznijo najmanj 5.000 SIT se kaznuje za prekršek posameznik:

1. ki se noče legitimirati ali noče dati potrebnih obvestil osebi, ki izvaja komunalni nadzor ali se nedostojno vede do osebe, ki izvaja komunalni nadzor ob uradnem postopku;
2. ki preprečuje osebi, ki izvaja komunalni nadzor, izvrševanje uvodne naloge za katero je pooblaščen, ali jo pri tem ovira;
3. ki ne izvrši zakonito odrejenega ukrepa osebe, ki izvajajo komunalni nadzor.

Za prekrške iz prvega odstavka tega člena se kaznuje pravna ali fizična oseba, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, z denarno kaznijo najmanj 50.000 SIT, odgovorna oseba pravne osebe pa najmanj 20.000 SIT.

V. IZTERJAVA DENARNE KAZNI

16. člen

Če gre za prekrške, za katere je predpisana samo denarna kazen v določenem znesku do 10.000 oziroma 20.000 SIT izterja komunalni nadzornik kazen na kraju prekrška od tistega, ki ga zaloti pri prekršku.

Ni dovoljeno izterjati takoj na kraju prekrška denarno kazen za več prekrškov, storjenih v steku.

Za prekršek, ki ga je storil mladoletnik, se ne sme izterjati denarna kazen takoj na kraju prekrška.

O plačani denarni kazni se izda potrdilo. Če storilec denarne kazni ne plača, mu izda pooblaščen oseba plačilni nalog (položnico).

Zoper izrek o izterjanju denarne kazni takoj na kraju prekrška ni pritožbe.

Storilec, ki denarne kazni ne plača takoj na kraju prekrška, je dolžan denarno kazen plačati v roku osmih dni ali v tem roku ugovarjati pri organu, katerega uradna oseba je izrekla kazen. Storilcu, ki mu ni bilo mogoče takoj izreči kazni, se pošlje obvestilo o prekršku in plačilni nalog; tudi v tem primeru lahko kazen plača ali vloži ugovor v istem roku.

Ugovor se poda ustno ali pismeno priporočeno po pošti. Ugovor pošlje organ skupaj s predlogom za uvedbo postopka o prekršku in plačilnim nalogom, izdanim takoj na kraju prekrška, pristojnemu organu za postopek o prekršku.

Za tak prekršek ne sme izreči organ, ki je pristojen za postopek o prekršku, večje denarne kazni, kot se sme izterjati takoj na kraju prekrška.

Če se denarna kazen ne izterja takoj na kraju prekrška, ali če je tisti, ki je storil prekršek, ne plača v določenem roku, pa ni vložil ugovora, se pošlje plačilni nalog v izvršitev organu, ki je pristojen za izterjavo davkov.

Organ iz prejšnjega odstavka tega člena pred prisilno izterjavo ni dolžan zavezancu poslati pismenega opomina.

17. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem glasilu.

Št. 35300-0129/97-0009

Cerknica, dne 18. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Cerknica
Janez Štrukelj l. r.

264. Pravilnik o službeni izkaznici, uniformi in opremi komunalnega nadzornika in pooblaščen osebe za komunalni nadzor

Na podlagi 105. člena statuta Občine Cerknica (Uradni list RS, št. 54/95 in 51/96) je Občinski svet občine Cerknica na 23. redni seji dne 23. 10. 1997 sprejel

P R A V I L N I K **o službeni izkaznici, uniformi in opremi** **komunalnega nadzornika in pooblaščen osebe** **za komunalni nadzor**

I. SPLOŠNA DOLOČILA

1. člen

Pravilnik določa službeno izkaznico, uniformo in opremo komunalnega nadzornika ter osebe pooblaščen za izvajanje komunalnega nadzora.

II. SLUŽBENA IZKAZNICA

2. člen

Službena izkaznica je tridelne sestave z dimenzijami posameznega dela 74 x 104 mm, v skupni velikosti 222 x 104 mm.

Zunanja stran izkaznice je svetlo modre barve s črnim tiskom. V smeri od leve proti desni je na prvem in drugem delu izpis pravic in dolžnosti skladno z določili 2. člena odloka o komunalnem nadzoru.

Na tretjem delu je v sredini grb Občine Cerknica na zgornji strani nad grbom je napis "Občina Cerknica", pod grbom pa napis "Službena izkaznica" pod tem besedilom pa besedilo: "komunalni nadzornik". Pod tem napisom je numerirana številka izkaznice.

Notranja stran izkaznice je bele barve s črnim tiskom. V prvem delu od leve proti desni je slika velikosti 30 x 40 mm in pod njo prostor za lastnoročni podpis lastnika izkaznice. V drugem delu so od zgoraj navzdol naslednji podatki: priimek in ime, datum rojstva, stalno prebivališče, poštna številka, datum izdaje izkaznice in podpis župana ter prostor za žig.

V tretjem delu izkaznice je v prvi tretjini rubrika za vpis podatkov o pričetku opravljanja nalog komunalnega nadzora, v drugem delu podatki o opravljenih usposabljanjih. Izkaznica je v plastičnem etuiju.

3. člen

Službena izkaznica pooblaščen osebe za izvajanje komunalnega nadzora je enaka službeni izkaznici komunalnega nadzornika, le da ima besedilo "Pooblaščen oseba za komunalni nadzor" na prednji strani. V prvem in drugem delu v smeri od leve proti desni pa so vpisana pooblastila, ki jih ima na podlagi 2. in 3. člena odloka ta pooblaščen oseba.

Službena izkaznica občinskega inšpektorja je enaka službeni izkaznici komunalnega nadzornika, le da ima besedilo "občinska inšpekcija".

4. člen

Občinska inšpekcija, komunalni nadzornik in pooblaščen oseba za komunalni nadzor se pri opravljanju dela izkažejo s službeno izkaznico.

Na zahtevo je občinski inšpektor, komunalni nadzornik in pooblaščen oseba za komunalni nadzor dolžna pokazati službeno izkaznico.

5. člen

Vodja občinske inšpekcije vodi evidenco o izdanih, odvzetih in deponiranih službenih izkaznicah.

Evidenca o izdanih, odvzetih in deponiranih službenih izkaznicah vsebuje: ime in priimek osebe, ki ji je izdana službena izkaznica, letnica rojstva, registrsko številko izkaznice, datum izdaje ter opombo o dejstvih morebitne izgube, poškodbe ali odvzema izkaznice.

6. člen

Službena izkaznica ni prenosljiva.

7. člen

Če občinski inšpektor, komunalni nadzornik ali pooblaščen oseba službeno izkaznico izgubi ali kako drugače ostane brez nje, je dolžan o tem obvestiti svojega predstojnika, slednji pa je dolžan zahtevati izbris iz evidence izkaznic.

O okoliščinah, zaradi katerih sta komunalni nadzornik ali pooblaščen oseba ostala brez službene izkaznice, se napravi zapisnik, ki je sestavni del evidence o službenih izkaznicah.

8. člen

Veljavnost službene izkaznice preneha:

– z dnem prenehanja razmerja opravljanja dejavnosti komunalnega nadzornika ali pooblaščen oseb imetnika službene izkaznice;

– z odvzemom posebnega pooblastila danega z odlokom o komunalnem nadzoru v Občini Cerknica;

V primerih iz prejšnjega odstavka mora imetnik službene izkaznice vrniti Občinski upravi občine Cerknica;

9. člen

Službena izkaznica se zamenja:

– če je poškodovana;

– če jo imetnik izgubi ali kako drugače ostane brez nje in je preklicana v uradnem glasilu;

– če imetnik spremeni osebno ime.

10. člen

Odvzete oziroma vrnjene službene izkaznice se komisijsko uničijo.

Komisijo za uničenje imenuje tajnik Občine Cerknica.

O uničenju se sestavi zapisnik.

III. SLUŽBENA UNIFORMA

11. člen

Uniformo občinskega inšpektorja, komunalnega nadzornika ali pooblaščen oseb za komunalni nadzor sestavljajo zimska in letna obleka s pripadajočo obutvijo in pokrivalom.

12. člen

Letno uniformo sestavljajo: letna jakna, hlače, letna srajca s kratkimi rokavi, kravata, čepica oziroma baretka, čevlji in dežni plašč.

13. člen

Zimsko uniformo sestavljajo: podložena jakna s kapuco, hlače, srajca z dolgimi rokavi, kravata, baretka, škornji.

K uniformi iz prvega odstavka tega člena spadajo še puli, jopa, šal, in usnjene rokavice.

14. člen

Uniforma je temno modre barve s svetlo modro srajco in temno modro kravato, kapa oziroma baretka je temno modre barve, čevlji pa so črni.

15. člen

Uniforma je v moškem in ženskem kroju.

16. člen

Občinski inšpektor, komunalni nadzornik ali pooblaščen oseb za komunalni nadzor lahko pri svojem delu uporablja tudi kombinezon, ki je temno modre barve, v izjemnih primerih je kot zaščitno sredstvo pa tudi oranžne barve.

17. člen

Na jopiču zimske in letne uniforme, srajci letne uniforme, na suknjiču in dežnem plašču, na kombinezonu je na levem rokavu grb Občine Cerknica, na desnem rokavu pa grb Občine Cerknica na katerem je na spodnji strani napis "občinski inšpektor", "komunalni nadzornik" ali "Pooblaščen oseb za komunalni nadzor". Nad desnim prsnim žepom je tablica z imenom in priimkom komunalnega nadzornika ali pooblaščen oseb za komunalni nadzor.

18. člen

Enak emblem kot na desnem rokavu morajo imeti občinski inšpektorji, komunalni nadzorniki in pooblaščen oseb za komunalni nadzor tudi na kapi oziroma baretki uniforme.

19. člen

Pooblaščen oseb za komunalni nadzor, ki opravljajo na podlagi odloka ali predpisov ministrstva nadzor nad posameznim segmentom nosijo na levem žepu uniforme obeležje, iz katerega je razvidno, za katero področje nadzora gre. To obeležje je lahko tudi enako še uveljavljenim obeležjem, kolikor oseb, ki je pooblaščen za komunalni nadzor ima pravico do nošenja le-tega.

Obliko oznak, ki jih imajo pooblaščen oseb za komunalni nadzor na podlagi določil tega člena, predpiše župan občine.

20. člen

Občinski inšpektor, komunalni nadzornik ali oseb pooblaščen za komunalni nadzor nosi zimsko uniformo predvidoma od 15. septembra do 15. aprila, nato pa nosi letno uniformo.

Glede na ugodnost oziroma neugodnost vremenskih razmer lahko tajnik občine odredi drugačen čas nošenja zimske oziroma letne uniforme.

21. člen

Občinski inšpektor, komunalni nadzornik ali oseb pooblaščen za komunalni nadzor je dolžan uniformo in drugo opremo redno vzdrževati.

22. člen

Občinski inšpektor, komunalni nadzornik ali oseb pooblaščen za komunalni nadzor prevzame dele uniforme in drugo opremo ob nastopu dela in namestitvi, proti podpisu.

Ob prenehanju opravljanja nalog mora komunalni nadzornik oziroma oseb pooblaščen za komunalni nadzor, del uniforme in drugo opremo proti podpisu vrniti.

23. člen

O zamenjavi uniforme ali njenega posameznega dela zaradi obrabljenosti ali zaradi kakega drugega razloga odloča tajnik občine.

24. člen

Evidenca o dodeljenih delih uniforme in druge opreme komunalnim nadzornikom in pooblaščenim osebam za komunalni nadzor vodi občinska uprava.

IV. TEHNIČNA IN DRUGA OPREMA

25. člen

Občinski inšpektor, komunalni nadzornik ali pooblaščen oseb za komunalni nadzor uporabljajo pri svojem delu tudi naslednje pripomočke: avto, naprava za brezžično radijsko zvezo, prenosni telefon, fotoaparati, usnjeno torbico s potrebnim pisarniškim materialom in kartografskimi prilogami, bloke za mandatno kazen in ostalo opremo, ki jo zahteva narava dela ali se pokaže za to potreba.

26. člen

Za posamezni del skupne in ostale opreme, ki jo uporabljajo komunalni nadzorniki ali oseb pooblaščen za opravljanje komunalnega nadzora predpiše župan z navodilom ali pravilnikom.

V. POSEBNE DOLOČBE

27. člen

Občinski inšpektor, komunalni nadzornik ali oseba pooblaščen za komunalni nadzor mora poznati predpise na podlagi katerih opravlja svoje delo.

Njegovo strokovno znanje preveri pred nastopom dela na terenu komisija, ki jo imenuje župan ali po njegovem pooblastilu tajnik občine.

Župan tudi predpiše program usposabljanja in obseg znanj, ki jih morajo pridobiti občinski inšpektor, komunalni nadzorniki ali osebe pooblaščen za komunalni nadzor v Občini Cerknica, kakor tudi preverjanje znanja.

VI. KONČNI DOLOČBI

28. člen

Obrazci službene izkaznice so objavljeni kot priloga tega pravilnika in so njegov sestavni del.

29. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem glasilu.

Št. 35300-0130/97-0009

Cerknica, dne 23. oktobra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Cerknica
Janez Štrukelj l. r.

Komunalni nadzor obsega nadzor nad izvajanjem določenih odlokov in drugih predpisov občine Cerknica, ki urejajo predvsem naslednja področja:

1. varstvo okolja
2. javni red in mir
3. urejenost naselij
4. mirujoči promet v naseljih
5. javne poti in druge prometne površine
6. ravnanje s plodno zemljo
7. zelene in druge javne površine, objekte in naprave
8. vodne vire, potoke in jake
9. oskrbe naselij z vodo
10. odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda
11. označevanje cest, trgov, ulic, naselij in zgradb

12. neprometne znake, reklamne napise in plakatiranje
13. pokopališki red
14. tržni red
15. zimska služba
16. varstvo pred prekomernim hrupom
17. ravnanje z odpadki
18. izobešanje zastav
19. kampiranje in šotorenje
20. druga področja, ki jih določi občinski svet občine Cerknica s svojimi akti ali predpisi države, če je v teh predpisih tako določeno.

Komunalni nadzor obsega tudi nadzor varstva okolja na območju občine Cerknica po Zakonu o varstvu okolja.

OBČINA CERKNICA

SLUŽBENA IZKAZNICA
No. 888

KOMUNALNI NADZORNIK

slika 30x40mm

lastnoročni podpis

Priimek in ime

Datum in kraj rojstva

Stalno prebivališče (kraj)

Naslov

Pošta in poštna številka

Izkaznica izdana dne

Izdal

M.P.

Pričetek opravljanja del komunalnega nadzornika

Datum: Podpis: M.P.

Usposabljanja:

1.

Datum: M.P.

2.

Datum: M.P.

3.

Datum: M.P.

4.

Datum M.P.

– prevozi otrok.

Dejavnost zavoda se šteje kot javna služba, katere izvajanje je v javnem interesu.”

4. člen

Določba 48. člena se spremeni tako, da glasi:

“Ravnatelj zavoda je dolžan, poleg nalog za katere je pristojen po zakonu, opraviti vse potrebno, da zavod uskladi organizacijo dela ter oblikuje svet zavoda v skladu s tem odlokom v roku treh mesecev od dneva uveljavitve tega odloka.

Svet šole, ki je bil oblikovan v skladu z zakonom in pred uveljavitvijo tega odloka opravlja svojo funkcijo do izteka mandata.”

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 1306

Ig, dne 17. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Ig
Janez Cimperman l. r.

266. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Ig za leto 1997

Na podlagi zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) in 20. in 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93; 6/94 – odločba Ustavnega sodišča RS, št. U-I-13/94, 45/94 – odločba Ustavnega sodišča RS, št. 57/94, 14/95, 20/95 – odločba Ustavnega sodišča RS, št. U-I-285/94) ter 16. člena statuta Občine Ig (Uradni list RS, št. 26/95) je Občinski svet občine Ig na 31. redni seji dne 17. 12. 1997 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Ig za leto 1997

1. člen

Spremeni se 2. člen navedenega odloka, ki glasi:

“Skupni prihodki proračuna za leto 1997 znašajo 611,030.904 SIT in se razporedijo za:

– financiranje zagotovljene porabe 321,692.872 SIT
– financiranje drugih dogovorjenih nalog 289,338.032 SIT”.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 1307

Ig, dne 17. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Ig
Janez Cimperman l. r.

267. Sklep o začasnem financiranju potreb iz proračuna Občine Ig v letu 1998

Na podlagi 44. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 41/95) in 16. člena statuta Občine Ig (Uradni list RS, št. 26/95) je Občinski svet občine Ig na 31. redni seji dne 17. 12. 1997 sprejel

SKLEP

o začasnem financiranju potreb iz proračuna Občine Ig v letu 1998

1. člen

Do sprejetja proračuna Občine Ig za leto 1998 (v nadaljnjem besedilu: proračun) se potrebe porabnikov sredstev proračuna začasno financira po tem sklepu.

2. člen

Do sprejema proračuna se financiranje občine začasno nadaljuje za zakonsko določene naloge in obveznosti, na podlagi proračuna za leto 1997.

3. člen

Finančna realizacija nakazil posameznim porabnikom proračunskih sredstev lahko obsega največ dvanajstino sredstev po postavkah, kot so bile odobrene v občinskem proračunu za leto 1997 oziroma sorazmeren del sredstev povprečne porabe v letu 1997.

4. člen

Ne glede na določila 3. člena tega sklepa, so iz rednega financiranja izvzeta namenska sredstva, ki se smejo porabiti le namensko in v višini, kot so pridobljena.

5. člen

Uporabniki proračunskih sredstev morajo svoje naloge izvrševati v mejah sredstev, določenih v 3. členu tega sklepa, pri čemer morajo upoštevati postopke in določila, ki veljajo za izvrševanje odloka o proračunu Občine Ig za leto 1997 (Uradni list RS, št. 37/97) in določila, ki veljajo za proračun Republike Slovenije, pa se smiselno uporabljajo za proračune občin.

6. člen

Prihodki in odhodki proračuna v času začasnega financiranja bodo sestavni del proračuna občine za leto 1998 in se morajo izkazati v njegovem zaključnem računu.

7. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 1998 dalje, do veljavnosti odloka o proračunu Občine Ig za leto 1998.

Št. 1308

Ig, dne 17. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Ig
Janez Cimperman l. r.

KOBARID**268. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Kobarid za leto 1997**

Na podlagi zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) in 16. člena statuta Občine Kobarid (Uradni list RS, št. 43/95) je Občinski svet občine Kobarid na seji dne 22. 12. 1997 sprejel

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Kobarid za leto 1997****1. člen**

V odloku o proračunu Občine Kobarid za leto 1997 (Uradni list RS, št. 37/97) se 2. člen spremeni, tako da glasi:

Občinski proračun se za leto 1997 določa v naslednjih zneskih:

	Bilanca prihodkov in odhodkov	Račun financiranja
Prihodki	353,059.298 SIT	
Odhodki	367,069.657 SIT	
Primanjkljaj		14,010.359 SIT

Sestavni del odloka o proračunu Občine Kobarid (v nadaljnjem besedilu: odlok) sta tudi bilanca prihodkov in odhodkov ter račun financiranja.

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 1997.

Št. 403-1/97

Kobarid, dne 22. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Kobarid

Pavel Sivec, dipl. inž. l. r.

KOZJE**269. Odlok o ukinitvi komunalnih taks in oblikovanju cen komunalnih storitev**

Na podlagi 6. člena uredbe o načinu oblikovanja cen komunalnih storitev (Uradni list RS, št. 63/97) in na podlagi 17. člena statuta Občine Kozje (Uradni list RS, št. 54/95) je Občinski svet občine Kozje na 22. seji dne 30. 12. 1997 sprejel

O D L O K**o ukinitvi komunalnih taks in oblikovanju cen komunalnih storitev****1. člen**

S tem odlokom se razveljavijo takse in prispevki, ki so jih uporabniki plačevali pred uveljavitvijo uredbe o načinu oblikovanja cen komunalnih storitev (Uradni list RS, št. 63/97) z namenom, da se za višino teh taks poveča cena storitev, zmanjšana za odstotek prometnega davka v skladu z zgoraj omenjeno uredbo.

2. člen

Z odlokom se razveljavi odlok o uvedbi prispevka za izgradnjo sistema odvajanja in čiščenja odpadnih voda (Uradni list RS, št. 27/94) in sklep o uvedbi takse za povračilo stroškov izgradnje vodovoda, sklep o prispevku za izgradnjo sistemov za odvajanje in čiščenje odpadnih voda ter sklep o uvedbi takse za povračilo stroškov financiranja sanacije skupnega odlagališča in komunalne opreme, sprejetih dne 27. 7. 1995.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, njegove določbe se uporabljajo od pridobitve pozitivnega mnenja k povečanju cen komunalnih storitev Ministrstva za ekonomske odnose in razvoj.

Št. 061-22-001/97

Kozje, dne 30. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Kozje

Mihael Zakošek l. r.

KRANJ**270. Odlok o začasnem financiranju potreb iz proračuna Mestne občine Kranj v letu 1998**

Na podlagi 148. člena ustave RS Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91) in 44. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) je na predlog župana Svet mestne občine Kranj na 31. seji dne 14. 1. 1998 sprejel

O D L O K**o začasnem financiranju potreb iz proračuna Mestne občine Kranj v letu 1998****1. člen**

Potrebe uporabnikov sredstev proračuna Mestne občine Kranj se do sprejetja odloka o proračunu Mestne občine Kranj za leto 1998 začasno financirajo po tem odloku.

2. člen

Potrebe uporabnikov se v obdobju začasnega financiranja financirajo v višini denarja kolikor ga je bilo sorazmerno porabljeno v istih obdobjih za naloge oziroma namene, določene s proračunom za leto 1997.

3. člen

Prihodki in odhodki po tem sklepu so sestavni del proračuna za leto 1998 in se morajo izkazati v njegovem zaključnem računu.

4. člen

Pri izvajanju začasnega financiranja se smiselno upoštevajo določbe odloka o proračunu Mestne občine Kranj za leto 1997.

5. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 1998.

Št. 11/1807/1-97

Kranj, dne 14. januarja 1998.

Predsednik
Sveta mestne občine Kranj
Branko Grims l. r.

LJUTOMER**271. Poročilo o izidu nadomestnih volitev za Svet krajevnih skupnosti Križevci pri Ljutomeru iz VIII. volilne enote – Bučečovci**

Na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94 in 70/95) je Občinska volilna komisija občine Ljutomer sestavila

POROČILO**o izidu nadomestnih volitev za Svet krajevnih skupnosti Križevci pri Ljutomeru iz VIII. volilne enote – Bučečovci**

Občinska volilna komisija Ljutomer je na seji dne 15. 1. 1998 na podlagi zapisnika volilnega odbora pri ugotavljanju izida glasovanja za člana Sveta krajevnih skupnosti Križevci iz VIII. volilne enote – Bučečovci na volitvah 11. januarja 1998 ugotovila:

I

1. Na nadomestnih volitvah v Svet KS Križevci iz VIII. volilne enote – Bučečovci, 11. januarja 1998 je imelo pravico voliti skupaj 208 volivcev, od tega 208 volivcev vpisanih v volilni imenik.

2. Glasovalo je 149 volivcev ali 71,63% od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti.

Vsi volivci so glasovali na voliščih po volilnem imeniku. Predčasno in po pošti ni glasoval noben volivec.

II

Za nadomestne volitve v Svet KS Križevci iz vasi Bučečovci dne 11. januarja 1998 je bilo oddanih 149 glasovnic. Neveljavnih glasovnic, ki bi bile prazne ali pa bi volivec obkrožil na njej več zaporednih števil pred imeni kandidatov, kot se jih je volilo, ni bilo.

Posamezni kandidati za člana sveta krajevnih skupnosti so prejeli naslednje število glasov:

Zap. št.	Ime in priimek kandidata	Št. glasov	% glasov
1.	Anton Šijanec	11	7,38
2.	Daniel Šijanec	17	11,41
3.	Branko Tušek	16	10,74
4.	Stanislav Lapoši	105	70,47

III

Na podlagi 11. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94 in 70/95) je Občinska volilna komisija Ljutomer ugotovila, da je za člana Sveta krajevnih skupnosti Križevci pri Ljutomeru iz VIII. volilne enote – Bučečovci izvoljen Stanislav Lapoši, roj. 19. 7. 1963, stanujoč v Bučečovcih 33, p. Križevci pri Ljutomeru, ker je dobil največ glasov.

Št. 006-08-7/98-112

Ljutomer, dne 12. januarja 1998.

Predsednik
Občinske volilne komisije
Ljutomer
Oton Nemec l. r.

Člani:

Valentin Odar l. r.

Zdenka Štampar l. r.

Marja Dolamič l. r.

Štefan Casar l. r.

Jože Sreš l. r.

ROGATEC**272. Odlok o razveljavitvi taks, ki so jih uporabniki plačevali neposredno ob ceni vode in odvoza komunalnih odpadkov**

Na podlagi 6. člena uredbe o načinu oblikovanja cen komunalnih storitev in 17. člena statuta Občine Rogatec (Uradni list RS, št. 42/95, 19/96 in 30/97) je Občinski svet občine Rogatec na 25. redni seji dne 4. 12. 1997 sprejel

ODLOK**o razveljavitvi taks, ki so jih uporabniki plačevali neposredno ob ceni vode in odvoza komunalnih odpadkov****1. člen**

S tem odlokom se razveljavljajo takse, ki so jih uporabniki plačevali pred uveljavitvijo uredbe o načinu oblikovanja cen komunalnih storitev (Uradni list RS, št. 63/97) v nadaljevanju uredba, z namenom, da se za višino teh taks poveča cena storitev v skladu z zgoraj citirano uredbo.

2. člen

Razveljavi se sklep o uvedbi takse za povračilo stroškov izgradnje vodovoda (Uradni list RS, št. 53/95).

Taksa na dan razveljavitve znaša:

- za gospodinjstva 30,30 SIT,
- za gospodarstvo 39,40 SIT.

3. člen

Razveljavi se odlok o uvedbi prispevka za izgradnjo sistema odvajanja in čiščenja odpadnih voda (Uradni list RS, št. 27/94) in sklep o povišanju prispevka za izgradnjo sistema odvajanja in čiščenja odpadnih voda (Uradni list RS, št. 53/95).

Prispevek na dan razveljavitve znaša:

- za gospodinjstva 30,80 SIT,
- za gospodarstvo 45,45 SIT.

4. člen

Razveljavi se sklep o uvedbi takse za povračilo stroškov sanacije odlagališča in komunalne opreme (Uradni list RS, št. 53/95).

Višina takse, ki je po zgoraj navedenem sklepu obremenjevala uporabnike storitev znaša ob razveljavitvi:

- za gospodinjstva 4,95 SIT,
- za gospodarstvo in ostale pridobitne dejavnosti 7,70 SIT.

5. člen

Cena vode se z dnem razveljavitve taks, ob predhodnem pozitivnem mnenju Ministrstva za ekonomske odnose in razvoj poviša za višino taks iz 2. in 3. člena tega odloka, zmanjšana za odstotek prometnega davka.

6. člen

Cena odvoza odpadkov se z dnem razveljavitve taks ob predhodnem pozitivnem mnenju Ministrstva za ekonomske odnose in razvoj, poviša za višino taks iz 4. člena tega odloka, zmanjšana za odstotek prometnega davka.

7. člen

Odstotek cene iz 5. in 6. člena tega odloka, ki je do dneva uveljavitve tega odloka predstavljal takso, se uporablja in oddaja za namen, za katerega je bila uvedena razve-

ljavljena taksa. Odstotek cene, ki ostane na računu javnega podjetja, se računovodsko še naprej izkazuje po namenu in tako, da bo razvidno, koliko sredstev se zbere na območju Občine Rogatec.

8. člen

Za sofinanciranje sanacije odlagališča kot souporabnika tega odlagališča do 1. 8. 1998 plačuje prispevek iz proračuna, in sicer za gospodinjstva iz območja občine 1,24 SIT/m² za gospodarstvo pa 1,91 SIT/m². Navedeno sofinanciranje Občina Rogatec plačuje le v primeru, če bodo sofinanciranje še nadalje izvajale tudi ostale občine soupravnice odlagališča.

9. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS. Določbe o razveljavitvi taks in 8. člen tega odloka se začno uporabljati od 1. 2. 1998.

Št. 061-105/97

Rogatec, dne 4. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Rogatec
Anton Roškar, dipl. inž. l. r.

ŠMARJE PRI JELŠAH

273. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka v Krajevni skupnosti Šmarje pri Jelšah

Na podlagi 3. in 7. člena zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 35/87) in v skladu z zakonom o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 15/94 in 57/96) ter zakonom o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in 14/95) ter na podlagi petega odstavka 17. člena statuta Krajevne skupnosti Šmarje pri Jelšah je svet KS na seji dne 15. 1. 1998 sprejel

SKLEP

o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka v Krajevni skupnosti Šmarje pri Jelšah

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo samoprispevka v denarju za območje KS Šmarje pri Jelšah.

Rok za referendumska opravila začne teči 19. 1. 1998.

2. člen

Referendum bo 22. 2. 1998 na običajnih glasovalnih mestih oziroma na glasovalnih mestih, ki jih bo določila volilna komisija v Krajevni skupnosti Šmarje pri Jelšah.

3. člen

Sredstva zbrana s samoprispevkom se bodo uporabljala za financiranje programa celostne ureditve pokopališča, in sicer:

- izgradnja nove mrliške vežice,
- ureditev starega pokopališča,
- izgradnja novega pokopališča,
- izgradnja parkirišča,

- izgradnja dovozne ceste in pešpoti,
- hortikultura ureditev,
- ureditev nadstreškov za deponije odpadkov.

4. člen

Program iz 3. člena tega sklepa je po ocenah iz meseca novembra 1997 ocenjen na 125.000.000 SIT.

S samoprispevkom bo v petih letih zbrano (ocena) 75.000.000 SIT ali 60% vrednosti celotnega programa.

Za izvedbo programa bo potrebno zagotoviti še sredstva proračuna Občine Šmarje pri Jelšah ter druga sredstva.

5. člen

Z referendumom se bodo krajani izrekli o uvedbi samoprispevka za obdobje petih let, in sicer od 1. 5. 1998 do 30. 4. 2003.

6. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo krajani, ki so vpisani v splošni volilni imenik za KS in v zaposleni krajani, ki še nimajo splošne volilne pravice in niso vpisani v splošni volilni imenik.

7. člen

Krajevni samoprispevek bodo plačevali krajani, ki imajo stalno bivališče na območju Krajevne skupnosti Šmarje pri Jelšah v naslednji višini:

- vsi zaposleni krajani po stopnji 1,5% od bruto osebnih dohodkov, nadomestil ter plačil po pogodbah o delu, zmanjšanih za davke in prispevke iz naslova teh prejemkov;
 - upokojenci po stopnji 1% od vseh pokojnin, ki so osnova za davke od osebnih prejemkov, zmanjšanih za davke in prispevke;
 - zavezanci, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost po stopnji 1,5% bruto osnove za obračun prispevkov za socialno varnost;
 - zavezanci, katerim se davek odmerja od popoldanske obrti po stopnji 1,5% od davčne osnove - dobička, zmanjšane za odmerjene davke;
 - zavezanci, ki dosegajo dohodke za priložnostno opravljanje storitev po stopnji 1,5% od davčne osnove, zmanjšane za odmerjene davke;
 - lastniki zemljišč po stopnji 5% od katastrskega dohodka gozdnih in negozdnih površin.
- Krajani, ki imajo dohodek iz dveh ali več virov navedenih v prejšnjem odstavku, plačujejo samoprispevek iz vsakega dohodka posebej.

8. člen

Samoprispevek se ne plačuje od prejemkov iz socialnovarstvene pomoči, od priznavalnin, od invalidnin in od drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih in civilnih invalidih vojne, od denarnega nadomestila za telesno okvaro, od dodatka za pomoč in postrežbo, od pokojnine, ki ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, od starostne pokojnine, priznane po starostnem zavarovanju kmetov, od štipendij učencev in študentov ter od nagrad, ki jih prejemajo študenti in učenci na proizvodnem delu oziroma na delovni praksi.

Samoprispevek se ne plačuje od osebnega dohodka delavcev in drugih občanov, ki ne presega zneska osebnega dohodka, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca, določenega z zakonom. Znesek obračunanega osebnega dohodka delavcev in drugih delovnih ljudi ne sme biti večji od razlike med priznano pokojnino in pokojnino, ki ne presega najnižja pokojnine za polno pokojninsko dobo, oziroma med akontacijo osebnega dohodka, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca določenega z zakonom.

9. člen

Na referendumu se glasuje neposredno in tajno z glasovnico, na kateri je naslednje besedilo:

KRAJEVNA SKUPNOST ŠMARJE PRI JELŠAH

Na referendumu dne 22. 2. 1998 za uvedbo samoprispevka v denarju za obdobje od 1. 5. 1998 do 30. 4. 2003 za sofinanciranje programa celostne ureditve pokopališča v Šmarju pri Jelšah.

GLASUJEM

"ZA"

(Žig)

"PROTI"

Glasuje se tako, da se obkroži beseda ZA, če se glasovalec z uvedbo samoprispevka strinja, oziroma obkroži besedo PROTI, če se z uvedbo samoprispevka ne strinja.

10. člen

Sklep o uvedbi samoprispevka sprejme svet KS, če se bo večina glasovalcev, ki bodo glasovali, izjavila zanj na referendumu.

11. člen

Izid referendumu in sklep o uvedbi samoprispevka se objavita v Uradnem listu RS.

12. člen

Za zbiranje sredstev in izvajanje programa samoprispevka je odgovoren svet KS, ki bo o zbranih in porabljenih sredstvih poročal zboru občanov.

13. člen

Pravilnost obračunavanja in odvajanja samoprispevka kontrolira Agencija za plačilni promet.

14. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS.

Predsednik
Sveta KS Šmarje pri Jelšah
Jože Cerovšek l. r.

TURNIŠČE

274. Odlok o spremembi proračuna Občine Turnišče za leto 1997

Na podlagi 3. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) in 12. člena statuta Občine Turnišče (Uradni list RS, št. 38/95) je Občinski svet občine Turnišče na 28. seji dne 19. 12. 1997 sprejel

O D L O K o spremembi proračuna Občine Turnišče za leto 1997

1. člen

Proračun Občine Turnišče za leto 1997 sestavlja bilanca prihodkov in odhodkov ter posebni del bilance prihodkov in odhodkov proračuna Občine Turnišče, ki je sestavni del tega odloka.

2. člen

Skupni prihodki proračuna Občine Turnišče znašajo 174,530.442,53 SIT in se razporedijo za:

	SIT
– delo občinskih organov	20,600.000,00
– socialne transferje	200.000,00
– plačila na področju družbenih dejavnosti	59,597.662,40
– plačila storitev, subvencije in intervencije v gospodarstvu	24,845.000,00
– druge odhodke	18,060.000,00
– odhodke investicijskega značaja	42,210.000,00
– finančne tokove, oblikovanje rezerv in druge obveznosti	2,100.000,00
– prenos presežka prihodkov nad odhodki	6,917.780,13

3. člen

V stalne rezerve Občine Turnišče se izloči 0,5% doseženih prihodkov. O uporabi stalnih rezerv za namene iz 1. in 2. točke prvega odstavka 12. člena zakona o finansiranju občin odloča župan in sicer do zneska določenega v proračunu za leto 1997.

4. člen

O uporabi sredstev tekoče proračunske rezerve odloča župan in sicer za financiranje namenov, ki jih ni bilo mogoče predvideti ali zanje ni bilo predvidenih dovolj sredstev.

5. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se za leto 1997.

Št. 3/28-97

Turnišče, dne 19. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Turnišče
Edvard Špilak, dipl. inž. agr. l. r.

VELIKE LAŠČE

275. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Velike Lašče za leto 1997

Na podlagi zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94 in 14/95), zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94), ter statuta Občine Velike Lašče (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Velike Lašče na seji dne 23. decembra 1997 sprejel

O D L O K o spremembi odloka o proračunu Občine Velike Lašče za leto 1997

1. člen

V odloku o proračunu Občine Velike Lašče za leto 1997 (Uradni list RS, št. 15/97), (v nadaljnjem besedilu: odlok) se tretji odstavek 3. člena spremeni tako, da glasi: Proračun Občine Velike Lašče za leto 1997 obsega prihodke v višini 366,522.742 SIT in odhodke v višini 366,522.742 SIT.

2. člen

Spremembe plana prihodkov in odhodkov po merilih sta sestavna dela tega odloka.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 1782/97

Velike Lašče, dne 23. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Velike Lašče
Peter Indihar l. r.

276. Odlok o začasnem financiranju javne porabe Občine Velike Lašče za leto 1998

Na podlagi petega odstavka 57. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odločba US RS št. U-I-13/94-95, 45/94 – odločba US RS, št. U-I-144/94-18; Uradni list RS, št. 57/94, 14/95 in 20/95) in 16. ter 67. člena statuta Občine Velike Lašče (Uradni list RS, št. 34/95) je Občinski svet občine Velike Lašče na seji, dne 23. decembra 1997 sprejel

O D L O K**o začasnem financiranju javne porabe Občine Velike Lašče za leto 1998****1. člen**

Do sprejetja proračuna Občine Velike Lašče za leto 1998 se javna poraba Občine Velike Lašče začasno financira po proračunu za leto 1997.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se uporabljajo sredstva v višini povprečnih mesečnih dvanajstin po proračunu za leto 1997.

3. člen

Prihodki in njihova razporeditev po tem odloku so sestavni del proračuna Občine Velike Lašče za leto 1998.

4. člen

Strokovna služba za izvajanje proračuna mora izvrševati plačila porabnikom proračuna le do višine zneskov iz predhodnega člena in pri tem upoštevati določila zakona o financiranju občin in drugih predpisov, ki se nanašajo na proračun občine in državni proračun.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. januarja 1998 dalje.

Št. 1783/97

Velike Lašče, dne 23. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta
občine Velike Lašče
Peter Indihar l. r.

VIDEM**277. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Videm za leto 1997**

Na podlagi 45. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94), 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 54/94 in 14/95) in 12. člena statuta Občine Videm je Občinski svet občine Videm na seji dne 9. 12. 1997 sprejel

O D L O K**o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Videm za leto 1997****1. člen**

Odlok o proračunu Občine Videm za leto 1997 se spremeni, tako da se v 2. členu znesek v višini 312,693.243 SIT nadomesti z zneskom 407,296.243 SIT.

2. člen

Spremembe višine prihodkov in odhodkov občinskega proračuna so prikazani v bilanci prihodkov in odhodkov, ki je sestavni del tega odloka.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po sprejemu, objavi pa se v Uradnem listu RS.

Št. 18/97

Videm, dne 19. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta občine Videm
Friderik Bračič l. r.

278. Sklep o začasnem financiranju potreb proračunskih porabnikov v letu 1998

Na podlagi zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94) in 70. člena statuta Občine Videm je Občinski svet občine Videm na seji dne 9. 12. 1997 sprejel

S K L E P**o začasnem financiranju potreb proračunskih porabnikov v letu 1998****1. člen**

Do sprejetja odloka o proračunu Občine Videm za leto 1998 se financirajo potrebe proračunskih porabnikov v obdobju od 1. januarja 1998 dalje začasno na podlagi odloka o spremembah odloka o proračunu Občine Videm za leto 1997.

2. člen

Realizacija nakazil posameznim porabnikom proračunskih sredstev v določenem mesecu, lahko dosega največ 1/12 sredstev planiranih za enake naloge oziroma namene porabljenih sredstev v letu 1997.

3. člen

Sredstva iz proračuna, se v tem času prioritarno uporabljajo za nemoteno izvajanje dejavnosti proračunskih porabnikov, za investicije pa le za nadaljevanje začelih investicij v letu 1997.

4. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. januarja 1998 dalje.

Št. 18/97

Videm, dne 19. decembra 1997.

Predsednik
Občinskega sveta občine Videm
Friderik Bračič l. r.

DRŽAVNI ZBOR

279. Določilo treh kandidatov za sodnika Evropskega sodišča za človekove pravice

Na podlagi 80. člena zakona o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94), v zvezi s Protokolom št. 11 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (zakon o ratifikaciji Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spremenjene s protokoli št. 3, 5 in 8 ter dopolnjene s protokolom št. 2, ter njenih protokolov št. 1, 4, 6, 7, 9, 10 in 11, Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 7/94) ter tretjega odstavka 48., 95. in 98. člena poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije, je Državni zbor Republike Slovenije na sejah dne 16. decembra 1997 in dne 20. januarja 1998

DOLOČIL

tri kandidate za sodnika Evropskega sodišča za človekove pravice

Za kandidate iz Republike Slovenije za sodnika Evropskega sodišča za človekove pravice so določeni:

prof. dr. Anton PERENIČ, ki je na seji Državnega zbora Republike Slovenije dne 16. decembra 1997 prejel 61 glasov,
prof. dr. Boštjan M. ZUPANČIČ, ki je na seji Državnega zbora Republike Slovenije dne 16. decembra 1997 prejel 54 glasov,
prof. dr. Alenka ŠELIH, ki je na seji Državnega zbora Republike Slovenije dne 20. januarja 1998 prejela 46 glasov.

Št. 700-01/97-55/2

Ljubljana, dne 20. januarja 1998.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med. l. r.

DRŽAVNI SVET

280. Sklep o ustanovitvi in nalogah komisij Državnega sveta Republike Slovenije

Na podlagi tretjega in četrtega odstavka 45. člena in 56. člena zakona o državnem svetu (Uradni list RS, št. 44/92) ter 75. člena poslovnika državnega sveta (Uradni list RS, št. 44/93) je Državni svet Republike Slovenije na 3. seji dne 21. januarja 1998 sprejel

SKLEP

o ustanovitvi in nalogah komisij Državnega sveta Republike Slovenije

I. USTANOVITEV KOMISIJ

Ustanovijo se:

1. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za politični sistem
2. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za mednarodne odnose in evropske zadeve
3. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za gospodarstvo
4. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za malo gospodarstvo in turizem
5. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za družbene dejavnosti
6. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj
7. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

II. NALOGE KOMISIJ

1. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za politični sistem

Komisija za politični sistem (v nadaljevanju: komisija) pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet iz naslednjih področij:

- notranje zadeve,
- pravosodni sistem,
- volilno zakonodajo,
- obramba države.

Komisija obravnava načelna pravna vprašanja v zvezi z usklajenostjo zakonov z ustavo in predloge in pobude članov Državnega sveta za sprožitev postopkov za oceno ustavnosti in zakonitosti pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije.

Komisija obravnava in pripravlja predloge za razpis referenduma (drugi odstavek 90. člena ustave Republike Slovenije) in predloge za odredbo preiskav v zadevah javnega pomena (93. člen ustave Republike Slovenije) ter sodeluje z drugimi komisijami pri pripravi predloga zahteve za ponovno odločanje o zakonu.

Komisija obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet.

2. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za mednarodne odnose in evropske zadeve

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve (v nadaljevanju: komisija) pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet iz naslednjih področij:

- politični, gospodarski, kulturni in drugi odnosi z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami,
- zaščita interesov države, njenih državljanov ter pravnih oseb v tujini,
- položaj slovenske manjšine v Italiji, Avstriji in na Madžarskem ter položaj Slovencev po svetu,
- ekonomski odnosi s tujino,
- spremljanje programa vključevanja Republike Slovenije v Evropsko zvezo,
- sodelovanje s tujimi parlamentarnimi institucijami.

Komisija obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet.

3. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za gospodarstvo

Komisija za gospodarstvo (v nadaljevanju: komisija) pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet iz naslednjih področij:

- stanje in razvoj posameznih gospodarskih področij,
- razvojna strategija in ukrepi tekoče ekonomske politike Slovenije,
- cenovna politika in varstvo potrošnikov,
- lastninsko preoblikovanje podjetij,
- davčni sistem in davčna politika,
- sistem javnih financ in zavarovalništva,
- izvajanje republiškega proračuna in zaključnega računa,
- obračunski sistem in dejavnost Službe družbenega knjigovodstva,
- kreditno-monetarni sistem,
- tehnološki razvoj.

Komisija obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet.

4. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za malo gospodarstvo in turizem

Komisija za malo gospodarstvo in turizem (v nadaljevanju: komisija) pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet iz naslednjih področij:

- ekonomski položaj in druga problematika malega gospodarstva in turizma,

- razvoj in druga problematika gostinstva in obrti,
- spremljanje razvoja turizma in njegove promocije.

Komisija obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet.

5. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za družbene dejavnosti

Komisija za družbene dejavnosti (v nadaljevanju: komisija) pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet iz naslednjih področij:

- zdravstveno varstvo,
- delovna razmerja, socialno sporazumevanje in kolektivno dogovarjanje,
- pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
- socialno varstvo,
- varstvo invalidov,
- varstvo otrok in družine,
- predšolska vzgoja, osnovno, srednje, višje in visoko šolstvo ter šport in športna vzgoja,
- znanost in tehnologija,
- kultura in varstvo kulturne dediščine.

Komisija obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet.

6. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj (v nadaljevanju: komisija) pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet iz naslednjih področij:

- lokalna samouprava,
- policentrični regionalni razvoj,
- komunalna, prometna in gospodarska infrastruktura ter pomorstvo kot elementi regionalnega razvoja,
- varstvo okolja in urejanje prostora,
- smotrna raba naravnih virov,
- stanovanjsko gospodarstvo,

Komisija obravnava pobude in vprašanja članov Državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet.

7. Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljevanju: komisija) pripravlja predloge zahtev, predloge in mnenja v zvezi z zakoni in drugimi akti, ki jih obravnava Državni svet iz naslednjih področij:

- kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo,
- živilska industrija,
- raba, izkoriščanje in varstvo kmetijskih zemljišč in gozdnih površin,
- politika in sistem cen osnovnih kmetijskih proizvodov.

Komisija obravnava pobude in vprašanja članov državnega sveta v zvezi z zadevami, ki jih obravnava in druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet.

8. Mandatno-imunitetna komisija Državnega sveta Republike Slovenije

Mandatno-imunitetna komisija Državnega sveta Republike Slovenije (v nadaljevanju: komisija) obravnava poleg pristojnosti, ki izhajajo iz določb zakona o Državnem svetu v zvezi z mandatno-imunitetnimi zadevami, še naslednje naloge:

- spremlja uresničevanje poslovnika in pripravlja predloge sprememb in dopolnitev;
- pripravlja predloge za razlago določb poslovnika Državnega sveta;
- obravnava in pripravlja predloge ustreznih aktov, ki urejajo pogoje za delo članov Državnega sveta;
- obravnava druge zadeve, za katere jo pooblasti Državni svet.

III.

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema na seji Državnega sveta.

Št. 020-02/92-30

Ljubljana, dne 21. januarja 1998.

Predsednik
Državnega sveta
Republike Slovenije
Tone Hrovat l. r.

VLADA

281. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov, ki se pri ugotavljanju davčne osnove priznavajo kot odhodek

Na podlagi 16., 42. in 43. člena zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 7/95, 14/96 – odločba US, 44/96), 3. člena zakona o posebnem davku na določene prejemke (Uradni list RS, št. 72/93, 22/94, 45/95, 12/96), 21. člena zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 72/93, 20/95, 34/96), 3. člena zakona o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. 5/96, 34/96, 3/98) in 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96 in 47/97) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembah in dopolnitvah uredbe o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov, ki se pri ugotavljanju davčne osnove priznavajo kot odhodek

1. člen

V uredbi o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov, ki se pri ugotavljanju davčne osnove priznavajo kot odhodek (Uradni list RS, št. 72/93, 43/94, 62/94, 7/95) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

'Ta uredba določa višino povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov, do katere se povračila stroškov in drugi prejemki ne vtevajo v osnovo za davek od osebnih prejemkov in v osnovo za prispevke za socialno varnost ter višino povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov, do katere se priznavajo kot odhodek pri ugotavljanju davčne osnove.'

2. člen

V 2. členu se v prvem odstavku za besedo 'prejemkov' doda besedilo 'in v osnovo za prispevke za socialno varnost'.

V 1. in 8. točki se besedilo 'v gospodarstvu Republike Slovenije' nadomesti z besedilom 'zaposlenih v Republiki Sloveniji'.

V 7. točki se v prvi alineji za besedilom 'št. 38/94' doda vejica in besedilo '63/94, 24/96'.

3. člen

2.a člen se spremeni tako, da se glasi:

'Drugi prejemki se ne vtevajo v osnovo za davek od osebnih prejemkov in v osnovo za prispevke za socialno varnost ter se priznajo kot odhodek največ do višine:

1. jubilejne nagrade – do višine
 - za 10 let delovne dobe 40%
 - za 20 let delovne dobe 60%
 - za 30 let delovne dobe 80%

povprečne mesečne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji za pretekle tri mesece;

2. odpravnina ob upokojitvi – do višine treh povprečnih mesečnih plač zaposlenih v Republiki Sloveniji;

3. solidarnostna pomoč:

- v primeru smrti delavca do višine treh povprečnih mesečnih plač zaposlenih v Republiki Sloveniji za pretekle tri mesece;

- v drugih primerih enkratnih izplačil solidarnostnih pomoči delavcu, ki so vezana na posamezni individualni primer, do višine povprečne mesečne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji za pretekle tri mesece.'

4. člen

V 3. členu se v 3. točki besedilo 'v gospodarstvu Republike Slovenije' nadomesti z besedilom 'zaposlenih v Republiki Sloveniji.'

5. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 422-01/98-1

Ljubljana, dne 22. januarja 1998.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

282. Odlok o uvedbi finančnih intervencij za zagotavljanje primerne in uravnotežene ponudbe kmetijskih pridelkov in živil na trgu za obdobje od 1. januarja do 30. junija 1998

Na podlagi drugega odstavka 3. člena in 8. člena zakona o finančnih intervencijah v kmetijstvo, proizvodnjo in ponudbo hrane (Uradni list RS, št. 5/91) ter 1. in 2. člena uredbe o začasnem financiranju potreb iz proračuna Republike Slovenije v prvem polletju 1998 (Uradni list RS, št. 87/97) izdaja Vlada Republike Slovenije

O D L O K

o uvedbi finančnih intervencij za zagotavljanje primerne in uravnotežene ponudbe kmetijskih pridelkov in živil na trgu za obdobje od 1. januarja do 30. junija 1998

1. člen

Finančne intervencije za obdobje od 1. januarja do 30. junija 1998 se namenijo za pokrivanje negativnih razlik med nakupnimi in prodajnimi cenami blaga iz državnih blagovnih rezerv v skladu z drugim odstavkom 8. člena zakona o finančnih intervencijah v kmetijstvo, proizvodnjo in ponudbo hrane (Uradni list RS, št. 5/91) in na podlagi tržnih redov za sladkor in pšenico.

2. člen

Sredstva za izvajanje ukrepa iz prejšnjega člena so v obdobju januar–junij 1998 zagotovljena na postavki Ministrstva za ekonomske odnose in razvoj (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) 1442 – Regresiranje cen določenih proizvodov na podlagi uredbe o začasnem financiranju potreb iz proračuna Republike Slovenije v prvem polletju leta 1998 (Uradni list RS, št. 87/97).

Skupna vrednost sredstev znaša 698,621.000 SIT.

3. člen

Upravičenec do sredstev iz 2. člena tega odloka je Zavod Republike Slovenije za blagovne rezerve (v nadaljevanju: zavod).

4. člen

Zavod je upravičen do sredstev iz 2. člena tega odloka, če so bili kmetijski pridelki in živila dani na trg po cenah, ki so nižje od lastnih cen (nakupna cena, povečana za manipulativne stroške ter stroške skladiščenja in financiranja zalog) za istovrstno blago v državnih blagovnih rezervah.

V primeru iz prejšnjega odstavka mora zavod predložiti ministrstvu zahtevek za izplačilo sredstev. V zahtevku mora biti naveden kmetijski pridelek oziroma živilo, za katerega se uveljavlja zahtevek za izplačilo negativnih razlik, priložen pa mora biti tudi izračun lastne cene za to blago, višina negativne razlike na enoto proizvoda in skupen znesek obračunanih negativnih razlik.

5. člen

Zavod vlaga zahtevke za izplačilo negativnih razlik najpozneje do 15. junija 1998.

6. člen

Zavod mora voditi evidenco o uveljavljanju finančnih intervencij ter hraniti v originalu vso dokumentacijo najmanj pet let. Zavod mora tudi omogočiti vpogled v dokumente ministrstvu, proračunskim inšpektorjem in Računskemu sodišču.

7. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 335-00/98-2

Ljubljana, dne 22. januarja 1998.

Vlada Republike Slovenije

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA

283. Odredba o načinu oddajanja subvencij, dotacij in drugih transferov iz sredstev proračuna Republike Slovenije

Na podlagi 40.a in 87. člena zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 5/96 in 78/97) izdaja minister za finance

O D R E D B O

o načinu oddajanja subvencij, dotacij in drugih transferov iz sredstev proračuna Republike Slovenije

I. SPLOŠNE DOLOČBE**Področje uporabe**

1. člen

S to odredbo se opredeljujejo subvencije, dotacije in drugi transferi, ki so namenjeni za financiranje in sofinanciranje gospodarskih ter drugih dejavnosti (zasebna, državna in javna podjetja, javni zavodi, javni gospodarski zavodi, gopodinjstva ter druge osebe javnega in zasebnega prava) iz sredstev proračuna Republike Slovenije in postopek za njihovo dodelitev, razen, če zakon ne določa drugače.

Dajalec subvencij, dotacij in drugih transferov

2. člen

(1) Subvencije, dotacije in druge transfere (sredstva državne pomoči) dodeljujejo proračunski uporabniki (v nadaljevanju uporabniki) na podlagi predpisov, ki urejajo posamezno področje in na podlagi pogojev in postopkov, določenih v tej odredbi.

(2) Ta odredba velja tudi za tiste oblike državnih pomoči, ki se dodeljujejo preko raznih skladov in drugih institucij iz proračunskih sredstev.

Opredelitev subvencij, dotacij in drugih transferov

3. člen

Subvencije, dotacije in drugi transferi so nepovratni odhodki države, namenjeni za financiranje in sofinanciranje programov v gospodarstvu in drugih dejavnostih.

1. Subvencije so odhodki države, namenjeni:

1.1. subvencioniranju in regresiranju cen (v železniškem prometu in kmetijstvu),

1.2. subvencioniranju obrestnih mer za določene dolgoročne kredite podjetjem,

1.3. subvencioniranju prispevkov za socialno varnost izvoznikom,

1.4. regresiranju izvoznih kreditov.

2. Drugi transferi v gospodarstvo, ki so namenjeni za prestrukturiranje in sanacijo podjetniškega in bančnega sektorja, kot na primer:

2.1. sredstva za servisiranje in odplačevanje dolga, ki ga je država prevzela za sanacijo gospodarstva in bank,

2.2. financiranje vseh tistih programov, ki sodijo v program aktivne politike zaposlovanja (prezaposlovanje presežnih delavcev, pomoč pri samozaposlovanju, pospeševanje novega zaposlovanja, programi prestrukturiranja in ohranjanja delovnih mest),

2.3. sredstva namenjena pospeševanju prestrukturiranja gospodarstva, za hitrejši tehnološki razvoj, za razreševanje ekoloških problemov in problemov regionalnega razvoja ter za spodbujanje učinkovite rabe energije.

3. Posebne oblike namenskih sredstev za namene ohranjanja in bogatenja kulturne zapuščine in kulturnih dobrin.

4. Sredstva za socialne programe, znanstveno-raziskovalne ter izobraževalne programe in podobno.

5. Subvencije in dotacije javnim gospodarskim zavodom in javnim podjetjem ter drugim osebam javnega prava, katerih ustanovitelj ali soustanovitelj je država ali lokalna skupnost, za izvajanje dejavnosti določenih z zakonom.

II. POSTOPEK ZA DODELITEV SUBVENCIJ, DOTACIJ IN DRUGIH TRANSFEROV

Pričetek postopka za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov

4. člen

Uporabnik lahko prične s postopkom za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov:

Če so sredstva v proračunu Republike Slovenije za subvencije, dotacije in druge transfere predvidena na posamezni proračunski postavki v proračunu Republike Slovenije za tekoče leto ali ne presegajo obsega sredstev določenega v zakonu o izvrševanju proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 5/96 in 78/97) za prevzemanje obveznosti v naslednjih letih.

Postopek za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov

5. člen

Uporabnik mora dodeljevati subvencije, dotacije in druge transfere na podlagi predhodno izvedenega javnega razpisa, razen v tistih primerih, kjer je dodeljevanje le-teh predvideno z drugim zakonom.

Strokovna komisija

6. člen

(1) Postopek javnega razpisa za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov vodi strokovna komisija (v nadaljevanju: komisija), ki jo imenuje predstojnik uporabnika s pisno odločbo. Komisija sestavljajo predsednik in najmanj dva člana. V obsežnejših javnih razpisih, ko se razpisujejo sredstva za različna strokovna področja, je možno imenovati več komisij, ki so zadolžene za posamezna strokovna področja v okviru predmeta javnega razpisa.

(2) Predsednik in člani komisije morajo imeti strokovno izobrazbo in izkušnje s področja, za katerega se dodeljujejo subvencije, dotacije in drugi transferi, ki omogočajo strokovno presojo vlog.

(3) Predsednik in člani komisije ne smejo biti s prejemniki kakorkoli interesno povezani v smislu poslovne povezanosti, sorodstvenega razmerja (v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštetega četrtega kolena), v zakonski zvezi ali v svaštvu do vštetega drugega kolena, četudi je zakonska zveza že prenehala ali v izvenzakonski skupnosti.

(4) Ne glede na določila tretjega odstavka tega člena, interesna povezanost ne more biti izločitveni razlog v primeru, če komisije ni možno sestaviti drugače zaradi omejenega števila strokovnjakov na določenem področju.

Objava javnega razpisa

7. člen

Javni razpis za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov mora biti objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije.

Vsebina objave javnega razpisa

8. člen

(1) Objava javnega razpisa mora vsebovati zlasti:

1. ime oziroma naziv in sedež uporabnika,

2. predmet javnega razpisa z navedbo osnovnih pogojev in meril, po katerih se izberejo prejemniki subvencije, dotacije ali drugih transferov,

3. okvirno višino sredstev, ki so na razpolago za predmet javnega razpisa,

4. določitev obdobja, v katerem morajo biti porabljena dodeljena sredstva oziroma roki, če je predvideno zaporedno dodeljevanje subvencij, dotacij in drugih transferov,

5. rok, do katerega morajo biti predložene vloge za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov,

6. datum odpiranja vlog za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov, oziroma datumi odpiranja vlog, če je v javnem razpisu predvideno zaporedno odpiranje le-teh,

7. rok, v katerem bodo potencialni prejemniki obveščeni o izidu javnega razpisa,

8. kraj, čas in osebo, pri kateri lahko zainteresirani dvignejo razpisno dokumentacijo.

(2) Uporabnik lahko v javnem razpisu poleg podatkov iz prejšnjega odstavka objavi tudi druge podatke, če so potrebni glede na vrsto predmeta javnega razpisa.

Razpisna dokumentacija

9. člen

(1) Uporabnik mora na dan objave javnega razpisa za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov omogočiti prejemnikom vpogled v razpisno dokumentacijo in na zahtevo predati razpisno dokumentacijo.

(2) V razpisni dokumentaciji morajo biti navedeni vsi potrebni podatki, ki bodo omogočili prejemniku izdelati popolno vlogo za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov.

(3) Uporabnik mora v razpisni dokumentaciji navesti vse minimalne pogoje, ki jih mora prejemnik izpolnjevati, da se uvrsti v izbor za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov. Obvezni sestavni deli razpisne dokumentacije so med drugim:

1. podatki o nalogi oziroma projektu, ki je predmet subvencij, dotacij in drugih transferov,

2. okvirna višina sredstev, ki so na razpolago prejemnikom,

3. način določanja deleža, ki ga prejme posamezni prejemnik (npr. odstotni delež pokrivanja proizvodnih stroškov izdelka ali storitve ter način izračuna proizvodnih stroškov, odstotni delež subvencioniranja prodajne cene izdelka ali storitve, odstotni delež pokrivanja stroškov projekta itd.),

4. vzorec pogodbe,

5. navedba potrebnih dokumentov, ki jih mora prejemnik predložiti uporabniku za dokazilo, da je prejemnik upravičen do subvencij, dotacij in drugih transferov (npr. bonitetni obrazci, registracija podjetja ali drugega prejemnika, dovoljenje za opravljanje dejavnosti itd.),

6. navedba meril za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov.

(4) Strokovna komisija mora pred odločitvijo o objavi javnega razpisa oceniti, ali je vsebina razpisne dokumentacije pripravljena tako, da je možno pričakovati uspešen javni razpis.

Dostava vlog, odpiranje vlog in izbor prejemnikov

10. člen

(1) Vloga za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov mora biti dostavljena do roka, ki je določen v objavi javnega razpisa.

(2) Predložena vloga mora biti v zapečatenem ovitku, ovitek pa mora biti označen z "ne odpiraj - vloga" in navedbo javnega razpisa, na katerega se nanaša.

11. člen

(1) Odpiranje prejetih vlog za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov vodi strokovna komisija in se izvede v roku, ki je predviden v javnem razpisu ali v predvidenih rokih, če gre za zaporedno odpiranje vlog.

(2) Odpiranje prejetih vlog zaradi velikega števila le-teh ni obvezno javno.

(3) V roku dostavljene, pravilno izpolnjene in označene vloge se odpirajo po vrstnem redu, v katerem so bile predložene.

12. člen

(1) O odpiranju vlog in izboru prejemnikov mora komisija sproti voditi zapisnik, ki vsebuje predvsem:

1. naslov, prostor in čas odpiranja dospelih vlog,
2. predmet javnega razpisa,
3. imena navzočih predstavnikov komisije,
4. imena oziroma naziv predlagateljev vlog (prejemnikov),
5. vrstni red odpiranja vlog,
6. ugotovitve o popolnosti vlog z navedbo tistih predlagateljev, ki niso dostavili popolne vloge.

(2) Zapisnik podpišejo predsednik in člani komisije.

13. člen

(1) Komisija v roku 8 dni od odpiranja vlog pisno pozove tiste predlagatelje vlog, katerih vloge niso bile popolne, da jih dopolnijo. Rok dopolnitve ne sme biti daljši od 15 dni.

(2) V nepopolne vloge, ki jih predlagatelj v navedenem roku ne dopolni, se zavrže.

14. člen

(1) Komisija opravi strokovni pregled popolnih vlog ter jih oceni na podlagi pogojev in meril, ki so bila navedena v razpisni dokumentaciji.

(2) Na podlagi ocene vlog komisija pripravi predlog prejemnikov subvencij, dotacij in drugih transferov. Ta predlog podpišejo predsednik in člani komisije ter ga predložijo odgovorni osebi uporabnika za dodeljevanje subvencij, dotacij in drugih transferov.

15. člen

(1) Uporabnik je dolžan v roku, ki je bil naveden v objavi javnega razpisa in ki ne sme biti daljši od 45 dni, obvestiti vse predlagatelje vlog o svoji odločitvi glede dodelitve subvencij, dotacij in drugih transferov.

(2) V obrazložitvi mora navesti osnovne razloge za svojo odločitev.

Sklenitev pogodbe o dodelitvi subvencij, dotacij in drugih transferov.

16. člen

(1) Uporabnik mora hkrati s sklepom o izboru pozvati prejemnika k podpisu pogodbe.

(2) Če se prejemnik v roku 8 dni ne odzove na poziv, se šteje, da je odstopil od zahteve za pridobitev subvencij, dotacij in drugih transferov.

17. člen

Za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov se sklene pogodba med uporabnikom in prejemnikom. Obvezne sestavine pogodbe so:

1. naziv in naslov uporabnika in prejemnika,
2. namen, za katerega so subvencije, dotacije in drugi transferi dodeljeni,
3. višina dodeljenih sredstev,
4. terminski plan porabe sredstev,
5. način nadzora nad namensko porabo sredstev, kot na primer:

5.1. spisek dokazil, ki jih mora predložiti prejemnik za porabo vsake posamezne vrste subvencije, dotacije in drugih transferov,

5.2. možnost, da uporabnik kadarkoli preverja namensko porabo sredstev,

5.3. poročila o poteku in rezultatih porabljenih sredstev v fazi izvajanja projekta ali programa oziroma najmanj zaključno poročilo,

6. določilo, da mora prejemnik ob nenamenski porabi subvencij, dotacij in drugih transferov, sredstva vrniti v proračun skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi,

7. določilo, da mora prejemnik obrazložiti in utemeljiti podaljšanje roka porabe sredstev glede na predvideni terminski plan, ker v nasprotnem primeru izgubi pravico do nadaljnje porabe sredstev subvencij, dotacij in drugih transferov.

III. PRITOŽBENI POSTOPEK

18. člen

(1) Predlagatelj vloge za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov, ki meni, da izpolnjuje pogoje in merila iz javnega razpisa in da mu razpisana sredstva niso bila dodeljena neopravičeno, lahko vloži zahtevek za preveritev utemeljenosti sklepa o dodelitvi sredstev oziroma pritožbo, v roku 8 dni od prejema sklepa, na naslov uporabnika. V zahtevku za preveritev ocene svoje vloge mora natančno opredeliti razloge, zaradi katerih vloga pritožbo.

(2) Predmet pritožbe ne morejo biti postavljena merila za ocenjevanje vlog za dodelitev subvencij, dotacij in drugih transferov.

(3) Uporabnik je dolžan pritožbo obravnavati, preveriti njene navedbe in v roku 15 dni ponovno odločiti s sklepom o dodelitvi sredstev. S sklepom lahko spremeni svojo prejšnjo odločitev.

(4) Sklep uporabnika o pritožbi predlagatelja vloge je s tem dokončen.

IV. KONČNA DOLOČBA

19. člen

Ta odredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 403-170/97

Ljubljana, dne 9. januarja 1998.

Minister
za finance

Mitja Gaspari l. r.

284. Odredba o spremembah in dopolnitvah odredbe o obrazcih za obračun davkov po odbitku in drugih dajatev ter načinu in rokih predlaganja obrazcev davčnemu organu

Na podlagi prvega odstavka 115. člena zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96 in 87/97), prvega odstavka 16. člena zakona o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. 5/96, 34/96 in 3/98) in 99. člena zakona o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95 – odl. US in 29/95) izdaja minister za finance

O D R E D B O

o spremembah in dopolnitvah odredbe o obrazcih za obračun davkov po odbitku in drugih dajatev ter načinu in rokih predlaganja obrazcev davčnemu organu

1. člen

V 2. členu odredbe o obrazcih za obračun davkov po odbitku in drugih dajatev ter načinu in rokih predlaganja obrazcev davčnemu organu (Uradni list RS, št. 77/96 in 5/97) se za besedilo "ter drugih nadomestil" črta beseda "in" ter doda ";". Med besedilom "drugih prejemkov in dohodkov" in "v skladu z navodilom" se vstavi besedilo "in REK-3 za obračun prispevkov od nagrad vajencem".

V 3. členu odredbe iz prejšnjega odstavka se črta besedilo "(Uradni list RS, št. 5/96 in 34/96)".

2. člen

Naslov navodila se spremeni tako, da se glasi: "NAVODILO ZA IZPOLNJEVANJE REK OBRAZCEV".

V navodilu za izpolnjevanje REK-1 obrazca se v drugem stavku drugega odstavka besedilo "davčnemu organu" nadomesti z besedilom "davčnemu uradu".

V petem odstavku navodila za izpolnjevanje REK-1 obrazca se besedilo "za katere je v tem navodilu to izrecno določeno, ostali pa vpisujejo podatke v stolpec "za plačilo" nadomesti z besedilom "ko se prispevki le obračunajo in ne plačajo, v stolpec "za plačilo" pa podatke za tiste obračunane prispevke, ki se tudi plačajo."

Deseti odstavek navodil za izpolnjevanje REK -1 obrazca se spremeni tako, da se glasi: "V primerih izplačil po sodnih odločbah oziroma po drugih podlagah, ki jih izplačuje delodajalec, se izdela samostojen obrazec z oznako obdobja, na katerega se izplačilo nanaša (npr. maj 1991-1995), davek pa se obračuna po povprečni stopnji davka od rednega enomesečnega prejemka."

V zaporedni številki (10) se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi: "V osnovo se všttevajo tudi stimulacije in bonitete ter povračila stroškov v zvezi z delom, ki presega višino, določeno z uredbo o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov, ki se pri ugotavljanju davčne osnove priznavajo kot odhodek (v nadaljevanju: stroški nad uredbo vlade)." Sedanji drugi stavek postane tretji stavek.

V zaporedni številki (11) se za prvim stavkom prvega odstavka doda nov drugi stavek, ki se glasi: "V osnovo se vštevajo tudi stimulacije in bonitete ter povračila stroškov v zvezi z delom, ki presegajo višino, določeno z uredbo vlade." Sedanji drugi in tretji stavek postaneta novi tretji in četrti stavek.

V zaporedni številki (13) se za besedilom "obračunati in plačati" doda besedilo ", ki je sicer že vključena v podatek pod zaporedno številko (10) ali (11)".

V zaporedni številki (15) se besedilo "in tako povečujejo le osnovo za davek od plač, ne pa tudi osnovo za prispevke za socialno varnost" nadomesti z besedilom "in v osnovo za prispevke za socialno varnost".

V zaporedni številki (16) se za besedilom "ki so izplačani nad višino," doda besedilo "določeno z uredbo vlade." Ostalo besedilo se črta.

V zaporedni številki (17) se tekst spremeni tako, da se glasi: "(17) – osnova V

Od osnove V se obračunavajo prispevki za socialno varnost, ki se plačujejo od drugih osebnih prejemkov, razen za regres, od katerega se prispevki za socialno varnost obračunajo od osnove, izkazane pod osnovo V b) v skladu z zakonom o prispevkih za socialno varnost.

V osnovo V se ne vštevajo odpravnine, izplačane zaradi prenehanja delovnega razmerja iz operativnih razlogov po predpisih o delovnih razmerjih, od katerih se prispevki za socialno varnost ne plačujejo in so oproščene plačila davka od osebnih prejemkov po zakonu o dohodnini.

V osnovo V a) se vpiše osnova za obračun davka od drugih osebnih prejemkov, od katerih se davek obračunava po povprečni stopnji davka od rednega enomesečnega prejemka kot so npr.: jubilejne nagrade, odpravnine ob upokojitvi, solidarnostne pomoči, izplačila na osnovi konkurenčne klavzule, odpravnine po zakonu o gospodarskih družbah, odškodnine za neizkoriščen dopust ter druga izplačila, določena v kolektivnih pogodbah oziroma aktih izplačevalca, razen za regres, za katerega je osnova za davek izkazana po osnovo V c).

Jubilejne nagrade, odpravnine ob upokojitvi in enkratne solidarnostne pomoči se vštevajo v osnovo za davek in prispevke v delu, izplačanem nad višino, določeno z uredbo vlade."

V zaporedni številki (18) se za prvim stavkom v prvem odstavku dodata nova drugi in tretji stavek, ki se glasita: "V osnovo se vštevajo tudi stimulacije in bonitete ter povračila stroškov v zvezi z delom, ki presegajo višino, določeno z uredbo vlade. V to osnovo se ne vštevajo odpravnine, izplačane zaradi prenehanja delovnega razmerja iz operativnih razlogov po predpisih o delovnih razmerjih, od katerih se prispevki za socialno varnost ne plačujejo in so oproščene plačila davka od osebnih prejemkov po zakonu o dohodnini."

Dosedanji drugi stavek postane četrti stavek.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi: "V primeru izplačil drugih osebnih prejemkov, ki se vštevajo v osnovo za prispevke za socialno varnost delojemalcev, izplačevalci pod to zaporedno številko (18) vpišejo tudi osnovo za prispevke delodajalcev od teh izplačil."

Dosedanja drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

Črta se dosedanji četrti odstavek.

V zaporedni številki (19) se za prvim stavkom v prvem odstavku dodata nova drugi in tretji stavek, ki se glasita: "V osnovo se vštevajo tudi stimulacije in bonitete ter povračila stroškov v zvezi z delom, ki presegajo višino, določeno z uredbo vlade. V to osnovo se ne vštevajo odpravnine, izplačane zaradi prenehanja delovnega razmerja iz operativnih razlogov po predpisih o delovnih razmerjih, od katerih se prispevki za socialno varnost ne plačujejo in so oproščene plačila davka od osebnih prejemkov po zakonu o dohodnini."

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi: "V primeru izplačil drugih osebnih prejemkov, ki se vštevajo v osnovo za prispevke za socialno varnost delojemalcev, izplačevalci pod to zaporedno številko (19) vpišejo tudi osnovo za prispevke delodajalcev od teh izplačil."

Črta se dosedanji četrti odstavek.

Dodata se novi osnovi:

"V osnovo VI c) se vpiše osnova za obračun prispevkov za neplačano odsotnost z dela.

V osnovo VI d) se vpiše osnova za prispevke delodajalcev v primerih, ko zaposleni prejemajo nadomestila plač za odsotnost z dela od drugih izplačevalcev (nadomestila ne bremenijo pravno osebo, npr. porodniški dopust, bolezni nad 30 dni), pravna

oseba pa v času prejemanja nadomestila plač za odsotnost z dela obračuna in plača prispevke delodajalca za socialno varnost od stimulacij in bonitet, ki so jih prejeli njihovi zaposleni v času, ko jim nadomestilo plače zagotavlja drugi izplačevalec (npr. Ministrstvo za delo, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije)."

V zaporedni številki (36) se za prvim stavkom prvega odstavka dodata nov drugi in tretji stavek, ki se glasita: "V osnovo za obračun teh prispevkov se vštevajo tudi stimulacije in bonitete ter povračila stroškov v zvezi z delom, ki presegajo višino, določeno z uredbo vlade in drugi prejemki iz delovnega razmerja, v skladu z zakonom o prispevkih za socialno varnost. V osnovo za te prispevke se ne vštevajo odpravnine, izplačane zaradi prenehanja delovnega razmerja iz operativnih razlogov po predpisih o delovnih razmerjih, od katerih se prispevki za socialno varnost ne plačujejo in so oproščene plačila davka od osebnih prejemkov po zakonu o dohodnini."

V navodilu za izpolnjevanje REK-1a obrazca se v četrtem odstavku med besedilom "REK-1," in "razen v delu" vstavi besedilo "torej tudi za ugotavljanje osnov prispevkov za socialno varnost od drugih prejemkov iz delovnega razmerja,".

V zaporedni številki (60) se za besedilom "davek od osebnih prejemkov" doda besedilo "ter prejemki v obliki stimulacij in bonitet v zvezi z delovnim razmerjem. Povračila stroškov se vštevajo v osnovo v delu, ki presega višino, določeno z uredbo vlade. V to osnovo se ne vštevajo odpravnine, izplačane zaradi prenehanja delovnega razmerja iz operativnih razlogov po predpisih o delovnih razmerjih, od katerih se prispevki za socialno varnost ne plačujejo in so oproščene plačila davka od osebnih prejemkov po zakonu o dohodnini."

Za zaporedno številko (63) se doda navodilo za izpolnjevanje zaporedne številke (69), ki se glasi:

"(69) – osnova VI

Vpiše se plača in nadomestilo plače, ki bremenijo delodajalca. V osnovo se vštevajo tudi stimulacije in bonitete ter povračila stroškov v zvezi z delom, ki presegajo višino, določeno z uredbo vlade.

V primeru izplačil drugih osebnih prejemkov, ki se vštevajo v osnovo za prispevke za socialno varnost delojemalcev, izplačevalci pod to zaporedno številko (69) vpišejo tudi osnovo za prispevke delodajalcev od teh izplačil. "

in za izpolnjevanje zaporedne številke (86), ki se glasi:

"(86) – osnova VII

Pod zaporedne številke od (87) do (91) se vpišejo osnove za obračun prispevkov za zavarovalno dobo s povečanjem. V osnovo za obračun teh prispevkov se vštevajo tudi stimulacije in bonitete ter povračila stroškov v zvezi z delom, ki presegajo višino, določeno z uredbo vlade ter drugi prejemki iz delovnega razmerja, v skladu z zakonom o prispevkih za socialno varnost.

V te osnove se poleg plač in nadomestil plač vštevajo tudi tista nadomestila plač, ki ne bremenijo delodajalca, za razliko od osnov za ostale prispevke delodajalcev, ki se ne plačujejo od nadomestil plač, katere delodajalcem povrnejo proračun in zavodi. V osnovo za te prispevke se ne vštevajo odpravnine, izplačane zaradi prenehanja delovnega razmerja iz operativnih razlogov po predpisih o delovnih razmerjih, od katerih se prispevki za socialno varnost ne plačujejo in so oproščene plačila davka od osebnih prejemkov po zakonu o dohodnini."

V navodilu za izpolnjevanje REK obrazcev se doda navodilo za izpolnjevanje obrazca REK-3, ki se glasi:

"REK-3

Posamezni zneski se vpisujejo v tolarjih s stotinami.

Za izpolnjevanje tega obrazca se smiselno uporabljajo navodila, dana za izpolnjevanje drugih REK obrazcev.

V skladu z deveto točko 19. člena zakona o dohodnini se od plačil učencem, dijakom in študentom za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojnoizobraževalnem procesu ne plačuje davek od osebnih prejemkov.

Davčnemu organu se obrazec predlaga tudi za primere, ko izplačevalec izplača nagrado, od katere ne plača prispevkov, ampak jih le obračuna in vpiše v stolpec "obračunani".

Zaradi specifično določenih vrst prispevkov le-ti v obrazcu niso v celoti navedeni po vrstah, ampak jih zavezanec vpišejo sami, in sicer po vrstah, osnovah in stopnjah.

Pravne osebe plačujejo prispevke neposredno na vplačilne račune v skladu z odredbo o računih ter načinu vplačevanja in

razporejanja javnofinančnih prihodkov, zasebniki pa na prehodni račun po izpostavah davčnih uradov."

3. člen

Z dnem uveljavitve te odredbe prenehata veljati obrazca REK-1 in REK-1a, predpisana z odredbo o obrazcih za obračun davkov po odbitku in drugih dajatev ter načinu in rokih predlaganja obrazcev davčnemu organu (Uradni list RS, št. 77/96 in 5/97).

4. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 416-17/98

Ljubljana, dne 23. januarja 1998.

Mitja Gaspari l. r.
Minister za finance

Obrazec REK-1

Obračun davka in prispevkov za pravne osebe za izplačila zaposlenim, razen "detaširanim" delavcem	
REK-1 (za davčne zavezanca - pravne osebe) zneski v SIT s stotini	
(1) Naziv davčnega zavezanca - izplačevalca:	(6) Davčna številka:
(2) Naslov:	Matična številka:
(3) Vrsta izplačila:	(7) Žiro račun:
(4) Za mesec:	(8) Število zaposlenih:
(5) Datum izplačila:	(9) Neto izplačilo:

A. OSNOVE ZA DAVEK IN PRISPEVKE DELOJEMALCEV

Osnova I (osnova za prispevke):

(10) a) plača in nadomestila plače - pravne osebe, razen inv. podjetij	_____
(11) b) plača in nadomestila plače - invalidska podjetja	_____
(12) Osnova II (osnova za prispevke od nadomestil po predpisih PIŽ)	_____
(13) Osnova III (osnova za prispevke za neplačano odsotnost)	_____
(14) Osnova IV (osnova za davek od osebnih prejemkov):	_____
(15) a) bonitete	_____
(16) b) stroški nad uredbo Vlade	_____
(17) Osnova V (osnova za prispevke od drugih osebnih prejemkov, razen za prispevke od regresa)	_____
Osnova V a) (osnova za davek od prejemkov pod osnovo V)	_____
Osnova V b) (osnova za prispevke od regresa)	_____
Osnova V c) (osnova za davek od regresa)	_____

B. OSNOVA ZA PRISPEVKE DELODAJALCEV

Osnova VI (osnova za prispevke)

(18) a) pravne osebe, razen invalidskih podjetij	_____
(19) b) invalidska podjetja	_____
Osnova VI c) (osnova za prispevke za neplačano odsotnost)	_____
Osnova VI d) (osnova za prispevke za bonitet- nadomestila)	_____

(20) Davek od osebnih prejemkov	Vplačilni račun 50100-844-061-12248	Za plačilo
---------------------------------	--	------------

Prispevki za socialno varnost in drugi prispevki delojemalcev:

Naziv prispevka	Stopnja	Vplačilni račun	Obračunani	Za plačilo
(21) 1. zdrav. zav.		50100-843-061-3707		
(22) 2. pokoj. zav.		50100-843-061-149		
(23) 3. zaposlovanje		50100-843-061-768		
(24) 4. porodniško var.		50100-843-061-7017		
(25) 5.				
(26) 6.				
(27) SKUPAJ:				

Prispevki za socialno varnost delodajalcev:

Naziv prispevka	Stopnja	Vplačilni račun	Obračunani	Za plačilo
(28) 1. zdrav. zav.		50100-843-061-1606		
(29) 2. pokoj. zav.		50100-843-061-128		
(30) 3. zaposlovanje		50100-843-061-747		
(31) 4. porodniško varstvo		50100-843-061-7001		
(32) 5. poškodbe pri delu		50100-843-061-1674		
(33) 6.				
(34) 7.				
(35) SKUPAJ:				

(36) Osnova VII (osnova za prispevke za zavarovalno dobo s povečanjem)

Povečanja	Stopnja	Vplačilni račun	Osnova	Za plačilo
(37) 1. od 12 na 14 mesecev	4,20%	50100-843-061-13859		
(38) 2. od 12 na 15 mesecev	6,25%	50100-843-061-13859		
(39) 3. od 12 na 16 mesecev	8,40%	50100-843-061-13859		
(40) 4. od 12 na 17 mesecev	10,55%	50100-843-061-13859		
(41) 5. od 12 na 18 mesecev	12,60%	50100-843-061-13859		
(42) SKUPAJ:				

Datum

Žig

Podpis odgovorne osebe

Obrazec REK-1a

Obračun davka in prispevkov za pravne osebe za izplačila "detaširanim" delavcem

REK-1a (za davčne zavezanca - pravne osebe - za "detaširane" delavce) zneski v SIT s stotini

(51) Naziv davčnega zavezanca - izplačevalca:

(56) Davčna številka:

(52) Naslov:

Matična številka:

(53) Vrsta izplačila:

(57) Žiro račun:

(54) Za mesec:

(58) Število zaposlenih:

(55) Datum izplačila:

(59) Neto izplačilo:

A. OSNOVE ZA DAVEK IN PRISPEVKE DELOJEMALCEV

(60) Osnova I (osnova za prispevke od plače in nadomestila plače)

(61) Osnova II (osnova za prispevke od nadomestil po predpisih PIZ)

(62) Osnova III (osnova za prispevke za neplačano odsotnost)

(63) Osnova IV (osnova za davek od osebnih prejemkov):

(64) a) obračunani davek

(65) b) v tujini plačani davek

(66) Osnova V (osnova za prispevke od drugih osebnih

prejemkov, razen za prispevke od regresa)

Osnova V a) (osnova za davek od prejemkov pod osnovo V)

(67) a) obračunani davek

(68) b) v tujini plačani davek

Osnova V c) (osnova za prispevke od regresa)

Osnova V d) (osnova za davek od regresa)

B. OSNOVA ZA PRISPEVKE DELODAJALCEV

(69) Osnova VI (osnova za prispevke)

Osnova VI a) (osnova za prispevke za neplačano odsotnost)

Osnova VI b) (osnova za prispevke od bonitet- nadomestila)

(70) Davek od osebnih prejemkov

Vplačilni račun
50100-844-061-12248

Za plačilo

Prispevki za socialno varnost in drugi prispevki delojemalcev:

Naziv prispevka	Stopnja	Vplačilni račun	Obračunani	Za plačilo
(71) 1. zdrav. zav.		50100-843-061-3707		
(72) 2. pokoj. zav.		50100-843-061-149		
(73) 3. zaposlovanje		50100-843-061-768		
(74) 4. porodniško var.		50100-843-061-7017		
(75) 5.				
(76) 6.				
(77) SKUPAJ:				

Prispevki za socialno varnost delodajalcev:

Naziv prispevka	Stopnja	Vplačilni račun	Obračunani	Za plačilo
(78) 1. zdrav. zav.		50100-843-061-1606		
(79) 2. pokoj. zav.		50100-843-061-128		
(80) 3. zaposlovanje		50100-843-061-747		
(81) 4. porodniško varstvo		50100-843-061-7001		
(82) 5. poškodbe pri delu		50100-843-061-1674		
(83) 6.				
(84) 7.				
(85) SKUPAJ:				

(86) Osnova VII (osnova za prispevke za zavarovalno dobo s povečanjem)

Povečanja	Stopnja	Vplačilni račun	Osnova	Za plačilo
(87) 1. od 12 na 14 mesecev	4,20%	50100-843-061-13859		
(88) 2. od 12 na 15 mesecev	6,25%	50100-843-061-13859		
(89) 3. od 12 na 16 mesecev	8,40%	50100-843-061-13859		
(90) 4. od 12 na 17 mesecev	10,55%	50100-843-061-13859		
(91) 5. od 12 na 18 mesecev	12,60%	50100-843-061-13859		
(92) SKUPAJ:				

Datum

Žig

Podpis odgovorne osebe

Obrazec REK- 3

Obračun prispevkov od nagrad vajencem

REK-3 (za davčne zavezance - pravne in fizične osebe)

zneski v SIT s stotini

(301) Naziv izplačevalca:

(302) Naslov:

(303) Datum izplačila:

(304) Davčna številka:

Matična številka oz. EMŠO:

(305) Številka računa:

(306) Število oseb:

(307) Neto izplačilo:

(308) Nagrada

Znesek

Izplačevalci - pravne osebe:

Naziv prispevka	Stopnja	Vplačilni račun	Obračunani	Za plačilo
(311) 1. prispevek za PIZ		50100-843-061-89064		
(312) 2. prispevek za zdr.zav.		50100-843-061-86405		
(313) 3.				
(314) 4.				
(315) 5.				

1.

Izplačevalci - zasebniki:

Naziv prispevka	Stopnja	Vplačilni račun	Obračunani	Za plačilo
(320) 1. prispevek za PIZ		-846		
(321) 2. prispevek za zdr.var.		-846		
(322) 3.				
(323) 4.				
(324) 5.				

Datum

Žig

Podpis odgovorne osebe

285. Sklep o uveljavitvi revidirane monografije "Škrob, želatiniran" (št. 1267)

Na podlagi prvega odstavka 10. člena zakona o zdravilih (Uradni list RS, št. 9/96) je minister za zdravstvo sprejel

S K L E P
o uveljavitvi revidirane monografije "Škrob, želatiniran" (št. 1267)

1

Monografija "Škrob, želatiniran" (Starch pregelatinised - Amylum pregelificatum) (št. 1267) iz prvega dodatka (Supplement 1998) k tretji izdaji evropske farmakopeje (European Pharmacopoeia Third Edition) se nadomesti z revidirano monografijo "Škrob, želatiniran" (Starch pregelatinised - Amylum pregelificatum) (št. 1267), v skladu z "Resolucijo AP-CSP (97) 2", ki jo je sprejel Svet Evrope, Odbor za splošno zdravstveno varstvo (Delni sporazum) (CD-P-SP) dne 5. decembra 1997.

2

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 512-2/98

Ljubljana, dne 15. januarja 1998.

dr. Marjan Jereb l. r.
Minister
za zdravstvo

**DRUGI DRŽAVNI ORGANI
IN ORGANIZACIJE**

286. Poročilo o gibanju plač za november 1997

Statistični urad Republike Slovenije objavlja na podlagi zakona o državni statistiki (Uradni list RS, št. 45/95) in nacionalnega programa statističnih raziskovanj (Uradni list RS, št. 70/97)

P O R O Č I L O
o gibanju plač za november 1997

Povprečna mesečna bruto plača na zaposleno osebo v Sloveniji za november 1997 znaša 149.213 SIT in je za 0,7 odstotka višja kot oktobra 1997.

Povprečna mesečna bruto plača za obdobje september-november 1997 znaša 147.581 SIT.

Indeks bruto plače na zaposleno osebo za november 1997 na obdobje december 1996-november 1997 znaša 104,5.

Št. 941-15-21/98

Ljubljana, dne 19. januarja 1998.

Direktor
Statističnega urada
Republike Slovenije
Tomaž Banovec l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

279. Določilo treh kandidatov za sodnika Evropskega sodišča za človekove pravice 331

DRŽAVNI SVET

280. Sklep o ustanovitvi in nalogah komisij Državnega sveta Republike Slovenije 331

PRESEDENIK REPUBLIKE

238. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Kraljevini Saudski Arabiji 249
239. Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Državi Kuvajt 249

VLADA

240. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade Republike Slovenije in v upravnih organih 249
281. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih prejemkov, ki se pri ugotavljanju davčne osnove priznavajo kot odhodek 332
282. Odlok o uvedbi finančnih intervencij za zagotavljanje primerne in uravnotežene ponudbe kmetijskih pridelkov in živil na trgu za obdobje od 1. januarja do 30. junija 1998 333
241. Odločba o seznamu mamil 250

MINISTRSTVA

283. Odredba o načinu oddajanja subvencij, dotacij in drugih transferov iz sredstev proračuna Republike Slovenije 333
284. Odredba o spremembah in dopolnitvah odredbe o obrazcih za obračun davkov po odbitku in drugih dajatev ter načinu in rokih predlaganja obrazcev davčnemu organu 335
242. Pravilnik o gozdnogospodarskih in gozdnogojitvenih načrtih 256
243. Pravilnik o spremembi pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost in o postopku njihove verifikacije in preverjanja 283
244. Pravilnik o meroslovnih zahtevah za merila za merjenje izpušnih plinov vozil 283
285. Sklep o uveljavitvi revidirane monografije "Škrob, želatinaran" (št. 1267) 339

USTAVNO SODIŠČE

245. Odločba o ugotovitvi, da določba drugega odstavka 6. člena zakona o ukrepih za sanacijo gospodarskega položaja TAM Maribor, d.d., in njegovih odvisnih družb ter Avtomontaža AM BUS, d.o.o., Ljubljana, po kateri se zapadli terjatvi Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje do TAM Maribor, d.d., v višini 100.247.558 tolarjev spremenita v kapitalski delež vsakega od navedenih podjetij, nista v neskladju z ustavo 288
246. Sklep o zavrnjenju pobude za oceno ustavnosti 31. člena obrtnega zakona ter prvega odstavka 1. člena in 20. člena zakona o Gospodarski zbornici Slovenije 290
247. Odločba o razveljavitvi členov od 150 do 156 zakona o kazenskem postopku 292
248. Odločba o oceni ustavnosti drugega odstavka 344. člena zakona o kazenskem postopku 304

BANKA SLOVENIJE

249. Sporočilo o cenah plemenitih kovin na dan 31. 12. 1997 307

DRUGI DRŽAVNI ORGANI IN ORGANIZACIJE

250. Kolektivna pogodba za tekstilne, oblačilne, usnjarske in usnjarsko predelovalne dejavnosti (KPtoupd) 307
251. Sklep o uskladitvi pokojnin od 1. januarja 1998 312
252. Sklep o najvišji pokojninski osnovi 312
253. Sklep o najnižji pokojninski osnovi in najnižji pokojnini za polno pokojninsko dobo 313
254. Sklep o zneskih invalidnin za telesno okvaro 313
255. Sklep o zneskih dodatka za pomoč in postrežbo 313
256. Sklep o znesku starostne pokojnine kmetov 314
257. Sklep o uskladitvi preživnin po zakonu o preživninskem varstvu kmetov 314

258. Sklep o delovnem času Agencije Republike Slovenije za plačilni promet za stranke 314
259. Navodilo za izplačilo gotovine fizičnim osebam z nakaznico 314
286. Poročilo o gibanju plač za november 1997 339

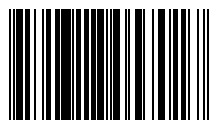
OBČINE

- BELTINCI
260. Odlok o spremembi odloka o razglasitvi nepremičnih kulturnih in zgodovinskih spomenikov na območju Občine Murska Sobota za območje Občine Beltinci 317
261. Odlok o začasni oskrbi s pitno vodo 317
262. Sklep o določitvi višine letnih povračil za uporabo cest za kmetijske traktorje v Občini Beltinci za leto 1997 318
- CERKNICA
263. Odlok o komunalnem nadzoru v Občini Cerknica 319
264. Pravilnik o službeni izkaznici, uniformi in opremi komunalnega nadzornika in pooblaščenice osebe za komunalni nadzor IG 321
265. Odlok o spremembi odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Ig 324
266. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Ig za leto 1997 325
267. Sklep o začasnem financiranju potreb iz proračuna Občine Ig v letu 1998 325
- KOBARID
268. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Kobarid za leto 1997 326
- KOZJE
269. Odlok o ukinitvi komunalnih taks in oblikovanju cen komunalnih storitev 326
- KRANJ
270. Odlok o začasnem financiranju potreb iz proračuna Mestne občine Kranj v letu 1998 326
- LJUTOMER
271. Poročilo o izidu nadomestnih volitev za Svet krajevne skupnosti Križevci pri Ljutomeru iz VIII. volilne enote - Bučevčevci 327
- ROGATEC
272. Odlok o razveljavitvi taks, ki so jih uporabniki plačevali neposredno ob ceni vode in odvoza komunalnih odpadkov ŠMARJE PRI JELŠAH 327
273. Sklep o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka v Krajevni skupnosti Šmarje pri Jelšah 328
- TURNIŠČE
274. Odlok o spremembi proračuna Občine Turnišče za leto 1997 329
- VELIKE LAŠČE
275. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Velike Lašče za leto 1997 329
276. Odlok o začasnem financiranju javne porabe Občine Velike Lašče za leto 1998 330
- VIDEM
277. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Videm za leto 1997 330
278. Sklep o začasnem financiranju potreb proračunskih porabnikov v letu 1998 330

MEDNARODNE POGODBE

1. Uredba o ratifikaciji Memoranduma o soglasju med Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije in Zveznim ministrstvom za obrambo Republike Avstrije o sodelovanju slovenskega kontingenta v mirovnih operacijah Združenih narodov na Cipru v sklopu avstrijskega bataljona/UNFICYP in Tehničnega dogovora k Memorandumu o soglasju med Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije in Zveznim ministrstvom za obrambo Republike Avstrije o sodelovanju slovenskega kontingenta v mirovnih operacijah Združenih narodov na Cipru v sklopu avstrijskega bataljona/UNFICYP 1
2. Uredbo o ratifikaciji resolucij št. A. 724(17) in št. A. 735(18) Mednarodne pomorske organizacije 7

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo - Direktor Lojze Janko - Založnik Časopisni zavod Uradni list Republike Slovenije - Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik - Priprava ČZ Uradni list, Tisk Tiskarna SET, d.o.o., Vevče - Akontacija naročnine za leto 1998 je 15.330 SIT (s prometnim davkom), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 5% prometni davek - Naročnina za tujino je 300\$ - Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke - Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 - Poštni predal 379/VII - Telefon direktor, sekretar, šef računovodstva 125 14 19, prodaja 125 02 94, računovodstvo, naročnine 125 23 57, telefaks 125 14 18, uredništvo 125 73 08, uredništvo - telefaks 125 01 99 - Internet <http://www.uradni-list.si> - e-mail: info@uradni-list.si - Žiro račun 50100-603-40323 - Po mnenju Ministrstva za kulturo se ta publikacija uvršča med proizvode, od katerih se plačuje davek od prometa proizvodov po 13. točki tarifne številke 3 zakona o prometenem davku (Uradni list RS, št. 4-245/92 z dne 25. januarja 1992)